

ABB. JO. BAPTISTÆ
PACICHELLII I.C.

E X

Regali Parthenopæo
Theologorum Collegio
DE TINTINABVLO
N O L A N O
LVCVRATIO AVTVMNALIS

I N Q V A

D. Paulini, & cujuslibet
Sacro-profanum

Æs Campanum Juridicè,
ac Philologicè.

Indice cum gemino.

NEAPOLI Anno M. DC. XCIII.

Ex Officina Camilli Cavalli.

Superiorum permissa.

Sumptibus Michaelis Aloyfii Mutii.

Eminentissimo , ac Reverendissimo

P R I N C I P I

J O : F R A N C I S C O

S . R . E . C A R D I N A L I

A L B A N O .

J . B . *Abb. Pacichellius F.*

TVO, quod antea longè per
Orbem affonuerat, omni-
bus numeris eximio, in-
scriptum Nomini, in lucem pro-
dure *Nolanum* meum, rude for-
san, ac impolitum Opusculum,
patieris *Eminentiss. Princeps*. Vir-
tutum qua, jure proprio genus
præclarum supergresso, polles
Harmonia, non in *Pontificio* tantū
Aere sita, verum & *Apostolica-*
rum Aedium limine laudabiliter
præterlapso, ubique Terrarum
divagatur, ac benè auditur. Sic
Procerum mentes ad perennem

a 2 cul.

cultum auges: ita cunctorum animos Tibi devincis, ut quibus excellis, Gratia debitum, Fideique Sanctitudo prædicetur. Consiliorum quoque Maturitas, providendi Solertia, calami Facundia, Dexteritas agendi rhythmicè pernoscentur. Hilaris ac serena *Em. T.* frons, qua me nuper, lætitia quadam repentè illapsa, in clientelam, & obsequium effusum excepit, vel revocavit, spiritum efflabit forsàn, desideratissimum, ne mea diutius rauescant. Vale, ac Votis æquissimis, seu emeritis incrementis, apud nos Beatissimè perenna.

LIBRORVM AVCTORIS

Editorum Syllabus

Iuridici .

DE iis qui nullo modo possunt in Ius
vocari. Ad LL. priores De in Ius
Voc.

Commentar. ad Tit. Iur. De Re Militari.

*Vberiores Annot. ad L. fin. De Divis. Rer. &
qualit.*

*Tractatus Iuridicus de Distantiis . Ad L.
ult. Fin. Reg. Cum Decis. Rot. Rom.*

*De Iure Hospitalitatis Vniuerso . Ad
Clem. Quia contingit De Relig. Dom.*

*Schediasma Iuridico-philolog. De Larvis,
Capillamentis, & Chirothecis.*

*De Tintinnabulo Nolano Lucubratio Iu-
ridico phil.*

Consultationes Iuridicę Diverse .

*Index , ac Notarum meditatio ad Ius Mu-
nicipale Parmense, &c.*

Historici , ac Politici

Apparatus ad Historiam Regni Peruvie.

Vbi plen^o de D. Rosa Limana.

*Vita della Ven. Suor Ma: Vittoria Ange-
lini Tertiaria de' Servi .*

*Vita del P. F. Gio: Batt. Marini Generale
de' Predicatori .*

Vi-

- Vita del P. Giosepe Imparato Generale,
e Propagatore de' Cberici Minori.*
- Epitome Vitarum Sanctorum, quos Cle-
mens X. sacris fastis addixit.*
- Historiola profano-sacra Montis Soractis,
ubi de Divo Nonnoso Abbate.*
- Elementa Politicæ.*
- Memorie de' Viaggi dell' Autore per l'Eu-
ropa Christiana to. 5.*
- Memorie Novelle per Lettere, in occasione
de' suoi Studi, e Ministeri to. 2.*
- Philologici, ac Miscellanei.*
- De Scientiarum omnium usu, & affinitate.
Epistola.*
- Morale Epistolicum Quaternarium.*
- Iosias in Vaticano, sive Panegyris ad
Clem. IX.*
- Religio, ac Beneficentia in B. Pontifice
Pio V. Oratio.*
- Orationum Academicarum Vol. I Italicæ.*
- Chirologia, sive de variis Manus Mi-
nisteriis.*
- Diatriba de Pede, seu de Osculo Pontifi-
cio. Ad Protestantem Colonia.*
- Comica, & Poetica nonnulla.*
- Sub prælo.*
- Il Regno di Napoli in Prospettiva, con
le figure delle Città, e Terre, e Carte
Geografiche to. 3.*
- Memorie Novelle p. 3.*

Sub

Sub Calamo .

Menandri Comitorum Principis Fragmenta Græca restituta , & Notis illustrata .

Remigii Antisiodorensis Monachi , celeberrima Interpretatio M. S. in Evangel. D. Matthæi , cum Prolegomenis , ac Notis .

De Officiis Aule Pontificiæ .

De Fide Humana Commentarius Iuridico-Theologicus .

De Iure Tertii: Tractatus :

Il Vescovo à Posilipo, ò à S. Lucia .

Il Giosefo, ò vero Il Ministro Evangelico .

Vita del P. Francesco Caracciolo Fondatore de' Cherici Minori quamprimum proditura .

Aliaque Iuridica, Historica, & Ecclesiastica .

LVCVBRATIONIS

De Tintinnabulo

CAPITVM INDEX.

- Primum. Anctoris Idea. *Tintinnabulorum*
species Ethnicis usu receptæ, ad Fi-
deles olim translata. pag. 1.
- II. *Nolanum*, seu majus *Tintinnabulum*
Iconismo expressum, jam pridem in
Ecclesia productum. 38.
- III. Multiplex Artificium, ac Vis. 71.
- IV. Varius *Tintinnabulorum* numerus.
pag. 523.
- V. Horis designandis *Tintinnabulum* pe-
culiariter adhibitum. 152.
- VI. Benedictione sacra Iure insignitum.
pag. 175.
- VII. In Turri Campanaria elatum. 187.
- VIII. A sacro Viro ducendum 214
- IX. Diverso fine, ac modo pulsandum.
pag. 232.
- X. Silet quandoque *Tintinnabulum*. 278.

Censuræ

Prostant junctæ in Triplici Opusculo: De
Larvis, Capillamentis, & Chirothecia.

A B B. J O: B A P T.

P A C I C H E L L I I

De Tintinnabulo Nolano .

C A P U T I.

*Auctoris Idea . Tintinnabulorum
species Ethnicis usu receptæ , ad
Fideles olim translatae.*

VOcem suscepti communio-
rem, institutæ materiæ Titu-
lum dedimus: eamque, ut
graves (Principum Imperio) tute-
runt curæ, dulciori suborta tempe-
state, *Autumnalibus* tantum, Roma-
nis exaravimus *Vigiliis*. Libuit enim
arrepto Itinere, sacros rursus, pro-
fanosque Auctores percurrere; quasi
racemos post aliorum Vindemiam
colligere, selectaque, nocturna, ac
diurna manu versare, Librorum pen-
A sum

2 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
sum, non numerum facientes. Placuerunt primum à *Hieronymo Magio*, Viro pererudito, dura Turcarum servitute obstricto, & crudeliter strangulato, memoria tantum freto, tradita: quæque *P. F. Angelus Roccha* ex Religiosissima Heremitarum Familia *Episcopus Tagastensis*, Pontificii Sacrarii Præfectus, publicæ Bibliothecæ in Urbe Extructor, ac Mecenas optimus scripsit, & *Henricus Arnoldus Stokfletus*, in Academia *Altorfiana* apud *Noricos* Eloquentiæ Professor, sed improbus hæreticus Orthodoxè tractavit. Diù, sed frustra speravimus luculentiores de *Campanis* Meditationes, quas nonnullis ab hinc annis sponponderant, *Franciscus Bernardinus Ferrarius*, ac *Iosephus Vicecomes*, ille *De Sacrarum Concionum Ritu*, hic *De Veteribus Misse Ritibus*; non dubitantes quin præclari Philologi, ac *Ambrosiani*, ut vocant, *Collegii Doctores*; palmam ceteris eriperent. Quia tamen idem argumentum à pluribus teri haudquaquam improbat Ingeniorum apex *Augustinus*, bonaq; fides agnosce-

De Tintinnab. Nolano. Cap. I. 3

scendum semper præstare à quibus acceptum, id enim non plagium, sed *paterna hæreditas appellanda*, quemadmodum in *ad Cantic. præfat. eximius Theodoret.* Nos minimi, quæcumque sint hæc, nova concepta methodo, ac modulatione ferè addita, non ad aures Lectorum emulcendas, ad erudiendam Phantasiam liberaliter evulgamus. Faxit Deus, quod de se ipso *Georg. 2. Virgil.* indubiè sibi pollicebatur:

— *verbis ea vincere magnum.*

Quam sit, & augustis hanc addere rebus honorem.

Tintinnabulum, idè quod *Campana* ex *Apuleii Metam.* ubi eruditiss. *Priæus: & Rhodigin. 19. 11.* quæ à *F. Ambrosio Calepino* in suo felicissimo *Vocabulario*, aliorum rivulis fecunditer excreto, pluribus tamen, vitiis scatente, ut *Voss. de Serm. Lat. Vitiis, cap. 8. & Io: Schefferus de Stylo; illiusque Exercit. cap. 6. fol. 64.* docèt, ad quindecim, & ultra forsan voluminum molem, *Gallia* nunc vividè auspiciis Regiis adlaborante, faustiori quidem cumulo purgatius au-

4 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
gendo, *Instrumentum*, describitur frigidè, omnibus notum, ad pulsandum idoneum . Explicat de grandiori *Tintinnabulo*, quo populus ad Ecclesiam vocari consueverat *Iodoc. Lorichius*, *Friburgensis Academiae Professor* in *Thes. Theol. to. 1. p. 465.* quod habeat introrsum pensilem, & mobilem malleum, quem *Græci Rophalum* dicunt; addit *Laur. Beyerlinch. in Theat. Vitæ hum.* ingentis estimationis opere, si Auctor in aliorum textibus fidelior foret. Simili modo *Campana*, est *Tintinnabulum æneum*, quo *Latini Occidentales* utuntur ad populum in Ecclesia convocandum, juxta *D. Carol. Du-Fresne* in *Glossar. tom. 1.* hoc verbo pag. 708. ubi, post *Meursii* quoque *Glossar.* ad materiam non pauca. Utrique tamen rem ex effectu in Ecclesiam introductam, quæ meliùs se ipsam in illo *Symphosii Aenigmate* prodit:

Aere rigens curvo, patulum componor in orbem,

Nobilis est intus Linguae crepitantis imago.

Et hæc *Lingua*, seu *Campanæ malleum*,

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 5
 leum, Tintinnabuli nomine appella-
 ta, in jure legitur Pontificio, lib. sci-
 licet *Decretal. 5. tit. 12. cap. 23. incip.*
Ità Sacerdos, ibi: Cum pulsasset Cam-
panas, &c. cadens Tintinnabulum,
percussit quemdam puerum. Ex quo
Tintinnabulati dicti, ad collum fe-
rentes illud. Sidonii locus ep. 2. lib.
2. Inter Greges Tintinnabulatos per
depasta buceta roboantes. Absolutè
 à verbo *Tinnio*, hoc est sono, *Tintin-*
nabulum erutum *Plauti*, ac *Fedri*, te-
 xtus docent, hic *lib. 2. ille Pseud. 1. 3.*
 In *Festo* autem *Tinnire Ant. August.*
 purgator lectio habet *Tintinnare.*
Matth. Martinius in Lexico Philolog.
tom. 2.

Etiam *Statera* unius lancis per
Isid. Orig. 16. 24. dicta Campana. Quæ
 ab indigeni sermonis Preceptoribus
 in nuperrimo *Cruscha Lexico 2. 268.*
 sic describitur: *Strumento di metallo*
fatto à guisa di vaso, il quale con un
battaglio di ferro sospeso vi entro, si
suona à diversi effetti. Cujus eadem
 materna voce synonima, *Vaso di*
piombo per uso di distillare: e Vaso di
crystallo per difender dall'aria, è pol-

6 *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*
veri le gentili fatture. Hinc de opere, nulla mora interposita absoluto, dicitur *Campana fatta di un pezzo, à ben colata*. De facundo sermone *Discorso à guisa di un Campanello d'Argento*: quod fœcūdo Intellectui, fœlicique Memoriz semper invidemus, & æmulari esset in votis.

A *Campana* quasi verbo patronimico educia *Campanella*, e *Campanelle*; crepitacula scilicet, *Accipitrum*, *Falconumque* cruribus appensa, atque à sono *Sonacula* vulgò appellata. De quorum forma, ratione, ac utilitate *Federic. de Accipitrib.* videndus *lib. 2. 41.* Monetque *Ostāv. Ferrarius Orig. Ling. Italica, fol. 83.*

Ex *Tuba*, à *Tyrrhenis*, *Aristophano* teste reperta, de qua *P. Bulenger. in de Circo Rom. cap. 17.* & post *Joseph. 3. Antiq. 11.* qui *Campanula* similem in extremitate dixit, *Casp. Bartholin. de Tibiis & eter. 3. 7. Hebræis* Oraculo Divino recepta, *Tintinnabuli* forma, ex latiori utriusque parte, unde flatus, vel spiritus exit; plurimi autumant. Suadetque nomen, eandem latitudinem *Græca* radice signi-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 7
 significans , *Suida* , & *Varrone* au-
 ctoribus . De *Hebraeis* in *Turri* à Sa-
 cerdote, *argenteis Tubis* vocatis, post
 sacr. textum *Num. 20. 1. & seqq.* scri-
 bit præfatus *Iosephus* , *Iudaici Belli*
 5. 9. Et in tecto , quod *Salomonis*
 Templum adumbrabat, *Tintinnabu-*
la numero quadraginta ex *Euseb.*
Prepar. 9. 4. Nec minora, argentea-
 que in *Sacerdotali*, apud eisdem *Tu-*
nica, *Exod. 39.* ubi *Origenes*: quorum
 explicat mysteria *Hugo Cardin. psal.*
62. Per Tintinnabula, verba: per Ma-
logranata , opera designantur . Fusius
 vero *D. Prosper de Promiss. 2. 3.* In
 quinquaginta (sic inquit) *Tintinnabu-*
lis, totidemque *Malisgranatis Lingua*
 sunt *Ecclesiarum* , quæ per *Spiritum*
Sanctum die *Pentecostes* in specie *Ignis*
divisæ Discipulis insederunt . Ut eni-
 numerus ipse ostendit , ex quo *Mala-*
granata omnis *Ecclesia* per *Mundum*
 connexos, ut *grana*, intrinsecus cõtinet
 populos in vinculo pacis , & gratiæ, ut
 unum eos tegmen operiat *Charitatis*.
 Prosequitur *Io: Chokier in Face Hi-*
stor. centur. 2. cap. 72. pag. 317. in ex-
 ponendo ritu, ac mysterio . De quo,

8 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
forſan brevi, typo *Venuſino* ejus *Ur-*
bis Episcopuſ perquam zelofuſ, Inſi-
gnifque Poliglottuſ, *D. Io: Franc. de*
Laurentiſ in ſuo *Sacræ Geographiæ*
Studio, ubi obſcuriora ſacrorum *Bi-*
bliorum loca tribuſ voluminibuſ
exhibebit, illuſtrata .

Verum eundem ritum pluribi
Eccleſia noſtra fuit imitata; Diſci-
muſ enim ex *Miſſa Veteri* in *Codice*
Ratoldi Abbatiſ Corbejenſiſ verba
facientis de *Epifcopo*: *Super hac ita-*
que miniſtretur ei Tunica gyriſ in
Tintinnabuliſ mirificè reſerta: Et in
Anglic. Monaflico to. 3. fol. 317. Stola,
& Manipuluſ cum Imaginibuſ, & in
extremitatibuſ cum *Campanuliſ ar-*
genteiſ. Alia apud *Carol. Du-Freſne*
in laudato *Gloſſar. vol. 3. pag. 1130.*
& 1218. Pluvialia hujufmodi, *Poſſo-*
nii vidimuſ in inferiori *Hungaria*,
Strigonio translata; & *Barii* apud
Appuloſ in *D. Nicolai Sacello*, ac
Theſauro, cum *argenteiſ Campanuliſ*.
Caput quoque *Divi Apollinariſ Ar-*
chiepiſcopi, & *Martyriſ Ravenna-*
tenſiſ, in pulvinari, appenſiſ *argenteiſ*
Tintinnabuliſ venerabamur prope
Ubioſ

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 9.

Ubios in leni Monte , Sacroque Mo-
nachorum. *Brunsfeldensium* Cœno-
bio Servo Dei dicato, ubi confluunt,
& gaudent Energumeni. Quæ ve-
stiendi forma ab Ethnicis penitus
non aliena; Procerum enim hoc mo-
do *lib. 10. Apulejus* efformavit *Picti-*
libus Baltheis, & Tintinnabulis peran-
gustis exornatum.

In Fragmento lateritio in Urbe,
effosso propè *Thermas Diocletiani*, à
Bacchanti muliere Tympanum cō-
spicitur cum expressa Tigris imagi-
ne, & minimis in Orbe *Tintinnabu-*
lis, vel potiùs Sonaculis, quæ vulgò
Sonagli diceremus, excussum ad au-
rium concentum. Instrumentum,
æneum simile armonicum parvum,
cum *Tintinnabulis* minimis, septem
numero in periferia, ad formã pror-
sus *Campanularum* jucundè præ ma-
nibus habuimus in Museo *V. Cl. Io:*
Petri Bellorii, Romanis Vetustati-
bus, Pontificio diplomate, Præfecti,
cui antiquissima visa sunt, ac forsau
primis Cæsaribus Augustis cœva.
Utriusque Icon prostat in Libro nu-
per anno 1692. ibidem edito, sicque

10 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
inſcripto : *Lucerne antiche, intaglia-*
te da Pietro Santi Bartoli, con le An-
notationi di Gio: Pietro Bellori, fol. 23.
In qua Bacchantis quoque Viri de-
xtra, & humera Utrem adferūt mu-
ſto plenam, ſinixtra verò, ex annulo
ferreo, ad formam ferulæ agitandæ,
ſimilia ſonacula, Græcis *Codones*, ut
infra.

Nec rara ſunt vetuſta, cum hilari
eo ſigno, æneaque ad nonnullorum
Quadrupedum colla monumenta, ,
velut illud, quod in Lucubrationis
calce *Tab. 1. ac nu. 1.* exhibere è Mu-
ſæo *Illuſtriſs. Ciampini* volumus, cum
interiori anulo, ſed abſque Lingua:
ex eoque aliud ferreum, ac leviffi-
mum, ſignatum *ibid. nu. 2.* quod po-
ſitiis quoque Sonaculum.

Græcis prætereà primum, *Roma-*
nis deindè *Campanæ Echeæ*, ſeu illa-
rum inſtar ænea vaſa effigiata, ad
vocem non modo in *Theatris* au-
gendam, verum ad concentum har-
monicum adhibita, *Pollione* id do-
cente 5. 5. iis præſertim verbis: *In*
hac Ratiocinatione vox ab ſcena, uti à
centro profuſa ſe circumagēs, taſtuque
fe-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. II
feriens singulorum vasorum cava, ex-
citaverit auctam claritatem, & con-
centu convenientē sibi consonantiā. In-
terpretationibus verò, Philādri, Bar-
bari, Cesariani, & Iocundi, addūt nō-
nulla, Cavalerius Italicè de Speculo
Ustorio: Maibomius in prefat. ad sep-
tem Auctores Musicae Antiquae, alii-
que. At melius cunctis P. Schottus
cum Iconisuris p. 2. Magiae Univ. cap.
3. à fol. 360. ubi an iis vasis mallei
adjecti.

Indubius itaque, ac vetustissimus
Tintinnabulorum usus, adfirmanti-
 bus Viris doctissimis, & in prisca
 Eruditione plurimum versatis, *Card.*
Baron. ad ann. Christi 58. n. 104. Is. Ca-
saub. in Sueton. cap. 91. Rhodigin. 19.
11. Polid. Virg. 3. 18. Haesten. 7. Dis-
quis. Monast. tradt. 3. disp. 3. §. 3. Be-
yerlineh. in Theat. Vit. Hum. lit. T. pag.
144. aliisque non paucis. Quo-
rum nonnulli adscribere illud Ae-
gyptiis, in hemisphaerium quoddam-
Æs, in Osiridis festivitate conforma-
tum, pulsantibus, atque cum Sistris,
& Crepitaculis una perstreptibus.
 Ità Philosophus, ac Linguarum exi-

12 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
mius Interpres *P. Athanas. Kircherius* in *Oedipo*: & quoad vetustatem videndus ipse, in *De Musicis Instrumentis*, & *Schilte Haggiborim*, ex Hebræo in Latinum. Et si Inventor hucusque lateat, quemadmodum *Etymon*; puerile videtur enim sonus ipse vocis *Tin*, *Tin* apud *Martinium* in *Lexico Philolog.* cum potius ex æris tinnitu, si tamen primum ænea, quod quoque incertum est.

Verum *Tintinnabuli* majoris, ac minoris usitatius vocabulum, quemadmodum *Campana*, & *Campanula*. Nobis prior vox arridet, cum qua in Lucubratione hac, Deo favente, procedemus. Nil timentes, si obiceretur in epitheto visa repetitio, eo modo, quo *De Regularibus Canonicis* mordax nimium, *Apostata Desid. Erasmus*, in ampullosis *Colloquiis*, ac mendacibus. Quia, vox substantiva pro genere sumpta, adjectiva verò pro specie; cum *Nola* in Urbe, ut videbimus, ad Christiana Sacra nobiliter evedum. Sex ejus species *Durand.* tradit in *Ration. Divin. Offic.* 1.4.11. ex eoque, ac Interpre-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 13
pretum Sacri Iuris caterva, Prosper
Fagnan. in cap. custos Ecclesie, nu. 7. de
Offic. Custod.

Quorum alter post primum, ac
unus post alium, *Squillam* recitat
pro voce *Triclinii*; *Symbolum* *Pery-*
stili, vel *Claustri*, *Nolam* *Chori*; *No-*
lulam, seu *Duplam* *Horarii*: *Campa-*
nam pro *Campanili*, *Signumque* pro
Turri. Quæ nobis fas non est post
tantos viros explicare, aut refellere.
In Allegorica significatione sese pro-
fundit in eo cap. *Speculator*.

Plures autem à *P. Roccha* in suo
Comment. de Campanis, cap. 2. qui
Magium sequitur, & à *Stokfeto* in
Exercit. Academ. de Campanar. usu
post *init.* ad illas sex facile restrin-
gendæ; quia *Petasus* à *Petasi*, hoc est
Galenii forma, ac similitudine, idem
ac *majus Tintinnabulum*. *Codon* vox
Græca instrumenti, sonum, & quasi
cantum ad motum edentis, quod *So-*
nallios appellaremus. *Lebes* ex æneo
vase igni ad ebulliendum appposito,
sic usurpabatur, quod in tēplo *Iovis*
Dodonæi, ubi responsa. *Aes*, ac *Aera-*
mentum, syuonima nil novi demon-
stran-

14 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
Orantia; quemadmodum *Nola*, &
Campana. Vox nimium generica
Signum; & minus antiqua *Cloca*, &
Squilla, prima Gallis familiaris, alte-
ra *Petrarce*, *Aldigerio*, atque *Areo-*
sto. De quibus denominationibus
agunt etiam *Steph. Balutius in Notis*
ad Capitular. Reg. Francor. vol. 1. pag.
1039. Mornacc. ad l. 1. ff. de Rer. divis.
pag. 41. Narbona in Horograph. jur. in
Antelog. num. 142. Rovit. in Pragmat.
Regni Neap. 1. de Perseq. Malefact. pag.
626. Baron. de Citat. tom. 2. in add. ad
q. 10. sub num. 6. Zanch. de Privil. Ec-
cles. privil. 40. num. 8. Fermosin. de Of-
fic. & sacr. Eccles. tom. 2. fol. 546. nu. 1.
& seqq. & alii. Quodlibet ex præ-
dictis specificum, generali voce Tin-
tinnabulum nuncupandum, Fagnan.
post multos scitè subjungit.

Res profectò eadem, etiamsi no-
men diversum apud Priscas Gentes
varias. De *Proserpine* Sacerdote
Hierophante (quali Dignitatis titu-
lus) *Tintinnabulum* pulsare Athenis
consueto *Apollodorus lib. de Diis in-*
scripto meminit. Eodem uti solitus
Syria Sacerdos ex *Luciano*. Hinc Sa-
cer-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 15
 cerdoris illa, cum Pera, & *Tintinnabulo*, inter Veterum Statuas (quarum exemplar in *Hortis* nunc hæere *Barberinis* audivimus) *Romæ*, ex *Magis cap. 7.* & *Stokfeto* adhuc 7. in quo, velut impius *Lutherana* Sectæ blasphemus, nostros Religiosos perstringit. In *Foro Piscatorio*, *Helluones*, *Obsonatoresque* ex *Græcis*, eundem pulsum cæleriter audiebant subcænam. Ità *Plutarch. 4. Sympos.* ex eoque *Mercurial. var. Lect. 1. 25.* docetque de *Iassis* *Geographus lib. 14.* *Citharædo* artem ostentanti, multos aurem præbuisse, præter surdos, dum quemdam, qui *Tintinnabulo* inaudito, cæterisque ad comedendum diffluxis, in foro cupediario valere dixisse illi, abiisseque curriculo. In *Funeribus* quoque *Campanas* pulsatas *Theocriti* Scholiastes pervetustus ostendit, *Laconesque* Rege è vita excessu, *Lebetes*, illarum vice consuevisse complodere: quia credebant eomodo, *Spectra*, & *Dæmonum* *Ludibria* evertere, ut addit incomparabilis vir *Adrian. Iun. Animadvers. 6. 11. fol. 141.* qui, ex *Sophocle* *Tragico*
Tro-

Trojanis clypeum Nolis quibusdam pulsatilibus sonorum tribuit, fol. 144. *Vigiles excubiæ*, Græcis *Conodophori*, seu *Tintinnabuli* gestatores, quos hodiè *Soldati di Ronda* appellaremus, teste in *Avibus Aristophane*: qui forsan ex *Magio*, & melius ex *Budao Funebri pompæ* addicti, ut Flaminem Dialectem admonerent. At consulendus in hoc *Io: Kirchmannus de Roman. Funer.* etiam si materiam jejunè aliquatenus tractasse videatur. Et legitur de *Antileone*, qui, juxta *Parthenium*, in gratiam *Amasii Hipparini* clam asportavit *Nolam*, quæ in Arce munitissima *Heracleæ*, Italici præsidii erat indicium, hoste prius per insidias occiso. De *Excubiis*, seu *Vigiliis* etiam *Suidas*, postea ex modernis *I. C. Besoldus*, ac *Speidel. var. observ. fol. 507.* Vide *Pausan. lib. ult.*

Obscenam sustulit consuetudine *Theodosius* Imperator Castitatis amantissimus, qua sibi aptabant illud, Libidinosi, concubitus impuri tempore, ut vir mulierem fædè cognosceret. Narrante *Nicephoro* 12. 22. circa fin. Rur-

De Tintinnab. Nol. mo. Cap. 1. 17

Rursus *Persas* in unum locum cæ-
tus coegisse *Tintinnabuli* sonitu ante
lucem, *Strabo lib. 15.* prodidit. *Sama-*
neosque aëteros cælibes *Philosophos,*
post *Brachmanas* in *Indiis.*, ad eum
pulsam cænacula ingressos orasse, ite-
rumque ad pulsum cibum cæpisse
Porphyrus.

Apud *Romanos*, ante annos quin-
gentos ultrabis mille *Tintinnabula*
usitata computat *Iul. Barbaran.* in
suo *Promptuar. Rev. Quæplur. Annot.*
tit. 24. fol. 330. ex aperto illo *Plinii*
textu 36. 13. in fin. ubi de *Laberin-*
this: *In summo,* inquit, *orbis æneus*
est Pegasus, ex quo pendent exceptæ
catenis Tintinnabula, quæ vento agi-
tata, longè sonitum referant, ut *Dodo-*
næ olim factum. Quod clarum putat
Jacob. Dalecampius, fol. 461. Et pro
Instrumento eodem Nolæ nomen, tri-
bus ante D. Paulini ævum sæculis
recognovere Magius, & P. Roccha.
Subscribere Plinio videtur Val. Max.
cap. Quæcumque Mag. in fin. iis ver-
bis: De Amphiarao in oraculum
etiam habito, ejus cineres idem honoris
possident, quod Pythicæ cortinæ, quod
æno

18 *Abb. Io: Bapt. Pacicbellii*
æno Dodonæ, quod Ammonis fronte da-
tur, credent à fronte relatum Ammo-
nis. Vire ingruente, eo tinnitu indi-
cium dabatur ex Papirio Theb. 6.

— *procul auxiliantia Gentes*
Aera crepant.

Livius adhuc melius Campano-
rum imbellis, inquit, multitudo cum
aris crepitu, qualis in defectu Lunæ si-
lenti nocte fieri solet, edidit clamorem.
De Augusto Cæsare sic Dio. Cass. lib.
54. Quum ei per somnum visus fuisset
Iuppiter dicere, ut præsidii loco Iovem
tonantem, cui adem voverat haberet,
postero die Iovis Statua Nolam appen-
di jussisse: cujus apud præsidiarios mi-
lites usus salutaris erat. Et de sacris
Bacchi Trictericis, nocturno quoque
tinnitu simili perstrepenste, idem Sta-
sius in Achilleide:

— *paulumque exercita pulsu*
Aera tacent.

A supplicio affectis gestari solitum
Plant. in Trucul. 4. 3. ubi Tur-
neb. egregiè lib. 11. 23. Advers. & ex
Zonara, Camerar. Subseciu. Hor. c. 12.
Inde Viri Tintinnabulati ex instru-
menti ejusdem gestamine Carnifices
dicti

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 19
dicti, sive quia tintinnitum quemdam
loris corpora cadendo excitarent.
Advertente *Ip: Ger. Vossio in Etymol.*
pag. 522. sive ne honoratiores Cives
occurentes polluerentur ex Fabio
Semestr. 2. 8. & Kipping. Antiq. Rom. 2.
7. 3. Quibus recētem Noribergæ mo-
rem Stockfletus adjungit cap. 20. fol.
96. quo vitæ donati hodiè, aliis in-
tercedentibus, è collo sub occipitiò
Campanulam habent.

Non modò autem in Equestri Ar-
te, & Vehiculis Tintinnabula jam pri-
dem refert *Varro verb. Stirpea lib. 4.*
In terrendis hostibus ex *Camerar.*
præfato opere *cent. 1. 77. Verum in*
Triumphis, Tintinnabulo, flagelloque
suspensò, indicantes adversam quo-
que fortunam imminere; quemadmo-
dum morti addictis, ut jam aperui-
mus, ne quis contactu illorum inter
eundem piaculo se obstringeret. Post
Zonaram, Amianum, Dionem, Plu-
tarch. aliosq; P. Bidelenger. de Triumph.
cap. 30. circa fin. sive ejus oper. tom. 2.
fol. 60. & Noctes videndæ Granzovia-
næ de antiq. Triumphor. Spectaculis.

Nec simpliciter olim Vehiculis: at

re-

20 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
rebus venalibus, illasque vendenti-
bus illud appositum, cujus sono si
qui vellent emere, adesse venalia ad-
monerentur. Latè Io: Schefferus pro-
bat de *Re Vehicularia Veterum*, lib. 2.
cap. 33. fol. 361. ubi quod idem alicu-
bi hodiè per Belgium, aliasque Re-
giones. *Argentorari* quoque & in
sua patria Molitorum plaustris *Tin-*
tinnabula appenduntur, quibus præ-
tervehentes audiri queant, frumen-
tumque ipsis ad pristinum offeratur,
molamve farinariam deportandum.
Sic in præsens *Lutetia* curribus ad-
purgandas vias quotidie decretis, ea
per. sa, ac pulsata: quibus famuli, quic-
quid sordium, vel pulveris in privatis
ædibus, foris traiciendum, statim
deferunt. Vide plura apud *Pyrrh.*
Ligorium in *Fragm. de Vehiculis an-*
tiq. post ejus de *Romanor. Familiis*,
recens ex *Biblioth. Sereniss. Christine*
Svecor. Reginae product. & perolve
Philipp. Frider. Mulleri de *Via publi-*
ca. Romæ Innoc. XI. san. mem. man-
dante, majora sonacula equis ducen-
tibus *Currisellia*, ad ambulantium tu-
telam, adjuncta.

No-

De Tintinnab. Nolano. Cap. I. 21

Nomine *signi* ministeria celeriter decurrisse, scripsit *Seneca de Brev. vite*, qui tamen locus de *Digitorum* crepatione intelligendus. Apertis quidem verbis de *Oraculi cōsilio ad Aenearum Nolarum* crepitum undique perstreptentem *Plutarch.* notavit in *Capitum Romanor. enumeratione*. Et *Franc. Accurs. de Iu. nat. gent. & civil.* §. constat autem in *Instit.* consuetum affirmat *Populum Romanum*, *Lege* sancienda, ad *Tintinnabuli* pulsus convocari. Quod tamen absolum videtur, nisi per *Præconem* quoque. Hæ verò non forent primæ *Accursi* hallucinationes, quæ displicent valdè *Marco Antonio Surgenti* in sua *Neapoli illustrat.* 1. 11. 37. fol. 75. apud *Latinos antiquius* non existimans ante *Divum Hieronymum*, de *Tintinnabulo* monumentum, in quo ipse quoque decipitur.

Fuerant Romanis *Bannitores*, *vicos nocturno tempore Tintinnabulis* custodientes ex *Dione lib. 54.* nonnihil eo instrumento significantes. Verba *Historici* rem explicant sic: *Augustus orto die Tintinnabulum Iovitonan-*

22 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

nanti appendit: his enim *Tintinnabulis* Bannitores nocturni utuntur, ut si quid usus sit, significare possint, de quo *Tranquillus* id adnotans in *Capitolio* quoque. Verum de eo perlegendus est *Ricquius*. Iisque horis usus in *Cerealibus*, ex *Paterculo*; ad eumque post *Lipsum*, qui & in aliis sacris æs pulsatum, adnotat *Christ. Adam Rubert. lib. I. cap. 4. §. 4. fol. 29.*

Ingrati animi vitium apud *Ephoros* Cymbali Ingratitudinis ita dicti, quod in Aula Senatoria penderet pulsu jam pridem à Benefactoribus memoratum refert eleganter in suis *Subcesiv. Lel. Bisciola*: siquidem pro *Campana* vox Cymbali apud *Matth. Paris.* in *S. Albani Abb. Vitis*, fol. 65. passimque *Rituum Magistros*, & in *Ord. Rom.*

Nescimus tamen, an fabulosum, quod de venenosissimo Indorū Insecto Naturę studiosi nō pauci, ac Itinerum Scriptores tradunt, *Campanulam* quandam carneam capite gestare, cujus motus, ac sonitus homines, cæterosque animantes, prudentes reddit, atque avertit.

De

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 23

De *Campanis Pulmentariis* sic dictis, eo quia pauperes, & mendicos pluribus in locis, apud *Germanos* præsertim modernos, ad sportulas publicas advocarent *Stuckbius Antiq. Convival. 1. 12.* siquidem Prandii hora eo pulsu, vel inter *Proceres Tubæ* clangore, aut alio Musico instrumento vario tempore, & in præsens alicubi designata. Quemadmodum celeberrimum *Tintinnabulum* fuit, *Vetustatem* apud *Romanos* convincens, quod Lavandi hora præscripta, publico signo pro *Thermis* ad eundis monebat: *Narbona in Horogr. jur. hora 9. sub num. 26.* *Andreas Baccius* optimè *De Thermis Antiquor. 7. 12.* Circa quem ritum videndus *Io: Chisletius Tornacensis Canonicus* in opusculo, cui titulus: *Fons aqua Virgo, &c. Antuerpiæ edito*, in quo pag. 29. *Fabii Nicassii* ejusdem *Ecclesiæ Canonici* perelegans *Epistola*, & pag. 30. *Iconisimus* ceremoniam, & *Martialis Distichon*, seu *Epigramma* illud pervulgatum 163. 14. adversus saniores sententiam declarans.

*Redde pilam, sonat Aes Therma-
rum :*

24 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
rum : ludere pergis ?

Virgine vis sola lotus adire do-
mum.

Describit enim facundo stylo *Nicasius*, quod Lectorum oculis subiicit, suum quoddam vas æneum Romani ævi, in oppidulo ibi proximo effossum, ex ære aurato, catenulam habens trium circiter palmorum, qua suspenderetur. Cujus per diametrum ad septendecim pollices mensura, pondusque librarum quatuor, orbicularis forma ad pelvis modum, ac labrum modicum. Marculo pulsatum, quod putat ab Ancilla quadam, vel fortè ab alio præstantem sonum edidisse; regens etiam observatum adfirmat. Quæ tamen *M. Valerii* sensui in præfatis versibus minimè accomodanda expositio, cæteri ostendunt favore *Tintinnabuli* communiter ferè pernotantes; Cû clarum sit, *Hadriani Cæsaris* iussu, *Balnea*, quam octava data hora haud referari consueta, benè valentibus maximè, nec antè Auroram *Alex. Severi* tempore aperta *Capitolin.* prodit. Vel ex aliis lavandi usus ab altera
post

De Tintinnab. Nolano. Cap. i. 25

post meridiem , usque ad vespervas tantum permissus . Aegris tamen ab ortu, ad Solis occasum, id libitum: imò ergà populum indulgens *Alexander Severus*, tota nocte patefactas voluit *Thermarum* valvas : qua de causa pro *Lucernis* , ac pluribus earum *Lycnis* oleum dono dedit, ideòque æneæ , grandique forma ibi pendebant . Aperitionis ergo tempus *Tintinnabulo* indicatum ; quanquam ad universale commodum *Piscina* maxima nullo tempore obseptata . Videantur *Capitol. ac Spartian. in Hadrian. Fortun. Licetus de Lucernis Antiq. Baccius ubi nox. Alex. ab Al. 4. 20. & 10: Bapt. Capponius Italicè nel Marmo Augustale frà le Prose degli Academici Gelati di Bologna, fol. 253. post Mercurial. Gymnast. 1. 10. Plin. jun. lib. 3. Ep. 1. optimè ad rem distinguit, quem Fulv. Visin. sequitur in Append. ad Petr. Ciaccon. de Triclin. fol. 13. Non desunt Corybantia æra apud Virgilium : Temesæa Ovidium : Ausonium Dodonea .*

Hæc quoad *Ethnicos* , quibus res de qua scribimus , nec ignota , nec

B

inas-

inallueta ; quamquam non novum *Tintinnabuli*, & *Campanæ* Vocabulum ubi supra *Ferrarius* indigitat: æquivo cum tamen hoc, acceptumque post *Isidorum* jam laudatum à plurimis pro eadem Trutina, Scapho notis distincto constante ; ad Librarum discrimina indicanda.

Fideles autem, *Orientis Ecclesiæ* initio, ut plurimum statutis horis, vel sola *Devotio* cogebat, vel ferventiorum *Christianorum* per certos homines huc, illucque missos, *Diaconi* forsan, vel *Episcopi* nomine, ac munere, ad conventus vocatio. Sic *Vvalfridus Strabo de Rebus Eccles. c. 5.* Vivebant enim abditi sævientibus *Tyrānorum* persecutionibus; & cum nequirent sese prodere, quodcumque signum suo strepitu periculis imminentibus erat subiectum. Itaque *Lignorum* sonitus eo exordio non reliquit vestigium ex *Cardin. Baronio* præfato anno 58. num. 103. adversus *Amalarium* 4. de *Divin. Offic.* 21. Et *D. Ignatii Martyris* Epistola ad *Poly carpum* in hunc sensum, habetur pro suppositicia, quemadmodum

D. Hic-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 27
D. Hieronymi Opusc. de Regul. Monial.
cap. 33. ubi Campanula mentio. Sic
Critici probatissimi, Bellarminus,
Possevinus, & Labbeus, de iis, aliisque
Ecclesiasticis Scriptoribus iudicium
ferentes.

In Sacris tamen, & apud Ethnicos
prius *Lignum* adhibitum, quam quæ-
vis solidior, aut præstantior materia.
Clem. Alex. in Strom. ac Protrept. &
Pausanias in Corinth. & Arcadic. ex
Græcis: Pliniusque ex nostris 34. 7.
explicant. Eorum enim Numina,
vel aliquamdiu nullis culta Simula-
chris, testes sunt Lucian. de Dea Syria,
post Varr. Aug. 4. Civ. 36. Tertull. de
Idol. ac Euseb. Chron. 2. Vel rudibus,
paulatimque formatis. Herod. in Eu-
terpe. Idem Lucian. de Sacrif. Arno-
bisusque ex Porphyr. lib. 6. Hinc, Luxu
promanante, celebris illa Platonis
sanctio, in leges Tullii repetita, quod
Lignea, & Lapidea tantum dedica-
rentur, in fanis non invecis, Auro,
Argento, Ebure, Aere, aut Ferro. Hæc
pro Sacra Lignorum Antiquitate, de
qua nonnulla etiam, apud Villalpan-
dum in Salomonici Templi Descrip-

B 2 tio-

48 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tione, ac Erudiciores Divinæ paginæ
Interpretes . Plura quoq; de *Dea Sy-*
ria apud *Reverendiss. P. Henric. de*
Noris in *de Anno, ac Epochis Syro*
Macedonum.

Quod vox *Alleluja* nonnunquam
fuerit adhibita, ipse *Hieron.* testatur
ad *Marcellam Epif. 23.* ita scribens :
Illo tempore plumarum quoque dura
mollicies videbatur, & in extructis to-
tis jacere vix poterat . Nunc ad oran-
dum festina consurgit , & tinnula voce
cæteris Alleluja præripiens , Prior in-
cipit laudare Dominum suum . Idem
in *Epif. 27. ad Eustochium:* Post *Al-*
leluja cantatum, quo signo vocabantur
ad Collectam , nulli residere licitum
erat . Verum hæc solis Monacis , ac
Monialibus consuetudo , iis textibus
convincitur , & assentitur Ioseph Vi-
cecomes in 2. Vol. Observat. Eccle-
siaf. seu de Missæ Antiq. Ritib. lib. 1. c.
7. Manebant ipsi uno loco clausi,
propterea cæteris Fidei cultoribus
Cursoris , Præconesque destinaban-
tur. *Gonzalez in cap. Patentibus 10. de*
Privileg. Et clarum est Sanctum Do-
ctorem verba facere de *Divæ Paula*

Mo-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 29
Monasterio. Melius vero 2. *advers.*
Iovin. ubi: *Cum ingressi, ait, domum*
fuerint, ad Tintinnabuli pulsum preces
effundunt: quod ubi fecerunt, Signo ibi-
dem dato, Ministri, &c.

Multiplicem itaque Monachorum
jampridem excitationem fuisse, certi
juris est, *Voce scilicet, Ligneo crepi-*
taculo, Squilla, grandi Tintinnabulo,
Pedum tripudio, Puerique Virga. Ex
P. Edmundo Martene Congr. S. Mau-
ri de Antiq. Monachor. Ritib. lib. 1. c.
1. Lugduni impresso anno 1690. ubi
ad Lectorem Tractatum De Univer-
salib. Ritibus pollicetur. In præfato
autem opere, ex vetutis Brusfeldensis
in Germania Congregationis M. S.
aliisque validis triplicem Abbatis
pulsam ad totidem preces post Cõ-
pletorium: antiquam Circatorum ad
mensam Tintinnabulo pulsationem,
eoque super Abbatis mensam in Re-
fectorio, ac super petram Eleemosy-
nariæ ibi pendente, cap. 9. II. ac IX.
fol. 87. 110. ac 117. egregiè testatur.

Constantini Cæsaris clementiori
tempore signa vocalia evulgata, pri-
imum forsan in Cænobijs, ut locis ru-

tioribus, vel ad aliquid novi introducendum magis aptis. Hinc *Palladius* in *Laustiacis*: Postquam, inquit, hoc Mundo solitum tempus impleisset, signo mallei quo ceteros Fratres excitabat, percutiens fores omnium cellarum, ad propria Oratoria deducebat. Quod malleum erat profecto ligneum: eodemque ritu antiquissimo, ad ligneam æquè tabulam pulsato anno 1591. mense Iunii in Aula *Sereniss.* nondùm *Electoris Sacri Imperii, Bavariae* tamen *Ducis*, Familiam vocari ad mensam *Theodos.* *Rubeus I. C.* animadvertit; quemadmodum in *Horar. suo Eccles. Univers. cap. 6. nu. 14. fol. 35.* Nobis tamen ibi splendè exceptis nequaquam id contigit videre.

Augusta Constantini Liberalitas erga Ecclesiam, præsertim *Neapoli* erectam, in Libello constat de ejus *Munificentia* in Pontificali Opere, *Damasi* nomine circumdato *I. Concil. Vol.* in quo plura ipsum dono dedisse recitatur, veluti *Pharos argenteos, æreosque*, scilicet *Candelabra*, ac alia. Nulla mentione facta de *Tintinnabulis*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 31

lis, uti nondum penitus usu receptis.

Verum inter cætera *Monachorum* signa, ad *Synaxim*, vel *Congregationem*, quæ sumitur unicè pro *Missa*, ex *Vicecomite* ubi mox, numerabatur præsertim *Tuba*. Constat num. 2. in *Reg. Pachonii*, iis verbis: *Quando ad Collectam (Missa quoque) Tuba insonuerit per diem, qui una oratione, tardius venerit increpabitur. Ad stipulatur Climac. gradu 18. ibi: Cum insonuerit signum spiritualis Tuba. Ea multiplex olim, ex Polluce 4. 11. & Eustath. in Iliad. apud quem Minerve inventum: Aegyptiaca pro sacrificiis: Gallica, Papylagonica, Medicae & Tyrrhena in Plinii 6. 56. Cornea Ossea, Plumbea, variaque præsertim Aerea describitur à Virg. Æn. 9. ibi:*

At Tuba terribilem sonitum præcūl are canoro.

Increpuit.

A *Sacerdotibus*, *Ethnicis* quoque adhibita: de quibus *Calphur. Ecl. 1.*

Inter sacra sonare.

Propterea *sacrum Instrumentum*, describitur à *Suida*, & recentioribus. Vide *Casp. Bartolin. De Tibiis Veter.*

32 *Abb. Io: Bapt. Pacichollii*
d. 3. 7. pag. 225. ubi & *Illustres Tubi-*
cines.

De *Ligno* locus prostat *Simeonis*
Metraphastis in *S. Theodosii Cœno-*
biarchæ Vita, ubi *Monachi* autem, scri-
bit, quidam ex *Monasterio* propinquo-
rum, qui morbo *Severi* laborabant, cum
nos vidissent accedentes, *Lignum* quod
convocant ad *Ecclesiam*, pulsabant an-
te horam consuetam, & *Synaxim* signi-
ficabant *Fratribus*: Paulòque post
idem *Iussit* aliquandò, ut præter soli-
tam horam pulsaretur *Lignum*: non-
dùm enim erat hora secunda diei. *Rur-*
sus de *Divo Io: Chrysofomo*: Cum
vidisset tam diligentem, & tam seriam
collocutionem, *Lignum* verò jam pul-
satum vocaret ad *Congregationem*, ac-
cedens ad hominem, dixit eum de cate-
ro non posse venire. In *Synodo* au-
tem *Nicena* 2. 4. habetur, quod *Reli-*
quix Sancti Anastasii Martyris Lignis
sacris pulsatis in *Sancta Civitate* fue-
rint receptæ. Quod non præterit ac-
curatissimus *Baron. vol. 1. Annoque*
68. Imò *Theodoretus* *Ridicula* exco-
gitata vocavit *Tintinnabula* funi ap-
penso movere, anno 450. lib. 4. de Me-
le-

De Tintinnab. Nolano. Cap. I. 33

letian. Heret. quia erant quid valdè novum quoad publicum usum; Utebantur enim Christiani veteres primum *Cymbalo*, seu Instrumento strepitum excitante, ut notat *Verger. de Aqua Benedic̃ta*, & in *Baron. Epitome*, fol. 608. paulatim postea *Campanula*, hoc est minora *Tintinnabula* prodire ex *Macrobio lib. 5. 19.* & *Laurentius Surius*, qui *Campanarum* voces usurpat in *Vitis Sanctorum*, contra veterum Codicum Fidem, gravique sacre, ac profane Eruditionis dispendio, prisca loquendi formulas imperite cum recentioribus commutavit, censorio *Io: Card. Bona* calamo de *Reb. Liturgic. 1. 2. 2. fol. 70.*

Nomen profecto *Signi*, tum genericè, tum specificè, ut Philosophicè loquamur, invenitur ad sequiora sæcula facillimè productum. Innuit *Dignorius*, promiscuè cū illo discarrens de *Nola*, & *Campana*, quæ paulatim utrumque, majus scilicet, ac minus *Tintinnabulum* propagarunt. In promptu sufficientia testimonia *Eckhardi junioris de S. Galli Casib. cap. 14.* hoc planè modo: *Signumque*

34 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
cursum pulsantes Fratres advocant, &
 16. *Abbate accito, Signum pulsatur ad*
Capitulum. Clarius verò Cindasvin-
thi Regis Gothorum in Hispania
Charta, apud Tepez in elaborato Di-
vi Benedicti Chronico tom. 2. zrc
 684. *Offerimus Vasa, Altaris, &c. Si-*
gnum fusile aneum, bonæ modulationis,
demulcens auditum. Amplius, in Ca-
pitulari Monachorum Sangallensium,
in Helvetia, edito circa 817. ann. nn.
 2. *extans in Append. Actor. Veter. seu*
tom. 2. Capitular. Reg. Francor. per
Steph. Balutium plurimæ Læctionis,
ac Scriptionis Virum, per ipsumque
illustr. pag. 1383. ibi: Ut ad Coqui-
nam Signum non sonetur; sed Ebdoma-
darius facta Ministracione, illud Tin-
tinnabulum, quod antè Abbatem pen-
dit, tangat. Quo sonato, inclinet se
ipse Ebdomadarius, atque omnes Fra-
tres usque dum à Sacerdote Benedictio
compleatur. Ibiq; sæpissimè no-
men Signi. Et, in ipsius Caroli Ma-
gni Capitularibus, tit. Capit. Episcop.
num. 8. Ut omnes habetur, Sacerdotes
horis competentibus diei, & noctis sua-
rum sonent Signa Ecclesiarum, & sacra-

ta

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 35
ta Deo celebrēt officia, & populos eru-
diant, quomodo, aut quibus Deus ado-
randus est. boris. Apud præfat. *Balu-*
tii Opus tom. 1. pag. 359. ibidemque
similia pag. 586. & 951. paginaque
1289. inter Capitula Herardi Ar-
chiepiscopi Turonensis. Pœna indi-
cta Legis Salicæ titul. 35. §. 2. *Si quis*
Cervum (sic rem demonstrans) do-
mesticum Signum habētem, aut occide-
rit, aut furaverit, ubi pro Nola, seu
Tintinnabulo, advertenda eruditissi-
mi Hieron. Bignonii Interpretatio:
Eaque cum *Dagoberti Regis Capitularibus*
consonat anno 630. tit. 8. §. 11,
apud eund. *Balutium* tom. 1. fol. 118.
ibi: *Si quis Tintinnabulum furaverit*
de Cavallo, vel de Bove, cum uno solido
componat. 2. Si de Vacca, cum duobus
tremissibus componat. 3. Si de Minu-
tis Pecoribus, cum Tremisse componat.
Plura etiam apud Turonensem, *Ruge-*
rium, Anselmum, aliosque Fræco-Gal-
los passim. Et videndus *Hæstenuſ*
in feracibus suis *Monasticis Disquisi-*
tion. Notatque de Signis digitalibus
Monachorum obsoletis ad silentium
servandum *Du-Fresne* tom. 3. *Glossar.*

pag. 826. *Indicis* quoque nomine *Tabella* fuit, *Campanula* vice, ad *Exercitiorum* signa per *Monachos* adhibita, juxta *Smaragdi* Scholion in 4. *Regula Benedictina* caput.

Videmus itaque *privatos*, *multipli* nomine, ac forma, *Tintinnabulorum* in *Ecclesia* progressus, tempore tamen *Divi Benedicti* à *Monachis* factis præscriptos, illos convocandi causa: quod monuit *Iul. Nigron.* in *Reg. Commun. Soc. Iesu*, n. 4. patetque ex *Divi Gregorii* *Dialogis* 2. 1. ubi de *Divo Romano* erga *Sanctissimum* illum *Patrum* patrem: *Resti autem*, scribit, *parvum Tintinnabulum* inservit, ut ad *ejus* sonum *Vir Dei* cognosceret, quando *sibi Romanus* panem præberet. In *Sublacensi* *Specu* celeberrima, *Benedictus* *Monastica* professionis fundamenta jecit, circa annum 495. ut ex *Petavio*, & aliis *Chronologis*, ibique *Tintinnabulum* ipsum, ab *invido* *humanae* salutis hoste fractum, & quodammodo restitutum, pia *veneratione* in præsens colitur; *ejus* ætiper studio quo potuimus *elapsis* mensibus *ibi* adventantes, be-

ni-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 1. 37
nigroque hospicio Reverendiss. P. D.
Michaelis Angeli Inurea vigilantissi-
mi illius Archicænobii Abbatis, ex-
cerpti hausimus, & oculis Lectorum
hic subicimus; utraque scilicet, pri-
ma, ac veteri, posteriorique, ac præ-
senti forma, seu custodia præstantio-
ri. Cujus ferrens Malleolus, duodeci-
mo sæculo sub terra inventus, *Erudi-*
tiss. Archiep. D. Angeli à Nuce testi-
monio, in suis præclaris ad *Casin-*
Chron. Notis, n. 43. quadrans coccinè,
ibi quoq; Indubiis majorū Traditio-
nibus illud servatur, ac stare videtur
pro *Minoris Tintinnabuli* Christiani
Vetustate; pro qua facit quoque ejus-
dem Sancti Patriarchæ textus in *Re-*
gul. cap. 43. ibi: *Ad horam Divini*
Officii, mox ut auditum fuerit Signum,
relictis omnibus, summa cum festinatio-
ne curratur; Quamquam possemus
astruere, quod parvo ad numerosam,
& forsan diffitam familiam non suf-
ficiente *Tintinnabulo*, adjungerentur
lignea, vel similia narrata *Signa*,
ut hodiè quoque apud Regulares
quamplures, & Nos melius infra ex-
planabimus.

C A

CAPUT II.

*Nolanum, seu majus Tintinnabulum
Iconismo expressum, olim in
Ecclesia productum.*

T*intinnabulis grandioribus Campana* nomen impositum circa septimi seculi finem, & octavo, ac nono apud omnes diffusum, scribit opere *Liturgico* jam laudato, undeque *Eminentiss. Cardinalis Bona*; a quo in hoc non omnino dissentimus, quicquid *Suar. in Defens. Fidei* 2, 1, 3. & *Crespe. in Summa Eccles. Disciplin.* verb. *Compana*, aliique affirmant; res enim per gradus excreta, & clanculo adhibita, communis boni gratia, tandem fit universalis. In hoc tamen calculo aliorum sensus discrepat, & praesertim *Romani Ordinis Auctoris*, qui ab anno sexcentesimo ad *Officia Divina* grandiusculis *Tintinnabulis* Christianos vult coactos, dum titulo de *Sabbato Sancto: Iussi*, inquit, in *Ecclesia, Litaniam, Tertiam, & Campana* tanguntur, ingrediuntur ad *Missam*.

De Tintinnab. Noland. Cap. 2. 39

sam. Idemque Missam Episcopi celebrare parantis, diebus festivis in ordine Processionis, explicat hoc modo: Cum Tintinnabulam ad Tertiam sonverit, omnes simul Fratres in Chorum ordinatim convenire debent. Quod, ex Actis Sancti Lupi, Cardinalis Baronius refert ad annum 614. & sequitur Io: Bapt. Casalius de Veterib. Christianor. Ritib. cap. 43. fol. 190. Rursus Beda Histor. Anglic. 4. 23. anno septingentesimo de Hilda Monialis obitu, scribens: Hæc, ait, tunc in Dormitorio Sororum pausans, audivit subito in aere notum Campanæ sonum, quo ad orationes convocari, vel excitari solebant, cum quis eorum de sæculo fuisset evocatus. Post quod tempus celebris etiam usus in ea Insula, cum Turketulus Croylandiæ Abbas, qui circa 875. annum obiit, Monasterio à se constructo, duo Tintinnabula eximia dono dederit, Bartholomæi, & Betelini: duo media, Turketuli, ac Betavini: totidem minora, Pega, & Bega nomine, maximo quod harmoniam cum iis perficiebat, appellato Guthlaco. Io: Jacob. Hofmann. tradit

Le-

Lexici Univ. tom. 1. pag. 359. Non tamen panitus tunc Signi nomen extinctum; postea enim, ac Imperante Carolo Magno, in Fragmentis de Veteris Ecclesiae Ritibus à Volf. Latio collectis legitur: His finitis pulsantur Signa ad Missam publicam. Et apud Guilbert. Tornacum 15. cap. de Offic. Episcop. Signa, qua pulsantur in Missa principio; Tubas argentéas signant, & ductiles, quibus convocabatur populus in veteri Testamento. Finis forsane hic respicitur; utrisque enim, sive Tintinnabulis, sive prius Tubis sacrae paginae Numeror. 10. plebs ad publica vocabatur, quemadmodum Iosephi textus superius omissus Antiq. Iud. 3. 21. iis verbis docet: Adinvenit enim (Moses), & modum Tuba ex argento facta, quae est huiusmodi, longitudinem quidem habens, &c. Facta sunt tales duae, & una quidem utebantur ad iussionem, & collectionem populi in Ecclesiis celebrandam, altera vero cum oporteret, ad cogitandum de rebus necessariis Principes convenire. Ambabus autem multitudo colligebatur. Eas imitati sunt Tintinnabulorum Artifices,

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 41

ces, de quorum usu Io: Belcthus de Re-
bus Eccles. cap. 5. Quia verò Tubas
areas, & argenteas in lege habemus,
& Propheta quasi Tuba vocem Pra-
dicationis exaltare jubet, congruè his
vasis utimur in Congregatione fidelium,
ut Prædicatio nostra in Ecclesia, pura
in argento, in are significetur durabilis,
& sonora, idest, ut nec hæretica sedetur
rubigine, nec negligentia lassetur pigri-
tudine, nec humana supprimatur formi-
dine. Et de septuaginta duobus Cam-
panulis in veste Summi Sacerdotis,
quæ ingressu Sancta Sanctorum so-
nabant, Malach. 2. Eruditè P. Aloys.
Novar. in Schediasm. Sacrograph. 1. 25.
126. & seqq. Breviter astruimus in-
ventum, ac in altum erectum Tintin-
nabulum ad agendum gratias Deo,
ex I. C. Francis. de Petris in Hetrusc.
Lyric. p. 1. ob eum enim finem est po-
pulus advocandus: aliis verò de
causis etiam difformibus; ob univer-
sale commodum, postea adhibitum.

Usus apud Monachos non prius
anno 740. ex Casalio ubi supra, cum
scilicet Zacharias Papa, circa illa
tempora, Casinensibus privilegium

in-

42 *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
indulfit, quod in nocturnis, diurnisq;
Ecclesie officijs, hoc in Ecclesia pul-
sarent signum, quod alijs signis, vel
Tubis pręstat. Eundemque Pontifi-
cem alijs Monachis id liberaliter cō-
cessisse, ut horas suas à Missa *Campanarum*
sonitu discerneret anno 747.
post *Dietericum p. I. Concion. singul. Stockfetus cap. 14.*

Quoad Ecclesiam hæc Latinam,
seu Occidentalem, quæ in *Basilica*
Vaticana per *Bonifacium VIII.* Pon-
tificem, cum plurimis alijs ornamen-
tis, *Campanas* obtinuit sonoras, acu-
tasque, ex *Volaterr. lib. 22.* & primum
in *Lateranensi* per *Io: XIII.* solemnai
benedictione anno 968. ut infra: *Bonifacius*
enim ille post *Innocent. VI.*
ut *Vaticana* Manuscripta ex *Roccha*
fol. 84. testantur, *Tintinnabulis* con-
fractis, sex nova duplicis ponderis
fundenda voluit, fastigio *Turris*, per
Leon. IV. excitato anno 810. ex *Ciac-*
conio, reparato postea 1352. Verba
in quatuor præcipuis impressa, præ-
ter *Roccham pag. 52. D. Abb. Carol.*
Bartol. Platea refert in sua *Ephemere-*
ridi Vaticana mense Decemb. num. 14.
fol.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 43

fol. 734. Apud quem, de tertio, vel quatuor minorum primo, ex veteri instituto ad *Sacrum Rote Auditorium* vocandum mentio. Serius verò in Græca, sive Orientali, *Tintinnabula* inventa; anno scilicet 865. *Iosephi Vicecomitis De Missa Ritib. Antiq. 1. 25.* calculo, seu 870. *Sabellici 1. Enead. 9.* ac *Platina in Nicolao I.* ex munere scilicet duodecim mirifici soni, & artis *Campanarum*, *Basilio Constantinopolitano Cæsari*, per *Ursum Patriciacum Venetorum Ducem* missio. Prius enim, annoque 627. apud *Amalarium Fortunatum* Altitudinis Signorum, quæ pulsata, sacraque ligna dicta, in obitu *D. Anastasii* Martyris *Perse* mentio, ex *Ant. 4. Syn. 7. lib. de Eccles. Offic. 4. cap. 21.* & ex *Baronio* anno 616. Sapientissimus Pontificii Iuris Glossator *D. Emanuel Gonzalez* in laudato *Decretal. cap. Patentib. de Privileg.*

Verum, quis *Tintinnabulorum* hoc modo grandiorum in Ecclesia Dei fuerit Inventor, vel Propagator, adhuc sub Iudice lis est, contententibus acerrimè nonnullis pro *D. Paulino*

44 *Abb. Io: Bapt. Patichellii*
lino Episcopo Nolano, aliis pro Pon-
 tifice Sabiniano, utrumque autem
 plurimis negantibus. Primo aliqua-
 tenus favet *P. Martin. Del Rio Dis-*
quis. Magic. Ecclesiasticum morem
 ante mille annos derivans, secumque
 ferens non modicam *Scriptorum*
Turbam, & maximè *Guid. Pancirol.*
Rev. Memorab. seu Deperdit. 2. 10. cui
 tamen adversatur ipsius *Commen-*
tator Henric. Salmuth. fol. 158. At pro
 eodem stant *Durand. in Rat.* 1. 4.
Pol. Virg. 3. 18. *Strab. Selva de Benef.*
1. 5. 50. Barbosa Vot. decis. 102. num. 4.
 & 6. lib. 3. aliique, quos orbo oculo,
 ut plurimi *Leguleii*, sequitur *Leand.*
Galganet. Iur. Publ. 3. 62. post quem
Elis. Danza Pugna Doctor. tom. 1. fol.
 515. Altero quidem originem ad-
 scribunt *Rhodigin. Lect. Antiq.* 19. 11.
Sanctorell. in Praxi Med. cap. 32. *P. Ia-*
cob. Gualter. in Chronol. ad ann. 700.
Rainaud. in Heterocl. spirit. pun. 7. fol.
 411. *Ciacconius*, aliique. Neutri ta-
 men assentitur *Cardinal. Bona*, con-
 troversiam in ancipiti relinquens.

Probabilior verò sententia, *D.*
Paulinum, Hieronymo coævum circa

an-

De Tinnab. Nolano. Cap. 2. 45

annum Domini 420. ex *Tribemio*
Gentilium abusum in profano *Tin-*
tinnabulorum usu correxisse, & ad Ec-
clesiæ nostræ munera transtulisse.
Subscribunt *Iunius Animadvers.* 3.
11. *Salmuth.* in *Not. jam cit. ad Panci-*
vol. Hospinian. de Orig. Templor. 2. 14.
Paul. Verger. de Aq. bened. & Baptif.
Cam. Orig. 10: *Franc. Bernard. Ferrar.*
de Ritu Sacrar. Concion. edit. Paris.
1664. *lib. 1. cap. 7. fol. 32.* & *P. Del Rio*
sententias concilians adstruit, *Tin-*
tinnabula antiquitus forma parva,
aucta fuisse *Campanarum* nomine, ut
sacræ pagine, seu Antiqui Testamen-
ti *Tubis* succederent. Idque scribit
ubi supra 2. 3. in fin. lit. E.

Ex præcellenti quodam Artifice
Campano, vel ex *Campaniæ* felicitis re-
gione potitis, vulgò *Terræ Laboris*,
quam eruditissimè in materna lingua
Camill. Peregrinus describit decla-
rans Italicè, *Campaniam*, non verò
Campagna dicendam, eleganterque è
Cælestinis Vir vividi Ingenii *P. Ab-*
bas D. Cælestinus Guicciardinius in
Mercurio Campano. Ibi enim Æs
optimum ad *Campanas* conflandas
cre-

46 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
creditur, & probatissimæ Figlinæ.
Unde *Venasia* Lyristes 1. Sat. 6.

— *Adstat Echinus.*

*Vilis cum Patera Guttus Cam-
pana supellex.*

Aut, quod in Urbe ejus Regionis
Nola (vetustissima quidem, Romæ
naque Fidei, anno quadragesimo su-
pra quingentesimum Romæ conditæ
ab *Annibale*, teste *Livio*, frustrâ ob-
fessa) *Tintimabula* sint olim reperta,
vel fieri cæpta grandiora. Aut neu-
trum, sed tantum à Sanctissimo Viro
sanctificata, ideòque *Nolano* verbo
appellata, vel apud Vulgum, commu-
nius dicta *Campana*, & non insulse:
Siquidem conflata ex *Aere*, quod in
Regione hac oriebatur, *Plinio* adsti-
pulante 8. 34. ubi laudato *Cyprio*, ac
speciebus, *Coronarii*, *Regularis*, *Calda-
riique* distinctis: *In reliquis*, inquit, *ge-
neribus palma Campano*. Idemque
cap. 1. *Celebritas*, scripserat, *in Asia*,
& quondam *in Campania*, tanquam
de materia jam obsoleta, *Bergomense*
illo ævo commendans. *D. Isidor.* ve-
rò *Ethymol.* 19. 16. *Campanum*, ait, *in-
ter omnia genera Aeris, vocatur à Cā-*

pa-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 47

pania Provincia, quæ est in Italia partibus, utensilibus, & vasis omnibus probatissimum. Ad præfatam autem Horatianam, antiquior Scholiastes hæc habet: Campana supellex, fictilis, quia in Campania Vascula optima fingeantur ex Angilla, vel Aere. Prosequitur Acron: Fictilis, vel Viminea, vel anea, quia in Campania dicebantur anea res optimè fabricari. Et Porphyrius non nihil his verbis addit: Campana scilicet, quia Capua hodiè aerea Vasa studiosius fabricari dicuntur. Ubi, ad materiæ effusionem coardare videtur nomen, optimè forsan, quia Provincia industrios aleret Artifices, quemadmodum in ejusdem metalli opificio Sulmonenses, ac Amsanenses in Aprutinis excellere nosmet vidimus. Plura de eodem apud Peregrin. jam productum Discursu 3. fol. 555. ac seq. Et Campania pro Campestribus locis à summo Viro Nicol. Rigaltio ad Rei Agrariæ Veteres Auctores fuit interpretata plurali voce.

At ejusdem Nolanae Urbis apud Virgil. mentio ibi:

*— Dives erat Capua, & vicina
Vesuvo No-*

48 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*

Nola jugo,

quæ tamen carmina Poetarum summus pro ruris proximi commodo aquam à *Nolanis* non recipiens, invertit ex *Gell. cap. 20.*

Ora jugo.

Cujus incolæ Oris impuri habitus Hinc *Osci* quasi *Obsceni*, ut *Porphir.* in Scholiis præfatis. Et *Ænigma de Clodia*, in *Triclinio Coa*, in *Cubiculo Nola*. Urbs tamen pia, Nobilis, & præclara, de qua *Ambros. Leo* in de *Agro Nolano*, *Fabritius Galli* in *Synod. edit. 1588. M.S.* In recenti *Historia D. Carolus Guadagnius*, ubi plura de *Divo Paulino* quoad *Tintinnabula Ecclesiarum*: & Gallicè *D. Ludovicus Moreri* nel *Grand Dictionnaire Historique, tom. 3. fol 710.* ubi *Nole*, inquit, *Ville plus illustre, e plus renommè par la vertu de S. Paulin.*

Negotium facessit pro negativa *Eminentiss. Bona*, quia nil de *Tintinnabulis* ipsemet *Paulinus*, nec de *Turri*, singulas *Basilicæ* (quæ mille passibus distat *Nola*, *Cæmetcrii*, seu vulgò *Cemitino* appellatione, sacroque cultu insignita) à se conditæ partes de-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 49
describens, nec verbum apud ullum
Patrem coævum : quemadmodum
silet *Anastasio* in *Vita Sabiniani Pō-*
tificis, nec sequiori ætate quicquam
scribunt *P. Petrus Franciscus Chisle-*
tius e Soc. Jesu in *Paulino illustrato.* ac
in ejus *Vita Fronto Ducæus & Heri-*
bertus Rosuvedus. Hæc tamen non
mirum, sive, quod res nondum fuerit
absoluta, sive, *Job Sãcti Viri* humilita-
tẽ, vel ejus sæculi oblivionẽ, aut incu-
riã, & cõmune forsan plurium sacra-
rum Historiarum deperditarum in-
fortunium ; siquidem deficiente *A-*
nastasio, admodum jejuni essemus de
illo ævo. Id contingit de *Santissi-*
ma Aede Nazarena B. Virginis, &
Christi servatoris habitaculo, *Mar-*
chiam Anconitanam & Laureti Ur-
be adsportato, rarissimo sanè mira-
culo, quod nullum tunc scriptorem
ostendit : idque incompertum in
Lauret. P. Tersellini Histor. & P. Ca-
rol. Franc. de Luca Itinere. Et, de
aliis valde singularibus Artificiis, In-
ventores apud Eruditos liquido mi-
nimè constant: quemadmodum de
cudenda Moneta. *Io: Georg. Krullius*

C de

50 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
de *Regali Monetar. iure scribit cap. I.*
nu. 6. ac de aliis rarioribus alii.

Opposita improbata sententia re-
manet adversus *Divum Paulinum*,
Tintinnabuli majoris in Ecclesia pro-
ductorem, pro quo perpetuæ sacræq;
Traditiones existunt, & præter *Du-*
rand. in Rationali And. Ferrarium ita-
licè nel *Cemeterio Nolano*: *Centostro-*
renium in Clypeo Lauretano, alii plu-
rimi adstant Viri gravissimi voci
quoq; latinæ communiter acceptæ
Nolæ, & *Campanæ* innixi. Hinc me-
rito vetustissimum *Campaniæ* Civi-
tatis, *Neapolis* in Regno symbolum
est *Tintinnabulum*. Idemq; ipsiusmet
Nolanæ Urbis cum Cicadis ibi ad
eum sonum trib. circiter Italicis
millibus absentibus. Fornax quo-
que & Turris Campanaria *Ceme-*
terii visuntur ex *Pauliniano* opere
nobis tradita, vel potius ad vetustam
ideam reparata.

Quoad *Sabinianum Martin. Polo-*
nus ad *Ann. Christi 604.* in suis *suppu-*
tationib. hæc habet: *Constituit ut Ho-*
ræ diei per Ecclesias pulsarentur. Ad
quæ meditatio *Platmæ* fuit hujusmo-
di:

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 51
 di: Hoc fuisse institutum ferunt, ut
 Horæ in Ecclesiis distinguerentur Offi-
 cii gratia. Similia iis verbis Horas
 diei sono Tintinnabulorum distinxit
 habentur apud *Volaterran. d. lib. 22.*
Anthropol. scilicet pag. nobis 251. De
ipso Durand. 1. 41. statuisse pulsum
 hunc ad Horas Canonicas, ut fideles
 excitarentur, & lætitiâ Cordis ex-
 primerent. Notat vero *P. August.*
Oldoinius in Addit. ad ejusd. Sabini
Vitam seu Histor. Ciacconii nuperæ
editionis tom. 2. fo. 422. litt. C. & D.
Tintinnabulorum grandiorum usum,
 seu *Ecclesiæ Nolanzæ* ritum (profecitò
 ex *D. Paulino*) ad *Romanam* transtu-
 lisse: ex qua ad reliquas, tum *Occidē-*
tis, tum Orientis Ecclesias promanasse
 fatetur ingenuè. De hoc instrumen-
 to mentio ab anno 730. apud *Alcuin.*
de Offic. Div. cap. 17. & in Iure sub
 vulgariori *Campanæ* vocabulo, ultra
præfat. cap. Patentib. de Privileg. cap.
nimis iniqua de excess. Prælat. cap. in
causis de Elect. & cap. fin. de excessib.
quoq. in 6. ubi plura per Pontificios
DD. Nec desunt Historici, presertim
 celeberrimus *Abulensis* in *Tract. de*

la Missa, & Frac. Boill. in libello quoque hispanico, cui titulus *Nuestra Señora del Puche*: quib. addimus *Sūmōtium Hist. Neap. lib. 1. fo. 351. & seqq.*

Tubarum sacri Textus formam assequi profectò studuit *Divus Paulinus*, ut ex ejus *Nolani Tintinnabuli*, quod his proximis foliis damus, constat vestigio.

Longius cæteris illud est consuetis ac vulgaribus, & ad sex Palmos Romanis protensum. Duodecim constat ejus labii circumferentia, quatuor latitudo, duobus convexitas, tertio autem ipsius labii crassities. Bina extant in superiori concavo foramina, quorum alterum minus altero. Sex æneis substat anulis, vel potius manicis. Ferrea lingua pelliceis ligaminibus elevatur, è ejus ore per grandem funem fit motus gratulq; Tinnitus. Propè labium non admodum inversum, Longobardicis valdè obscuris characteribus, sæculi decimi quarti numerus, nomenq; Artificis legitur, *Jacobi* scilicet *de Caserta*. At superius, triplici ductu, sed nimium per pluvias aliasq; aeris

iniu-

iniurias labefactato , vix conspici queunt, eodem planè Longobardum Alphabeto, Cæsarea ac Regalia ejus ævi nomina. *Paulinum*, præfert titulum, & à suis non modò, quam ab exteris continuò pièq; visitur : ibiq; subtrus genua flectuntur. Verùm, quod mirum, ad laneum tactum, si-ve ad aliud quodcunque antipaticū, æs illud etiam calidum, haudquam frangitur.

Aliud *Felicitis* nomine (cujus veneranda Sancti Episcopi ossa aqueum liquorem ibi manant in inferiori Cathedralis fornice, morbis quibusque saluberrimum) adest sociale noyū, labentis sæculi *Tintinnabulum*, quod ferreo malleo quoque indicat horas: Duoque minora superitis pendent in eadem Furri, cujus idea illam prorsus Cāpanatię *Cæmeterii* mox enarratam assequitur, quam in Lucubratinnculæ nostræ fronte cum lemmate apponendam curavimus.

Quod itaque *Nolanum* hoc sit iterum fufum, constans in ea Urbe, ac Regione Campana, majorum Traditio, apud quos idem numero æs ad

54 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
pondus adhibitum, in ipsorum An-
nalibus scriptum fertur. Adsumus
nosmet, vidimus, & audivimus non-
nulla, ab humanis, ac Eruditis tem-
pli Canonis, ac Patribus Societatis,
rem sedulò nobiscum dipungētibus.

Ex *Baronio* autem, *Bellarmino*, ac
universa Theologiæ polemicæ schola,
Traditiones Patrum, & piæ veterio-
res, accipiendę sunt in Ecclesia. For-
tè id ad trutinam revocarunt eodem
anno millesimo quadringentesimo
Nolani Episcopi *Franciscus Scacca-*
nus de Nola, & *Flamengus* vetusta
Neapolitana familia *Minutula*. No-
strę accedunt sententię Philologi
non pauci. Nugantur tamen cum
vili plebecula qui putant Sanctum
Virum duplici Indicis tactu æs illud
aperuisse, ac sonum temperasse.

Et si ex præfatis indubiè refectum
idem appareat *Tintinnabulum*: pro
eodem tamen ac præcedenti haben-
dum, si eadem ut supponitur ejus est
forma ac substantia. Sic ad *tex. Al-*
feni in l. 76. ff. de Iudic. & l. 24. §. fin.
ff. de leg. 1. post Hermol. Barbar. Alex.
ab Al. 3. 1. Cujac. tract. 5. ad Afric. & l.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 55
83. *de Verb. oblig. Grot. de Iu. Belli 2.*
9. *ibiq. not.* In simili, & fortioris Na-
vis refectæ casu *Reinold. Kuriche ad*
Ius maritim. Hanseat. q. 3. Sic pro iis-
dem habita *Romuli ædes lignea*, &
Navis illa Victoriæ celeberrima pau-
latim & penitus restitutæ, quemad-
modum Historici testantur.

Pro jam descriptis foraminib. ve-
rò observāda hæc *Petri Boerii* verba:
Campanæ signum in antiquis Mona-
chorum Canobiis, vel fractum fuit, vel
perforatum, ut sonum emitteret terri-
bilem, idque ut Monachi recordaren-
tur terribilis illius vocis. Venite ad ju-
dicium, vel in signum quod sumus de
ordine S. Benedicti, cuius Tintinnabu-
lum Diabolus jactu lapidis fregit. Un-
de patet signum quodcumque suffe-
cisse, perpensa nihil prorsus ejusdē
suavitate: quam tamen huic nostro
mirabiliter affixam non semel audi-
vimus. Simile ac ejusdem ut scri-
bunt, vel paulo posterioris ævi *Tin-*
tinnabulum duobus palmis extensum,
unoque ac medio latum in pervetu-
sto *D. Thomæ*, dicitæ *Paterni* Cathe-
dralis, *Cantuariensis* templo, prope

Caramanicum in Aprutinis, *Magellæ* Sanctuario adnexo. Forma oblonga preter consuetudinem, ac sonus argenteus. Verba in eo nonnulla obscura.

At discrepans valdè pervetustum duplex adhuc servatur *Tintinnabulū* in parochiali *D. Matthæi* Templo ac *Turri Scalensis* antiquæ ac nobilis Urbis propè *Amalphantanos* in Regno *Neapolis*. Imitatur enim formæ latitudo grandiores ad bulliendum Lebetes. Verbum ac symbolum nullum subest. Inter præcipua numeranda putatur ex nongentesimo sexagesimo tertio reparatæ salutis aëno, quo fuit elevatum, referente Italicè *D. Carolo de Lellis* nelle *Fameglie Nobili del Regno*, ac propriè della *Bonito* p. 3. pag. 309. ac seq. si quidem *Lateranense* celeberrimum, ut videmus ex *Card. Baronio, Ioannis XIII.* ope, eodem sæculo, sed post quinque annos. Typon subicimus, ac monemus grandius ad quinque palmos latescere, ad duos, & dimidium attolli cū manubrio: minus verò quatuor & medio dilatari, & vix duobus absque

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 57
sque manubrio, contrahi. Similia
bina sunt proxima *Ravellensia*, ma-
jora quidem in *Dive Mariæ* vulgo
di Gradillo veteri *Paræcia*, minora in
Cathedrali.

De Tintinnabulis sublevatis Aeni-
gma satis elegans circumfertur, æque
relatum à *Franc. Suertio* in *Notis*
ad Magium cap. 20. fol. 143. & Henr.
Arn. Stock fletu cap. 10. Anonimo Au-
ctore.

Est intra Cælum; est intra mæsis Terras
Non Cælum tango, non quoq; tango
solum

Constringor vinculis, concludor robore
duro

Ut nulla mutem conditione locum
Os mihi semper hiat, petulanter & exe-
ro Linguam

Nec, nisi cum cogunt verbera mul-
ta loquor

Cum loquor assiduis repleo clamoribus
anres

Verbera cum cessant, tum quoq; cesso
loqui

Non ulli noceo clamoribus, hortor ini-
quos

Contrito quarant corde salutis iter.

58 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
Aliudq; brevius *Nicolai Reusneri*
Os mihi semper bians, & pendens fer-
rea lingua est.

Vox est nulla, nisi prodicta verberibus

Ad Paulinum autem illud Aes fo-
nans & Cymbalum tinniens p. Cor.
13. ac Iuvenal. Carmina Sat. 6.

Tot pariter pelves & Tintinnabula
dicas

Pulsari: jam nemo Tubas atq. æra fa-
tiget

Alludere videtur Theodori Bezae,
impiissimi Io. Calvinii Hæresiarchæ
Astæclæ, Emblema hoc perpolitum
Æra gravi cunctos veluti Campana
sonore

Ipsa licet panitus sint sibi surda ciēt
Si es recta docens alios, perversa se-
quite

Quinq. aliis sapiens, non sapit ipse
tibi

Quod tamen à Catholicæ Reli-
gionis hostibus odio Tintinnabula
sint, Durand. notavit Rit. Eccles. c. 22.
sanè scribens Huguenoti vel Hugono-
tistæ, & cæteri hujus seculi Hæretici
Campanis bellum indixerunt: eas enim
fran-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 59
frangunt & comminuunt , Saracenos
imitantes, &c. & Christian. Ad. Ruper-
nus, Augustanz, quam vocant , Lu-
tberi Confessionis in suis ad Pater-
cul. *Obsorvat. lib. 1. cap. 4. §. 4. fo. 29.*
sic scribit Fallor, an à Gentilibus mu-
tuati sint Pontificii, apud quos receptū
ut tonante Cælo , Campanæ persfre-
pant? Nos à Pontificiis habemus , sed
superstitione expiata, de precib. fundē-
dis aurem vellicamus . Tradunt ta-
men & hujus consuetudinis hodiernæ
aliam causam , quod Campanarum
complosu aerem longè lateq. diverbe-
rante , vis tonitruui infringatur . Ipsi
autem à sacris tantum abhorrent
Cæremoniis, & Benedictione præser-
tim, ex Fabio Gnalterio Nella Giunta
al Panciroli delle Cose ritrovate lib. 2.
cap. 9. considerat. 75. Neq. iis cunctis
hujusmodi insectio , cum Praga in
Bohemia Hussitæ eminentissimas ha-
berent Turres Tintinnabulis quam-
plurimis eximiis refertas, quorum
concentu sese maximè delectabant ,
ut vidit anno 1591. ac sequenti, scri-
psitq. postea Theodos. Rubens in Ho-
rar. Eccles. jam laudato cap. 6. nu. 30.

& quamquam, ex eodem ibidem, *Elisabetha* Tyrannicè in Anglia Regnante ingens eorum numerus à mercatoribus in Urbem fuerit advectus, nempe Florentinis, quo tempore pensum fuit celebre illud *Romani Collegii* apud *Patres Societatis*. Eorum templa quæquæ non pauca, sive Parochialia, sive Collegialia & Cathedralia, ad sacras vocant preces matutinis ac vespertinis horis, in *Caroli II. Regis* Liturgia præscriptas, *Campanarum* quamplurimum pulsu, quibus etiam *Conciones*, Defunctos, & alia designant Sacrificuli, seu Protestantes ii, ut Nos coram satis perspeximus, advertentes in *Magna Britannia* presertim ac *Batavia* in nostris additioribus templis, ea sacra signa haud quaquam permissa.

Verum, Evulgato grandiorum *Tintinnabulorum* usu, *Gallis* arrilit vox *Clocea*, vel potius *Cloche* apud *Nathanael Duez* in suo *Dictionar. fo.* nobis 177. unde *Clocarium*, *Campanarium*, barbarè tamen, & sæculo prorsus octavo, ut ex *D. Bonifacio Mogunt. Episc. ac. Mart. ep. 9. Cutbert.*

ad

De Tintinnab. Nolan. Cap. 2. 61
ad Lull. ep. 89. & Rudolph. in Vita S.
Liobæ Abbatiſſæ textus profert Card.
Bona c. 22. fol. 176. & ſeq. De qua voce
Alcuin Poem. 203.

Semper in æternum faciat hæc Clo-
cula tantum

Carmina, ſed reſonet nobis bona
Clocca Cocorum

Eam tamen Germanicam putat
Durantiuſ c. 22; & forſan à Cloggen
Saxonica, vel ab ipſa Campana ligni-
ficatione in Germanico Idiomate, ut
Somneruſ, ex eoq. Iacob. Burgoing. x.
de Orig. & Uſu Vulgar Voc. pag. 66.
haurit, & à Gallinarum forſan glocitu
per Du-Freſne multum in hoc to. 1.
pag. 1027. Gloſſar. Italicamq. exiſti-
mat P. Menochiuſ nelle Stuore. Centur.
1. cap. 24. à ſtrepitu ſeu tinnitu, quem
vulgò dicimus Cbioccare, quod ta-
men nobis minimè arridet.

Quibus addimus ex abundantia æ-
quivocum minoris *Tintinnabuli* no-
men in *Canobiis*, ubi *Corrigiuncula*,
ſeu correctiva Diſciplina ſic fuit ap-
pellata. Adeſt in præcitato *Gloſſar.*
to. 1. pag. 1233. Anonymi textuſ ille
Revelat. lib. cap. 6. Quo perveniens

all-

62 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
auditui, mox sonitum Corrigiunculae
post me factum, à fratre illo à quo di-
sciplinas expectabam suscipere. Reli-
ctis itaq. his quæ ibi videram, nescio
quali modo in capitulum confestim de-
veni, & post disciplinas ut prius fece-
ram, accepi sex vicibus &c.

Vides *Tintinnabulorum* synonyma
ac processus apud *Christianos*. De
Turcis & Orientalibus modernis per-
quirendus superest usus. Et quoad
primos, certum est ipsos captâ per
Saladinum, *Aegiptiorum Regem*, aut
potius *Tyrannum*, *Hierosolyma*, illa
è *Turribus* ejecisse, adhibito postmo-
dum ære ad bellica fundenda Tor-
menta. Sic scribunt *Genebrard. in*
Chron. circa annum 1187. & *Platina*
in Urbani III. Vita. Quæ, subrepto
Græcorum Imperio, omninò abro-
garunt, sive ne eorum sonitu aliquod
Rebellionis daretur signum, sive
timore incusso, ne quiete qua frui
putant, animæ per aerem pa-
lantes expolientur, cum fanatico
spiritu *Ethnicorum ac Gentilium*,
ineptæ adhereant *Philosophiæ*, aut
potius ex *Christianorum odio* im-
pla-

De Tintinnab. Nalano. Cap. 2. 63

placabili: qua de causa, & *Horologia* cum rotis respuunt. Loco enim ænei pulsus, medio Præconum in Turribus super Mesquitas, voce sonora digitisq. insertis bina repetitione, singulis diebus quinq. repetunt *Allach Hechber*, idest *Deus verus unus*: quo audito, quilibet ad eas properat, horis quoq. sæpe in die, mediaq. nocte indicatis. *Cuspinian*, de *Turcar. Religione*. *Georgievitz* de eorum *Cærem. cap. 1. Iodoc. à Meggen. in Peregr. Hieros. cap. 16. Fysc. de Visitat. c. 4. 1. Gloss. in Clement. c. de Hæret. & Saracen.* aliiq. communiter. Et de vocis *Alla*, *Alla* solenni, miris, assuetisque intervallis apud Musulmanicos Sacerdotes nonnullos, intonatione *Keplerus* in sua *Harmonia*. Hinc lepidè ex *Italicis Musis Angel. Florentiola* nelle *Lodi delle Campanæ* cum ipsius *Carminib. impress. Florentia* anno 1549. fol. 124.

Vedete hora in Turchia come usanza fare

Quei gran Bascià, così faceva all'otta

*La Gente tutta, e nō credeva errare
Nec*

Nec permittunt *Christianis*, qui sub eorum ditione degunt, nisi ubi nulli simul *Turcae*, vel ex ingenti auri erogatione acquisito privilegio, ut ex *Anania* in *Mundi Fabrica* trac. 2. fol. 206. *Galganet. de In. publ.* 3. 62. 5. *Coccius* to. 2. 3. 6. *Nicol. in Floscul.* V. *Turcae* fol. 733. *Zanch. de Privil.* 41. 12. *aliiq.* Excipiuntur tamen *Regii Legati* in *Aula Constantinopolitana*, quibus Romano more, ad usus privatos permitta *Campanula*, & nonnunquam *Tuba*. Nullo tamen modo in sacris: quod paucis hinc annis *Christianis. Regis Oratori*, *Tintinnabulum* in Turri supra sacellum piè quidem elevare cupienti, firmissimè pernegatum. In templis ac sacrificiis consuetus ibi minoris *Tintinnabuli* pulsus; cum majora vel ablata, vel abdita, ut in subterraneo fornice jacent illa *Patrum Minorum Conventualiū D. Francisci*, & per ipsosmet, quæ pēdebant in excelsa Turri adhuc extrante super vetus ipsorum templum, reparatum, & *Episcopalibus* functionibus insignitum. Hinc rarissima in *Orientali plaga Tintinnabula*, quemad-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 65

madmodum in *Monte Atho*, in quo cum *Horologiis* antiquissimis pulsantibus eadem forma qua apud nos, remanserunt, & conspiciuntur in triginta claris ibi *Monasteriis*, ut *Vir omnium numerorum Leo Allatius* meminit in *de Templis Græcorum recentioribus* *epif. 1. nu. 3.* quæ inscribitur *Viro quoque summo, ex Soc. Iesu, Io: Morino.* edit. *Colonia 1645.*

De iniusta quidē per *impios Viros Usbequii Tartarorum Imperatoris* subornatione, in prohibendo universina usu *Tintinnabuli*, justaq; *Io: XXII.* Pontificis quærela *Olderie. Rainald.* scribit *Annal. Eccles. tom. 15. ad Ann. Christi 1318. n. 3. & ad An. 1323. eod. n.*

Ligneo autem instrumento *Sacerdotes Græci* longo, malleo quoque ejusdem materiæ transverberato, ictum gravem, acutum, & ad perfecte *Musices* normam utuntur hodie, pro suis in *Ecclesiam* convocandis. Ejus nomen *Symandirium*, vel potius *Xirosymandrum* ad alterius discrimen, quod in *Turribus Campanariis*, magnitudinis quidem ingentis, ferreis catenis extremitatibus suis
ap.

66 *Abb. Io: Bapt. Patichelii*
 appenditur. Etiam *Agiosymandrum*,
 cujus usus admodum vetustus, uti
D. Anastasii Martyris jam enunciati
Miraculorum liber in 7. Synodo Act.
4. & S. German. in Theorem. qui lon-
 gitudinem narrat ad hastam, Tubas
 denotans Angelicas in Iudicio. Ex
Cesario 1.4. Macri Fratres in Hiero-
lex. fol. 105. Michael Psell. & Pachy-
mer. 7. 5.9. ex quibus Id. Allatius se
referens ad Gabriel. Sionitam & Io:
Hesronitã in Tract. de nonnullis Orien-
tal. Urbib. post Georg. Nubiens. cap. 6.
 Discrepantibus iisdem *Symandris à*
Farëis, quæ laminarum sunt pulsus
 gravissimi, & verbum habet pernotū
Euchologium cum Notis selectis *P.*
Goar. Apud eosdē *Græcos ac Moscos*
 in Turcarum Regionibus *Tintinnabu-*
la describit *Georg. Feblavius ad En-*
chirid. de Statu bod. Græcor. Christoph.
Angeli Græci §. 78. litt. A.

Sic in *Colchide* vulgo *Mingrelia*;
 inscii infælicesque *Monaci ac Cleri-*
ci, pro *Tintinnabulis* quibus pœnitentiis
 carent, fusti axim cædunt, populum
 ad sacrificia in ligneis calicibus ad-
 vocantes. *Io: Sciardinus Gallus in*
 sua

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 67
sua Ephemeridi Itineraria anno 1673.
refert.

De *Tintinnabulis* prisca ætate supra Templi portam elatis sæpè loquitur idem *Georg. Pachymer.* qui lib. 7. suæ *Hist.* Hoc eodem mense inquit post diem trigesimum, cum advesperasceret, cunæ appositus Ioseph tantum non demortuus, multis hic atque illic concomitantibus, & præeunti pompa applaudentibus, non sine laudibus & strepitu hominum, nec non Ecclesiæ Campanis, quæ populum advocare solebant reboantibus in Patriarchium reducitur. Qui autem ex Clero erant, vix vespertinis sejunctim absolutis, cum matutinum adesset, & pro more in Ecclesiam convenissent, inscansum sibi templum esse videbant, tanquam qui neque Campanis, neque Tintinnabulis fuissent. Congregati. Ubi Campanas distinguit à Tintinnabulis, ad minora vel majora instrumenta forsan respiciens. Breviùs verò *Michael Psellus* Orat. dum scribebat *Allatus* inedita ad *Constantin. Monomacum* :
Sed nõ omni ex parte delectaberis, nec in omnibus visibilib. gaudebis; excita-
bit

bit enim te media nocte sacrum Tintinnabulum, & sacris incumbes pavimentis. Hodiè super descripta templi porta, fornix ac sedilia sunt contructa, ubi lamina pendula. Ejus pulsu homines convocari ad sacra, tribus quidem signis Monachos, idem testatur Allatus, textum referens Theodori Studite in Carminibus, & facili Canonarcho ubi sic ait: Veluti Tubæ percutere tempore opportuno lignum ut oportet.

Saracenis tamen ac Aethiopibus Tintinnabula quodammodo non deficient: primis quidem, apud sacro tantum habitos Viros, vel potius hypocritas, qui eis ad Ursam, vel Cervum alligatis circumeundo stipem querunt Nicol. Nicolai memorante de Moribus Gentium. Quemadmodum ex nostris Urbici Eremitæ manu deferunt, pulsantque. Ex Fama autem ac Gloria, Pictorum libito, sinistra, D. Antonii Abbatis & Anachoretarû Parentis parvulum appositum, sic & melius philologicè symbolizante P. Rainaudo Hagiol. ex fol. 403. sive Oper. tom. 8. Aethiopibus vero
 ex

De Tintinnab. Noland. Cap. 2. 69
ex lapidea prorsus materia sunt
excavata , nec ingrato sono in
propriis Templis, ut ex *Alvarez Or-*
telioq. narrat Majol. Canicular. Colloq.
23. fol. 305. cui D. Dominic. Macri ad-
dit in Hierolex. fol. 105. testes sibi
fuisse obvios ex ejusdem Nationis
Alunnis in Collegio Urbis , de Fide
per Orbem propaganda . Quem in
Lexici Univers. to. 3. Addit. fol. 335.
sequitur *Hofmanus.*

Sinenses aliique nonnulli extra Eu-
ropæ confinia ad collum pendunt ,
pro *Amuletis* à PseudoSacerdotibus
accæptis, tanquam adversus bellicos
ictus ac letalia vulnera præservanti-
bus Antidotis. Exemplar ab Evāge-
lii Precone Soc. Iesu, *Illustriss. Colle-*
gio Prapagandæ fidei hoc Novembri
1692. exhibitum , & in *Academia*
Physico Mathem. ut subiicimus Vi-
denda quoque Italica Historia , & si
non penitus fidelis De' trè Regni ,
Congo , Matamba , & Angola del P.
Gio: Ant. Cavazzi da Montecuccolo
Capuccino 2.45 fo. 217. Bononiæ 1687.
Ex eodem Religiosissimo *Patrum*
Capuccinorum Ordine FF. Michael
An-

70 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
Angelus Rhegiensis, ac Dionysius Placentinus ad Congum Missionarii, in ipsorum Itinere Venetiis 1679. prodito fol. 117. in 12. referunt Patricios Viros eorumque filios bina manibus gestare ferrea minora Tintinnabula, velut brutali collo pendentia, quæ vicissim ad sese exilarandos parvo baculo percutiunt.

At in Regno *Siam* non incelebri superstitiosi Monaci, seu *Talapoini*, ad *Tintinnabulum* oriente sole surgunt, precesque quas sacras putant, fundunt, id narrante *D. Equite de Chaumont* Christianis. Regis in illa Aula anno 1687. Oratore.

Nostris *Tintinnabulis*, à *Venetis* potissimum comparatis, à quibus unum non hinc longè fractum, fuit rursus fusum, pulsare consuecunt, in sacro ac celebri *Montis Libani* templo, *Sanctæ Mariæ de Canubino* (sive *Cænobio*) *Maronitæ*, *Divi Antonii Abbat*is regulas solidè profitentes, atque cum *Antiocheno Patriarcha* piissimè operantes. De quo nos humaniter monuit *D. Faustus Naironius Chaldaicæ Linguae* cultissimus præceptor

in

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 71
in Romana Universitate; publicæque
Alexandrinæ ibidem *Bibliothecæ* fi-
dissimus Custos. At, ab Erudito
D. Blasio Tertio, Eminentiss. Cardina-
lis Brancati de Lauræa Auditore, ac-
curata *Soriæ Sacræ* cum Urbium
Iconismis Descriptio fertur prodi-
tura.

C A P U T I I I.

Multiplex Artificium ac Vir.

AD eximiam *Tintinnabuli* vim
ac præstantiam, iuxta consue-
tam Artis methodum Opificis indu-
striam ac materiam plurimum con-
ferre certum est. Hęc *Aeris, Stanni,*
Plumbique præsertim; nonnihil *Ar-*
genti. Gravem efficit sonum, parum
Aeris, Plumbo Stannoque excedente:
Acutum Aere superante. *Argentum*
oblectatis causa est *Harmoniæ*. Con-
siliium ideoque capiendum in hoc ex
Vannocii Beringucii Senensis Tintin-
nabulorum Artificis *Pyrothecnia*; Ex
qua discimus, ad soni magnitudinem
ac suavitatem, materiam formamq;
con-

conducere, quia non magnus nec in-
gratus est sonus humilioris latiorisq;
Petasi, vel *Galeri*, aut *Lebetis*: obtusus
longioris, duplici oris diametro al-
titudine constante, aut paulo brevio-
ri mensura. *Pyri* longioris effigiem
forma emulante. Sic experti sunt
Moderni, cum accederet ad *Galerum*
magis quam *Pomum* forma vetus, &
idcirco parum sonora, imò rauca ac
tenujora *Tintinnabula*.

Imò, & diversitas formæ *Rabbini*
jampridem agnita, instar fortasse
Lebetis, vel *Phialæ*. Voceque hebræa
Metsllub, dualique numero *Tintin-*
nabula hinc demonstrata per sacrum
textum *Zach.* 14. 20. & prius aliquo
modò *Nahum* 2. 10. discimus eo ver-
bo ex *Io: Buxtorfio* in *Lexico Hebr. &*
Chaldaico.

Præ multis vero, in Mathematicis
rationibus instructus vetus amicus
P. Athanas. Kircherius, curiosissimæ
quidem suæ *Musurgie* 1. 6. 2. postquã
principem locum inter Instrumenta
pulsatilia, sive ex soni vehementia,
sive amænitate obtinere hoc Instru-
mentum astruit; Ad *Aeris* mixturam
so-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 73

solidè progrediens, quoscumque dicit melioris notę Artifices illud fundendo, tres, quatuor, vel quinque *Cupri* fini vel *Aeris* partes, unamque supra *Anglici Stamni* adhibere: quod si quis ex hoc libras viginti supra centum *Cupri*, *Tintinnabula* insigniter crepera efficere: præcedentem mixturam tamen excellentiorem inventam ad sonum. At, *Experientiæ rerum cunctarum magistræ*, negotiũ totum committendum prædicat, varias pro varia magnitudines expeti demonstranti: etiam si *Horologiopai* tertiam *Stamni* super decimam *Cupri* partem, libram scilicet pondo, maximæ sonoritatis gratia, fundēdo adiciant. Puroque *Argento* nonnihil, *Cupri*, *Stamni* aut *Aeris* accedere oportere Vir tantus censet; incredibile putans non pauca *Germaniæ Tintinnabula*, quæ ex illo fusa proferunt, absque alia mixtura clarissimum, limpidissimumque sonum præstare potuisse.

Quo ad formam præterea, fundamentum *Italis* esse notat ora extima, seu partem illam quæ *Malleo* vel

D

Lin-

Lingua verberatur, ut crassior sit cæteris ad ictus tolerandos: quæ crassities repetita in lineam rectam, veluti scalam, sit aliquoties; maxima ad minimam latitudinem proportione dupla servata. Apud *Gallos* autem *Germanosq.* limbi majoris crassitiem ut plurimum altitudinis duodecuplâ ad crassitiem: suis tamen explorationibus, quas tradit, haud negans fallaces quandoque, & non tam Geometricis idcirco rationibus, quàm praxi confirmandas. Quorum dimensiones, ac figuras egregiè profert. Nos consultò relinquimus, ne actum agamus quoad prima: Figuræ verò ferè ubique nunc similes, satis patent, & à vulgo *Hispanico* (apud quos etiam longiora) dicta *Romana*.

At notandum, quoad consuetum *Tintinnabuli* Manubrium, cū eandem potentiæ moventis non servet semper distantiam, ut in majoribus æqualitas servetur, simplicis Manubrii seu Vectis loco Rota solet adhiberi, vel arcuatum illud circa centrum motus formari, ita ut ab eodem centro funis semper æqualiter distet cum inclu-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 75

clufione intra canaliculum : Sic è
Soc. Iesu P. Francisc. Eschinardus in
Romano Collegio Mathematicos Pro-
fessor in *de Impetu* nu. 157. & seq. qui
figuratas exhibet 6. 2. Tabulas : ubi
quod plurimorum error in verticis
onere, gravi scilicet corpore, veluti
plumbo. Prius ipse in Italico lib.
seu *Ragguagli* scite observaverat, non
cunctas *Tintinnabuli* partes ad sonum
æqualiter concurrere, ac formaliter,
sed labrum præcipue, idque crassius
fiendum; imo si ob indiscretam per-
cussionem, rimarum fuerit inventum
eo casu aliquatenus demendum fo-
re.

De *Lingua* vel *Malleo* vulgò *Ba-
tocco*, ò *Battaglio*, fortibus ligato cor-
rigiis, ac nonnunquam mutatis, tan-
tam proportionem addit necessariam,
ut minor æquo imperfectissimum so-
num producat, major periculo sit,
ne impetus ac incidens pondus vi
sua *Tintinnabulum* findat. Fusoribus
idecirco, Ferro semper adhibito, pro-
portiones ad illius pondus habende,
nonnullis regulis quas ex ingenio
prescribit.

Verum quia eadem lingua æris motum perfectè minimè sequitur, cū ex sua mobili alligatione & quasi fluiditate ad illud varia percussione moveatur; alligationem faciliè mobilem procurandam, in quo nonnunquam peccati, monet *Id. P. Eschinar- dus tract. 1. sect. 3. nu. 26.* Cavendum autem, ne *Aere* ex sonitu calefacto *Lana* presertim tunc temporis attingatur; *Tintinnabulum enim frangitur.*

Pro majori quoque intelligentia, *Problemata* laudato loco ab ipso *Kircherio* exposita. Primo *Systema Camparium* seu certam quandam, *Tintinnabulorum* congeriem juxta musicas proportiones, ut ea secundū *Abaci* leges pulsata, datam harmoniam reddant. Secundo *Tintinnabulorum* proportiones, eorum per crassitiem determinare. Ex quibus duplex *Regula* profluxa. Prima, scilicet *Duorum* tono majori distantium crassitie, & pondere minoris dato, alterius cujuscumque pondus reperire. Altera, *Crassitie limbi Tintinnabuli* biscentum libras pendentis data, alterius *Tintinnabuli* cras-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 77

crassitiem reperire . Problematicè
rursus Primo, Crassitie data, diame-
trum *Tintinnabuli* cujusvis seu, quod
perindè , latitudinem altitudinemq;
invenire . Secundo Differentiam in
sonis æqualium ex diversis metallis
conflatorum reperire : ubi de pluri-
mis ac celebribus , Insignis *Mecha-*
nicarum Professoris, Narisque emun-
ctæ Sacræ *Geneseos* Interpretis , ex
Venerabili *Minimorum* Ordine, apud
Gallos , *Marini Marsennii. Harmo-*
nicis, quæ laudantur: *Romanis* tamen
Musiciis tonis minime cohærere ob-
servat .

Unisoni causa, circa sacellum in
Ecclesia quadam cereis Statuis quam-
pluribus loco alto dispositis pulsu
Tintinnabuli immotis reliquis unam
tremere *Hier. Fracastorius 13. cap.*
lib. de Sympath. & Antipath. scribit .
Quod *Marsennius* in sua *Harmonia*
de Organo refert Parisiensi *PP. Frã-*
ciscanorum , cujus sono templi pavi-
mentum circa diametri finem ita
concutitur, ut ne terra dehiscat fer-
mè vereamur , alibique minimè sen-
titur . Mirabilis certe virtus harmo-

78 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
nici soni ad homines movendos ac
feras. Cujus experientia apud *Corn.*
Agrippam 2. 24. *Philos. Occultæ - Io:*
Bapt. Porta Magiæ Natural. 20. 7.
Kirker. ibid. lib. 9. Mendoza Viridar.
4. 24. *aliof q.*

Negocium nihilominus ex Analo-
gia in *Tintinnabulo* requisita, ejus
Artificii lubricissimum, atque ab in-
finitis ac minimis circumstantiis pē-
dens pro exacta rei notitia; cum
Fusionis inæqualitas, Metallorum
impar bonitas, Fusionis etiam ratio,
circumstans Aer ex Zonarum diver-
sitate, Rerumque mixtura, in corpo-
ribus æqualibus alterationis in sono
plurimum valeant. Sic à *fol. 518. ad*
528. ejusd. Musurgia, seu Artis Ma-
gnæ Consoni ac Dissoni P. Kircherius.
Vide fundamenta incongrua apud
Io: Bapt. Donium in *de Musica Vete-*
ris præstantia.

Quæ pro hujusmodi Ecclesiæ Rich-
mis præcepta servasse non dubita-
mus *D. Gildam Tintinnabulorum* fu-
forem: cujus pia sacraque memoria
in *Brabantia* præsertim vicefiman-
na Januarii ex *P. Phil. Ferrario* in

Ca-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 79
Catalogo. novo Sanctor. & P. Rainaldo
Hagiol. fol. 569. Nil faciēs ad Heme-
rolog. Sac. Rom. Christ. Ethnicaq. Itali-
cè exaratam anno 1690. à D. Abb.
Car. Bartol. Platea.

Excelluit deindè in *Tintinnabulariis*
machinis, ad sonum gratissimum an-
te horas præmittendum, Artificium :
quarum egregius in *Zutphania* Ba-
tavorum Provincia opifex non lon-
gè hinc *Franciscus Hemony* Lotha-
ringus . Earum fusio tota, in summa
quoque proportione habenda , ita
ut diameter sive latitudo quindecim,
altitudo vero duodecim ut est moris,
sive utraque minus una, semper cras-
situdinis ac latitudinis proportio, quo-
modo suavem & concinnam resonā-
tiam causat . Puritas ac sinceritas
Metallorum requisita non sufficit ;
verùm tali proportione *Tintinnabu-*
lum confectum esse debet , ut inde
tres octavæ, duæq. quintæ, tertia ma-
jor, ac tertia minor percipi queant .
Ex quibus Tonis, capitalis unus, vel
altissimus earundem octavarum
clariusque audiendus , cæteris acci-
dentalibus vocandis prædominans

Omnia rursus *Tintinnabula*, mutua inter se perfecta que consonantia fulcienda : qua in re non pauci laborarunt frustra . Ex perfectione itaque cujuslibet, perfecta , similique consonantia gratissimus oritur sonus . Ita magistrali docet methodo præfatus *Hemony* , in Litteris ad eundem *P. Kircherium* ipsamet *Zutphanie* Urbe 21. Feb. 1653. *Coloniaque Ubiorum* à *Rev. P. Boush* missis, ac latinè versis apud *P. Casp. Schottum Univers. Magiæ* to. 2. p. 2. lib. 6. cap. 2. fol. 358.

Fatetur equidem idem *Opifex* ingenue , quamplures hujusmodi per universum *Belgium* haud sibi satisficientes vidisse ac audivisse *Machinas* ex disproportione cujusvis *Tintinnabuli*, secum , & cum aliis ingratam reddente harmoniam : Et, quanquam unum commendabile, parum juvenans . Quia verò haud possibilis exacta in fusione proportio, consueverat deinde materiam fusam tornare, & usque ad signum debitum diminuere : quod etiam difficile , ideoque fugiendus error in fusione, cum *Aeris* copia, puro metallo adhibito , congruaque linea-

De Tintinnab. Nolano acip. 3. 81
neamētorum proportione. Hi ipsius-
met termini.

Quibus, mutuæ proportionis ex-
plicatio addenda, aliorum instar
Musicæ Artis instrumentorum, ita ut
Octava sese habeat secundæ ad pri-
mam: Quinta Tertiæ ad secundam.
Quarta quartæ ad tertiam. Tertia
major quinta ad quartam, & sic dein-
ceps. Quæ proportionēs ex Instru-
menti semper Temperie. Adest *Py-
rotechniæ* rarus, alius anonymus Au-
ctor de *Tintinnabulis*, *Bellicis Tor-
mentis* ac similibus fundendis, quem
cum *Benvenuto Cellino* prodesset per-
volvere.

Nonnullarum *Campanarum* spe-
cies exempla que à se confectarum,
pondere ac præciis additis curiosè
idem *Francisc. Hemony* refert, que-
madmodum de *Zutphaniensi* anno
1645. *Daventriësi* 1648. prima viginti-
sexis, altera una minus *Tintinnabula-
rum*: *Enkhusana* quoque viginti se-
x 1649. quindecim *Sylvaducensi* pro
Senatoria domo 1660. *Ultrajectina*
D. *Iacobi* Templo ac viginti quinque
anno 1651. pro Domo publica Mer-

catoria, seu *Amstelodami Bursa*, viginti, anno 1653. Aliam perfectè consonam, temperatam, ac suavisonam *Colonia* distrahendā paraverat. Et quælibet ad harmoniam pro horis ac quadrātibus *Horologii*, tanquā instrumentum quodvis manu pulsatum, exactam, pluribusque cantilenis ad libitum mutandam. Nihil amplius *P. Sebottus* diligens Cōpilator; satis enim hæc pro Artificio, quod bene sic procedere; Nos quoque Provincias peragrantes vidimus atq; audivimus, ut melius infra & cap. quinto.

De *Tintinnabulorum* materia videndus est etiam *Laur. Beyerlinch.* in *Magno Vitæ humanæ Teatro* fol. 58 *litt. C. vol. 2.* Et de Magnitudine *litt. B. vol. 1.* Qui primo loco *Argenti* pōdus quoddam excellentioribus ut melius ac sonorius audiantur, adiciendum significat. Absolutè ex *Argento* subtilem nimis reddunt sonū, aptumque privatis ædibus, vel minoribus sacellis.

Quod nequicquam prophanum sit in iis insculptum vel inscriptum, sed pia verba ac symbola, Patroniq;

Ec-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 83
Ecclesiæ vel aliorum Sanctorum
Imagines, monet 26. cap. Roccha, &
Pontificii Iuris. Doctores communi-
ter tradunt.

Narrat *Magius* cap. 17. Felsinæ seu
Bononia in Italia in Aede Archiepi-
scopali se vidisse tria *Tintinnabula*
argentea sic elaborata, ut Musicos
emitterent concentus cum à Sacer-
dotibus in cantandi Arte peritis ad-
sonum moverentur. Loquitur pro-
fecto de minoribus quæ non prostāt
in Turribus. Nos autem *Harlemii*,
Batavorum in Urbe præclara, & vi-
dimus & audivimus jucundissimè
grandiora argentea in summi tem-
pli Campanario ex Orientalibus *Da-*
miata spoliis, veluti pompa trium-
phali perducta.

De *Auri* portione, non verò mi-
xtura apud fidissimum Historicum
Anastasium est mentio in *Leone IV.*
ibi: *Fecit etiam ipsum Campanile, &*
posuit Campanam cum malleo aureo.
Id contigit ex *Blondo* 1. *Roma.*
Instaurata anno Christi 850. ubi
fatetur eam turrim in Orbe primam,
de qua *Ciaccon.* anno 810: nocte ta-

men *D. Petri* subsequuta 1303. invi-
da sorte in fastigiis, igne devastatam.

Ferrea mittimus non pauca ex
Zeiller. ep. 23. Marino Siculo Rer. Hi-
span. 8. & Majoli colloq. 23. superiori
cap. laudato: ex quo & ære plurima
lectitasse *P. Kircher. ubi supra fol. 520*
affirmat. Et de *Ligneis* variæ formæ
apud multos populos adhibitis, non
certè *Zylorganicis*.

Figulina cum ligneo pistillo or-
gani loco, ad concentum musicum,
apud inscios Belgas. *Laur. Beyerl.*
Quemadmodum *Lapidea*, Africanis
populis consuetæ iisque maximè, qui
Regi parèt *Prestigiani* & more Chri-
stiano ad templorum usum; scribe[n]te
absque ullius prorsus Auctoris no-
mine, *Henr. Salmuth ad Pancirol.*
Memorab. 2. 9. fol. 160. & Alvar. 29.
44. Que forsan in *Testaceis* imitantur
Patres Capuccinî.

At, ni longius evagemur, ex præ-
ceptis quidem traditis, concors ad-
modum, ac jucundus *Tintinnabulorū*
sonus Romæ in Parthenone sacro
D. Catarinæ, vulgò ad *Funarios*, ubi
plura numero, proportionata magni-

tu-

De Tintinnab. Nolan. Cap. 3. 85
tudine , mixturaque *Argenti* non
modica . Quorum pulsu mirabiliter
oblectatur Aula ipsa , ac *Eminentissi-*
imum S. R. E. Cardinalium Collegium ,
cum 25. Novembris in festo solemni
ad sacrum beneficentissimè accedit .
Suavissimum & in *D. Catharinae* ve-
nerabili *Celestinorum* templo apud
Locrenses vel *Calabros* .

Scimus tamen & audivimus, arti-
ficio primum apud *Alostanos* , per
hominem parum sani cerebri inven-
to. anno 1481. ut ex *Ortelii Diario*
Grammæ cap. 3. miros *Tintinnabu-*
lorum in Belgio concertus , *Leodii*
præsertim *Eburonum* ad Horæ cujusq.
ac quadrantis tempus designandum
in *D. Lamberti* Basilica insigni , in
qua octo numero majora , & ultra
quadraginta minora: ibique ad *San-*
cti Pauli *Canonicorum Collegium* ,
ubi ex iis numero vigintiquatuor ,
manibus ac pedibus pulsanda , atque
ad Musices aptissima . Sic nuper in
excelsa Consularis Palatii vel Præto-
rii *Amstelodamensis* Turri, quadra-
ginta circiter non parva *Tintinnabu-*
la horarum tinnitus præveniunt ,
ad

86 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
ad quæ nos ipsi, amænissimo in Urbis
Portu ac Proscenio, manibus lusi-
mus. *Mechliniæ Horologium* simile
non contemnendum, cujus æs valet
quoque ad publicos vocandos con-
ventus. De *Antuerpiensi* scribit *Georg.*
Braunius Civitat. tom. 5. fol. 27. Tur-
ris miræ altitudinis & Trigintatres
Campanæ. Cum minoribus verò, ac
prægrandi, maximique ponderis Ca-
roli V., ad sexaginta octo enumerat.
Guicciard. in Hist. Grammaye in Diar.
Hist. 3. & Scribanius videndus in Ori-
gin. Antwerp. cap. 14.

Similiaque *Braunius* de *Argëtorato*
ac aliis illustribus in Imperio Roma-
no Germanico, Urbibus. *Cardanus*
autem de *Rer. Variet. cap. 58.* tam-
quam testis ocularis in *Belgica* in-
quit, *Nola* plurimæ in circuitu posita
super *Turri*, ut fieri solet, vocum *Mu-*
sicarum sonis proportionem obtinent.
Adeunt gnari Artis, & tangentes sin-
gulas pro notis descriptas, cantilenam
pulsant admiratione prorsus dignam,
quam jucundam auditu; Nam Nola
non retinent vocem, sed cum ictu statim
desinit. Idem Lovanii Antuerpieque
fit.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 87

fit. Transferri etiam potest ad Urceos atque vasa. Si dicas quis usus harum Nolarum? Ut tota Civitas audiat Musicam: quod commodum non est exiguum. Si superesset in presens Cardanus, materiam non parum augere valeret: quam fecundus emulare posset Scaligeri calamus. Sonus utique hujus Aeris semper tanti factus, ut inde humanis Adagium Auribus, ita quod in subsurdis crassa culpemus Tintinnabula, sed nimis translate.

In magnitudine quoque præclara sese offerunt Tintinnabula. Quatuor majora Vaticanae Basilicae, cum inscriptionibus adfert P. Rocca 12. cap. fol. 90. ac 91: in quorum minori legitur Mentem sanctam, spontaneam, honorem Deo, & patriæ liberationem: Ave Maria gratia plena Dominus tecum, & Benedictus fructus Ventris tui. Quæ verba, non multum laborans P. D. Gabriel Flamma i de Vit. Sanctior. de Diva Agatha interpretatur.

In admirabili Hispalensi Urbe, valde sonora, ex eminenti aptoque ad Lecticam, & vehiculum Campa-
na-

nario auditur triginta tribus *Tintinnabulis* harmonia . *Granatensia* quoque ad Regale Templum ac Mausoleum, laudantur Aera: nec alia spernenda; Quanquam in *Hispania* rarus numerus leveque sit pondus; unde *Matriti* & alibi in sonitu , ad ligneam femirotam , quasi vertantur .

Ad majoris *Toletani* umbram septem adlaborāt Sutores, vel Calceolarii. Ex quatuordecim numero maximum in Urbe *Vallisoleti* sexdecim, *Italicis* milliaribus procul auditum . *Salamantinum* apud *Clericos Minores in D. Caroli*, brachium expetens sex Virorum , nunc fractum jacet . In Divæ autem *Mariæ de Rupe* Urbis *Calatajud* quod contra fulmina validissimum, miraculosæ *Beata Virginis* Imaginis , adversus *Mauorum* rabiem, diū subterraneū fuit operculū .

Augustæ Parisiorum , ex *Merula* 2. 3. 21. , in Cathedrali *Dei Matris* Ecclesia *Campana maxima*, cui à *Maria Virgine* cognomen , viginti viros flagitat pulsanda, sonitu sereno Cælo , per septem leucas audito . Cuius diametrum septem cum dimidio pedum.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 89
dum . Nos ipsi mensi sumus .

Idemque de *Rotbomagensi*, in templo quoque *Diva Mariae*, altissimaque Turri, *Campana* Galliae totius maxima, ad triginta sex millium librarum pondus, in qua sic legitur, ex aliis perbellè.

*Ie suis nommee George d' Amboise
Qui plus que trente six mil poise
Et si quis bien me poysera
Quarante mil y trouvera.*

De *Rhedonensi* diametro novem pedum, *Turonensi* *D. Martini*, viginti quinque millium librarum . *Narbonensi* in *Divi Iusti* duplici Turri, ubi quotidianus ac festivus concentus . *Lugdunensi* in *D. Io:* Turri temploque viginti octo millium, aliisque diligens apud *P. Marinum Marsenium* metio .

Ipsius *Georgii S. R. E. Cardinalis*, in Francia Legati, ibique Archipresulis, extat in eo templo tumulus, cujus inter viginti versus, hi

Gallio marmoreus, Campana, aurataq. tecta

Expressi quaedam signa doloris habent

Est *Eximium, Avenionense*, quod
to-

90 *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*
totum argenteum fertur, Pontificem
que mortuum indicit . Ex Turris
perforata summitate puer delapsus
in frustillaque fractus, a *Petro Lutze-*
burgo restitutus . *Abrab. Golnitz.*
tradit in *Ulysse Belgico Gall. pag. 444.*
qui de *Tholosana*, utpotè quæ ullibi
videatur maxima, nomine *Cardeillac*,
ad quingentos centenarios, quorum
singuli centum & quatuor libris cō-
stant, spithamarum latitudinis duo-
decim, triginta sex ambitus. *Pag. 572.*

De *Fuldensi* in *Franconia Tintin-*
nabulo, in qua Urbe ex Nobilibus in
Imperio *Divi Benedicti*, Abbas, *Av-*
gustæ agit *Archicancellarium*, que-
madmodum *P. Bucelinus* in *Germ.*
Sac. Hermes in *Fascic. Jur. pub. Gol-*
dastus, aliique alibi plenè describunt.
In ea igitur à *Io: Merlavo* Abbate,
jam quinquagesimo festo, in Turri
elato, videndus *Christoph. Brounerius*
Fuldens. *Antiquit. lib. 4. fol. 325. in fi.*
& 327. ubi hæc *Multa denique Pieta-*
tis opera à *Io:* profecta in *ornamenti*
Ecclesiæ & Basilicæ instrumento ex-
tare reperio . *Censeas* in *his ingentis*
o ni & ponderis Aeramētum, cui nomē

OSAN-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 91

OSANNA dedit, inter Campanas
omnium certè præstantissimam. Ejus
Epigraphæ rithmis prope signata; ca-
racteribus tamen majusculis.

*Annis bisduo C. millenis quinque
triginta*

*De Merlavv Primas Ioannes con-
tulit hoc vās.*

*Quem salvet Christus Bonifacius
& Benedictus*

*Simplicius, Faustinus, Processus,
Martinianus*

*Destruæ tonitrua, in Fulgura, Stella
Maria*

*Cum Sancto sturmi, quoties pulsatur
Osanna.*

Verustum sed vulgaris formæ du-
plex est *Tintinnabulum* in *D. Mariae*
vulgo *Sealensis Turri Vienna Austriae*
ubi tamen in medio, sive *Horario*,
legitur latinè *Caspar, Mattheus, Lu-
cas, Marcus, Ioannes, Matthias, Rex
Iesu Christe veni cum pace*: In mino-
ri, Gothicis quidem caracteribus,
*Ave Maria gratia plena, Dominus
tecum*. At in summi templi *D. Ste-
phani Campanaria Turri* nondum
aboluta, & in præcipui *Tintinnabuli*

ex-

92 *Abb. Io. Bapt. Pacichelii*
 externa peripheria hæc adsunt in-
 sculpta verba . Anno à nato Salvato-
 re Domino nostro Iesu Christo 1558.
 Imperate feliciter Domina nostro Fer-
 dinando Primo Romanorum Imper.
 Caf. Aug. Senatus Populusq. Viennen-
 sis hanc Campanam reficiendam cura-
 vit, Georgio Pranketero Consule, Hul-
 derico Hein templi Curatore . Infe-
 ritus , in quadrati loculo , Cervi , &
 Canum figuræ , cum nonnullis Ger-
 manicis verbis , quæ transcripta re-
 ferre fuit in votis . Peculiaris pro-
 fectò in eodem Tintinnabulo est *Mal-*
leus, quem præstat oculis subiicere .
 E labro enim ad octo palmos elato
 est nimium protensus .

Erfordienfe præclarum est in *Tu-*
ringia ac per universam *Germaniam*:
 apud *Ortelium* . Imò, juxta nonnul-
 los , in toto Orbe . Majus scilicet
 quatuor præstans minoribus in sum-
 mo *B.V.* Templo, sono quidem, ele-
 gantia formæ, artificioque . Ejus Opi-
 fex profectò eximius *Gerardus Vuon*
de Campis anno 1497: cujus nomen
 incisum , hisque ibi verbis *Laudo Pa-*
rytonos, cano gloriosa, fulgur arcens, &
Da.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 93

Dæmones malignos, sacra templis a populo sonanda carmine pulso. Princeps Eminentiss. Elector Moguntinus uti Dominus, aliique Principes vicini Primates ac Cives impensas cōtulere. In superioris partis parergis Lilia, inferioris folia quercina duodecim circulis præfert. Ponderus ad ducenta quinquaginta ducentenaria! Crassities sesquiquadrantis Ulnæ: altitudo quinque Ulnarū: Diameter quatuor continet Ulnas cū dimidia. A viginti quatuor hominibus compulsatur, præter alios binos linguam impellentes, cujus altitudo ulnarum quatuor, crassities in ima parte ulnæ unius & duplicis tertii. Vox Gothæ & Venariæ tribus Germanis Leucis vento delata: pulsus verò pluribus Imperialibus ita dictis monetis, seu Pezzeda otto, pensus. Ita ex Urbano Heun ejusdem Collegiæ Decano, Principisque Sigillifero, Viro Illustri, P. Kircherius ubi supra pag. 522. & seq.

Multiplex, ac mirabilis quo ad sonum crassitiemque Tintinnabulorum numerus, quem sæpe invisimus in

D.

94 *Abb. Io: Bapt. Pacichelū*
D. Petri maximo Archiepiscopali
Agrippinensi templo.

Scriptores tamen *Galli*, *Kircheriū*
aliosque *Germanos* notāt, quod *Rho-*
diense, *Lugdunense*, *Parisiense*, ac *Ro-*
thomagensē, veluti parum minora
Erfordiensē, minime perpenderit.

Celeberrimum quoque (ut calamo
Italiam Nobis patriam paululum
percurramus) in *D. Bartholomaei Ce-*
nobio Ferrariensi Tintinnabulum
vulgo *Sperone*, ex aureis gemmatisque
Comitissæ insignis *Viraginis Mathil-*
dis calcaribus sibi detractis, ne rau-
cisonum vetus, ex impotentia Mo-
nachorum, amplius audiretur; Cal-
cari enim aureo, devexo æri cæ lato,
Munificentia (*Ughellio* teste *Ital. Sac.*
to. 2. pag. 516.) erga pauperem Abba-
tem, versiculis iis patet insculptis.

Nola hæc Mathildis ære, quam fu-
dit faber.

Calcari aureo muneri dato, vocat
Fratres, at Orbis concinat laudes
Patri

Tergo sonanti calcar impressū gerit
Donique munerique par vestigium.

Bo-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 95

Bononiensi in Prætorio eximium extare Tintinnabulam, cujus circumferentia duobus ac viginti constat majoribus palmis, quatuordecim, & amplius altitudo, uno verò crassities. Rocca ubi supra fol. 53.

Parmensè, Mediolanense, Lauretanum plurimis præstant in Italia. De quorum postremo hæc facienda P. Torsellini Historia 2. 14. Campanæ duæ eximia magnitudine ac specie fusæ, Turris Campanariæ fundamenta jacta, Julii II. opera sunt. Ibidemque 21. Leo X. perfectis Lauretis munimentis, Campanam rare magnitudinis fundendam curavit, viginti millium pondo, eamque Lauretum oppidi nomine appellavit. Sic Neapoli in Aede Regia Archiepiscopali: in majoris Carmeli, ac ponderosius Divæ Mariæ Annunciatæ: apud Clarissas, Carthusiæ, Patresque Societatis multiplex & ad sonorum, gratumque sonum Archiepiscopalia eadem, ex ænei equi per vetusto Urbis symbolo, cujus caput in egregio Carasensium Principum subest palatio, mirè conflata. Cuncta vero Neapolitana,
non

96 *Abb. In: Bapt. Pacichelii*
non ante duodecimum Sæculum .

Inter ejusdem tamen Urbis vetustiora *Tintinnabula* illud est, quod apud prenobiles *D. Benedicti Moniales*, ad *D. Marcellini*, propè antiquum pomærium his verbis hostium transitus advertisse docet: *Mentem sanctam, spontaneam hanc honora Deo & Patriæ Liberationi . Quæ pro Urbis munitione & Turcharum timore fusa fuit anno 1. 5. 3. Civitatis impensa refecta est ; 1. 54.*

Ex alio latere

Turcarum timore fusa . Quæ pro Urbis munitione Civitatis impensa refecta est ; 5. 4.

Fuit anno. 1. 5. 3.

Refert Amicus ingenuus *D. Carol. Celandus* Archiepiscopalis Tēpli Canonicus Italicè ac novissimè nelle *Notitie di Napoli. Giornata 3. fol. 240* Plura tamen ibi supersunt declaranda quibus alibi Nos haud ieiunè.

Verum in eodem Regno jam pridè *Sipontinum* monstruosi ponderis miraculique apud exteros *Manfredi* munus teste *Fazell. 8. 3. fol. 455. voti* va Regis *Caroli Primi* erga *D. Nicolaum*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 97

laum largitate Barium transuectum;
Hunc autem *Aversanum* vulgo *Scar-*
rana in *D. Pauli* summo templo. *Ca-*
sertanum maximum, plurisque forsan
ceteris factum: in præfati *P. Ughellii*
Commentariis haud ineruditis, *10:*
Acresta opus urgente conflatum, de
quo vidend. *to. 6. Ital. Sacr. fol. 657. nu.*
23. litt. C.

Ad *S. Antimum* in *Aversana* Dice-
cesi ex grandioribus ante duo Sæcu-
la *Tintinnabulum* pēdere audivimus.
Ligiense Lupiæ præcipuum *D. Orontii*,
aliaque alibi celebria.

Catanense apud *Siculos* Terræmotu
infractum, ex quatuor minoribus in
Cathedrali, viginti est millium libra-
rū: cujus tinnitus ad milliaria unde-
viginti auditus. Nos lapsū vidimus.

Indiani vero, ac *Orientalis* in Re-
gno *Pegu* *Tintinnabuli* ex ære, ad pal-
mos ultra quadraginta quinque pa-
tentis, diametro septendecim, fides
penes præclarum *Ferdinand. Mendez*
Iesuitarum Historiographum.

At, in amplissimi *Sinarum* Imperii
Metropoli *Pe-kim* Regiisque ædibus
Tintinnabulum sane admirabile, præ

E

Er-

98 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
Erfordienſi & quocumq; univerſi Or-
 bis ; Monarcha ejus ditionis *Chimæ* cu
 mandante, anno 1404. fuſum, cum
 quinque aliis ex ſeptem hodiernis ,
 quorum cujuſvis centum ac viginti
 millium pondus: unum verò *Sinenſi-*
bus characteribus, tanquam pluma,
 nitidè exaratum. Primi ſonitus ex-
 tra remotiora ſuburbia optimè au-
 ditor. Vidit ſenſitque è *Soc. Jeſu* ſa-
 cris Miſſionibus designatus *P. Ga-*
briel Maguillans:cujus Relatio Luſi-
 tano idiomate anno 1668. prodijt,
 poſtmodum Gallico 1688. cum notis
 in 4. evincens proſectò *P. Kircherii*
 fidem ex lubrico aliorum teſtimonio
 in ſua *Cina illustrata*. Videndus quo-
 que pro aliis nuperis *Tintinnabulis*
P. Franciſcus Rougemontius in ſua
Tartaro-ſinica. Non tamen hæc tan-
 tum *Sinenſibus* præclara, de quibus
 legantur *Addita ad Confucium*, Anti-
 quiſſimum Illuſtriſſimumque eorum,
 ut prædicant, *Phyloſophũ*:cujus editio
 latinè verſa, *Lutetie* Regno juſſu anno
 1687. prodijt;deſideraretur autem
 utilior in *Europa*, & Orbe reliquo.
 Ponderoſius tamen, ad tercena
 ac viginti millia, ut nunquam

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 99

in Turri potuerit efferi Imperii ac Regiæ Moscorum, cujus percelebris Turris *Iuan-Velichi* nomen, ad ejusq; ima *Tintinnabulum* trabibus sustentatur. Sic latinè *Iacobus Rutenfeldius* scribit. De *Officinis* in ea Metropoli *Campanarius* amplissimis, videndi *P. Possevinus* in sua Legatione, Comesq; *Zanius* nuper in Itinere anno 1691. *Parma* evulgato.

Imò, & ad duodecies centena milia ponderosum in eadem ejus Imperii urbe *Pekin* scribit in *Epistol. P. 10: Grueber* Viennensis ac Societatis, anno 1661. eximium ex quamplurimis *Tintinnabulis*, Tartarorum Rege nomine *Vanlo* ditione amplissima, primo post Christi ortum sæculo posito, cōflarique cum aliis minoribus gloriosè mandante. Ni tamen in *Cronographia*, ut suspicamur, sit lapsus.

Politicum verò & cunctis forsan præstans, priorum capitum minutione, non omittendum illud *Regis Ramirii* ad universum *Aragonia* Regnū ac Orbem auditum. De quo *L. Marinus* lib. 8. ad fin. ac *P. Theophil. Rainaud. Oper. to. 8. sive Hagiol. Lug-*

100 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
dunens. fol. 404. Apud Trajan. Bocca-
lin. symbolum Ditt. 14. fol. 104. cujus
pulsu Mutius Iustinopolitanus , ad
Arma processisse Monarchas, Poliar-
chasque affirmat .

Viciata Lingua In Umbilico , ut
nonnullis placet , Italia , ac Ur-
be Pontificia Reate probatur , ærei
Tintinnabuli non incuriosa Epigra-
phe , quam ibi in supremo Templo
has litteras servare scribit Illustriss.
ac ferè alter Tullius calami puritate,
Episcopus Theanensis D. Octavius Bol-
donius in sua Epigraph. Elog. 45. fo. 67
Virtutem largire Deus cum Virgi-
ne miram

Urbem Rheatinam Pater Andreas
Cathedrabat.

Qui decus Ecclesie , simul & Vir-
tutis amabat.

Non tamen opera perdenda in
explicatione temporis quod latet ,
undecimi forsan, vel sequentis sæculi
prorsus Barbari.

Mantuanum curiosissimum prorsus,
cunctisque quæ vidimus difforme
à piissima ejus Urbis Viragine Bea-
trice Comitissa, decimo Christi Serva-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 101
toris sæculo, minori, sed ampla forma fuit constructum, temploque *D. Andreae* Collegiali ad Sacrosancti ejusdem *Domini Nostri Sanguinis*, olim à *Longino* collecti, ibique servati, de quo *P. Theoph. Rainaud. Hagiol. sive to. 8. fol. 589.* & *P. Steph. Menoch. nelle Stuore* fusè scribunt, cultum augendū oblatū fuit. Cum verò nimia ejus sonoritas muliebriū abortuum causam daret, aliisque contingentibus inutile pænitus evasisset *Guidone Gonzaga* sub *Clariss. Principe Domino Io: Francisco de Gonzaga Marchione Mantuæ* anno Domini 1444. perpetuo Abbate Commendatario sive majoris Ecclesiæ Præposito mandante iterum fufum, atque ex Artificis industria octo palmaribus fenestris apertum, pluribus Iconibus conspicuum, *Longobardisque* Characteribus obscurissimis insignitum aliquandiu adhibitum, postea verò fractum per annos nonnullos in proxima Mercatorum platea columnulis octo quoque marmoreis substitit. Quæ tandem platea reparata, ad ejusdem templi pavimenti dexteram trasla-

102 *Abb. 10: Bapt. Pacicbelii*
rum, ac in presens usque depositum
mirè conspicitur.

Ipsius Figura, quam *Chronica vul-*
garis Mantuana & aliqua verba fa-
ciēs minimè exhibuit, hic iam subii-
citur. In ejus angulis visuntur *Atlas,*
Adam, Palas, Hercules. Octuplex
manica in summitate. Ad palmos
sex unciasque decem elevatur, latitu-
dine diametrali palmorum Roma-
norum septem cum dimidio. Vacui
crassities duarum unciarum cum
dimidio: in extima superiori parte
unius cum dimidio: in inferiori labro,
quatuor cum tertio. Ponderum univer-
sum est vulgarium ejus Regionis pō-
derum quingentorum quadraginta.
Hæc perdiligens ejus meditatio: cui
addimus, nocturno ibi eiusdem San-
guinis festivè diei pervigilio, ob spō-
tanei sonitus, ac *D. Lögini* luce donati
mirabilis facti recordationem, maius
Tintinnabulum à pauperibus Cæcis
continuò pulsari, quibus abundè sa-
tis comedendi præbentur Pastilli.

At procedamus ad *Tintinnabulo-*
rum vires, Deo operante, ex *Ministro-*
rum quidem sacrorum, ut dicemus

Be-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 103
Benedictione significandas . Et vetus
extat memoria , ab anno scilicet de-
cimoquinto supra seculum sextum
apud *Cardinal. Baron. to. 8.* qui ex Su-
rio *to. 5.* initio in *D. Lupi Actis; Divi*
Stephani etenim *Senonense à Clothario*
Rege sublatum dulcissimi sonitus
cepit surdescere humanis auribus
donec restitueretur , ad mirabilem
septem milliarium audicum , ad me-
rita Sancti Viri . De quo *Vincent.*
23. Specul. 9 ac 10. Aureliâ obfessa ,
eodemque ære in turribus moto, hor-
rendum inductum sonum, Urbem so-
lutam, hostesque fugatos.

Miracula sunt vetusta ac perpetua
quæ de nonnullis proferuntur satis
probabili testimonio . *Sigebert. Gem-*
blac. anno 1081. & Iacobi Meger. An-
nal. Belgii 1062. fol. 30. Spontanei so-
nitus exempla edunt . Non tamen
arridet quod primus de *Campanaria*
Turri vehementi aeris flatu evulsa
atque inclinata sese hærenti, ruinam
minanti, & post dies sex reerecta, pé-
dentibusque & per se pulsantibus
Tintinnabulis profert . Historia for-
san , ut *Vir summus Italus* arbitra-

104 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
 batur, in *Germania* scripta post pran-
 dium. Præ aliis nomen & fama
Tintinnabulo vulgò *Miraculorum*, *Vi-*
lilla oppido, vulgò *Veliglia* prope
 Hiberū flumen *Cesaraugustana* Diæ-
 cesis in Regno *Aragonie*. quod fune
 ac gradibus caret, seq- ipso, antequā
 grave aliquod malū Christiano po-
 pulo eveniat, per mēses aliquot suo-
 que pulsu cardines pertingēs sonum
 emittit *Curita Hist.* 10. 93. & 14. 27.
Vairus de Fascino 2. 14. *Nieremberg.*
1. de Mirac. Naturis in Europa 1. 8.
Mariana Rer. Hispanic. 21. 10. *Rio Di-*
squis. Magic. 4. 3. 2. *Tholosan. Reip.* 1 2.
 13. *Emanuel de Valle de Incantat. seu*
Ensal. sect. 2. cap. 8. nu. 39. & prius
 1. 1. 27. latè describit *Vargas de*
Machuca decis. 27. nu. 4. qui & de aliis
 miraculosum sonum edentibus &
Petr. Matth. Hist. Gall. 2. 4. 2. num. 10.
 prædictum sonasse refert cum *Alphō-*
sus V. Aragonie Rex Neapolim petiit,
 cum *Sebastianus Rex in Africa* victus
 fuit, & cum *Carolus V. Cæsar* vita
 functus est. Fertur quoque apud ma-
 iores pulsasse in obitu *Philippi II. ac*
III. Regum Hispaniarum direptionem-
 nem-

nemque anni. 1517. Romę portendisse *Anton. Ang.* scribit *Dial. 6. fol. 194.* Evulgatum est quoque *Durlindanę* Gallorum in Collegiali Arcis *Ama-*toris templo, ubi eius corpus pia est sub custodia, ac *Orlandi* percelebris eo nomine Gladii, quod *Tintinnabulum* suis pulsibus, navigantes periculo subditos ad preces fundendas invitavit, notato, & postmodum verificato prorsus tempore. *Panormi* in Sicilia Regno *B. Gerardi Tintinnabuli* minori apud Patres *Conventuales* & in toto *D. Francisci* Ordine spontanei pulsus ad aliquid grave indicandum: quod refert noster olim amicissimus *D. Carol. Pellegrinus* *Abellinarum* Episcopus in *Musæo Historicoleg. p. 2. fol. 11.* Celeberrimū, iam fractum, nunc refusum Nos vidimus in *Conventu* Patrum Ordinis *Prædicatorum* ac in *Urbe Salerni*, à *D. Thoma Aquinate* discipulis vocādis olim adhibicum, quod triduo circiter mortem consuescit monere alicuius Fratris, vel hospitis ibi cuiusvis. Pendet absque ullo funiculo sub fenestra circa portam per *ystilli*.

E 5

Et

Et quod iidem Patres in *Cordubensi*,
 & *Camorensi* per *D. Dominicum* con-
 structo, triduo prænuncientur à simi-
 li *Campanula*, notat ex eodem Ordi-
 ne Vir clarus *Io: Lupus Monopolensis*
Antistes. Id à *P. Nieremberg. d. 1. 12.*
 transcribens, qui de simili in *Iaponie*
 tumultibus pulsu. Quibus pro eo-
 dem *Camorensi* adiungimus quod
 iocosè lapidis icu in ferrea ubi sistit
 fenestra à quodam laico percusso,
 ipsius obitum quoque post triduum
 demonstravit. At in obitu plurimum
 & per quatuor Orbis plagas oriente
D. Laurétio Monacho Franzanonensi
 ex Græcis Codicibus manu exaratis
P. Francisc. Carrera è Soc. Iesu pro-
 fert in suo *Siculo Pantheone*. De re-
 verenter asservato alio in *Bodkensi*
 Cænobio, æneo quidem ac bene so-
 noro, quod absque ullo quoque
 humano ministerio, instante ibi ali-
 cuius Monialis morte, sonum edit,
 referunt *Del Rio 2. 3. litt. E. & Vai-
 rus* ubi supra nu. 14. Idque affirmat
 in *Vita S. Meinulphi Gebelinus Per-
 sona*, inventumque addit inter e-
 ius ossa, creditum quod fungens
 mu-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 107
munere Diaconi, illo in elevatione
Venerabilis & Augusti Sacramenti piè
uteretur.

Exempla de spontè sonātibus plu-
ra *Georg. Stengeb.* refert 1. de *Mon-*
stris cap. 6. §. 9. quemadmodum
Gasp. Ens de Comitibus Vuesterburgi-
cis scribit, in eorū arce Horarii mal-
leum plures ictus prodidisse. Rur-
sus de *Ligneo in Scandinavia* combu-
sto ac mutato, *Christiano V.* Regnan-
te *Greg. Michael* in philogicis notis
ad *Iacobi Gaffarelli Curiositates* 47.
fol. 219. Et addit nonnulla *P. Ant.*
Dauroultius in Florib. Exemplor. cap.
4. tit. 25. nu. 8. ac. 9. p. 2. fol. nobis 576.

Ut verò Maiestati cuncta forent
consona, peculiare *Tintinnabulum*
Florentini, *Martinella* titulo cele-
bre, sumpsere. quod tamen data ope-
ra, priusquam Exercitus in hostem
pergeret pulsaretur, atque idcirco
tempus hostibus suppeteret. Idem-
que Exercitum comitabatur, & ad
eius pulsum tam excubiæ dispone-
bantur, quam reliquæ militiæ munia
Virtusquetanta, quod mirum, tunc
temporis in viris istis conspiciebatur,

E 6 ut

108 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
ut quod nostro ævo hostem incautum,
opprimere in laude reputatur, id igno-
minia fraudisque haberetur, notatque
Nicol. Macchiavelt. impia Politicæ
præceptor merito damnatus *Hist.*
Florent. lib. 2. pag. 67.

Imo, ad Providentiæ Divinæ sym-
bolum Eloquentis. *P. Nicol. Caninus*
casum ex Terræmotu apud *Appulos*
inimani, refert, *Divi Severi Tintin-*
nabuli, quo Infans quidam mirabili
sanè forma detectus, & per plures
dies absque alimento incolumis ser-
vatus, mortuus tandem integer in-
ventus. Vide *P. Recupitum De Ter-*
remotib.

Scimus ex Actis *D. Isidori Agrico-*
la Apothecolis, quod *Mantua Carpè-*
tanorum, seu *Matriti*, *Philippo III.*
Regnante à nemine pulsata, nulloq;
artificio tracta *Tintinnabula* cuncta
personuere, translato eius cadavere;
quod scribitur quoque de obitu jam-
pridem *Romæ* ex pervetusta ac pa-
tricia *Sabellorum* Familia, *D. Alexii*
Confessoris. Sic *Ravennate* dunt fa-
ctis piissimè functi fuere *DD. Aldo-*
brandus, & *Guidus*, & sacris *D. Ro-*
mual-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 109
mualdi translatis ossibus, tradente
ex vetustioribus nuper *D. Hieron. Fa-*
bero, in eius Urbis, Italicè scriptis, *Sa-*
cris Memor. Divus quoque *Petrus*
Cælestinus in hæremo, simili planè so-
nitu supræmę gratię munus agnovit,
P. Abb. Teleri aliisque narrantibus.
Et, quod evenerit idem in Urbibus
oppidisque cunctis, per quos Mula
sacro cadavere *S. Raymundi Nonnati*
onusta, luminibus orba iter habuit
Barcinonem, fit mentio ab *Alphons.*
Ciacconio in eius *Vita* post *Greg. IX.*
seu Hist. Pontif. novæ edit. 1677. to. 2.
fol. 92. litt. E. Citraque naturæ ordi-
nem sic opus egisse *D. Pauli Tintin-*
nabula Basilicæ extra Urbis mœnia,
die 24. Octobris 1610. tradit *P. Roc-*
ca fol. 67. idemq; pluries Aera valdè
sonora *Basilicæ Liberianæ* circa horã
alteram noctis, Navigantibus in pe-
riculo præstita ope, unde ex præscrip-
to pulsari solent. Quod à Viris di-
gnissimis ejus insignis Patriarchalis
ad nos est perlatum.

Causam refert, ad summa *Sancto-*
rum Tutelarium merita, ex miro qui-
dem *Angelorum* Custodum auxilio
ac

110 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
ac Ministerio, post *P. Schottum laud.*
Op. p. 2. 3. prodig. 4. pag. 174. qui & ex
malo Genio: *Abellin. Episcop. Pel-*
legrinus ubi supra *fol. 12.* At quan-
doque Divinæ Iracundiæ seu Iustitię
symbolo, velut in casu *Tintinnabuli*
Domini signo impressi, Bovique ap-
pensi, furto sublatis ac venditi, quod
fractum non cessavit prodigiösè in-
theca personare. Sic ex *Vita S. Me-*
dardi in Schediasm. sacroproph. P.
Aloys. Novarin. 2. 25. nn. 128.

Fictum, sed prodigiosum ingentiũ
Tintinnabulorum sonum, animalium
ex intestinis laminaque ærea valde
tinnula ac tremula *Id. Schottus Prod.*
5. explicat curiosè.

Religionem inesse *Tintinnabulis*
prorsus negant A catholici, vimque
eorum totam Naturæ tribuunt. Et
quia quodammodo gentilizant, Ethni-
corum textus proferunt, quos produ-
cere aliquantisper non piget; Sacer-
dotes enim æreis cultris utebantur,
perdocti de eximia æris virtute, in
Magicis, in Sacris, in Mortuis aliisq;
quod non obscurè *Catullus* iis indi-
cat versilus.

Can-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. III
Cantus & è curru Lunam deducere
tentat.

Et faceret, si nō Aera repulsa sonēt.
Ovid. similiter Fastor. 5.
Rursus aquam tangit, Temeseaque con-
crepat ara

Et rogat ut tectis exeat umbra suis
Cum dixit novies, manes exite paterni
Respicitque pure sacra peracta putet
Theocriti Scholiastes Idyl. 2. rem-
declarat sic Aes pulsabant in defectio-
nibus Lunæ & in obitu suorum, quia
putabatur æs purum esse, & piacula
& inquinamenta pellere. Ided ute-
bantur eo ad omnem sanctificationem,
& purgationem. Aeris sonitus dica-
tus mortuis. Apollodorus ait Athenis
Hierophantem cum Hecate invocatur,
pulsare crepitaculum æneum, & apud
Lacones mortuo Rege solent pulsare
Lebetem. Thufci æneo vomere usi,
quia in Herbis secandis, Spectris fu-
gandis, Laboribus sublevandis per-
petuus olim Aeris usus. De quo,
post Virgil. Serviumque videndi Alex.
Aphrodis. Problem. 43. lib. 2. Macrob.
5. 19. Ovid. Metam. fab. 11. Stat. Theb.
6. Tibull. 1. 8. Manil. 1. Hippius &
Bu-

112 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
Buchanan. 1. Sphaerae lib. 1. Rhodigin.
19. 10. 10. Vier. Gravian. de Praestig.
Demonum, & exquisitè P. Bulenger.
advers. Magos. 3. 33.

Imò *Aenea* cuncta *Veterum Arma.*
Pisandri securis ac Menonis telum,
apud *Homerum* docent. Sic in *Mi-*
nervæ templo *Achillis* *Hasta* *Pbace-*
lide, *Thesæi* *cuspis*, *ensisque* à *Cimone*
Miltiadis repertus. *Iongi* & *Cares*
in *Aegyptum* prædanæ gratia ve-
nièntes ære armati. Apud *Pausan.*
ac *Plutarch.* Similia *Arma* selectæ
Tribui Servius Tullus imperavit *Ha-*
licarnasseo teste *lib. 4.* Primusque *Ae-*
ris quam *Ferri* usus, quod post *He-*
siod. *Lucret.* ibi

Arma Antiqua manus, &c.

Sed prius Aëris erat, quam Ferri
cognitus usus.

Aptè Livius lib. 1. his imperata,
Gallea, Clypeus, Ocrea, Lorica, omnia
ex Aere.

Quandoque Ferri usus cum *Aere*
admixtus, aut confusus, etiam si *He-*
roum perpetuò ex *Aere*, *Arma*, vel ex
Ferro, defensiva tantum. Videndi
Homer. Odys. 1. Aristot. in Poetica,

Plu-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 113

*Plutarchusque in Camillo qui Sympo-
3. Vulnera Aere inflicta minus dolo-
re, inquit, faciliusque curari. Verum
de Stanni mixtura exempla in Aga-
memnonis Thorace Iliad. 11. & 18.
Achillis Ocreis: Auri quoque ac Ar-
genti, maximè in Heroibus, quod in
eodem Divino apparet Poemate. De,
In militaribus Armis ac Operibus
Aeris usu, videndus Cod. Theodos. tit.
de Collatione Aeris ubi Clariss. I. C.
ac Philolog. Jacob. Gothofred. qui &
ibi in Paratitl. lib. 7. to. 2. fol. 264.*

Amplius, ab Aere tinnitu Luporū
ferociam abhorrere testatur *La Cer-
da Camp. Eloq. fol. 282. & Henr. Stock-
flet. cap. 28. Tintinnabulis verò à na-
vibus Balenas Monstraque marina
arceri Cornel. Kilian. Duflaus in Poe-
matib. ibi*

*Navita, Erythraeum pavidus qui
navigat aequor*

*In Proræ & Puppis summo reso-
nantia pendet*

*Tintinnabula: sonitu prægrādia Cete
Balenas, & Monstra marina à Na-
vibus arceret.*

*Qua in re volvendus Plin. lib. 11.
cap.*

114 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
cap. 37. ibique Dalecampius à fol.
258. & novissime Io: Lomeierns de
Lustrationib. Veterum cap. 25. fol. 237.

Hæc ex Naturæ placito vel lusu
aliquahter contingere haud diffite-
mur, *Stockfletum* eundem, ut sibi
placet, demulcentes, qui fusè *Fabian.*
Hippium laudatum, negantem etiam
phiticè hæc vim, perstrinxit in ipsius-
met *Lipfensi* Cathedra, ex propria
Altorfiana. Quicquid tamen miser-
rimè *Lutheri* *Calvinique* blatterent
pedissequi, Divinæ potentæ cum se-
cundis causis fulget concursus, quo
perficitur Natura, sacrisque fulcris
adiuta, fit vividior. In *Tintinnabulis*
clarum est, accedentibus præsertim,
ex ritu Ecclesiæ sacris *Benedictioni-*
bus, de quibus infra, quoniam absque
iis rara vel nulla Virtus, & inasue-
tus ac indictus usus: cum iis vero
afflat cælestis gratia. Suppetunt
exēpla non pauca apud *Beyrlinchiū*
in Magno jam adducto *Vite Hum.*
Theatro C. 59. 2. & prius *lit. B.* Verbo
Benedictio, hocq; *Tintinnabuli* postre-
mo Volumine. Et laudatus *Anton.*
Dauroultius è Patribus Societatis
scrip-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 115
scriptor nō infecundus, nec infidus in
Flor. Exempl. siue Catechism. Histori-
al. p. 2. cap. 4. tit. 25. fol. 345. & seqq.
consultendus est seriō . Nonnulla
quoque apud *Io: Laur. Anania 2. de*
Natura Demonum cap. 7.

Ad *Tempestates* itaque avertendas
frequens ac laude dignissimus hujus-
modi pulsus, quo Deus ipse ad Misi-
ericordiam videtur excitari, ex diser-
to illo sacrae Paginae loco *Numer. 10.*
in quo de *Tubarum* clangore pror-
sus mistico sic legitur *Clangetis ulu-*
lantibus Tubis, & erit recordatio ve-
stri coram Domino Deo vestro, ut eru-
mini de manibus inimicorum vestrorū.
Ideoque Terrore per Ventos, Pluvias,
Grandines, Tonitrua, vel Fulgura
incusso, *Tintinnabuli* dandum signū,
sanciente *Coloniensi Concil. Provin-*
ciali 1. 14. cui D. Caroli Borromaei
calculum pium ac prudens in *Aet.*
Mediol. p. 1. & Ritual. Roman. subscri-
psit fol. 189. Addit Ignat. à Carnago
in Civ. Refug. 1. 2. cap. 4. dev. 5. quod
cum Ventorum Turbo excitatus tem-
pestatem portendit, statim Campanis si-
gnum editur B. V. salutandae, quem mo-
rem

116 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
rem Sancta Ecclesia usurpat, ut Ma-
ria intercessione, Demones uocendi ar-
tes amittant, & Terræ fruges ab omni
tempestate aliove malo saluentur. Hoc
modo Nubes frangi, Dæmonesque si
sint in causa, aufugere ex Theologis
docent Iuris Consulti, maximè Boer-
decif. 230. nu. 4. Alberic. in Dictionar-
verb. Campana. Alciat. Parergon. 8.
11. Io: Nider. in Præceptorio præc. 1.
11. 37. Bertrand. conf. 53. nu. 6. lib. 1.
p. 2. Galganett. de Iu. Publ. lib. 3. tit.
62. num. 3. Francif. Gall. de Fructib.
Disp. 8. num. 14. Rendella, Tondut. ac
alii. Et laudabilis in casu praxis
Patrum Capuccinorum, in eorundem
Cæremoniali lib. 2. cap. 3. & 3. 35.
quam cum pluribus aliorum Regu-
larium refert atque exornat P. D.
Franc. Maria Maggius Cleric. Regul.
De Sacris Cæremoniis absolutissimo
quidem opere T. 0. 1. disquis. 12. fol. 83.
Id autem Deo non difficile, fide
humana humiliter interpellante, &
in praxi satis obviū ex Pancirolo, Po-
lidoro Vergilio, permultisque. Sic
Fulgura mirè expulsa, illo tinniente,
in quo iam pridem non absque mira-

cu-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 117
culo inventa *D. Mariae Angelorum*
Reginae, vulgò del *Pucbe* Imago in
Valentino Regno, sub *Rege Sisibuto*,
ac Pontifice *Bonifacio V.* anno 722.
de qua *P. Francisc. Boyl.* in *Libello S.*
Mariae cap. 5. pag. 26. & materiam il-
lustrat *Sim. Maiol. Canicul. 19. fol. 336*
cum seqq. Rursus, parvum *Tintinna-*
bulum à *Divo Bennone Misnensi Epi-*
scopo benedictionib. auctum illam
Germanorum præclaram Urbem, to-
tumque territorium à fulgure ac tē-
pestate usque in præsens immunū
reddere, locis etiam valdè proximis
frequenter læsis, de auditu *P. Rocca*
testificatur *cap. 21.* Agnoti quoque
effectus *Leodii* anno 1643. ex eodem
sonitu aerem caliginosum illicò di-
scutiente, *Io: à Cokier* scribit in *Face*
Historiar. Cent. 1. cap. 27. fol. 60.

Sacrum pulsus *Sagæ* timent, &
Satanas averfatur: qua ratione mini-
ma *Tintinnabula* Infantulis nostris
adhibita volunt nonnulli. Eo ad sa-
lutationem Angelicam audito circa
Auroram à *Lucretia* quadam *Sagæ*
anno 1524. ex earum conventu im-
piissimo domum reportata, à vectore
De-

Demone statim in spinetum, prope
 fluvium abiecta, ibique à noto iuvene
 deprehensa, *Grillando* Iudici qui
 factum refert 2. *Sortil. q. 7.* fuit dedi-
 ta, cuius imperio pœnas tandem luit.
 Quod Satan illius sonitu non semel
 recesserit *Alphons. à Castro de Sortib.*
& Malefi. Hæresi. cap. 4. vers. de altera
tradidit; & in Malleo Maleficar. le-
gitur to. 1. Idque Divinorum memo-
 riæ causa per *Casp. Areies* agnitū in
Elys. Lucūdar. Quest. Cāpo q. 28. n. 16.
 Eodemque tinnitu, Dæmon vel spiri-
 tus *Catharine* cuiusdam Peruanæ fē-
 minæ damnatus, qui prius affabatur
 sociam, angulo confestim captato
 evanuit obliviscens: quemadmodum
 ex anni 1590. Litteris plenius enar-
 rat *P. Del Rio 1. Magic. q. 26. sect. 5.*
 De hac virtute latus est *Hieron. Ma-*
gius Var. Resol. seu Miscellan. 4. 14. &
 videndi *Ioach. Camerar. Horar. sub-*
ces. cap. 97. p. 3. sol. 364. prope fin. &
P. Throph. Rainaud. Oper. to. 15. sive
Heter. p. 1. p. 411. & seqq. præter eos
 qui de scelesto ad *Nucis* olim *Bene-*
ventanæ conventu plurima tradide-
 re, ut *Petrus Pipernus* *ibid.* Physicus
 aliq; Imò

Imò , & penè dæmoniaco, Dentium dolori *Tintinnabuli* sonitum, prodesse , dumodò iisdem agatur ; illius exemplum ostendit in presens, quo *Divi Franciscus* , ac *Bonaventura* , in veteri parvo *Fontis Columbæ Vallis Reatinæ* sacello piissimè utebantur.

Tanta autem veneratione *Tintinnabula* sunt profèquuti *Scoti* ac *Hiberni*, ut præ manibus habuisse *Baiulorum* nomine , ac sæpè super iis iurasse ponderosi *Scriptores* affirmant. Attigit in prediviti suo *Glossar. D. Du-Fresne tom. 1. pag. 712.* Rem verò explicat his verbis *Silves. Girald. in Anglic. Normann. ac Topogr. Hibern. Disc. 3. cap. 33.* Hoc etiam non prætereundum puto, quod *Campanas Baiulas*, baculosque *Sanctorum* in superiori parte recurvos, auro, vel argento, vel ære contextos, sive contextos in magna reverentia, tam *Hiberniæ*, *Scotiæ*, quàm *Guallia*, vel *Vallia* populus & clerus habere solent , ita ut *Sacramenta* (hoc est *iuramenta*) super hæc longè magis quàm super *Evangelia* , & prestare vereatur , & peierare . Ex vi
enim

120 *Abb. Io: Bapt. Pacichelii*
enim quadam occulta & quasi dicimus
insita, nec non & vindicta (cuius præ-
cipue Sancti illi appetibiles esse viden-
tur) plerumque puniuntur contempto-
res, & graviter animadvertitur in
Transgressores. Scripserat præceden-
ti discursu aliquid etiam prænotabi-
le, esse scilicet in Lagenia ac in Terra
Maçtaledi Tintinnabulum quoddam
pergrãde quod, nisi à custode suo ex-
orcismo aliquo ad hoc cõposito fin-
gulis noctibus adiuraretur, vinculo
& quolibet vel fragili ligaretur, ma-
nè in medio Ecclesię Divi Finnani
apud Clunarch, unde venerat, reperi-
retur. Idque aliquoties certò conti-
gisse. Quod, Servo Dei Sanctissimo
intercedente, possibile ac verum pu-
tamus. Lectu digna apud eundem
in Cambrię Itinerar. 1. 1. & 2. & de
aliis Miraculis P. Suarez in Defens.
Fidei 2. 1. Anton. Augustin. de Num-
mis Dial. 6. fol. 194. Blasius de la Nu-
za Histor. 1. 16. Murill. in Fundat.
Cápellæ B. Marię del Pilar tract. 2.
cap. 22. Beyerlinchius ac Novarinus
ubi supra.

Loci vetustatē verba Tintinnabuli
de-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 121
demonstrare *D. D.* censent, sibi que
suadet Anonimus, pro *sacrosancta*
sodalitate Sacerdotum secularium Ur-
bis, ad eius Constitutiones ibi anno
1644. emissas cum *Tintinnabuli* ico-
nismo, quod laxato subtilissimè cor-
pore, crepuit, ubi hac leguntur: *Ad*
laudem Gloriosæ Virginis Mariæ sa-
cro. sodal. Sacerdot. fieri fecit Anno
Iubilei 1525. *Opus Paulini de Dosis:*
& subtus insignia cum quadruplici
S. de qua optimè fulcita sententia, in
sacro Romano. Sancedrio: ipsum triū-
phasie audivimus.

Sonus colere nobilior magisque
delectabilis probatur acutissime per
laudatum *P. Mersennium* iisd. suis,
quas meritiò vocat, *Question. Celebr.*
in Sac. Genes. cap. 4. nu. 21. a. 2. pag.
mihî 1541. ac seq. qui prius q. 56. pag.
1515. ac seqq; Harmonica apud *He-*
bræos, Græcos aliosq; Instrumēta reci-
tavit. Apud ipsum legēda sunt curio-
sissima post *Ottoman. Luscinium* in
Musurgia. Non desunt apud cunctas
Gentes exempla, que ad rem faciunt.
In Imperio etiam *Sinico* primus in-
ter Conditores locus *Fohi*, qui Lit-

F tera-

122 *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
terarum fundamenta iecit *Musicaq.*
Instrumenta, Fidium scilicet viginti-
septem alterum, alterum triginta sex
invenit, ut è soc. Iesu *P. Philippo Cou-*
plet. *Belga post p̄fat. ad Tabul. Chro-*
nolog. Monarch. Sinica. pag. 20. Et me-
moria commendatissima *Tubal Ca-*
mentium Patris in sacro Geneseos te-
tu; ea enim aurea ætate, ex Ferro, vel
Aere malleo reperiçis, præmedi-
tata videntur satis providè *Tintin-*
nabula.

Carmina Italica Parthenopæi non
incelebris Poetæ *Hieronimi Fonta-*
nelle in opere inscripto *Nove Ciel*
consulto hic lubet repetere.

Sia di Nola gentil vanto immortale,
Che nel Tempio di Dio portò tal suono,
Mà dal Ciel mi cred' io venisse in dono,
Poich' in terra non parmi opra mortale;

Ben fà colui, che gli solleva un trono
Di fabriche pomposo, e trionfale:
Che col valor del suo mirabil tuono
Turto l' Inferno à spaventar sol uale;

A tal Bronzo canoro ancor più forte
Ceda le glorie sue quel bronzo edace,
Ch' à la fiera discordia apre le porte,

Quel rimbombo spaventa, e questo piace.
Nuntio di Vita è l'un, l' altro di morte;
L' uno apporta battaglia, e l' altro pace.

CA.

CAPUT IV.

Varius Tintinnabulorum numerus.

EX præcipua *Nolani Tintinnabu-*
li virtute satis deprompta, mul-
tiplicatio profluxa, indeq. controver-
siæ; Rariora enim, vel ut minus nota
inappetibilia, vel præcio largo effu-
soq; subiecta, ac difficulter assequen-
da. Commodi vero aut Luxus gratiâ
sitis accenditur, & Forum aditur.
Non satis erant humanis, ac Sacris
usibus equivoca signa, vel privata ac
minora *Tintinnabula*, sive ad popu-
lum convocandum, significandos ac
distinguendos dies festos, fidelium
animos excitandos, pro Dei Gloria,
ob beneficia humano generi præsti-
ta, implorando cælesti auxilio ad pel-
lendas aereas tempestates, in ijsq. Dæ-
monum sævitiam; ad honestandum
Principum ac Præsulum Ingressum,
ad læticiam ac solemnitatem in Pro-
cessionibus & canticis laudis, ad au-
gendam pro defunctis Pietatem, &
alia, ut ex Auctore *Divin. Offic. Ratio-*

124 *Abb. Io: Bapt. Paciebellii*
n. i. meditabatur *Friburgensis Doctor*
Theologus Iodocus Lorichius in
Theol. Theol. to. i. verbo Campana fol.
466. & Disticon satis peruulgatum.

Laudo Deum verum, Plebem voco,
congrego Clerum.

Defunctos ploro, Pestem fugo, & Fe-
sta decoro.

Quod optimè in Turri Sipontina
Eminentiss. Cardinal. F. Vinc. Maria
Ursinus Archiepisc. fuit imitatus.

Majoribus hinc supplices libelli
pro cōcessione porrecti, nefas enim id
sibi proprio Marte arrogare. Et Di-
ploma Pontificium est percelebre
apud *Puricellum* in *Basilica Ambro-*
siana pag. 109. & 377. p. 3. Puccinell.
in Mediolanensi Zodiaco Paschalis
quidem II. ex anno 1103. in quo,
Concedimus, inquit, tibi tuisque suc-
cessoribus quicquid de usu Dalmatiae,
Sandaliorum, nec non Chirothecarum,
& licentiam ferendi Tintinnabulum
Capellæ, ex Apostolica auctoritate An-
tecessorum nostrorum habere meruisti,
&c. Non dicit elevandi, quasi quid
majus, sed ferendi, quod forsan cum
Altare portatili. De Iure pulsandi

ab

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4 125
ab *Episcopis* concessio, *Barenfi* scilicet, anno 1080. *Ursone*, ac *Ioanne Archiepiscopo Canusino* (inter quas *Ecclesias* extat unio) *P. Ughell. tom. 7. Ital. Sacrae fol. 853. & 8. 77. Qui 10. 2. 273. litt. C.* Apostolici meminit *Alex. III. Privilegii. S. Sabini* in *Urbe Placentina Cænobii Tintinnabula* pulsandi in *Nocte Natalis Domini*, *Sabbatoque* in *Parasceve* ad *Missæ Introitum* ac *Vesperas*. De quo *Indulto* maximè habito pauca exempla suppetunt *prisco ævo* in *Sacra Historia*. Vide tamen *inferiùs*.

Pravæ irrepsere profecto consuetudines & corruptelæ, *Pontificio Oraculo* temperandæ. Quapropter unicum tantum *Ioannes XXII.* indulgit *Mendicantibus Tintinnabulum* nisi *opposita ac irrefragabilis* vigeret *consuetudo*, *maiori facultate* sibi reservata, ut in *Extravag. un. de Offic. Custodis*, ubi cavetur *præjudicium* *Divino cultui & Ecclesiarum Officiis* non inferendum, exorta inter *ipso* & *Cathedrales causâ litigiosa*, de qua *Fuscus* in *de Vistat. 1. 14. n. 6.* & *per tot.* ubi de *Regularium ad*

plura & grandiora affectu. Scribunt
 plene *Céspedes de Exempt. Regular.*
cap. 24. dub. 378. n. 1. ac Tondut. San-
leger. in Quæstion. & Resol. Benefic. 1.
p. cap. 43. nu. 4. Quod quoque decre-
 tum fuit forsan, ut interno externoq;
 humilitatis cultu sodales Religiosi
 votivam Paupertatem professi, me-
 lius declararent; adversus quam fa-
 cere videtur exuberans hodiè apud
 Regulares *Tintinnabulorum* nume-
 rus: quem damnare, faceto satis ca-
 lamo, promptus erat *Ioseph. Vicecom-*
mes de Missa Ritib. Antiquis pag. 27.
 affirmans tamen id esse vacui sola-
 tium ventris, ex adagio Vulgi sermo-
 nibus trito, & *Tintinnabulis* Religio-
 nem inesse. At unicum permissum
 ipsis *Minoribus*, ex Populi defectu
 scribit *Selva de Benefic. p. 1. q. 5. 53.*
 & *Fratribus Prædicatoribus* nullo
 privilegio potentibus ad plura,
 quemadmodum ex Ordine *Divi Au-*
gustini, quibus cunctis consuetudo
 contraria minimè favet, cum sit po-
 tius corruptela ex *Voto decis. 102. n.*
63. & seqq. August. Bnrbose à quo &
aliis materiam De Eccles. Cathedra-
lib.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 127
lib. D. Michael Anton. Frances exor-
nat cap. 24. à nu. 134. & 142. cessare
ait, in casu requiritur cuncta consue-
rudinis . Extravagans præfata in
Actis Ecclesiæ Mediolanensis 4. 1. 246
& Synodor. Decretis lib. 4. tit. de Cam-
panili à Sacra Divi Caroli Borromæi
disciplina servata legitur iis verbis
Simplex Ecclesia, Oratoriumve unam
tatum Campanulam habeat ut Ioann.
XXII. Pontific. constitutione sancitum
est ; cum eaque sese minori semper
numero addicæ , Romana Rotæ se-
quela decis. 847. apud Seraphin. nu. 1.
Ubi stricta loquutio Monachos non
comprehendit , multoque magis
quia Zacharias Papa & Calixtus II.
signorum pulsationem quandocumq;
vellent Casinensibus indulgere , etiam
in Civitatibus , ut ex eorum Bullar.
Constit. 4. & 11. idque pro Monachis
Anglis de Calixto Pontifice narrat
Gul. Torne anno 1085. Priscaque Ri-
tualia diebus festivis omnia signa
pulsari mandare ; quæ pulsatio Glas-
sicum vocata, erudito calamo Cardi-
nal. Bona in Liturg. 1. 22. in fin. folo
178.

Sæcularium Ecclesiis, Eremitoriis nempe vel *Sacellis*, unicum tantum permittitur *Tintinnabulum* per *Tonduci Resol. Benefic.* laudatam 63. à nu. 2. & *Rotæ Sacræ* placitum dicta decis. 847 coram *Seraphino*. Quod bene servat *Modestia Capuccinorum*, etiã si *Moniales Capuccinisse*, *Neapoli* præsertim, duo, & tria affectent, usurpentque, molestissima quidem *Tintinnabula*; ipsarum clausuræ forsã gratia nonnihil ampliãntes. Patresq; in *Cenaculum* testaceo signo advocantur. Prohibitione tamen omninò vigente *Hospitalariis*, *Templariis*, aliisque in suis domibus *Oratoria* possidentibus, ex *Cælestino III.* in præfato *cap. Patentibus de Privileg.* ubi *Fagnan. nu. 10. 12. 22. ac 24.* causas reddit *Pluralitatis numeri*.

Privatim tamen ac minoris *Tintinnabuli* aliquid *Oratoriis* indulgendum tuerentur *Baron. de Citat. d. to. 3. in add. ad q. 10. n. 16. ac Pinsonius de Benefic. Eccles. cap. 2. p. 1. s. 1. num. 9. fol. 115.* Et cuicumque *Communitati Ecclesiasticæ* hoc minimè licere, sicut *Ecclesiis* ipsis licet. Ex *Fermosin.*

De

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 129

*De Offic. & Sacr. Eccles. tom. 2. ser ad
tit. de Offic. Custod. q. 1. n. 27. fol. 548.*

Quod, ubi sacrosancta servatur *Eucharistia*, non procedit; ibi enim saltem unum huiusmodi pendere signum permittitur, quemadmodum *Innocentio XI. Sanctæ memoriæ annuente*, Patrum *Sacræ Missionis Gallicanæ* sodalitatis *Paulinæ* privata sacella, ad instar *Ecclesiarum* sunt habitata: Idque *Rome, in Monte Citorio*, cum septem Altaribus ad *Sacra* facienda piissimo exemplo observatur.

Ac notandum, quod *Monachi* iam pridem *Ecclesias* non habuere, sed tantum *Oratoria*, monente id *Cujacii I.C. scientissimo ad c. 2. 10. de Condit. adpos.* *Oratoria* autem in *publica*, & *privata* divisa, ut docuere *Ant. Bægens & Frac. ib. Pinsonius de Benefic. Eccles. tit. de fundat. Eccles. §. 1. nu. 11. & seqq.* *Publicum* dependet ac distinguitur ab *Ecclesia Parochiali*, decem familias ad minus requirente, ut *Franc. Gallett.* pernotat ad *Fulx. Pacian. de Probat. 2. 31. a.* *Ecclesie* olim omnes *Parochiales*. Sic *Roch. de Curte de Iurepat. & post eum Vivian.*

130 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
vian. p. 1. lib. 2. cap. 4. Paul. de Citta-
din. p. 3. causa 2. nu. 11. & seqq. quos
sequitur Caspar Ziegler. de Dote Ec-
cles. cap. 7. num. 13. & 17., definiente
Parochiam D. Cypriano 4. ep. 9. quod
fit Plebs Sacerdoti adunata, Pastori-
que suo Grex adharens. Verum dis-
crepantia inter Martyrum Memorias,
Basilicas, & Oratoria, ex antiquis mo-
nummentis, a Samuele Petito lib. 3. ob-
serv. 8. explicatur. Videndus ipse
in Diatribe de Edict. Imper. in Grat.
Christian. Propos. & David. Blondell.
in Apolog. de Episc. & Presbyt. sect. 3.

De signis ac requisitis *Curata Ec-*
clesiæ, unum est *Tintinnabulum*, ideo-
que unicum, duplex, vel triplex con-
cessum reperitur juxta consuetudinē,
etiam si per hoc præcisè *Parochiali-*
tas non intelligatur probata. *Oldrad.*
conf. 228. alique apud Barbof. de Of-
fic. & potest. Parochi c. 34. versic. simili
modo.

Prudentissimè tamen *D. Carolus*
Borromæus 1. 25. de *Suppell. Ecclesiast.*
hoc modo præscripsit: *Si Ecclesiæ*
Cathedralis est, septem aut quinque
(habeat) ad minus Campanas: si Col-
le-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 131
legiata, tres, grandiore[m] scilicet, me-
diam & minimam. Si Parochialis to-
tidem, aut duas saltem: easque distin-
cto quodam soni concentu inter se con-
sentientes, pro varia Divinorum Offi-
ciorum quæ sunt, ratione ac significa-
tione. Et ex eius mente, in simplici
Officio una, eaque grandior pulsan-
da: pro semiduplici eadem & media:
pro duplici omnes tres in Collegia-
tis. In Cathedrulis verò numerus
auctus proportionabiliter, ut ex illo
Divinorum Officiorum innotescat
ratio. Sic Theodos. Rubens in suo
Horar. Univers. 6. 35. fol. 37. Quæ be-
nè observat Piscara Castald. in Praxi
Ceremon. 1. 3. 10. 2. & 3. Notatque
D. Petrus Apaolaza to. p. Mensæ Eu-
charist. Excursu 6. sect. 3. & 4. 2. Tin-
tinnabulorum in Templis, tanquam
Tubarum clangore, hostes devinci,
ut illos Iericho Iosue 6. ibi: Tollant
septem Buccinas, quarum usus est in
Iubileo, & præcedant Arcam Fede-
ris, cumque insonuerit vox Tubæ lon-
gior atque concisior, & in auribus ve-
stris increpuerit, clamabit omnis po-
pulus vociferatione maxima, & muri
corruent.

Imò, non tam numerus quam pondus invenitur minorum Ecclesiarum *Tintinnabulis* taxatum, nè Divina in Matrìci turbentur munera, ex *Rota dicta* decis. 847. 1. & seqq. coram *Serafino*. Cui matrìci majus concessam *D. Michael Ant. Frances* scribit dicto cap. 24. nu. 189.

Communitatibus Laicis, Principum placito, permìssa *Tintinnabula*. Hinc inter intra Communię recēsentur ea, que in *Turribus Urbicis*, quas vocāt *Berfreda*, dicuntur *Bannalia*, ad vocādos suis pulsibus ad publicos conventus, intra bannum districtus commorantes. De illis in *Hug. Episc. Leodien. cap. 23. & 27. Hoefemius*, populum consuescentibus ad conveniendum urgere. Sic ex *Radulpho de Diceto* anno 1191. Ex *Charta Universitatis Tornacensis* anni 1187. hæc verba: *Præterea eisdem hominibus concessimus ut Campanam habeāt in Civitate, in loco idoneo ad pulsandū ad voluntatem eorum pro locis Villæ.* Simili planè forma *Philippus Francorum Rex* in *Arvernīs* anno 1345. *Concedimus quod possit habere ibidem*
quan-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 133
quandam Campanam pro facto & Cō-
gregatione dicti Consulat. Ad ma-
teriam plures textus refert in suo fæ-
cūdissimo *Glossar. D. Carol. Du-Fre-
sne to. 1. pag. 711.* ubi quod possint
Malefactores ad sonum proscribi,
Tintinnabuli. Quod si sit majus in
Ecclesia, *Prelatum* ad illius resectio-
nem teneri, si id sibi incumbat, aliàs
*Parochiam Kloch. de Contribut. sit. de
Collecta cap. 9. nu. 94. fol. 225.* Taleq;
debere esse ut à cunctis valeat audi-
ri ad *tex. in l. talis C. de his quib. ut in-
dign. et ad l. 1. §. hoc autem ff. ad Syllan.*
Unde silentium ejus, vel ex Pulsato-
ris incuria, vel Ecclesiæ præcepto, &
in surdis non nocere, sentiunt *Guaz-
zin. ad Reor. Defens. 3. 3. 11. ac seqq.
& laudati à Baron. de Citat. 10. 2. Add.
ad q. 10. num. 8. & ultra.* Sic Doctor
M. A. Sabellus explicat Italicè pro-
ditione præsertim *Sereniss. Magni
Ducis Etruria* nella *Pratica Univer-
sale litt. A. verbo Armi n. 43. fol. 36.*
De qua *Principum ad Bannitos* perse-
quendos auctoritate ex Iure Muni-
cipali, cunctis concurrere debenti-
bus ad sonum *Dec. cap. Patentib. præ-
dic.*

134 *Abb. Io. Bapt. Patichellii*
dic. nu. 2. de Privileg. quemadmodum
ad *Comitia* convocanda, silentiumq;
indicendum, *Præconis* vice, olim
Romanis adhibiti. *Liv. 7. 3. Appian.*
4. Plautus in Penulo. Alex. Neapol.
1. 27. & ex modernis Marc. Ant. Sur-
gentus in Neapol. illust. 1. 11. 33. fol.
74. & videndus Grucchius de Comitibus
Roman.. Post quem non leves ema-
narunt *Pragmaticæ*, quæ materiam
scribendi *I. C.* non vulgarib. prebuere
In actibus etiam *Universitatis* vo-
candos *Consiliarios* per publicum
Tintinnabulum discimus à *DD. in l.*
1. ff. de Procur. Cum id signum sit
institutum ad varios similes congres-
sus *cap. in causis de Elect. Gloss. in*
cap. presentium de Testib. in 6. Abb. in
cap. 1. nu. 2. de Offic. Custod. Bald. in l. 2
ff. de Procurat. ibique Castrens. Hinc
Neapoli majus *Tintinnabulum* *D. Lau-*
rentii, boni *Regiminis* index olim
nunc verò cum sex mensuris ducatis
sublatum præsertim nocturno tem-
pore, tintinnando à prima ad secun-
dam circiter horam, quod quamplu-
rium *Italiae* Urbium est moris, ad *Ar-*
ma deponenda, *Insidias* ac *Deambu-*
la-

De Tintinnab. Nolano acip. 3. 135
lationes à quibus abhorrent Iura
vitandas, quemadmodum *Portius La-*
tro in Catilinam sapienter declama-
bat. Cui Tinnitui omninò sub in-
flictis pennis parendum, etiam si per
iacuriam custodis omissum: ut bene
Elis. Danza de Pugna Doctor. tom. 1.
fol. 5 17. nu. 19. Et per similem sonum
nequit amplius quisquis incedere
cum Instrumentis ad minus honestã
moventibus harmoniam, ex *Medio-*
lanensi Statuto cap. 125. de quo *Boba-*
dilla Polit. 1. 13. 56. ac *Narbonain*
Horograph. Iur. hora 4. nu. 37. & vi-
dendus *Stuckius Antiquit. Convival.*
I. II.

Utrum autem, Defensoribus irre-
quisitis, quotiescumque sit opus *Uni-*
versitas hoc signo à superiori vel
Magistratu convocari valeat? Affir-
mative respondemus: cum *Guidop.*
dec. 631. nu. 5. *Brun. conf. 138.* *Oldrad.*
conf. 95. in fin. *Aym. Cravett. 4. 19. et*
134. 7. p. 1. *Polyd. Ripa in Tract. de*
Nocte super cap. 1. de Campana nu. 12.
& nuper à *The. Maullio de Homagio*
tit. 14. Ad tex. in l. observare C. de De-
cur. lib. 12. l. si id C. de leg. eod. et e. si
quis

136 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
quis clericor. 11. quest. 1.

Quando etiam hostes longè conspicuntur, aut ingruunt, publica hæc pulsantur *Tintimabula*, quasi cives ad bellum sonitu hortantia. Exempla textualia in *lib. 2. cap. 35. Vilch. Neubrigens. & Ditmari 6. pag. 63.* Hinc Poeta *Areostus Can. X. St. 51.*

E la Campana martellando tocca
Ond' il soccorso vien subito al Porto
Quocirca strenuus *Petrus Capponiis* Francorum Regi quodammodo bellum indicens, & ad percelebres *Siciliarum Vesperas* signum tradens hæc Italicè *Voi suonarete le Vostre Trombe, e Noi suonaremo le nostre Campane.* Quamquam sacris huiusmodi signis plurimi sint abusi ex illo *Petrarca.*

Nè sèza Squille s'incomincia assalto
Che per Dio ringratiar fur poste in
alto.

Ad Arma, Tinnitu pulsatur, seu à *Martello*, adstrictis pecunia civibus ad prodeundum ex *Capiblan. de Baron. 1. 19. 56.* Et vide *Menoch. de Arbit. 121. 15.* & *Ripa de Noct. Temp. 5.*

15.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 2. 137
15. et seqq. Et publica facultate, aliàs
capitis pœna. *Boss. de Crim. lese Ma-*
jest. n. 35. et Novar. de Gravam. Vas-
fall. 303. 3. to. 1. Non tamen adstricti
Minores, Senes, Doctores, Nobiles,
Infirmi, ac Fæminæ. *Grav. de Bello*
exul. 3. 7. et Novar. quest. For. 112,
Plura vide infra cap. 9.

Ob seditionem, *Communiæ ac Tintinnabuli* tanto jure, non pauci privati. Quæ dignitas *Hediniensi* Reipublice eadem causâ ablata, cum *Philippus Augustus* illud Aes novum ad *Ariam* transmisit. Eoque, sigillo, arcaque publica sic *Landenses* privati *Aresto 1295. in Regio Parlam. B. fol. 108.* Ademptumque *Iprensibus* olim à Rege *Philippo Valesio* anno 1328. In *Chronicis Flandriæ cap. 57.* legitur à *Belfredo* ablatum. Ita *Carolus V. Cæsar Invidus* in *Gandanensi* Obfidione *Tintinnabulum* grandius *Rolandi* nomine comminui jussit, fragmentum raucò murmure, ob famosâ relinquens memoriam, simileque imposterum prohibens, ut *Beyerslinchius* refert in *Theat. Vit. Hum. Aquitanicæ* quoque *Magister* anno 1547. *Maro-*
nen-

138 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
nenses ob salis impositionem bis rebelles cunctis *Tintinnabulis*, quibus audacter ad facinus usi confestim privavit. Meminit *Pet. Greg. Tholos.* 23. de *Repub.* 8. 2. Annisque postremis *Excellentiss. D. Comes de Sancto Stephano* vigil nunc *Pro Rex Neapolitanus*, in *Sicilia* Regni moderacione, publicum æs *Campanum* celeberrimum *Messana* Urbi rebelli colliquesieri, ex eoque *Caroli II. Regis* Triumphatoris felicissimi Statuam fundi mandavit. Militandi peritorum prudens cautela inde emanavit *Campano ære*, vel *Horario* in obsidionibus tollendo, ne hostes dato signo facilioris invasionis ansam arripiant. *Kloch.* notat ubi supra n. 97. fol. 226. vel ex insolito pulsu, ne scintilla in incendium vertatur.

In Arcibus munitioribus, dirigunt etiam *Tintinnabula* Excubias, ut in illa satis clara *Hermestein* ad dexteram *Rheni* Ripam, sub ditione *Eminentiss. Trevirensis Electoris*, ubi *Moselle* confluit, *Circuitores* appellantur, ut vigiles sibi substituant, quod veluti quid rarum advertit *Io: à Chokier.* in

Fa-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 139

Pace Historiar. Centur. 1. 24. fol. 58.

Nos autem & Roma, in Arce Adri-
ana, & pluries alibi per orbem similia
minora *Tintinnabula* vicinis alternis
pulsantia sedulò observavimus. Quà
in re, si quid amplius desideretur,
consulendus *Io. Meursius Exercit.*
Critic. 2. 9. ex Lectione Græca.

Gandegavenses ac Leodienses simi-
liter, qui seditionibus famosi perhi-
bentur, peculiaria in hunc finem ha-
buisse *Tintinnabula* *Martin. Schooc-*
kius de Discord. Domestic. scribit lib.
1. fol. 66.

Obligatio ad accedendum ex eo
pulsu vice Præconis, ac *Universitatis*
mandato sic est innixa, ut statutis
diebus, vel horis, etiamsi duæ tantum
sint partes, potest ad electionem pro-
cedi, vel negociū de quo est questio
vel citatio diffiniri. *Gloss. in l. sed*
ex dolo § 1. vers. facere ff. de dolo. et in
cap. cum nobis de Elect. DD. cum mu-
niter ibi. Rursus Bellon. consil. 39.
Mastrill. de Magistrat. 2. 5. 15. 40. et
seqq. Nicol. Anton. de Palma in Praxi
Rev. Notabil. Iur. p. 2. gloss. 9. nu. 22. et
Didac. Narbona in Horograph. cit. in

An-

140 *Abb. Io: Bapt. Pacicbellii*
Anteloq. n. 138. fol. 39. addens id me-
ritò , ob contumaciæ p̄nam in ab-
sentes .

Ad cuius publici *Tintinnabuli* si-
militudinem Universitates quoque
Studiorum , Scholares advocant &
Magistros: de quo *cap. penult. textum*
dabimus . In Urbe , autem *Collegii*
Romani illud insigne apud Patres So-
cietatis, *Anglia* advectum, & sonorū
magis , jam scripto (*Sapientię vo-*
cant) *Athæni* ibidem agnito , si-
gnum est maximorum congressum ,
& matutinis & vespertinis apud
plerosque tūm *Aulicos* tūm *Causi-*
dicos, qui ad illius pulsum præscrip-
tis horis omninò conveniunt .

Et non modo in *Litterariis* quàm
in *Militaribus* laudabilis quidem
usus , maximè in *Castris* , *Nolarium*
illud portatile ostendit ligneum, no-
mine *Carrociū*, in quo, sive pro Sa-
cris indicendis, sive pro aliis *Tintin-*
nabulum pendeat, à militibus virtu-
te summa defensum, ejus amissione
pro dedecore habita . Cuius Icon
apud *Magium & Fratr. Macros in*
Hierolex. ex *Antonio Campo in Des-*
cript.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 141
script. Cremonæ lib. 2. fol. 42. aliisque
In usu Veterum Saracenorum, notat
Casp. Barth. animadvers. in Briton.
Philippidos lib. 11. nu. 25. De quo Io:
Turpinus in Reb. Caroli Magni cap.
18. Et erant, inquit, omnes Saraceni si-
mul coadunati, et in medio illorum erat
Clastrum, quod octo Boves trahebant,
super quod vexillum eorum rubeū ele-
vabatur: mosq; erat, quod nemo de bello
fugeret, quamdiū vexillū eorum erectū
videret. Saxonum insigne maximum.

Vide si placet *De Tintinnabulo*
peculiari Brixie ex Mediolanen.
Carocio deportato, ac in populi
turrim subducto institutione, ut in
Carnis privii diebus publicæ lætitiæ
causa pulsetur. Sigon. 15. de Regno
Ital. Alia apud Auct. Manip. Flor.
ex quo Corius Hist. Mediol. inventum
ab Heriberto illius Archiepisc. quo
usi Casares ac Reges Hungaria. VVi-
tichind. p. et 3. fol. 19. et 42. Edit. Basi-
leens. & fusius apud Henric. Meibo-
mium ad Annales Marcanos Leuvoldi
Horthofii fol. 44. Hodie Gallis Car-
rocia, seu Chariots translaus currus
suspensi quibus vehuntur Du-Fresne
to.

142 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
to. 1. pag. 857. Et Nos aliquamdiu
jucundissimum in illa plaga sic iter
egimus. Rem novam à Carro, novoq;
donandam vocabulo, ut putamus
sequioris ævi existimat *Illustriss.*
Theanens. Episcopus Octav. Boldonius
Epigraph. 2. memb. 2. Paranes. fol. 111
ubi ex *Marcello Buttilio* in *Nuptiali*
Pompa Sereniss. Ducis Parmensis ele-
gantissimam hanc adfert *Epigra-*
pham

Parmenses

Secundo à Federico

Puram per biennium obsidionem passi

Extemporali eruptione

Casareis Castris incensis et excisis

Imperatoris

Carrocio, Corona, Sceptro, Paludag-
mento

Potiuntor.

Idem Carrocium strenuos Parmen-
ses Cremonensibus abstulisse Ant. Cã-
po quoq; refert, absoletum affirmas
fol. 60. perelegatis ipsius Ichnograph.
Et pro magno Curru *Hofmanus* in
Lexici Vnivers. to. 1. sive 5. Addit. fol.
382. non oscitanter idem Carrocium
usurpat.

A n-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 143

Antequam elevarentur in *Ædium*
Fenestris, vel Turribus, minora Tintinnabula profectò circumducta. In An-
tiquo *Metropoleos Neapolitanae M.S.*
Rituale Textus huiusmodi *Mittat*
Clericum cum Campanella ad præco-
nizandum omnibus Clericis, & Popu-
lo, qualiter tali die fiet Processio gene-
ralis Quæ vetusta possessio, ad privi-
vilegium forsân transucta, alicubi,
ut in Romæ *Processionibus hodie,*
ad vexillum *Basilicæ* cuiusvis, vel *Pa-*
triarchalis Templi solidè retinetur:
ita ut, pulsatis grandioribus, aliquod
minus ad ligneam fenestram suspen-
sum circumducatur *Populari vo-*
cabulo, sive Germanico Scella à Sbel-
len quod est pulsare, sive *Italico Squilla*
la, quod *Scriptores nonnulli minus*
Latini Latinitati intulerunt, de quo
ex *Valerii* forsân *Epig. illo 78. lib. 13.*

Caruleus nos Liris amat, quem syl-
va maricæ

Protegit: hinc Squilla maxima Tur-
ba sumus

Lucidè Raderus fol. 878. & seq.
ex Cic. Nat. Deor. Plin. 9. 24. Oppiano,
Athenæo aliisque interpretatur.

Idem

Idem Boldonius 2. fol. 78. Pisciculi species, item Herbae apud Veteres Latinos, corrupta Latinitate pro Tintinnabulo, hoc est parvulo, vel minuto, Animalibus appendi consueto. Quandoque ad ostia, & nonnunquam ad sono convocandos, quos interfit, ex P. Al. Novarin. Encyclop. Epistolar. laud. nu. 50. seu Epis. 8. fol. 11. Sic de illo Petrus Mauritius Venerabilis Statutor. Clunia cens. can. 25. Statutum est ut, loco famulorum qui mane vociferando Fratres in Infirmaria jacentes in honeste ad Missam vocare solebant, Scilla ad hoc in sublimi Infirmaria loco suspensa pulsetur. Aegrorum Dormitorium vel Hospitale pro Infirmaria Interpretatio Casp. Barthii Advers. 55. 10. pag. 2606. Lanfranc. in Decret. pro Ord. S. Bened. 1. Sect. 3. A Secretario signum minimum, quam Skillam vocamus.

Cæterum hæc Squilla, velut Aes tenuissimi sonitus, à Mattheo Paris in *Vita Abb. ibi Taeta Nola*, cui *Muta* (hocque notandum) vel *Scilla* est nomen egregie in *Actibus Sancti Priminii Episcopi* describitur: *Quondã*
pen-

pendebat vas fusile, mediocris videlicet ponderis, vulgaris hoc usus Scellam nominat, quod mira sonoritatis dulcedine audientiam sensu afficiebat. Petrarca p. Can. 3. de illa :

Ch'el suon, non d'altra Squilla,

Mà di sospir mi fà destar sovente,

Io: de Casa Archiepiscopus Beneventanus Son. I.

Pur suol' destarmi al primo suon di Squilla

Ubi adnotat eleganter Vir , ob Linguae singularem sanè peritiam , Gallo Tuscus meritò appellandus *Aegidius Menagius*, qui & abundè in *Originib. Linguae Italicæ* eâ Lingua productis . De uberioribus tamen, ad eundem Ethico-Poetam, scholiis , acutissimi quidem Philosophi *M. Aurelij Severini* spem proximam *Bulifonianus Neapoli Typus* facit.

Nec impropriè *Aurora squilla del Cielo* appellata à *Comite Guido-Ubaldo Bonarellio* in sua *Ecloga Filli di Sciro* ibi

Ecco l'Alba, odì l'Aura

Ch'è la squilla del Cielo, ond'ei richiama

G

In

146. *Abb. Io: Bapt: Pacichellii*
In su'l mattin gli addormentati Au-
gelli

Pro qua Metaphora apologeticè
ac optimè *Octavius Magnaninius* nel
Convito p. 3. cap. 1. 2. et 3.

Non semel autem eo *Tintinnabulo*
ornati atque instrati *Equi*, maximè
apud *Francos*: de quibus *Arnoldus*
Lubecens. 2. 16. *Sedens in Equo pbale-*
rato, cujus operimento filia Principis
inserverat Tintinnabula plurima, tum
pro ostentatione, tum equi alterius
fugatione. Quandoque uno tantum
argenteo aurato, vel pluribus aureis
& argenteis, ut in lingua vernacula
de Rege *Ludovico Monstelletus* p.
vol. cap. 62. *Son Cheval estoit convert*
et parè de Clochettes dorées. Aliis
placuit appellare *Clitellariorum E-*
quorum Tintinnabulum, ut plurimum
hodie *Mulorum* collis appentum.
Sancitum de illo, in *Legib. Salicis tit.*
29. §. 3. *Si quis skellam de Caballis fu-*
raverit etc. ubi insignis *Vir Francisc.*
Pitheus, cū quo videndus *D. Du-Fre-*
sne in sæpè laudato *Glossar.* 10. 3. pag.
880. et 1132. Similia in *Legibus Bo-*
jorum, Burgundiorum & Gothorum,
apud

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 147
apud *Henr. Arnold. Stockfletum de*
Campan. usu cap. 29. p. 1. & non omit-
tencia *Iustiniani Caesaris Sanctio in*
Legib. Rustic. tit. 2. § 1. Francisco Bal-
duino Interprete: *Si quis Crepitabulū*
sive Tintinnabulum Bovis aut Ovis,
aut alterius cujusvis animalis sustule-
rit, convictum flagellator ut Fur.
Hinc Bruta varia *Campanulata*
dicta ex *Sidon. Apollinar. 11. ep. 10.*
Et nomine *Campanelli* in *Histor. Car-*
thuf. lib. 10. cap. 2. habetur *Est vere*
Antonius, cujus nomine Porci portant
Campanella. De ridiculo plauē in
Venationibus, Aucupiis, & captan-
dis *Muribus Noriberga*, minorum
Tintinnabulorum usu præfat. *Stockfle-*
tus cap. 29. & 30. lis explorari Equos
an sint consternaces, legit & scribit
Adr. Iunius Animadvers. 3. cap. 11.
fol. 144. Pisces eodem sonitu convo-
cari *Florich. in Cynosur. Peregrin. p. 1.*
pag. 404. In *Aprutinis nocturnis An-*
serum Venationibus unius sonitus
omnes invitare docet experientia.
De *Columbis* ad pullum *Campanulae*
in *Marchia Anconitana* remeantibus
pluries audivimus: *Oves* autem

148 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
centenas è cavernis manè eductas ,
Vespere vero per Testaceum Tin-
tinnabulum, puero tintinnante redu-
ctas in Ducatu Slesia nosmet jucun-
dissimè perspeximus.

Quo forsàn varioque alio non il-
lepido brutali testimonio, moraliter
discimus, nec superbire, nec scientia
inflari homini fas esse. Hinc Roma-
na in Academia, Laurea Doctorali
noviter insignitis, cum Bovinis seu
Bubalinis Campanulis, vel plausus,
vel strepitus fit per Urbem.

Cunctis præstat ex instinctu, &
quasi discursu, exemplum illud me-
morabile in *Ioann. Villani Chron. lib.*
3. cap. 3. De Equo Neapoli, ut nonnū-
quam est moris senescenti, abiecto à
Domino per vetustæ Capiciae familiae,
ut fertur, qui *Tintinnabulum* traxit
ad *Caroli Illustris Calabrorum Du-*
cis, Roberti Regis & Regni Vicarii fi-
lii fenestram appensi pro audientia
universalī; Admissus enim fuit Equus
& cognita causa, ad victum Dominus
damnatus, cum iniquum *Carolus* di-
ceret Equum a Domino in senectute
derelinqui, ubi ipse in juventute ab
Equo

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 149

Equo derelictus non fuerat. Refe-
runt quoque *Costantius*, *Collenutius*
aliiq. Regnicolæ.

Inde patet, apud eximios *Princi-*
pes non novum nec improprium
Tintinnabulorum, cum habeantur ut
publica signa, usum ac morem; etiam
si laicis, tanquam quid sacrum vetita
domi retentio ac pulsatio, per ea quæ
Iuris Canonici tradunt Interpretes
in *d. cap. Patentibus de Privileg.* In
parvulis tamen id limitatur, per *Hel-*
vetiã ac inferiorem præsertim *German-*
niam, ubi ad privatas ædes quasque
eo signo, & per Dominum factus in-
gressus; pendent enim ad portas fer-
rea filamenta funium loco, inter se
validè connexa, latiori ac piracea
forma in extrema parte. Sic olim ad
Ianuas appensa text. *Tranquilli* docet
in *Aug. 91. de Iove Tonante* ibi: *mox*
Tintinnabulo fastigium adis rediminit,
quod ea ferè Ianuis dependebant. Post
Inst. Ricquium de Capitolio 39. uber-
rimè *Casp. Sagittarius de Ianuis Vete-*
rum 22. 14. Ad hostium verò adsta-
bant *Servi*, quod *Nonius* ita detegit
in *Vopisco. Hostiarli impedimenta tm-*

150 - *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
nire audio idest sonare, quod activè
 & passivè intelligi potest, unde *Tin-*
tinnabuli appellatio. Ex *Tito Poima*
de Oper. Servor. fol. 133. Honoris gra-
 tia ad mensam & alia, *Tubis* iam pri-
 dem Excellentiores Viri vocati, que-
 madmodum in Itineribus ducti ex
Iunio Animadvers. 3. 7. P. Bulenger. de
Triumph. & melius *Iunio Thom-*
sino de Tibiis, &c. Hodie, ex privile-
 gio peculiari, *Tintinnabulo* elato ac
 sonoro fruuntur, & Aulas optimè in
 Urbe dirigunt *S. R. E. Cardinales, Cæ-*
saris, Regum, Magni Etruria Duc-
cis, Supremorum Italia Ducum, Sa-
bandia, Mantua, Parma, Sacrique
Ordin. Hierosolymitani Legati; Non
 tamen Barones etiam præstantiores,
 velut *Columnensis* Princeps ac *Ma-*
gnus Neapolitani Regni Comestabilis,
Braciani Dux Ursinus ex vetustissi-
 ma *Aniciorum* prosapia Romana; &
 Nec *Bononientes* vel *Ferrarienses*
Oratores. *Pontificia* in hoc quoque
 fulget *Nepotago,* ut eleganter *Benia-*
minus Priolus, cum ad supremi Solii
 eve&ta est *Decus,* ad fluxilis hujus
 gaudii tempus. In quorum Magna-
 tum

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 151
tum ædibus, Familiares olim vocati
ad *Tinellum*, quasi *Tinninellum* ipso
Tinnitu, ex *Roccha 24. cap. fo. 247.* ad
mensam scilicet frugali vel opiparo
apparatu; cui perbellè *Cæsaris Capo-*
ralis Musa Italica artisit.

Qua *Tintinnabuli* prerogativa seu
possessione fruuntur foris *Apostolici*
Apocrypharii vel *Nuncii*: nonnulli in
propria Sede *Episcopi*, & *Civitatum*
Gubernatores aut *Præfecti*, *Anconita-*
nus maximè, & *Urbis veteris*, in qua
rū altera *Magistratus* in propriis ædi-
bus; excipit enim & excipitur, hono-
rèq; hujusmodi ab *Eminentiss. Cardina-*
li Roccio *Episcopo* avidè expectivit.

De paritate quoad *Ceremonialia*
inter *Legatos Regias Ducalesque* scri-
psit *Io: Georg. Kulpis* in *de Legation-*
nib. Statuum Imperii Commēt. Gies-
sa edito anno 1679. *fol. 433.*

Manuale ac domesticum est cuilibet
arbitrarium, ut *Iuris Consultorū*
verbis utamur, *Tintinnabulum*: quo
lætantur *Pueri*, *Principes*, *Abba-*
tes, *Prælati* ac *Proceres* ad libitum
potiuntur, maximeque *Sanctissimus*
Potifex vocat ac dimittit *Auditores*.

CAPUT V.

*Horis designandis Tintinnabulum
peculiariter adhibitum.*

Tintinnabulo grandiori elato ac profuso; ut Eruditioribus libet, *Horologium* pulsans quod *Horarium* quoque ac *Horographium* fuit dictum ad Horas facili distinguendas, Orbis commodo non modico introduciuntur: ex *Polignis* Architectonica 9.9. deducitur. Vox *Hora* ab *Horos* græcè progenita Solem significat, quod *Macrobius* ac *Plutarch.* docent, ille quidem *Saturn.* 1. 21. hic vero *s. Sympos.* 4. Sol autem diem producit, usque Horis distinguit. *Marbona* ad *Horograph.* *Iur.* in *Ante-log.* n. 8. ex *Bisciola* *Subces.* 9. 19. 1. & *Retro Greg.* in *Opt. I. C.* *prælud.* 4. 1. 3. Quarum mentionem diu prorsus ignotam, Græcis ac Latinis, minusque frequentem, post *Plin.* ac *Censorin.* *Histor.* ac de *Die Natal.* volvere *Barth.* *Advers.* 58. 6. *Casaubon.* in *Athen.* 1. 1. *Salmuth.* ad *Panciro.* 1. tit.

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 153
tit. de Horis fol. 748. & Ramirez de
Prado 23. Pentecontare. Mosis tem-
poribus inventum scribit Pol. Virg.
Iosephi 3. Antiquit. testimonio: pri-
munique Achaz fecisse 4. Reg. 20. &
Isai. 38. 8. plurimi credunt.

Solare ac vetustius, cujus formam
Vitruvius p. 6. ac Plinius 2. 72. & 76.
describunt, inventum fertur Anaxi-
menis Milesii, aut Berosi Chaldaei &
Aristarchi Samii ex eodem Pollione
ubi supra, in Urbe Achanta trans
Nilum, ut Pier. Valerian. putat lib. 6.
Ex Græcia postmodum Romæ pro-
pagatum eo modo quo Id. Plin. 7.
ult. & Vitruvius 9. 4. & 8. scribunt.
Sciathericon quoque, seu Umbræ in-
dagatorium à Plinio appellatum 2.
72. de quo in l. ex empto § fin. de Act.
Empt. egregiè Budaus. Cujusmodi
præfatum Achaz fuit meditatus.
Sebast. Munsterus Romæ vult annis
trecentis Horaria quæcumque igno-
rata, post antiquum Hebraeorum
usum teste Menoch. de eorū Republ.
7. 13. 8. A quibus Inventoribus faci-
lè est credere ad Aegyptios proma-
nasse, & ex his postmodum ad Græ-
cos.

Porro de *Achaz Horologio elegans* descriptio apud infinitæ scriptionis Virum *Alphonsi Tosiatum*, in modum scilicet Hemispherii facti de *Aere* vel de alia materia, cum Stylo vel Gnomone in centrum, surgente in altum, à cujus radice lineæ facientes æquales angulos, æqualesque abscindentes arcus de circumferentia: eaque numero duodecim, quarum quælibet unam designabat horam, sicut apparet in *Astrolabio*, ac per illas noscebatur quot horæ diei essent, quando scilicet Umbra Gnomonis præveniebat ad lineam aliquam, designabat numerum horarum, ibique si Sol decem transiret lineas, decem erant Horæ. Confule *Arias Montan. lib. 12. Petav. ad Uranolog. Claud. Salmas. Exercit. Plinian. p. 657. Claud. Paul. Sberlog. Antiquit. Hebræor. cap. 1. sect. 7. nu. 56. & Cornel. à Lapide in eadem Sacræ Paginæ loca.*

A. Zimmermannus Annal. mense I. Cubiculi veteris meminit in totum vitrei, ubi Stellarum omnis disciplina ac Mathesis Mechanica arte constructa oculis exhibita. In quo mensium,
an-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 155
annique cursus certe numero per ho-
rarum articulos distinctus, & Luna-
ris globi plenitudo vel diminutio,
accurata supputatione, digitorum
motu previderi potuere.

Memoria quoque fidelior forsan
in *Alexide Poeta* apud *Atheneum*
de præciosa in convivio quodam pa-
tina, quæ horas, ac tempora indicave-
rit, quæque Cæli cursum ac alia re-
presentaverit *lib. 2. cap. 18.* & in ce-
lebri *Trimalcionis* apud *Arbitrum*,
Repositorio, signa duodecim in Or-
bem disposita, super quibus conve-
niens materiæ cibus exhibitus. Plura
non pauca 3. suæ *Magnet. 648.* Kir-
cherius memorat.

Lucianus verò *Samosatenfis*, qui
circa annum Domini centesimum
vixit, *Hippiæ* Balnei meminuit, dupli-
ci *Horologio* commendans ornamē-
tum, uno per Aquam, & fonitum
quemdam, quod *Hydrologium* nun-
cupat, altero per Solem. Prius *Cic. de*
Nat. Deor. 2. Aut cum solariū, inquit
vel descriptum, aut ex aqua contem-
plare, intellige declarari Horas arte,
non casu. Iocus *Plautinus Parasiti* in

156 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Bosotia Comædia apud Cell. 33.

Ut illum Dij perdant, primus qui
Horas reperit.

Quiq: adeo primus statuit hic So-
larium

Et de solari umbra Ezechie tem-
pore lineis decē per quas ascenderat
in Achaz solario evocata Isai. ibid.
elegans Philippi Melanctonis Luth-
rani Epigramma.

Non Deus est Numen Parcarum
carcere clausum

Quale putabatur. Stoicus esse Deus
Ille potest solis cursus inhibere vo-
lantes

Ille velut montes flumina stare iu-
bet

De Clepsydra seu Aquatili, cuius in-
ventio Scipioni Nasicae tribuitur à
Censorino & plura Nicephor. Blemmi-
des in Epitome Physicæ cap. 31. sic
Senator in Divinis Institutionib. Ho-
rologium aliud, ubi solis motus sine
sole cognoscitur. & Aquis guttantibus
Horarum spatia terminantur: & Sym-
phos. in Aenigmat.

Lex bona dicendi, Lex sum quoq: du-
ra tacendi

Ius

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 157
Ius avidæ Linguae fixæ sine fine lo-
quendi

Ipsa fluens dum verba fluunt, ut
Lingua quiescat

Eiusq; Artificium plenè *Allatiuſ*
Vir clarissimus depingit de *Mensura*
Tempor. cap. insigni Petavii doctri-
nam refellens cap. 7. & Raderi sen-
tentiam in Martial. Epig. 35. 6. Et vi-
dendi Salmuth ad Pancjrol. laudat. 2.
10. ibid. Gualterius confid. 76. fol. 376.
pernotando, id vas ingens fuisse in-
quod singulis dieb. singuli sacerdotes
numero tercenti & sexaginta ad anni-
rationem quæ apud eos habebatur,
aquam ex Nilo, subductis intercala-
ribus quinq. detulerint, quæ suo
emissa cavo per eius generis *Horolo-*
gium horas indicaret. Hodie paruulis
vitreis aquæ ebullitæ ex peculiaris
methodi stillicidio, cauoq; nec aucto,
nec nimis patenti guttatim exhau-
riuntur. De eiusmodi *Clepsydris* non-
nulla *P. Diõ. Petavius in Notis ad Sy-*
nesij Dionem fol. 21. fusius Ant. Borre-
mansius Variar. Lect. cap. 18. Ad cuius
formæ persimilem, & longe minorè
Clepsydram Veteres olim declamasse
pro-

158 *Abb. Io: Bapt. Pacicbellii*
probat *Polletus de Romano Foro*.
Quemadmodum Concionatores sa-
cri ad Arenarium simile plerumque
hodie dicunt ex *Ferrario de Ritu sa-*
ctar. Cōcion. lib. 1. cap. ult. & omnibus
numeris ad eam mensuram Prædicā-
tes A catholici, quod pluries à nobis
est curiosè observatum :

Summi Vir Ingenij ac singularis
facundiæ Vir *Severin. Boetius* primus
fuisse creditur qui librarum ponde-
ribus *Horologium* in Vrbe composu-
it. *Cassiodori* videntur illa docere ad
ipsummet verba *Tibi ardua cognosce-*
re, & miracula monstrare propositum
est. Tuæ artis ingenio metalla mugi-
unt, Diomedes in gre graestius buccinat,
æuens anguis insibibat, aves simulata
cantilenam emittunt, &c. Videndę
epis. 45. & 46. Var. p. & Robert. de
Fluctib. Apol. p. 3. cap. 1.

Cuius quoque usus ex *Catana Urbe*
per *M. Valerium Messalam. Cos.* pri-
mo bello Punico Siciliam turbantem
Romam adductus. *Fazell. 1. Dec. lib.*
3. fol. 56. post Plin. 7. 60.

Nec silendum, post *Horologii in-*
ventum Romæ pueros olim servosq;
Horas

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 159
Horas Dominis pronunciaſſe, testi-
bus *Iuven. ſat. 10. Martial. Epig. 68.*
8. Sueton. in Domitian. 16 ac Seneca de
Brev. Vita 12. Ex quibus aliis, in
templis horas enunciatas *Lipſius* pro-
bat *Elector. 2. 18.* Græcos quoq; ad
id ſervis. uſos prudentiſſimè, nè ut
conſueſcunt, in Umbra aut alibi
tempus tererent. Ex *Enſtath. ac De-*
mocrito apud Athen. Id Allat. cap. 5.
ſol. 4. Hodie apud *Mofcos* nocte id
agunt ſervi, & cuſtodes in ligneis tur-
riculis. De *Horologio* cum ſedibus
paganis læbactibus *Claudio Ceſari*
dato. *Inſcriptio* extat *Gruteriana to.*
1. pag. 237. n. 6. eodemq; pag. 135. So-
laris, aut alterius *Inſtrumenti Astro-*
logici in celebri *Auguſti Mauſoleo*
in Campo Martio, ubi feſtorum *Ca-*
alendarium, & Fragmentum. Illi ſe-
ptem gradus circum, lineæq; metallo
aurato diſtinctæ; poſt *Plin. 36. 10. Le-*
tus in Antiq. Rom Roſin. Nardin. aliiq;
Rurſus apud eund. *Gruteriũ 6. folioq;*
6. de Horologiarum templo Alba Iu-
lie à ſolo factò Inſcriptio. De *Iuſti-*
niani Ceſaris Horologio Byzantiit
condito *Cedren. & Codin. ſatis refe-*
runt

160 *Abb. 10: Bapt. Pacichellii*
runt ; & de æreo in apside , Basilicæ
Constantinopoleos à Iustino II. cre-
cto habetur *Epigram. Græc. tit. po-*
stremo. Videndi *Artemidor. 3. 67.*
Cassiodor. 1. ep. ult. Gell. 3. 6. aliq.
quib. de ferreo videtur. *P. Buleger. de*
Templis, Oper. lib. 3. to., cap. 41. ubi in
Templorum Campanili aut alibi *Ho-*
rologia iam pridem constitui con sue-
visse scite affirmat,

Per *Tintinnabulum Nolanum* au-
tem *Horologii* inventorem latere *Pol-*
Virgil. 3. 18. scribit, illud commen-
dans uti iucundissimum inventum.
Ex *Ægyptiis* tamen *Græcisq.* omnium
Inventores *Guevara* p̄fat. *Horol.*
Princip. ad fin. Garzon. in Platea uni-
vers. 80. in si. & Salmuth ad Pancirol.
fol. 744. commemorant : nilq. gra-
tius *Romanis* ex *Varrone Plinio* ac
Censorino. Horas quoq. diei eo medio
distingtas à Pontifice *Sabiniano* ex
ãno 605 *Volaterrã.* autumat *Anthro-*
pol. 22. quod p̄nicus adprobare non
audemus, putantes, ex æreo sono sa-
cris nostris invec̄to, paulatim rotas
ad horas eiusdemq. rei sacre gratia
designandas adiunctas. Quod cõmo-
dum

dum odij causa erga *Tintinabula Turca* acerrimi hostes nostratum neglexerunt. Qui sacerdotum quidem (ut placet appellare) proclamationibus in Templorum, seu Mesquitarum Turribus, digitis auribus obturatis, Gallicinio, Aurora, Meridia, tertia ab hac, noctisque crepusculo cum Arabicis quibusdam vocabulis auditis longissime suppleant. Narrantibus id præ multis & explicatibus *Constant. Porphyrog. de Administ. Imper. cap. 14. Georgeo; Cedreno in synopsi Histor.*

Porro à *Solaribus* communia hæc per *Tintinnabulum* aliquantulum discordare, ad semihoram scilicet tardius pulsando, vel mostrando in hyeme, per quadrantem circiter, & ultra in temporibus mediis; Ea nimirum ratione, quia pulsatur decima quarta post solis declinationem. Cui discrepantiæ *Gregor. Pontifex XIV.* occurrere meditabatur, ut ex pulsu vigesima quartæ in Solis occasu, cuncta convenirent, non expectato decrescentis lucis ulteriori termino. Morte præventus tamen id perficere nequivit, ut *Rev. P. Clavius* Papa-

li oraculo rescians, monuit *Theodos. Rubeum* ex quo didicimus in *Horar. suo Ecclesiast. Univers. 30.5. fol. 631.* Quemadmodum in *Horis* numerandis *Romanorum* à nostris diversi mores post *Dion. Gothofred.* in notis ad l. 1. ff. de verb. signif. *Georg. Maisman.* monet in *Miliograph. fol. 71. n. 25.*

In similibus *Horologiorum* fabrica plurimi Artifices, ut aliquantisper supra deduximus, sese celebres reddere. Perfectissima & musicos sonos modulantia *Gallisq.* cantantibus, in utraq; *Germania* visa à *P. Roccha,* & à Nobis nonnulla pulsata, ut supra cap. 3. meminimus. Ars mira in *Argentoratensi* Basilica, & in Turri, ad quam per gradus tercētenos & ultra ascendimus. Homines ibi personati magnæ structuræ eximieq; stature ex *Braunii* relationibus fide dignis per nos repertis to. 1. fol. 33. Artificiose, *Valentiane, Cameraci, Gratianopoli* describit *Golnitius* in *Ulysse Belgico-gall.* Maioris artificii atq; Elegantiæ *Lugduni Gallorum,* cui eo in Regno haud ullum æquandum. Horas, dies, menses, cursum solis ac Lunæ monstrans

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 163
strans, & ubi Leo movet Linguam,
impiam refert *Hugonot. arum* rabiem
anno 1562. illud corruptentium ac
deformantium; quod tamen post an-
nos triginta octo, *Henrici IV. Regis*
Comitis, ibiq; Canonici, faustis aus-
piciis restauratum. Nec spernen-
dum *Venetum* a duobus effictis ex-
ate Mauris pulsatum, de quo *Sansq-*
mus Hist. anni 1496, & *Senense* in
ampla & curiosa platea, a ferrea qua-
dam virili Statua, vulgo il *Măgia*. In
Pontificio *Quirinalis* Collis Pala-
tio, pro eius ornamento & Aulico-
rum commodo, *Urbani Pape VIII.*
munificentia tribus *Campanis* per
ipsum benedictis, græco nomine,
cuiq; imposito quibus earum expli-
cabantur munia, pulsatio videlicet
Horarum integrarum, earumq. qua-
drantum, cum *Tintinnabulo* maiori
pro Horis, ac minori pro iisdem
quadrantibus, Turriq. in frôte pery-
stilij. Elogio id notavit *Theodos. Ru-*
bens ubi supra 6. 25. fol. 35. Aliud
pulcherrimum in *Ædibus Barberinis*
ubi duo commorantur *S. R. E. Car-*
dinales, Princepsq. *Prenestinus* *Horo-*
lo-

logium tribus grandioribus *Tinnabulis*, quibus horas quadrantesq; designat distinctum: minoris alia ponderis habet ad harmoniam singulis quadrantibus gratissimam. Cui simile plenis numeris sonum edens apud *Illustriss: olim Prosperum Pagnanum I. C.* ac Præsulem magni nominis vidit *D. Carol. Peregrin.* ut in suo iam laudato *Historicolegali Museo* p. 2. fol. 13. *Mantuae* celebre illud Clari Astronomi *Bartolomei de Munse dis*, magnificum *Ludovici Sfortie* monumentum in excelsa platea ac *Mercatorum Turri* amplius non extat, infelicissimo prorsus fato. Cum Rotis dentatis quamplurimis Lunæ ac Solis domos & motus egregie ostendebat. Duodecim ibi veterum *Matheseos* professorum imagines pictæ. *Auroræ*, inde solis ortus *Tinnabuli* pulsu curiosissime indicati. Sic meridies mediaq; nox sonitu *Officialis* dicto. Corpora cælestia, & alia non pauca artificiosè explicabantur: quemadmodum eruditus *Petrus Adam* effusè; per *transennam* vero in *Commentar. Mantuanis Marius*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 4. 165
rius Equicola lib. 3. in fi. significant
Inter plurima *Bavari Ele-*
ktoris Monachii, unum prorsus mi-
rabile, exileq; subtilissimi artificii
ut loco gemmæ in annulo gestetur.
Multiplicia vidimus iucundè in ra-
rissimo Augustoq. *Leopoldi Casaris*
Cymeliarchio; inter quæ mutum il-
lud, quemadmodum appellabant, &
lampade occlusa nocturnis horis
perlucidum, quod *Eminentiss. Fran-*
ciscus S. R. E. Cardinalis Bonvisius tunc
Apostolicæ Sedis Nuncius, nunc verò
Lucensis Episcopus Maiestati Sux do-
no obtulerat, & nobis eo transeunti-
bus. Itali artificis summo planè stu-
dio elaboratum, à *Germanis* iis plu-
ris habitum quam alia cuncta. Per-
fectissima nonnulla refert eod. loco
Allasius; & de ingeniolissimis in
Germania, Gallia, Belgioq. P. Caspar
Schottus in Prolegom. suæ Magiæ
Universal. p. 1. lib. 1. cap. 6. Sæpissi-
mè apud eas Gentes, ut iam perno-
tavimus, utraq. grandiora scilicet, ac
minora ludunt *Tintinnabula*: imò
aliquoties & horis indicandis & fe-
stis monendis præscripta.

In

166. *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*

In Asceteriis Germanorum aliquibus ad privatum Monachorum commodum, cum ligneis Rotis vidimus, quas ad cursum aptiores & pulveri minus subiectas, & à consuetis forsitan Artificum mendaciis magis tutas audivimus iucundissimè. Consulendi *P. Clavius de Horolog. P. Felix Felicius de Horolog. Mechanic. Iustus Capitolin. de Sciotericis, Voellius de Solarib. Sandolinus, Valentinus Vimerchatus Paduanus, Oddus, Gallucius, Palladius: & plura de Horolographia* quanquam laconicè, non tamen aridè in libello inscripto *Indiculus Universalis Rerum omnium quæ in mundo sũt. Scientiarum Artiumq. per Reuv. PP. Societatis Lugduni 1679. fol. 195.*

Hispani gravioribus dediti parvulo Rotario assueti, & quammaxime in Aula moderati, serius utile hoc mechanicum recèpere; satis esse forsitan putantes in domorum faciebus *Solaria*, ut *Vindobona*, seu *Viëna Austriae* etiamnum frèquentissima, ubi quoq. in Biviis ac Plateis, *Precones nocturni* ad mediam usque noctem

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 167
 tem Horas designant, Deo gratias
 agendum & ab Incendiis non raris
 cavendum sedulo monent. Hinc de
Horologio Tintinnabulato in Regno
Castellæ primum recepto sub *Hen-*
rico III. ibi Rege in eiusd. *Histor. cap.*
64. Gundisalvus de Auila. Et *Cesar au-*
gustanam Turrim de qua iam Nos
 supra, atque non tam ex patriæ affe-
 ctu quam meritò, velut ubiq. Terra-
 rum illustrem, quam omnes Hispa-
 niæ aliarumq. Provinciarum excel-
 lere ferunt, *D. Michael Ant. Frances de*
Ectles. Cathedral. 24. 41. exornat elo-
 quio, additq. in presenti locum præ-
 stare optimum *Horologio* maiori,
 pulsare procul audito in oppido de
Muela duodecim milliaribus Urbe
 distanti. At, In Augusto *Escurialis*
 templo ac cænobio *Organum* ex plu-
 ribus adest *Campanulis* conflatum,
 horis designandis aptissimum. Sic
Mantuae Carpentanorum in ameno
D. Comitis de Mōterey viridario nel
prado di S. Geronimo aliud novissi-
 mum, ex vigintiquatuor *Tintinnaby-*
lis valde armonicum. Apud eosdem
Hispanos in cuiuslibet *Cancellariæ.*
 live

five Auditorii domo habendum ex Iurib. Regni l. 3. tit. 5. lib. 2. novæ Recollet. ex iisque *Narbona* operis laudati hora 7. nu. 31. ubi, quod Civitatum Decuriones certis semper horis ad Concilium accedere teneantur ex *Bobadilla in Polit. 9. 7. 6.*

Pulsari Horariū *Neapoli* in *Magna Curia Vicariæ* flebili quidē ac mortifero sono, quasi monitorio, cum quis ad extremum ducitur supplicium. Ex praxi antiqua, & *M. A. Surgentis* fide in sua *Neap. Illus. 1. 11. 13.* quod tacito Ecclesiæ consensu fieri præsumitur, cum publica similisq. pulsatio locum denotet sacrum *Cap. patentib. de Privil. sepius* laudato.

In Regno *Sinarum* seu potius *Tartarofinico* Imperio, sælici faustoq. Patrum Societatis ac Religionis Ingressui *P. Marco Riccio*, *Macerarensi*, Duce, *Horarium Tintinnabuli* seipso pulsantis titulo *Cymbalū*, & *Conspiciliū*, tria instrumēta ibi prænitus nova reperta, & libèrissimè cū adpetētib. admittit.

Apud *Persas* in Regali Urbe *Hecatopolis* seu *Popaã* supra januā *Kaiserie* vel
Aulæ

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 169
lz Mercatoriz, *Horologium* adest
Campanarium, Anglicanum nec ve-
tus opus. Ut ex anno 1666. ocularis
testis *D. Adam Olearius Gallus*.

Rustici tantum, vilisq. plebecula
Tintinnabuli signum miuimi facit;
iis enim vigilans, semper in ventre
Horarium, ineffabiliter Horam refe-
rens, tentandi, prandēdi, anticēnium
sumendi, cænitandique, sicut nomi-
natim perbellē *T. bow. Gurzō*. in dicto
Platea Univerf. cap. 80. in fi. & de
Diogene congruam dixisse cuique
scribit *Laertius* cibi capiendi horam
si habeat, cum esurit; si non suppe-
rat, cum habere valeat. Plura in *Con-*
uival. Stuck. 1. 12. fol. 27.

Horologium itaque privatorum
& publicorum est munium index.
Cujus quodlibet unicuique arbitra-
rium est sumere pro regula, at non
recedere ab illo cum Tertii præjudi-
cio, ut Iuris Interpretes dicunt. Tex-
tus in *l. sicut de Act. & Oblig.* aliis
enim videtur cessum uno accepto *l.*
post diem 7. ff. de Leg. commiss. l. cum
ita Legatum §. 1. ff. de condit. & de-
monstr. Grat. discept. to. 1. 152. 12. &

H No-

Novar. quæst. for. 1. 44. 5. Quibus eleganter ac scitè *Card. de Lugo disp. 15. de Sacram. scēt. 2.* addit, relinqui minimi valere, cum pro Ecclesiastici Ieiunii regula est desumptum.

Testis est *Horæ* ex eodem *Narbona* hora 12. 23. Hinc ubi unicum tantū existit, *Eucharisticæ mensæ* die sequēti accessurus, primo duodecimæ horæ nocturnæ, five mediæ noctis pulsu, juxta Regionum consuetudinem, audito, non debet statim à cibo ac potu abstinere, sed ad ultimum valet pulsum manducare. Hoc rationabili modo sentiente *P. Leandro Quæst. Moral. de sacram. t. 2. q. 6. tract. 7.* adversus *PP. Sanchez, Diana* et aliosq; nimiū scrupulis actos. *P. autem Pasqualig.* in suo celebri de Ieiunio tuetur quod, qui jam cæpit comedere paulo ante majoris *Tintinnabuli* pulsum ultima die Carnis privii, sacros cineres præcedente, procedere ac complere valeat. Undè laudabilis alicubi, ut *Luca* in *Etruria* mos, ut publicus huiusmodi pulsus, per unum tunc vel alterum quadrantem mediam noctem præcedat.

Et

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 171

Et regula est Prudentum, quod plura *Horaria* se habeant ut probabiles sententiæ, quarum alteram, ad culpam tutè effugiendam liberum sequi est cuique, ut in proficuis. Ita *Parlador. quæst. quotid. 9. 10.* Declarat nihilominus *Narbona hora 24. nu. 36.* id procedere cum tantum adsunt duo: quod si plura, idem iudicio firmandum ac de testibus, quorum vincientium fides est sequenda. Et *n. 35.* primo standum dicit; si Reo sit favorabile.

Quæsitum est de *Horariæ Turris* donatione utrum sub Ecclesiæ comprehensa? Et responsio affirmativa cum *Tintinnabulis* tanquam contentum in continente, dumodo ibi pendeanit: secus tamen si consecranda, & absque usu jaceant in templo. Idem quoque de *Venditione*; Verum in utroque contractu qualitas requisita cum *omnibus suis pertinentiis*, alias minimè. *Tex. in l. ad rem mobilem §. qui Procuratorem ff. de Procur. l. item sic §. qui autem habet ff. de serv. præd. rust. l. avib. ff. de leg. 3.* quas adfert *P. Francisc. Bordon. decis. miscell.*

172 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
254. fol. 220. & 231.

Cum autem *Horologii* commodū sit universale, necessarium, utileque ad *Republicas* ordinatim servandas ex *Guevara* ubi supra; ad ipsius maintenancem *Iuris Interpretes* volunt omnes adstringi, non modo *Urbis* vel oppidi habitatores, verum *Incolas* qui in *Communitatis* terminis sibi sedem fixere, contribuendo scilicet ad expensas æqualiter pro rata. Sic ex *l. Pupillus §. Incola ff. de verb. signific. Caspar Klochius de Contribut. tit. de Collecta pro refectio- ne & c. cap. 9. vers. ex eodem puteo nu. 77. fol. 224. ad Text. in l. Ad portus C. de Operib. Publ. ubi expressè sancitum quod *Portibus, Aquæductib. Murisq;* publicis quilibet tenetur, & ex paritate rationis *Horologio* reparando quod universalem utilitatem respicit. Quæ munia omnes subire debere, habemus ex apertis textibus in *l. si quis ff. de Muner. l. Lucius Titius ad Municip. l. his oneribus ff. de vacat. Muner. l. omnes 12. C. de Oper. publ. l. ad institutionem 7. C. de Sacros. Eccles. l. 2. C. de Muner. Patrim. lib. 10. eodem- que**

De Tintinnab. Nolano. Cap. 5. 173
que l. per Bitiniam C. de Immun. nemi-
ni conced. Optimè Peregr. cons. 102.
nu. 5. lib. 1. qui nullum privilegium,
sive Minorale, sive Muliebre, vel ex
Liberorum numero excusare affir-
mat. Idemque cons. 55. num. 5. lib. 5.
Menoch. cons. 800. Roland. cons. 84. 18.
2. Bardellon. 132. 52. aliique ex dicta
l. ad Portus cum similib. Additque
Aldovin. cons. 59. per tot. expensas pro
simili instructione, refectione vel cu-
stodia & Aequatione, refarcientdas
omninò per Civitates, Oppida exte-
rioresque Communitates ac Villas
quascumque que commodum inde
percipiunt: Quod sequitur etiam
Klochus ibid. nu. 93. pag. 225. Et Col-
lectam per æs & libram, juxta facul-
tatem scilicet Patrimonii, imponen-
dam, sicque debitores præfatos co-
gendos Pacian. cons. 7. num. 5 r. & seq.
Borignin. Cavalcan. decis. 22. nu. 7. p. 2.
& Florez Diaz de Mena q. 2. nu. 100.
& seqq. censuere.

Id de Juris rigore, & si nulla vi-
geat consuetudo: quæ foret servan-
da, tam in refectione quam in confe-
ctione. Aliàs, cunctos teneri qui ex

174 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
eius *Horarii* sono commodū perci-
piūt. Sic *Megalius* in *Pröptuar. Theol.*
to. 1. verbo Cāpana n. 3. pag. 417. quod
æquissimū videtur, & de quocumque
citra temporis mensuras necessario
Tintinnabulo ampliativè concluden-
dum. At fusius *Genuens.* in *lib. Pract.*
Eccles. q. 248. n. 6. Io: Petr. Actolin. Re-
sol. 47. n. 69. & seqq. Tondut-Sanleger.
Quest. & Resol. Benefic. p. 3. c. 133. Be-
ncd. Pereyra in Academ. seu Republ. Li-
terar. lib. 10. q. 2. n. 1685. Nicol. Instit.
Canon. & Rota coram Ninot. decis. 68.

Philippus autem *Knipschildius* de
Jurib. ac Privileg. Civit. Imperial. lib.
2. cap. 16. nu. 20. & 4. 20. 54. consue-
tum indigitat pro *Tintinnabulorum*
sonitu certam quandam pecuniam
corradi, ut ea inde conservari ac re-
fici valeant. Imò de *Iustitia* pro
Horologiis conficiendis vel reficien-
dis collectandi etiam *Forenses* 2. 17.
79. post *Sixtin.* ac *Bocer. de Regalib.*
Nos ipsi, post *Sanleger.* in *Tractatu-*
lo nostro Iuridico de Distantiis cap.
6. memb. 6. sub num. 15. Populum ex
commodo per ea percæpto convo-
cationis ad *Divina*, de similib. im-
pen-

penfis nonnihil conferre debere probare conati sumus . Et de periculo portis apertis clausisque illorum fonitu vitando *Zach. Frindenreich. Polit. cap. ult.* Eadem plane regula de *Horologio* alioque opportuno *Tintinnabulo* rationabiliter disceptantes & concludentes . Quorum cura potissima est habenda Magistratui , ex *Polit. system. Keckerm. 1. 21.* ubi *Horologiorum* gubernatione Reipublicę administrationem æstimari, Germanicum Adagium . Si non absolutè , plurimum profectò ad politicum regimen ubique, directio illa cõfert .

C A R U T VI.

Benedictione Sacra Iure Insignitum.

Nolani Tintinnabuli Baptismum, quem minus propriè Ineptiorum Vulgus appellat, A catholicis exprobrant variisque dictionibus dedecorant. Impropriissimè autem haudquaquam illi, sicut hi: siquidem *Baptismus* est ablutio, ad Sacramenti decus tamen evecta, & abluitur *Tintinnabulum* , non verò Sacramentali

H 4 di

176 *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
 dignitate decoratur. Saniori voca-
 bulo ritus, super illo ab Ecclesia
 adhibitus, *Benedictio*, & quodammo-
 dò *Consecratio* appellandus. Anti-
 quissimus profectò, quem nonnulli
 parum solido fundamento innixi, à
Divo Paulino derivant, ejus nutu,
 vel ope instrumentum hoc sublimius
 contendunt. De tempore, ultra
 Scriptorum veterum memoriam,
Hosfius Cardinalis perdoctè, contra
 scelestissimum *Hæreticum Brentium*,
 in *Prolegomenis* calamum perstringit.
Benedictionis verò titulus &
 vox, à *Gregorio* usque presbytero, qui
 sub *Magna* Ecclesiam Sanctissimè gu-
 bernante, feliciter floruit. *Del Rio*
Disquis. Magic. 6. 2. pluresque apud
Barbos. in suo Eruditissimo Voto
 102. 25. Nec prætereunda *Alcuini*,
Beda Auditoris vel Discipuli, in de
Divin. Offic. verba hæc *Neque novum*
videri debet Campanas benedicere &
ungere, eisque nomen imponere; Nam
& Genes. 28. Iacob memor visus scala
ad Cælum usque pertingentis, tulit la-
pidem, quem capiti suo supposuit, &
erexit in titulum, fundendo oleum de-
 su-

De Tintinnab. Nolano cap. 6. 177
super, appellavitque nomen Urbis
Bethel, quæ prius Luxa dicebatur.
Tanti Viri excellens Doctrina Cæ-
sarea Caroli Magni præsentia digna
facta. Videantur in puncto ipsius
Capitular. 3. anni 789. num. 18. vol. 1.
Capitular. Reg. Francon. ex Balutii
recensione purgatori pag. 244.

Primum enim ferunt *Benedictionē*
hujusmodi. introductam cū 10: XIII.
Pontifex in Urbem rediit, grandius-
que Lateranense Tintinnabulum su-
per Turri elevari jussit, recens ære,
fusum, nomineque suomet nuncupa-
tum. Indicium Cardinal. Baronii fi-
dè probatum anno Christi 968. ac to-
10. ubi expeditè Spondan. u. 4. Durād.
de Ritib. 2. 22. 6. Beyerlinch. in Theat.
Vitæ Hum. verb. Benedicō. Cobell.
in Notitia Cardinalat. cap. 58. circa
fin. vers. nec prætereundum fol. 315.

Amplissimè tamen de hoc Ritu
Rodolphus Hospinian. 4. 9. de Templis
edit. nova Genevensi 1669. qui de
Trevirensi Tintinnabulo in honorem
D. Benedicō, ejusve nomine in Mo-
nasterio proximo D. Matthiæ. anno
1325. fuso. Idemque plenè ad ma-

178 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii.*
teriam 2.26. & in *de Monachis*: quemadmodum consulendus *D. Brunus cap. 3. de Cæremoniis*, ac veluti spirans *Bibliotheca ex Illustri Ordine Cler. Regul. P. Ioseph Maria Cari* per quã dignus *P. Thomasi* nepos.

Quod hodie nova *Tintinnabula*, solemnitate in *Romano Pontificali* fau-
cita, benedicantur, pro Ecclesiis Ca-
thedralibus in Civitatibus singulis,
Collegiatis, Plebibus & Conventua-
libus Diæcesum quarumque, notant
D. Andr. de Sausay Panopliæ Sacer-
dot. p. 2. lib. 2. cap. 6. n. 22. fol. 605. Pax
Jordan. Lucubrat. divers. lib. 5. 14. Io:
Bapt. Rinuccintus della Dignità &
Officio de Vescovi p. 1. cap. 10. fol. 231.
& post alios *Gonzal. in cap. Patenti-*
bus 10. de Privileg. Qua in Sacra
Cæremonia causa: omnes phisicę ad-
sunt, Materialis nempe in Vasis ęneis
ut diximus vocatis; Formalis in Ri-
tibus precibusque præscriptis. Effi-
ciens est Minister, Episcopus scilicet
vel Abbas consecratus, Finalisque
Cleri ac Populi ad munia Divina
Sacraque convocatio, ut practicę di-
stinguit *P. Paul. Maria Quartus*
post

De Tintinnab. Nolano. Cap. 6. 179
post suum Tractatū de Processionib. &
Litanis in de Sacris Benediction. tit.
2. sect. 12. prælud. 1. fol. 63.

Ritus vero ab Ecclesia in hoc definitus est hujusmodi. *Tintinnabulum* ab *Episcopa*, vel *Abbate* cum substitutis ministris integrè abluitur seu lavatur, mundoque linteo extergitur, dum aliquot ab ipsis recitantur Psalmi. Deinde ipse, cum dexteræ manus pollice, de *Oleo Sancto Infirmorum* signum Crucis efformat extra & super illud; Quo acto, precibusque ad id spectantibus recitatis, cum linteo mundo signum Crucis ab ipso effectum extergitur, itemque cum Psalmo Antiphona recitatur. Ipse postea cum eodem pollice septem exterius super illud quoque Cruces efformat, intra verò cum *Chrismate* quinque, verba hæc proferens: *Sanctificetur † & Consecretur † Domine signum istud, in nomine Patri † & Filii † & Spiritus Sancti N. Pax Tibi*. Aliisque recitatis precibus ad mirabilia impetranda ex Divino beneplacito, supponitur *Thuribulum*, & alia Antiphona cū Psal-

H 6 mo

180 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
mo legitur . Desumpsimus ex ipso
Pontificati, Votoque Barbosa lauda-
to *lib. 3. to. 2. nu. 3.* aliquantulum ad-
mirati de hac materia *Parochum*
Gallum anonymum prorsus erudi-
tissimum filere in libello inscripto
Tradition de l' Eglise sur le Benedi-
tions. Tolosa anno 1679. in 8.

Diximus ab mirabilia obtinenda,
cum ex eo benedicantur vel conse-
crentur *Tintinnabula*, ut *Militantis*
Ecclesie Tubæ fiat, quibus populus
ad verbum Dei audiendum vocetur,
Dæmones eorum rinnitu *Fideles* ad
preces concitantes terreantur; flecti-
mus enim tunc genua ad *Patrem*,
Tempestatesque suspendantur . *Id.*
Pontificale . Fusè ex *Patrum* sen-
tentia *Coloniensis Synodus 3. cap. 14.*
to. 3. Concilior. fol. 807. Petrus Clunia-
cent. p. de Miracul. cap. 13. plura ad-
ferens prodigiorum signa . *Novari-*
in. Schediasm. cap. 27. Suarez advers
Regem Angliæ lib. 2. cap. penult. & in
Defens. ead. 15. 6. Baron. tom. 8. anno
615. nu. 14. Galganett. de Iu. Publ. lib.
3. tit. 62. nu. 2. fol. 251. Uberrimè Fa-
gnan. in cap. Custos Ecclesie nu. 6. de
Of-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 6. 181
Offic. Custod. doctissimeque P. Theophit.
Rainaud. Oper. tom. 15. seu Heterocl.
Spiritual. to. 1. fol. 44. & prius Oper.
to. 2. Pontific. fol. 371. Pluraque de
hujus Ritus fructibus cōgerunt Ant.
Aug. par. 2. lib. 16. tit. 10. Bellarmin.
to. 1. lib. 4. de Rom. Pont. cap. 22. vers.
29. & lib. 3. de Cultu Sanctor. cap. 7.
Landmeter 2. de Vet. Cler. p. 1. cap. 64.
Torrebl. de Iu. Spirit. 12. 17. alique
apud D. Aegid. de Castejon in Alpbab.
Inrid. ac P. Cesar. Franciott. in suis
Misticis.

Vulgarem esse prorsus errorem,
ut dicebamus *Baptismatis* nuncupa-
tionem presertim apud Gallos Ba-
ron. docuit anno præfato 986. to. 10.
pag. 810. Editionis Romanæ: unde si
Clochas baptizare vetuit piissimus
Carolus Magnus, id interpretandum
de ritu superstizioso, non autem no-
stro benedicendi Catholico, ut post
Del Rium & Beyerlinchium ubi ante
Io: de Sancta Maria egregiè in *Triū-*
pho Aquæ benedictæ 3. p. cap. 2. nu. 4.
Durant. de Ritib. d. cap. 23. 6. alique
ostendunt nō pauci. Et *Iuo Carnotès:*
Baptizari templum pro consecrari
usur-

182 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
usurpavit *serm. de Sacra Dedic.*

Nil officiens impositionis nomen,
ut fidei garrunt hostes, cum id fiat
ex tutela Sanctorum, vel ut ipsa inter
plura distinguantur ex *Rainando* ubi
proximè *num. 9.* Etiam si, ex majori
quadã solemnitate apud Hispanos,
ad ritum *Patrini* admittantur, que-
madmodum *P. Roccha* retulit fol. 52.
Et plenius fortasse Nos ipsi in *Lucu-*
brationibus quas de ipsis medita-
mur: Qui *Patrini* ad significandum
quod vas vulgare sit consecratum,
ipsi *Tintinnabulo* manum imponunt,
& aliquo nomine donare illud solent,
ut uberius *P. Francisc. Carriere* in
Fidei Cathol. Digesto vol. 2. fol. 618.
Cui immanissimæ hostium Hæreti-
corum calumniæ ac lapidationi, cū
preclaris *D. Augustini* textibus vale-
mus occurrere, *Epist. scilicet 28. cap.*
5. in qua: *Si quid, inquit, per totum*
Orbem observat Ecclesia, quin ita fa-
ciendum sit disputare, insolentissima
insaniæ est; Quia nimirum, ex eodem
alibi Non est credendum inaniter fe-
ri ubi Universæ Ecclesiæ claret Au-
thoritas. Et solidissimus *P. Gretse-*
rius

De Tintinnab. Nolano. Cap. 6. 183
rius de Benedictionib. 2. 46. Calvinicolæ Hospiniano pro Tintinnabulorū effectibus quidem miris exhibilanti, cur non semper pulsentur, lepidè ac doctè respondet, sicque indefinenter Prædicantibus ipsis Conciones habendę: prosequiturque in iisdem effectibus describendis. Possetq; addi stas horis pulsam haberi pro continuo, cum hoc modo ex majorum sententia videamur semper preces fundere.

Fulciuntur quoque Iura nostra adversus Religionis audacissimos æmulos ex eo quia in *Leodiensi* apud Eburones olim *Pastorali*, ante plura sæcula scripta legitur formula de *Tintinnabulis* benedicendis. *Io: Chokier* meminit in *Face Histor. centur. 2. cap. 48.* de qua & multus est *Binsfeldius* in *Traët. Conf. Maleficior. pag. 341.* Veteres adhuc *Rituales* plures.

Invadente etiam Lue, ad optatam curationem, capistra aut *Tintinnabula* Quadrupedum allata, *D. Theodorum* Archimandritam benedixisse, scribit *Georgius Presbyter.*

Poeticis hinc salibus morem hunc

An-

184 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
Angel. Florentiola Etrusca patria
ac lingua in Rithmo superius laudato,
Organorum posthabens concentum,
fol. 128.

Gli Organi ch'anco lor san sì ben come
Si dica il Vespro, e le Messe cantate
Non hanno quest' honor sopra le
chiome.

Che le lor canne non son battezzate
Nè nome hà l'una Pier, l'altra Ma-
ria

Come hanno le Campane prelibate
Munus. id benedicendi est Episco-
pis. iniunctum, post eius tamen Con-
secrationem ex usu Chrismatis eo
tempore sibi demandati. Castald. in
praxi Ceremon. 2. 12. 5. & præ multis
benè P. Layman. in cap. cum inter sub
nu. 4. de Elect. & in cap. 1. sub nu. 3. de
supplenda Neglig. Prælat. Ipseq. in hoc
postremo cap. sub nu. 17. in Corollar.
pag. 493. ostendit, quando Episcopus
facultatem hanc Abbati conferre va-
leat in suis Ecclesiis: qua in re De-
clarationes tradit plures Barbof. in
Apostol. decis. Collect. verb. Benedictio
& postea Bassæus in Florib. Theolo-
gic. verb. eod. nu. 5. Ex privilegio pe-
cu-

Tintinnab. Nolano. Cap. 6. 185

culiari Sedis Apostolicæ simpliciter
posse *Abbatem* impertiri *Tintinnabu-*
lis benedictionem à sacra Rituum Con-
gregatione resolutum *P. Nicolius* a-
struit in suis *Flosculis tit. Abbas nu. 5.*
Et pro Ecclesiis alienis, eiusdem
Pontificii indulti gratia, tuentur *P.*
Diana p. 3. tract. 2. res. 15. fusè Tam-
burin. de Iu. Abbat. disp. 11. q. 3. & dis-
put. 23. 2. ac Paul Maria Quartus d.
Tract. de sacris Benedict. tit. 1. dub. 6.
De aliis Regularium Prefectis *Pelliz-*
zar. in manual. Regul. 8. 6. 105. to. 2.
Baron. de Civit. to. 2. in Add. ad. q. 10.
nu. 6. & to. 3. in Add. ad. cand. n. 6.

Urgere præceptum de illo benedi-
cendo forma iam designata; alias
absq. hoc ritu elatum de Tintri Cam-
panaria de ponendum, etiam per Re-
gulares *Andel. Audain Theat. Regular.*
verbo Campana nu. 4.

Imo Episcopum posse indicare ne
huiusmodi *Tintinnabula* pulsentur;
ex sacro Concilii Tridentini Sancedrio
probat *Barbosa* præallegato Voto
decis. nu. 36. in summa Apost. Constit.
Collect. 82. nu. 2. & de Iu. Eccles. Vnium
(quod postremum præclarum opus.)

Ano-

186 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
nymi Auctoris plagium *Ianus Nicinus*
Erithreus censuit) 3. 3. 68. Vetuitq.
apertissime, Benedictione minime
precedente, incomparabile Præ-
latorum Ecclesie speculum *D. Carol.*
Borromeus, ut habetur in *Act. Mediol.*
p. 4. lib. 1. cap. 24. pag. 586. col. 2.

Maximè vero prophano usui, cum
sunt eo modo consecrata, nullatenus
ahibenda, etiam si ex elatione in
Turri prophana id Laici peterent. *Id.*
Barbosa de Offic. & potest. Episc. Alleg.
27. nu. 49. locisq. iam laudatis, prefer-
tim quia ex abusu non semel sonum
ad miraculum amissiunt Cardin. Ba-
ron. scribit ad an. 615. nu. 14. Et in
puncto Armorum, vel Jugulationis,
aut suspensionis alicuius, Doctores
classici defensant. Excipitur tamen
necessitatis casus, deficiente scilicet
alio Tintinnabulo, vel ad preces fun-
dendas pro transitu pio alicuius
damnati. Et ex Episcopi multo ma-
gis consensu, expresso quidem quod
evertit dubium, tacitoq; in Antistiti-
bus discretis faciliter præsumpto.
Quibus circumstantiis non semel
decrevisse, ac Iuris temperasse rigo-
rem,

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 187
rem Sacrum Eminentissimo r. Patrum
Tribunal. post *P. Diana 6. Tract. 6. R.*
sol. 37, idem Nicolius in Cōpēd. Episc.
verb. Campana, & in Flosculis pag. 85.
Rursus Actoii. Resot. 46. nu. 59. & in
terminis Seraphin, decis 223; nu. 1.

CAPUT VII.

In Turri Campanaria elatum.

UT ab omnibus audiretur, in al-
tum efferrī *Tintinnabulum No-*
lanum cōgruum erat more fortasse ab
Hebræis percæpto, ut in *schediasmate*
sæpè laudato 4. 15. *Alloys. Novari-*
nus concipiebat. Percurrenda est
doctissima *Card. Bellarmini Controv.*
Gen. 7. lib. 2. *Israelitæ* siquidem Legis
volumen in atgenteis imponebant
Turriculis. cū duabus hastilibus, cir-
ca quæ iliud volvebatur, pendebarq;
ab ipsis *Turriculis Tintinnabula* Ex
aspectus corvitate, vel Hostium terro-
re nomen deductum *Ethimologici*
affirmant; sine quibus murisve, à *Tbe-*
banis habitatio neglecta *Homer. Od.*
11. ac Cæs. Belli Civ. 3. scribunt, ea-
rumq;

rumq; fastigium nonnullis inhibitum
Schonhorn. Polit. 14. Ad muniendas
 igitur primùm Urbes, quę obviæ di-
 reptionibus erant, ut *lib. 1.* testatur
Thucyd. cum muris extructæ fuere,
 & ad ipsorum munimen; quod de
 Thebana eadem civitate per *Zethum*
 ac *Amphionem* actum *Homerus Odyss.*
ibid. scribit, seu ob *Phlegyarum* infe-
 stationes ut *Eustathius* declarat. Sic
Troia à *Laomedonte* circumdata
Neptuno operam navante. Unde
 ob *Turres Eupigæ* ab insigni Poeta
 frequenter Civitates appellatæ, qui
Turribus aliisq; propugnaculis Tro-
 janum effingit munimen *Iliad. 22*
 Et nonnihil addit in ipsius vita *Flu-*
tarchus. Portédūt autem *Turres* Ma-
 gnificentiam & Gloriam in ædificiis
 illustrãdis ac defendēdis, ut in Urbi-
 bus splendidioribus & quibus magis
 antiquis, ac potentioribus olim Fa-
 miliis patet, notãtq; de *Genuensi, Pi-*
sana & Garisenda Bononientium Tur-
ri cum altera ac tertiã raro, ac
 mirabili quodam artificio prolabē-
 tibus optimè *Magius cap. 16.* Iconis-
 mos producens, *Beniamin* in suo *Iti-*
nerar

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 189
nerar. idemq. *Novarin. nu. 115.* ac
Beyerlinchius in Theat. De elegantis-
sima ac durissima Turri magna, sive
Romana in summitate montis sub
qua fons, ac *Dianæ* subsunt templum:
ubi ex opticis artificiis situs Urbis
Nemausi vel *Nimes* in Galliis *Golnitz*
in Ulysse Belgico Gall. fol. 508. il-
lud aptans *Herodiani lib. 3. de By-*
zatio, ubi eos notat qui Urbis destru-
tionis erant spectatores, equè fun-
datoris & Architecti admiratos fuis-
se. Asserentes itaq; omnes *Virgilia-*
no textui de Castris, ibiq; Munitionis
locis *Aen. 9.*

Nec spes ulla fugæ miseris, stant
Turribus altis.

Nequicquam, &c.

Ipsa quoq; templa apud supersti-
tiosos Gentiles non modo editiori
cōstructa loco quod id cōvenit Diis,
illum quasi incolentibus, ac presertim
Iovi in *Ida* monte, ac in aliis Mon-
tibus ipsius *Iovis* nomine appellatis,
Melanthes docet de *Satificiis* ac *Ho-*
mer. Iliad. 22. quo *Pectorem* sibi ait,
plures ibidem boves immolasse. Ve-
rum & erectius fastigiata *Aquilæ* voce
græca

græca, ipsam summitatem denominantes, *Pausania* ac *Aristophane* in *Avibus* testibus, quorum alter, ut suâ elogio efferret Rempublicâ, cunctas domos, templorum instar, fastigiatas fore præscripsit. In magis editis etiam locis, quos *Bomos Græci* appellant cum *Homero*: *Altaria* verò, quasi altas areas *Latini* sacrificare *Victimas* solebant.

Hinc ad rem nostram, in *Hispania* & *Africa* præsertim, & fere ubiq; in maritimis oris ex *Plin.* 2. 71. Propter piraticos terrores prænunciativos, *Ignes in eis accensos*. *Qui* 3. 13. *Fastigiatas Pyramides* (sic *Turres* ad rem depingit) ut in summo Orbis æneus & *Petasis* unus omnibus sit impositus, ex quo pendeant excepta catenis *Tintinnabula*, quæ longius sonitum referent. Quæ iam recitata, hic repetere non piget. Per univèrsum *Regnum Neapolitanum Philippi II.* Regis Imperio, *Turres* eademq; simili ex causa publice vigiliæ adversus hostes, apud *Siculos* in *Poliarchi* Navi observatæ. Supposuit *Barclaius* in *Argenidè*. Studiosi admodum idcirco *Architecti*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 191
tecti: ac operosi in iis *Turribus* magistri, ut longius ac melius *Tintinnabula* personent; quemadmodum in excelsa, ac singulari per universam Italiam observavimus *Cremonæ Turride* de qua nonnihil in eius Urbis *Ichnograph. Antō. Cāpo*, ubi harmonica septem numero, quorum ingens admodum est maius. Apud *Patres Conventuales* verò celebris *Campana* vulgo *del Perduto*, exemplo sanè laudabili, nocturno tempore tintinnando, quocumq; loco haud nimis dissito errantes advocat. *Insulis* autem alibiq; superius iam descripti concentus.

De Turri quoq. Ravennatensi orbiculari, elevataq; fulminis ictu anno 1591 imminuta, ubi *Aera* quatuor numero ponderosiora nuper refusa 1658. Ibiq; huiusmodi Inscriptio

Turris hæc excelsa Urbis exultantis Ravennæ

Pestivas emulata letitias ob Virginis Mariæ simulacrum

Stellato mox coronandum diademate

Linguis dum applaudebat æneis,
sim-

192 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
summoq. è vertice
Triumphales quaquaversum eru-
stabat ignes
Protinus homuncionis in curia se-
mulenti
Tota funestis conflagravit ignibus
At mira Luca Torrigiani Archie-
piscopi liberalitate
Pheniceo velut ab incendio in pristi-
num redacta statum
Tam munifici Reparatoris glorias &
encomia
Quaternis fere loquacibus bombis
ceu totidem fame tubis
Ad posteritatis aures æternum per-
fonabit
Ita Fab. Zanchus Raven. Canon, &
Arcimiliarcha
Felici faustoq. omine divinæ
Anno sal. M. D. CLIX

Nonnulla de Turri antiquiori
Pbari nomine in portu Herodianus
tradidit, ac per Hieron. Ruæum per-
totavit Italicè D. Hieron. Fabri nel-
le sagre Memorie di Ravenna antica
p. 1. fol. 60

Sic Turritana Provincia seu Turris
Libiffonis in Sardinia nomen à Tur-
ribus

rum ratione , quod *Tyrrheni* Regionis incolæ domos in Turrium formã ac morem ædificarent . Quod ex iis Auctõribus tradit *P. Petrus Io: Cantelius Histor. Urbium Metropolit. 3. 6. 7.* qui de Metropoli Neapolitana, quando erecta, & an ibi duo Episcopi , Græcus, & Latinus . Videndus ipse p. 3. Parisiensis editionis anni 1684.

Cui præstantissimæ, sacrarum præsertim ædium, parti , nec *Turcæ* ad-versantur ; Altissima enim Turris in *Mechæ* Urbis meditullio ad *Sanctæ Sophiae* templum , *D. Helenæ* , *Iustini* aliorumque Cæsarum magnificentia celebre , Romanumque *Amphiteatrum* excedens, ut ex *Procopio* & aliis. Concameratum igitur , ad longitudinemque passuum centum protensum , latitudinem verò octoginta, molem fulcientibus columnis quadringentis nobilissimis , parietibus auro undique obductis , lychnis pensilibus ad tria millia perpetuo ardentibus, circa maledictas infamis porci ac Pseudoprophetæ *Mahumetis* exuvias , patiente quidem Omnipoten-

194 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
tenti Deo. In *Manasso Tribu* de-
scribit, post *Brocardum, Saligniacum*
Cadamustum, pluresque, *Adricomius* in
Palestina. Eliminatis tamen, ut jam
observavimus, *Tintinnabulis*.

Turris Campanaria, quæ dicitur
quoque *Campanarium & Campanile*,
est propriè *Turris Ecclesiæ*, vel pro-
fana seu publica, ut *Rome in Capi-*
tolio, & in excellentioribus Urbibus
in qua *Tintinnabula* pendent. Exem-
pla in *Leone Hostiensi* 3.28. ad mate-
riæ ornatum, & ex aliis apud *D. Ca-*
rol. Du-Fresne in Glossar. vol. 1. fol.
712. De illo non contemnuendo Nea-
polis in *D. Laurentii*, in quo Tribuna-
lia ad Patrimonium Urbis custo-
diendum *M. Ant. Surgens in Neap. il-*
lustr. I. II. 27. Olim ea Turris locus
erat in ipsamet Basilica, vel propè,
ubi *Tintinnabula*: quæ si duplicia,
nomen Turri præbebant *Dicymbali*,
extraque Basilicæ aulam, cum Nar-
thecis locus in Vestibulo pæniten-
tibus attribueretur ex *P. Bulengerio* in
de Tēplis 3.37. A *Malaxo* in *Patriar-*
char. Hist. simpliciter *Campanarium*
fuit appellatum: ab *Anastasio* in
Leo-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 195

Leone IV. Campanile Voce Gallica Clocher, quæ tamen sive potius *Clogher* æquivoca, & pro *Hibernici Regni Urbe* sumpta à *D. Lud. Moreri* in *el Grand Dictionaire Historique tom. 2. pag. 865.* Posssetque *Tintinnabularium* vocari. Ex ædificiis prorsus necessariis ad templum illustrandum illa meditans *D. Lazari Heduens*, in *Gallia*, & *Collegiate B. Mariæ in Burgundia* scribit in *Catal. Glor. Mundi 12. p. confid. 64. Chassaneus*. Et significare *Spirituum Divinorum* apud nos tutelâ, ex *Greg. Niss. homil. 7. in Cant. ibi: Puto autem eam Turrim Clypeorum multitudine significare Angelicam custodiam, quâ circumscripti sumus*. *P. Novarin.* ad *Eruditionem* effusus, quem sequitur *D. Michael Ant. Frances de Eccles. Cathedralib. 24. 116.*

Quod autem olim usu receptum, in *Germania* nunc, & in *Belgio* frequens, in hujusmodi *Turrium* pinna- culo *Gallus* æneus, & aliquando au- ratus, idemque alicubi apud *Gallos* *Anglosque* nobis peragrantibus ju- cundè observatum. Cujus moris

196 *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
causa, Prælatorum Curionumque
allicienda atque excitanda vigilan-
tia: de qua *Honor. Augustodunens.*
1. 144. Gemmæ Animæ iis verbis. *Non*
sine causa Gallus super Campanarium
ponitur, Gallus enim dormientes ex-
citatur, & per hoc admonetur Presbyter
Gallus Dei, ut per Campanam dor-
mientes ad Matutinas excitet. Id sen-
tit *Durand. de Ritib. 33. lib. 1. 9.* &
hoc Emblemate *Alciati* lepor signifi-
ficavit.

Instantis quod signa canens det Gallus
Eoi

Et revocet famulas ad nova pensa
manus

Turribus in sacris effigitur Aerea
mentem

Ad superos pelvis quod revocet Vi-
gilem.

Ubi de Vigilantiæ symbolo San-
ctius ac Pignorius in Notis fol. 86.

Cum Turribus minimè conveniunt
saxæ moles Aegyptiorum acuta in a-
tæ in Pyramides; ubi à basis proce-
ritate ad summitatem laterales lineæ
fractæ & inflexæ, altiorisque structuræ,
ac Ventorum rûpturæ impossibiles

Theo-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 197
visæ, distinctæ. De quibus *Gaspar de Varadier de Saint Andiol Doctor Theolog. & Archidiaconus* oculoꝝ orbatuꝝ luce, post *Carmina Iuvenilia*, in *Pyramidis Aulatenſis Vindicat. Epistolis* que ad *P. Kircherium*: & fufius hic, in *Obelisco Pamphilio*, qui pag. 54. Vaticanæ effigiem tradit. Præcunctis verò, *Amian. 22. Cassiod. 7. 15. Solin. Plin. Meta, Herod. & ex recētorib. Per. Bellon. Sebast. Serlius*, aliique in *Math. Raderi ad Epig. 1. Martial. de Spectacul. fol. 18. & 19.*

Ipsiꝝ *Campanariæ Turris* erectio cuilibet, inferiori seu subditæ Ecclesiæ licita, quisque enim de jure usq; ad Cælum valet ædificium elevare, dumodo vicini damnum, quod nunquam præsumitur, minimè sequatur. Qua in re *Hieron. Palma egregiè consil. 81.* ubi ad quem spectet opus novum nunciare, quidve circa jus prohibendi perscrutatur. Et volunt *DD.* quod etiam si pateant inde *Monialium Monasteria*, *Turris* erectio impediri nequeat, sed fenestrarum tantummodo aperitio. *Maranta plene Controv. to. 2. Responso 22. ex nu. 1. ad*

13. *Rovit. dec. 02. 6. & seqq. & Rota*
in Rec. dec. 676. to. 2. p. 1. num. 10. Quæ
 Fenestræ in loco insueto vel inhonesto
 minimæ construendæ *arg. tex. in l. Fluminum §. fin. ff. de damno infec. post*
Bart. ibi & in l. altius C. de servitut.
Io: Frid. Kochen de Iure Vicinia cap. 7. nu. 5. & 6. In nihilum suffragante, si
 Moniales sint antiquiores, & ex *Tinnabulorum*
 strepitu in novæ Ecclesiæ Turri, nocturnis
 diurnisque ipsarum Psalmodiis impedimentum
 afferatur. *Noguar. q. 1. p. 2. & Rota*
in Neapolitana Campanilis 23. Februarii 1685. coram Reverendiss. Al-
bergato. Sic nuperrimè adversus Moniale
B. Virginis à Iesu, favore Monialium
Consolationis, Neapoli quoque
 Campanariam erigentium proximè
 Turrim, diuque noctuque pulsantiū
 absolutoque opere plaudentibus vicinis;
 post perquam diligens scrutinium in
Archiepiscopali Curia decisū.

Quos de vicinia domum vendere
 proptereà cogendos, & pro illa amplianda;
 cum utilitatem id publicam respiciat
 ex *Maranta ibid. n. 27.* dummodo tamen
 incommodum nimium

non

non foret , ut in Palatio Magnatis alicujus , quemadmodum erat illud *Excellentiss. Ducis de Comitibus Romæ prope D. Catarinam de Senis . Grat. Discept. for. 742. to. 4. num. 25. & Barbosa Voto 102. sæpissimè adducto ubi num. 53. & 56. prudenter monet, ad Incommoda vitanda , Æmulationisque ac Invidiæ scrupulos , Turrim ex utroque latere claudendam, tegulisque partim discooperiendam, ut sonitus Tintinnabulorum inde ascendat ad aerea , minusque sit auribus Vicinorum offensivus . Et quod , relicta seu legata pro erectione vel reparatione Campanilis ; dicatur in pium usum, censuit *Molles. in summa Tract. 13. de ult. volunt. cap. 9. ubi de Quarta Parochiali nu. 46. ideoque privilegiis consuetis fulcita : quemadmodum de legato pro Tintinnabulo fundendo ex eod. & Rovit. decis. 56. nu. 2.**

Impedimentū tamen opponi posse novi Templi constructioni , si ex forti sono Diuina Officia perturbentur: vel saltem *Tintinnabulum* perexiguum, ac viginti quinque librarum

I 4 pon-

ponderis permittendum, præfata
resolnt. Tondut. Benefic. p. 1. cap. 38.
nu. 12. Nihil autem ad ipsius *Turris*
 agendum præjudicium, maxime
 si venusta artificioque confecta,
 quo casu ne seruitus imponeretur,
 noua remouenda. Ad tradita in
l. 1. & 2. ff. ne quid in lo. Sac. l. præscri-
pto C. de Oper. publ. & l. Prætor ait §.
merito ff. ne quid in lo. pub. Deformi-
 tas enim atque incommodum Sacræ
Turri præcauendum. *Genuens. Prax.*
Episc. 91. 2. ac Hier. Palma d. conf. 81.
nu. 26.

Necitur *Erectioni Reparatio*, quæ
 in parte, ut Iurisprudentes philoso-
 phantur, est regulanda sicut in toto.
 Id autem explicamus, dicendo pri-
 mo loco ipsam *Ecclesiæ Fabricam*,
 pro *Turri Campanaria* rursus efficiē-
 da vel restauranda teneri: eaq; defi-
 ciente, *Episcopum* pro quarta por-
 tione; qua minime sufficiente, vel si
Cathedræ fructus tenues sint, onus
Capituli, quod si non valeat, Con-
 grua pro sui nutritione deducta, cæ-
 teri *Clerici*. Demum *Populus*. Sic
Tondut. ibidem qui & de præcipua
 par-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 201
 parte *Parochi*, si agatur pro vocatio-
 ne ad Divina & *Frāces* opere indica-
 to *cap. 13. per tot. qui c. 24. 21 1.* Forē-
 ses addit Iure obligari pro *Turri in*
Villis, in cæteris vero, Incolas tantū.
Ex Avendano de Exeq. Mandat. reg.
1. cap. 10. 25. & Bertrand. conf. 53. nu.
6. Vicarium quoque perpetuum, si
 fructuum decimalium, partemque
 proventuum possidet. Sic in opere
 posthumo de *Bonis Temporal. Ec-*
cles. acquirend. vel conservand. lib. 1.
num. 10. D. Melchior Pastor. Præter
Tondut. qui egregiè quæstionem dis-
 pungit, consulendi scribentes ad *cap.*
1. de Eccles. edific. Molina de Inf. &
Iu. cap. 44. 2. 10. 1. Lotter. de Re Bene-
fic. 1. 11. ex nu. 78. Rota coram Cocci-
no decis. 627. per tot. Idemque *Fran-*
ces cap. 13. ubi probat quod aliquo-
 ties adstricti inferiores Clerici, *Pen-*
sionarii, Commendatarii, Decimarii,
& Patroni, excepto nonnunquam
Hispaniarum Monarcha, quem ex Pa-
 tronatu simplici non comprehendit,
 sed in vero, quo fruitur in *Regno Gra-*
natenſi, ac in *Novo Orbe*, sensit
Solorzan. de Iure Indiar. tom. 2. 3.

23. & in *Indiar. Politia* 4. 23. fol. 693.

Pro *Fabrica* in affixo *Universita-*
tis scholasticæ Turri, Collegarum fa-
 vore: quia se habent *Tintinnabula* in
 casu ad instar partium domus. Ita
 ad *tex. in l. quesitum s. fistul. ff. de fund.*
inst. leg. P. Pereyra docuit *Reipub. Li-*
terar. num. 1685. subiungens quod, si
Tintinnabulum manu portantium ac
 pulsatile frangeretur, sumptibus eo-
 rum foret reparandum, quorum si-
 pellex:

Forma tamen vetus in restaura-
 tione vel reedificatione servanda, ut
 absint discordiæ. Sic ad *tex. in l. ex*
quo 12. s. nulli autem 3. C. de Aedif.
priv. l. 1. C. de servit. & aqua l. qui lu-
minib. 11. ff. de serv. prad. Urb. Kloch.
de Aerar. 18. 20. Cujac. 17. observ. 35.
 alique de jure Magistratus adversus
 sumptuosas Civium ædificationes
Lips. 4. Polit. 11. Chokier Thes. 5. 16.
 & *Kloch. ib. 2. 95. 13.*

Invalidè fundatæ *Vaticanæ Turres*
 magnificæ, *Urbano VIII.* fæliciter re-
 gnante cecidere. Sic insignis *Mo-*
nopolitana nuper, cum plurium de-
 trimento collapsa, quæ tamen *Episco-*
 pa-

pali gratia restituta. Illæ non amplius; quanquam sanctissimo *Politionis* præcepto puniendus Architectus.

Turrim ac *Tintinnabula* privilegiis potiri loci Sacri, & præsertim Immunitatè Ecclesiæ, cujus sunt partes, imò ipsæmet arreptæ funes ex *Barbosa* dicto *Voto decis. 102. sive* coniunctim, sive sejunctim stet cum illa ædificium, discimus ex *Murga Disquis. Moral. Canon. 7. 6. to. 2. tract. 2. fol. 121. Hier. Palma d. conf. 81. num. 5. & seqq. & num. 24. & philologicè à P. Theoph. Rainaudo in Miscell. sacr. pag. 16. Quod si tantummodo sonus Ecclesiæ inserviat, à qua, ædificium, ultra passus triginta non distet, *Actolin.* declarat *resolut. 47. nu. 96. Idem, Barbosa in summ. Decis. Apost. Collect. 270. num. 10. & P. Diana* decisiones afferens Sacræ Congregationis *Resolut. 108. p. 4. tract. 1.* At, intra quadraginta passus, & si sint in Urbe sita vel extra, plures alii Doctores apud *Frances* dicto *cap. 24. nu. 209.* Qui passus ad geometricam quinq; pedum racionem, pedem vero ad*

quinque digitos calculandi, Nos ipsi ostendimus in Tractatulo nostro de *Distantiis*. *Passus* enim, vel Mathematici ac minores, duorum scilicet pedum cum dimidio, vel majores & pedum quinque, ut ex *Gloss. in l. 3. ff. de Verb. sig.* aliisque satis abundè probat *Georg. Marsmann. Budisfin. Civit. Syndicus in Miliologia cap. 3. n. 10.* Et in Castellis, angustia loci causa, rationem passuum haudquam procedere *Id Frances ex cap. quisquis 17. q. 4.* meritò significavit. Videndi tamen ipsius frater *D. Didac. Ant. Frances Episcop. Barbastrès. de Competent. Jurisdic. inter Curias q. 76. n. 15. & 16. P. Pasqualig. Quest. Moral. Canon. 3. & Cortiada decis. 47. & 63. to. 2.*

De peculiari *Alme Domus Laurentanae Campanario*, quod Episcopo, non autem Protectori, etiam *S. R. E. Cardinali*, subsit, probat *Eminentiss. De Luca to. 3. Oper. seu de Jurisdic. Discurs. 33.* ubi ampliativè in *Turri*, ac *Tintinnabulis Basilicæ D. Ma: Majoris Urbis*, quæ sub *Capeltarum Sixti ac Pauli V.* exemptione minime comprehensæ.

An

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 205

An polluta Ecclesia, censeatur pollutum *Campanile* & econtra, odii restringendi causa haudquaquam affirmaremus. Et negat *Sanchez de Matrim. 15. 29.* Exagitant dubium, nonnulli apud *Murga* loco mox laudato. Videri tamen potest quicquid lucubratum sedulo prostat per *Excellentiss. D. Petr. Franc. Passerinum* pro *Sereniss. Parmæ Duce, Placentini Senatus Præsidem.*

Iam elevato in *Turri Tintinnabulo*, ea *Turris* pro loco Sacro habetur & publico, fundatoque auctoritate Episcopi, cui vult subiacere cum plurimis DD. ac Interpretibus *Abb. in vulgato cap. Patentib. de Privileg. ibique Fagnan. nu. 2. & Pellizzar. in Manuali Regular. tom. 2. 8. 5. 76.* ubi quod *Tintinnabulum* pendens à *Turri*, indicat Oratorium esse publicum & numerus facit ad Cathedralitatē ex *Frances d. cap. 24.* & quod sufficiat quævis Episcopalis advenientis facultatis probatio fuscè *Donat. Rer. Regular. to. 1. p. 2. tract. 14. q. 60. nu. 1. & 3.* Imo simplex pensio, Episcopi jurisdictionem indicet. *Bonac. de alien.*

206 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
alien. bou. pun. 2. nu. 11. Diana 6. 101.
Nicol. de Rer. divis. & in Floscul. fol.
66. n. 6. Et ad Immunitatis effectum
templi partem ceteri Suar. inquit
de Relig. to. 1. tract. 2. 3. 9. 7.

Quod ampliatur ex longi tēporis
usu apud Laicos, Ecclesiæ donatio-
nem per ipsos factam præsumi. *Ad*
tex. in cap. 1. de Offi. Custod. Quarant a
in summa Bullarii in Addit. verbo Cā-
pana. Piscara Castald. in praxi sacrar.
Ceremon. 1. 3. 9. 23. & fuse Rota decis.
223. per tot. coram Seraphino. Limi-
tatur verò in plurimis Italix Urbi-
bus ac Palatiis Communitatum, seu
publicis Prætoriiis (ut anno 1622. in
Magna Cur. Neap. Eminentiss. Card.
Zapata Proregis præscripto) in qui-
bus, sive Turribus elevatis, sive ad
aliquam fænestram, Tintinnabula pu-
blico mandato pulsantur: ea tamen,
loca sacra non sunt. Notante id Mar-
cello Megalio in Promptuar. Theolog.
to. 1. verbo Campana.

Præfatum verò *Magnæ Neap. Cu-*
riæ Tintinnabulum Ministros, Iure
Consultos, Rabulas & populi cater-
vam indiscriminatim singulis horis
ma-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 207
marutinis non feriatis advocat tintinnando, & ad nutum Regii Consilii Præsidis, quo adveniente silet. Imò sexies animadversum quod ejus æris fractura, proximum ipsius Præsidis obitum quasi decretoriè significavit. Idemque simili signo in summo templo & Archiepiscopo Cardinali pluries accidisse fertur.

De Venditione ac tacita Donatione, sub expressa Ecclesiæ, Tintinnabuli vel Campanarii, negativè quoque arbitraremur, cum utrumque sit quid momentosum claris verbis significandum. Lectorem tamen ad elaboratum Virum P. Bordonum mittimus *decif. Miscell. 254.* ubi satisfacit, pro affirmativa tantum scilicet, si contractus cum omnibus pertinentiis vel simili generica & ampla forma sit stipulatus: quod supra ubi de Horario prope *fn. cap. 5.* jam exposuimus.

Semper vero Tintinnabulis, ac Turribus illorum gratia honor habendus est ex prædictis. Et si quid contra attentatum fuerit, ut Juristæ minus latini loquuntur, materia erit mixti fori. Ad *Tex. in Clem. un. de In-*
de.

208 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
& a. Aloys. Riccius in Praxi Resol. p. 1.
resol. 423. & Bellett. Disquis. Cleric. p.
1. tit. de favore Clericor. Reali §. 4.
nu. 14.

Constructionis vero ejusdem *Turris* pio in loco finis est, ut pulsatis *Tintinnabulis*; Fideles, ut diximus simili signo vocentur ad Divina. Sic ex *Durando* & canonicis Iuribus *P. Matth. Magnanus in Disert. de Trib. peculiarib. Deipara Pinna Billorum, qua lachrymas fudit, Gratiis p. 2. sect. 2. q. 1. §. 2. dif. 1. sub. 3. fol. 393.*

De auctoritate Episcopali circa Regularium *Tintinnabula* scribit in suo de *Citation. Baron. to. 3. in Addit. ad q. 10. num. 7. & de aliquo privative quoad Ecclesiasticos Laicorum jure in Ecclesie Tintinnabula* in superius adducta *Resolut. 47. Actolinus.*

Improbandum verò Belligerantium, sive *Galli*, sive alii sint, de quibus rumor adest, morem quo Exercitum ducentes, in hostilem civitatem statim ac pedem fixerint, etiam si non hostili forma, sed Triumphali Iure Templorum omnium *Tintinnabula* sibi adiudicent (sive, ut iis Tormenta

ta

De Tintinnab. Nolano. Cap. 7. 209
ta facilius fundantur, sive ut admit-
tatur pro Aerarii commodo redem-
ptio) Doctissimus voluit P. Anton.
Cottonius *Controvers. celebr. lib. 5. 11.*
cap. 2. num. 69.

Id Nos in Obsidionibus, in quibus
Curiositatis tantum gratia adfui-
mus, non vidimus, etiam si de *Trevi-*
rensi, cum *Christianissimi Regis Armis*
audiverimus, nec in *Gallicis* legimus
Auctoribus qui nuper de hujusmodi
scripserunt *Disciplina*, uti praesertim
Le Sieur Fautier in libro inscripto.
Traité de Fortifications in 12. *Lyon*
1685. ac similiter *le Comte de Pagan*
en les Fortifications, e sa maniere de
fortifier de Monsieur Vauban : par
Herbert in 12. *Paris* 1689. Rursus
la Maniere de fortifier les Places ti-
reé des Methodes, du *Chevalier de*
Ville, du *Comte de Pagan*, e de *Mon-*
sieur de Vauban in 12. duob. Volumi-
nibus à *l'Haye* 1689. & forsan melius
cunctis *Les Travaux de Mars*, ou *l'*
Art de la Guerre du Sieur Mallett. à
Paris avec Figures trib. Volumin. in
8. Quos tamen raptim percurrimus.
Etiam si, in præda Sacra ac Religio-
sa,

fa, ea res desinat esse hujusmodi, ut
ad tex. in l. cum loca ff. de Relig. Elias
Reusnerus, Stratagemagraph. lib. 3. fol.
521. Hinc de Universali Tintinnabu-
lorum ab occupata jam post obse-
 sionem Urbe, redimendi certa pecu-
 niæ summa, per Præfectos rei tormē-
 tariae consuetudine, quia res quoque
 sacris destinatae, factæ sunt propriae
Victorum, non dubitante *Casp. Zie-*
glero in Notis ad Hug. Grot. de Ju.
Belli & Pacis 3. 12. 6. Non propterea
 latet, apud *Græcos*, non modo Arma,
 Aurum, *Aes*, Ferrum, sed cuncta ho-
 stium bona in prædam venisse, Belliq;
 iure *Victoribus* cessa: ipsos quoque,
 hostes vivos, vel captivos postea ser-
 vatos, vel aliis divenditos, prædæ
 partem constituisse. Quod *3. Pædiæ*
Xenophon, primoque *de Legib. Plato*
 pronunciarunt, fusiufque apud ex-
 pertis. Virû *Hug. Grotium* in laudato
Belli & Pacis opere videndum. At
 in *Bombardas Tintinnabula* in Sep-
 tentrione haudquaquam vertenda,
Olaus Magnus censuit 12. 16. De In-
 cendiis verò liquefactis apud *Crus.*
mentio Annal. Svec. p. 2. lib. 7. pag. 3.
cap. 3.

Pa-

Parochialis Iuris fuere quoque olim *Tintinnabula*. Hinc per simplicem Funem, quæ alicubi fortissima, ex corticibus scilicet, vel Piscium squammis, ut in plaga Septentrionis, eodem *Olao Magno* teste, & mysterio prorsus non caret, labilis vitæ humanæ curriculum indicans, Presbyteri, qui nonnulli Ecclesiæ incardinabantur, investiri consueti. Quod, ex *Innocentii III.* ad Niverniens. Episcop. Literis, *Innocentius* refert *Cironius* in *Paratitl. ad quinq. Decretal. lib.* & maximè 3. 35. de *Statu Monachor. fol. 254. post med.* Et si ulterius desideretur in hoc, *Benge. & Pinssonium de Benefic. cap. 2. p. 1. §. 1. nu. 10. fol. 115.* designamus.

In ligno quoque ubi pendent, *Dominicę Crucis* ligni significatio ab *Anton. Ricciardo* fusè indicata *Commentar. symbol. tom. 1. fol. 128.*

Casus non prætereundus, malæ fidei Aedituorum paræcialis Ecclesiæ *Montis Desiderii* anni 1603. de *Tintinnabulis* affabrè factis, benedictis, Deoque dicatis, at præcio non soluto per Fabrum vindicatis, iudicio Sen-

212 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
natus, quod etiam deponerentur, nisi
quo conflata fusaque metallum, ope-
ramque ac pactas mercedes solve-
rent. Narratur ab *Antonio Morna-*
cio in Commentar. suis perpolitici ad l.
1. ff. de Res. Divis. In quo tamen ad-
vertendum Canonici Dicasteriis hæc
improbari sententiam; Quia Sacrae
res non modo sunt Sacramenta, sed
ea omnia quæ ad Divinum pertinent
cultum ex pluribus. *Azorio maxime In-*
stit. Moral. 9. 27. Imo ex subtilissimo
Fabro, duum sunt generum Sacrae res;
quædam immediatè deputata, ut *Ca-*
lices, Cruces, Ornamenta, & hæc, ina-
lienabilia. Mediatè alia ad Ministrã-
tium Deo servitium, ut *Fundi, Tin-*
tinnabula, ac similia, quæ ob utilita-
tem vel necessitatem Ecclesiæ, formam
tamen *Paulinæ*, ut ajunt, in *Extra-*
vagantib. Constitutionis servata, alie-
nari queunt. In praxi verò allata,
distinctio nequaquam nobis arridet;
Cum *Benedictio*, sive *Consecratio* non-
nihil *Tintinnabulis* adiungat, quod
fundo haudquaquam convenit: & sic
ingenuo calculo assentitur *Caspar*
Zieglerius Professor VVittembergensis

De Tintinuab. Nolano. Cap. 7. 213
 sis in *Diatribē Canonica de Dote Ec-*
clesiæ ejusque Jurib. ac Privilegiis
cap. 12. §. 4. pag. 232. ubi nostros Ca-
tholicos Ritus falsè ait perstringere
Andream Rivetum in Cathol. Ortho-
dox. tract. 2. q. 17. nu. 11. & seqq. Qui
Zieglerus amicè juvans §. 5. pag. 233.
 subdistinguit, ut primæ res commo-
 dius dicantur Sacræ, alteræ verò Ec-
 clesiasticæ, utræque Deo dicatæ *cap.*
nulli 12. q. 2. Illæ magis Divino cul-
tui connexæ, hæ remotius, & neutræ
quam ex causa gravissima alienari
queunt, ab Episcopo & Clero sub
certis solemnitatibus examinanda
per tex. in l. 14. & l. 21. C. de Sacrosf.
Eccles. parum curans de Paulina, tan-
quam Pontificia. Quarum rerum
 secūde facilius quam primæ in com-
 mercium veniant, ea nimirum ratio-
 ne, quod cultum Diuinum immedia-
 tē non attingunt, quod fusiùs expli-
 cant, ex Germanis elaboratissimis
Io: Schneideuuein & Io: Harprecht ad
§. 7. de Rev. divis. concordestamen
 pro tuenda *Tintinnabulorum* liberta-
 ac prærogativa.

CA-

CAPUT VIII.

A Sacro Viro Ducendum .

E Vecto jam ac firmato in *Sacra Turri*, ut vidimus, *Tintinnabulo* erat quidem curandum per Virum, ad id iure ac solerter electum, qui vulgari vocabulo dicitur hodie *Campanarius*. Sic quoque ob *Campanarum* custodiam à *Cæsario* lib. 2. de *Miracul.* 22. appellatus. Procul autem hinc profanus, cujus status vel conditio dominis arbitraria. Aerisque Faber, Ferrarius, Artifex, vel Opifex, præfato quoque *Campanarii* nomine dictus.

Ante Lignorum strepitum aliaque vetera signa, moderni que instrumenti usum, *Cursoris* aut *Monitoris* nomine munus vigeat, ad unumquemque Catholicorum certâ hora qua Sacris operandum à Præsule, vel Episcopo, aut majori aliq. Ecclesiam ministrante constituta, accersendum. Ab anno Christiano, tertio ac nonagesimo *S. Ignatius* meminit *epist.* 13.

ad

De Tintinnab. Nolano. Cap. 3. 215
ad *D. Policarpum*, quam amplectitur
Card. Baron. anno 865. Ex eo quod
præstat *Pulsator* dictus, notante id
Innocent. Cironio Observat. Jur. Can.
lib. 4. cap. 3. circa med. ac per tot. ubi
multiplicem vocis interpretationem
trahit. *Pulsator* hinc aut *Percussor*
& *Exequialis* vocatus ab *Innoc. III.*
lib. 15. ep. 7. quia funera tinnitu mo-
nebat, ut preces à fidelibus funderē-
tur. Sic explicante eod. *Cironio.* Rur-
sus *Matricularius* ac *Aedituus* ex
Charta Conradi Episcopi Frisingen.
anno 1327. in *Metrop. Salisb. tom. 2.*
443.

Verùm, à *D. Benedicti* prouida
erga Ecclesiæ cultum observantia in
Reg. cap. 47. ipsimet *Abbati* munus
hoc iniunctum: quod à *Presbytero*
eo temporis *Abbate* digniori mini-
mè subterfugiendum *Amalar. For-*
tunat. Trevirorum Episcopus de *Ec-*
cles. Offic. 3. 1. scripsit: *Sacerdotesque*
signa tangere debere piissimè *Caro-*
lus Magnus in *Capitular. 6. 168.* san-
ciuit. Et merito, siquidem *Araon*
filiis dilectissimis, ut clangerent *Tu-*
bis præcepit *Deus* in *Veteri Lege* :

mi-

216 *Abb. Io: Bapt. Pacibellii*
ministerium enim est sacrum, fidelē
populum coadunare, ideòque à ma-
joribus rectē statutum per Sacratos
viros *Tintinnabulum* tangi. De *Ostia-*
rio tamen ad hoc in *Rituali*, & *Con-*
cil. IV. Carthaginēs. ut aliis perlatum,
nulla mentio lecta.

Pro illo vel Sacrista, Clericum ta-
men designās in Acolytorū ordine,
ob quam causam *Cymbalum* sibi pri-
mum dari cum promouetur; *Tintin-*
nabulum enim debet pulsare, tempo-
re maxime Sacrificii *D. Nicol. Rodri-*
quez Fermosin. tuetur de *Offic. & Sacr.*
Eccles. to. 2. tract. 2. ad cap. 3. & 3. de
Offic. Archidiacon. q. 2. n. 46. fol. 436. *Mā-*
sionarius olim vel *Custos*, qui Sacri-
stæ prorsus Minister, de quo *Panvi-*
nus de Interpret. Voc. obscurarum, &
Macri fratres in Hierolex. verb. Cam-
panarius. Scribit verò *D. Gregor. 3.*
Dial. 24. tom. 3. de Theodoro Mansio-
nario fusè, de *Abundio*que cap. 25.
quorum laudabilis ac venerabilis
mentio in *Rom. Martyrol. 14. Aprilis*
& 26. *Decembris.* Sic ante mille, &
plures annos indubio *P. Roccha* cal-
culo.

Con-

Congruum est sanè, quod minoribus Ordinibus, vel prima Tonsura saltem initiatus, & non Laicus, nec indifferens homo sit, qui hoc agit munus, cum *Tintinnabulum* sit *benedictum*, & Oleo sancto unctum. *Durand. meditatur cap. 22.* ad cuius obsequium id pulsandi munus *Primicerio*, qui primus est Minister delatum habetur in *cap. Perlectis 25. dis. ubi DD.* Verùm ad Officium *Custodis* ex communiore sententia, de qua verba in ejus *cap. 1.* hæc: *In Canonicis horis signa Tintinnabulorum pulsando, ipso Archidiacono jubente, ab eo pulsentur &c.* De cuius mandato, inferiores Clerici designati; ut *ex eod. cap. & cap. perlectis 26. dis. Tondut. Quæst. & Resol. Benefic. cap. 63. num. 1. & 5.* ubi Laicis ea pulsare minimè permitti, nec quam de licentia *Custodis*. Et sequitur *Frances. de Eccles. Cathedral. cap. 24. nu. 215.* Ex ordine Cleri eodē *Custodes*, præsertim in Cathedralibus, qui pulsare *Tintinnabulum* cōsuecant, exemplo non omitendo *Ambianensis* templi, in quo iidem *Clocmans*, Germanicæ radicis voca-

K

bu-

218 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
bulo appellantur, esse præfati DD.
notant, atque *Hofman* testatur in
Addit. sui Lexici Universal. tom. 3.
pag. 335.

Quare autem id munus in Eccle-
sia institutum, fufius apud *Zanch.*
videndum relinquimus de *Privil. Ec-*
cles. priu. 40. nu. 4., ubi ampliatur quod
Officia, ac Dignitates Ecclesiæ, con-
stitutaque ornamenta vana cuncta
forent, nisi *Custos* adesset, cui tra-
duntur gubernanda. Et *Concil. Aquis-*
granense primum *Custodibus* Eccle-
siarum scitè præcepit, *Ut benè cogno-*
scerent distinctiones Horarum Canoni-
carum, ea prorsus ratione, *Ut signa-*
certis temporibus pulsarentur.

Addimus autem, tanti fæcisse hoc
pulsandi munus Patres, ac Majores,
ut in *Coloniensi Concilio can. 8.* anni
1260. ita præscriptum, *Ut Campana-*
rui Ecclesiarum, quorum servitus si-
ve onus circa altare versatur, nun-
quam absque veste camisiali compa-
reant, firmissimè prohibemus. Clariùs
idem *Concil. Coloniense* anno 1300.
can. 7. iis verbis *Prohibemus item*, ne
deinceps Campanarii in Villis, & Ec-
cle-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 8. 219
clesiis Parochialibus. ibidem assuman-
tur, nisi Litterati, qui in defectu re-
spondentis ad altare, cum camisiis li-
neis assistant in Missis, deservientes
Presbytero, ne Ministrator careat so-
cio sibi respondente. Aliudque Colo-
niense Concilium anno 1310. can. 16.
Statuimus igitur, ne liceat Campana-
riis, seu Matriculariis nutrire Barbam
aut in veste laica in Ecclesiis circumsi-
tare, sed ministeria sua in superpelli-
ceis exhibeant. Similiaque videnda in
Egherti Eboracensis Archiepiscopi Ex-
cerptis cap. 2. & In Legib. Presbyter-
ror. Northumbrensi cap. 36. nec
non plura quæ D. Chamillard refert
in suo de Corona, Tonsura, & habitu
Clericor. cap. 4 sect. 2. pag. 314.

Quæ sanissima præcepta D. Carolus
Borromæus Ptesul vigilantissimus, in
sua Mediolanensi Ecclesia, ac Diæce-
si, observari perpetuo studuit, quem-
admodum ex eius *Actis Conciliar.*
& Vita. Plura etiam apud *Gavat. &*
ex Herrera, Narbona in Juris Horo-
graph. & Antelog. n. 150. ubi dedecus
illorum narrare profequitur, qui,
munere *Custodis* abusi, *Tintinnabulo-*

K 2

rum

rum regimen, ac pulsam pueris indiscretis demandant. Et nos ipsi in *Distant. 6.6.6.* doluimus jute, Pulsatores ut plurimum apud Nostrates hoc ævo, Juvenes ocio deditos, vel Rusticos inurbanos, aut Moniales non admodum judicii compotes, quæ in nonnullis *Etruriæ, Æmiliæ, vel Neapolitani Regni Urbibus*, cum aliis sororibus, nec absque Vicinorum molestia, in *Tintinnabulis* insipientissimè agendis, frequenter tempus terunt.

Felsinæ, seu *Bononiæ Campanarii*, apud quosq; munus magni factum, inter quos nonnullum quasi fœdus. Pulsant rhythmicè, horisq; nocturnis vigilant libentissimè. Ob *Catharinæ* festum in *D. Stephani Cælestinorum* ibi sonus productus, veterique Pecoris legato quodam auctus.

Campanarii electio, an Jure, ac privativè, quoad Viros Ecclesiæ, pro Laicis valeat defendi, scribit *Ætolin. laudata resol. 47.* Ipsi verò, cum defertur *salarium*, à quo solvèdum. *Tødüt. Quæst. Benefic. lib. 3. c. 133.* ubi, quod à *Parocho* vel *Populo*, si pro hujus vo-

ca-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 8. 221
catione ad Divina: à possidentibus
vero bona in Territorio si ad expel-
lendas tempestates pulsetur; ab aliis
Nos putamus aliis de causis, ex
Bertrand. conf. 53. 5. vol. 1. par. 2. &
Genuens. Pract. Eccles. 249. num. 6.

Tertiario, sic appellant, & supræ
monuimus, *FF. Conventualium D.*
Francisci, qui Neapoli publicum tin-
nire facit, vel faciebat usque ad al-
teram noctis, ex fiscali pecunia sta-
tutam olim mercedē Surgentius ad-
vertit in sua Neap. illust. c. 11. 34. fol.
75. At in Romani Capitolii excelsa,
quidem Turri rursus cū triplici pa-
lacio, effluxo anno 1692. in præruptis
partibus restituta, & eleganter deat-
bata, patricium, ac pingue munus
est Campanarii, ad aureos coronatos
forfan tercentum, ex Pontificii Aera-
rii pecunia, Sedis Apostolicę largita-
te. Substituitur tamen à Nobili viro,
quidam ad pullandum ex plebecula
vili.

Irregularitatis notam ac pœnam
haudquaquam contrahere pullan-
tes, id Episcopo permittente, vel fa-
cultatem elargiēte, ad Maleficos per-

sequendos, & ad *Milites*, ut bellorum causa prodeant vocandos; & *Episcopus* met, vel *Sacrista*, aut quisquis electus pulsator, non impediendes cuncti aliorum ad *Arma* sonitum, etiam si mors citrà voluntatem ex accidenti subsequatur, fatistuentur *Zerola in praxi 2. verb. Campana Majol. de Irreg. 2. 10. & Quaranta in Summa Bullarii, & in Addit.*

Ex munere demandato, aut gradui affixo, ratio est habenda pulsandi, in qua prudenti *Campanario*, *Tintinnabuli*, cujuslibet artificium atq; harmonia sedulò sunt consideranda. Ex iis hoc instrumentum est, quæ verberibus omninò castigamus, ut argutè Poeta quidam apud *P. Novarin. in Schediasm. sacro-proph. 1. 27. num. 134.*

Nux, Asinus, Campana, Piger sine verbere cessant

Hæc dura, hic tardus, hæc tacet, ille jacet

Sed simul ut fieri plagam sensere vel ulmi;

Hæc cadit, hic pergit, hæc sonat, ille studet.

De

De cujus pullus facilitate, magis
lepidè *Angel. Florentiola* in *Encomio*
Jalico aliàs laudato, ac *Domino*
Gualterotto de Bardis inscripto *Flo-*
rentiæ ex 1549. edito fol. 124. Utinã
in ceteris honẽsius.

Trà tutte quante le Musiche huma-
ne,

O Signor mio gentil, trà le più ca-
re

Gioje del Mondo è'l suon delle Cam-
pane.

Et paulo post

Forse si pena à temperarla un' an-
no

Come un Liuto, che quando lo vuoi
Metter in corde, è pure un grande
affanno?

Queste al bel primo suonar tu le
puoi,

E come stanno lor sempre accorda-
te,

Così stessimo in corde sempre Noi.

E quanto più son tocche, ò malmena-
te,

Tanto più fanno il suono stagionato,
E tanto han ben quant' elle son so-
nate.

Si tamen sonus aures obtundat,
 omninò reprobatus per ea quę Pon-
 tan. in *Charon. Dial.* significabat, ac
 sequitur *Jul. Barbaran. in Promptuar.
 Rer. quā plur. lib. 3. tit. de Loquacitate,*
 ac melius *Desid. Erasmus in Chilia-
 dib.* post quem feliciter *Manut. in
 Adag.* In Garrulos enim *Tinnibali,*
 quadrat symbolum, ex *Juven. sat. 7.
 carm. 29. ibi.*

*Verborum tanta cadit vis, ut Tin-
 tinnabula dicas*

Pulsari. Jam nemo Tubas &c.

*Seneca quoque 3. de Ira: Ad clamo-
 rem servi ad Tinnitum æris &c. & in-
 ter Lingue Jtalice purgationis Ada-
 gia in Vocab. nupero Acad. celebra-
 rime Crusc. to. 2. fol. 269 Tener il Cam-
 pannello, si dice di chi cicala nella con-
 versatione più de gli altri. E contra
 Cornacchia di Campanile di un huomo
 cupo e ritenuto: Aliàs Andare à suon
 di Campanello, è haver briga de' Ma-
 gistrati. Deinum Haver le Campane
 grosse, è l'esser sordo, quemadmodum
 supra significavimus.*

*Adversus eosdem Loquaces con-
 gerit synonyma Pollux 6. ibi: Ahe-
 num,*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 8. 225
num, ex Dodone, iliade longiora gar-
riens, & ultra. Dodonai Tintinnabu-
lum in Eustathio. In quos adagium
illud in cubiculo Nola sive apud
Quintilianum sive alios prelatum ex
greco fonte de Garrulis, nugali ver-
borum futilium copia domi deside-
tibus tota die, obstupere detinnien-
do, sive de iis, qui verborum fluen-
ta in angulis abditioribus promunt.
in Foro autem, vel in Senatu ubi ex
Civili Eloquētia Gloria comparatur
prestantium Virorum exemplo, peni-
tus confilescunt, Pisces mutos imi-
tantes. Egregiè lib. 10. § 1. Rhodigin.
& de Mulieribus, quę Tintinnabula
dicuntur Casp. Barthius Adversar. to.
1. fol. 1512.

Hinc de raucifonis Tintinnabulis,
in utraque Lingua facundissimi Jo:
Cass, Epigramma.

*O qua terrificos vicina è Turre cle-
tis*

*Tot nocte ara sonos tinnula, totque
die*

*Si mihi venturę noctis dormire li-
cebit*

Per tot Tinnitus particulã misero;

K 5

Nec

*Nec cum defessos jam jam continget
ocellos,*

*Vos metuet, subito diffugietque so-
por:*

*Ipsè ego cras vobis ultro tortiq; ru-
dentis*

*Spiras, & firmo è robore fulcra da-
bo:*

*Tutius ut sonitu Boreamque laces-
sere sevo*

*Possitis post hac, & Maria, & To-
nitus.*

Non autem inarticulatus, ut Imperitorum Vulgò videtur, *Tintinnabulorum* est sonitus, cum satis superque ex Ecclesiæ instituto appareat articulo ductus, Fidelibus quasi annuncians pulsibus *Cantica psallentium Laudate Dominum omnes gentes &c. & Confitemini Domino quoniam bonus &c.* Congruè monuit in *Horar. Univers. Theodos. Rubens 6.41.*

Distinguit verò, suo more sapidissimo, triplicem sonum *Leo Allatius* in *de Templis Græcorum recentiorib. epis. 1. num 3.* Alterum scilicet, qui laxato brachio, continua remissione contractioneque, nunquam intermit-

ten-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 8. 227
tente fit agitatione. Alterum qui cre-
brioribus alternisque ictibus, non
absque modulatione perstrepit. Ter-
tium vero quo, intento malleo, sin-
gulis pulsibus æs *Tintinnabuli* incre-
pat. Quibus in Ecclesia, vel Aula,
fære cuncta, quæ contingunt facilli-
me significamus.

Effugiendæ non modo Aemulatio-
nes, quæ charismata sunt pejora
prioribus pulsibus, quos ad primò
surgentes, Romæ decisum post *Al-*
bertin. in suo *Diction.* refert *Oldrad.*
conf. 228. cum matutinis horis, tan-
quam pro aris, & focis inter *Humi-*
liatos hodiè suppressos, aliosq; *Mo-*
nachos fuit diù disceptatum. Verùm
discretè moderandi. Et quidem ve-
teri lege sex tantum vicibus nuncia-
tum *Sabbatum* in Parasceve die, *Tu-*
bæ sonitu ab *Hebræis*, in ipso met de
Sabbato Tractatu legitur, ex quo *P.*
Herrera de Orig. Div. Offic. 1. 8. 4. & 5.
Et proprium *Moscovitarum*, vesper-
tinis horis *Tintinnabula* adeò concu-
tere, ut alibi eo tempore Incolæ ex-
currant *P. Possevin.* tradit in *Legat.*
ad eosd. A brevissimo pulsu, & signā-

di tantum munere *Campanas* vocari signa, post *Barbosam* aptè notavit *Narbona* in *Horograph. Jur. Antelog. num. 139.* ex Patribus, ac sacris Historicis, addens *nu. 151. Toleti* multam pecuniariã Sacrifis inflixam, ex infesta pulsatione. Et prudenter *Malleum aureum Leonis IV.* jam laudati fuit illud celebre, ut ex blanda percussione minus offenderet. Ad hujusmodi læsionem illud facit *Sinesis*, quamquam fortè de Artificum crepitu: *Somni partem, quæ mihi fortè obvenit, sæpè turbat Tintinnabulum Vigilum.* Nec præter rem *Senecæ* locus 1. de *Tranquill.* ibi *Morti natus es? minus molestiarum habet funus tacitum.* Quapropter, non pro meritò commendatus *Patrum Societatis* mos, qui statis horis modicè pulsant, ut *Barbosa* scripsit *Voto decis. 102. to. 2. lib. 3. dub. 4. num. 93. fol. 118.*, & nos pluribi commorantes, in felici ipsorum vicinia observavimus, in festis, tertia ferè post Aurorã sonum ipsis consuetum, quando Laïcorum cuncti præsumuntur expergefati. Sic Romæ ubi graviora nugis abjectis

De Tintinnab. Nolano. Cap. 8. 229
tis solerter tractantur, & Res Ec-
clesiastica summa præfulget maiesta-
te, Pulsus *Tintinnabulorum* neces-
sarius tantum per universum anni
cursum, & quantum fatis in solem-
nioribus diebus.

Contra *Campanarium*, si ante ho-
ra n debitam sonando deceperit, ad
pœnam, vel damnum agi posse *Boni-
facius* censuit in *Tract. de Testib. nu.*
*80. argum. l. de Incendio, ruina, & nau-
frag ff. & l. nec piscatores.* At vide
Baron. de Citat. to. 3. in add. ad qu. 10.

Caveat vero quilibet *Pulsator*, ne
nimium funes laxet, illius *Proculi*
exemplo, qui ad templum, ac cœno-
bium *Casinense* ejus nominis *Gratia-
ni* Decreti Canonici compilatoris
memoria celebre, ex jactu *Tintinna-
buli* infelici fato vitam finiit. De
quo *Distichon* in pariete ibi ad pla-
team à *D. Jacobo Sponio Gallo*, Phy-
sico, ac Philologo nel *Voyage d' Ita-
lie tom. 1. fol. 68.* relatum, ac in ipso
met loco à nobis lectum non semel

*Si procul à Proculo Proculi Cam-
pana fuisset*

*Jam procul à Proculo Proculus ipse
foret.*

Mo-

Molestum tamen , ac moderatum sonum, uti communi Fidelium bono proficuum, patienter à Vicinis ferendum sentiunt *Maranta Controv. Jur. p. 2. resp. 22. Novarius quotid. practicar forens. qu. 1. p. 2. Oldrad. præd. conf. & Rota coram Seraph. decis. 847. n. 1.* Imò, etiam si aliquantulum excedatur , ut Neapoli per Moniales patricias *D. Clare* (quæ in *Tintinnabulorû*, ac *Tubarum* sonitu Mortariorumque explosionibus ultra septingentos annuatim ducatos impendunt) propè *Domum Professam Patrum Societatis.* Et pro *Patrib. Prædicatorib.* decisum affirmant prædicti .

An verò in casu gravis molestiæ, *Campanario* pulsatio valeat interdicti ? Distinguunt Jure Consulti nonnulli , Doctorum , ac Scholarium gratia, & cujusvis alterius honestioris vicini, atq; infirmi, ut gravis, molesta, immodica, & non necessaria, coerceri debeat, quemadmodum pestilens odor. *Tex. in l. 2. §. idem ait 29. ff. ne quid in lo. pub. Capolla de Servit. Rust. præd. cap. 43. de Aere*, & plures alii; siquidem salus nullo modo æsti-

ma-

De Tinnitibus Nolano. Cap. 8. 231
mari potest quanti debet *l. si pater*
34. ff. *de Donat.* ejusve gratia cuncta
comparantur *l. Pecudâ* 18. ff. *de Usur.*
& notat *Luc. de Penna l. un. C. de stud.*
Liber. Urb. Romæ. Alias, damno vel
periculo non superveniente, *Oldradi*
sententia negatiua præferenda: cum
doceat, exemplo aduersus *Sybaritas*
Eminentiss. Alciatus Parerg. 8. 11. ho-
mines assuefaciendos auditui etiam
strepitose, ac molestissimo.

Præsertim in *Cathedralib.* libera,
nec impedienda *Pulsatio: ex Menoch.*
de Arbit. casu 237. nu. 28. & 29. latè
Maranta d. responso 22. ex num. 39. *Se-*
raph. d. decis. 847. & *Frances* 24. 192.
qui nu. 219. fol. 400. exemplare illud
refert *Philippi IV. Hispaniarum Re-*
gis, qui bellorum *Cataluniæ* causa
peragens, cum ægra valetudine
maximum pateretur incommodum,
impedire noluit *Cæsaraugustæ* fre-
quentem nimis Tinnitum.

Videri possunt ad ornatum *Wilh.*
Domin. Lindanus in Apolog. pro Christ.
Relig. p. 252. *Antuerpiæ* 1570. *Ma-*
ranta d. Cõtr. 22. to. 2. *Nozar. Pract.*
Quæst. 2. 1. *Paris. cons.* 92. lib. 4. ex No-
stra-

232 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
stratibus *Banduccius Riboboli* nella
Declamazione delle Campane impress.
post ejus libr. in script. *Le Trè Sciroc-*
che Cicalate Pisis 1635. in 4. Et, si
Commētarium philologicū pervol-
vere non displiceat. Nos ipsi, *Studio-*
forum, *Doctorumque* favore, pro
Sonitu immoderato vitando, in Tra-
ctatulo nostro de *Distantiis* uberrimè
scripsimus. Quibus addendum pro
hujusmodi fabrilibus Officinis ex-
tra Urbis Mænia relegendis *Lipsien-*
se, prudentissimum quidem S. C. apud
Eruditiss. earum rerum Scriptorem
David Peifer. lib. 2. §. 14. fol. 145.

C A P U T IX.

Diverso fine, ac modo pulsandum.

Tanta est in Orbe Terrarum,
Tintinnabuli Jucunditas atq;
Ucilitas, ut absque illius usu quasi
lugeret, ac planè surdesceret. Con-
sonans elogium *Guidonis Panciroli*
de *Nov. Repert. 2. 9. Maximus* (lo-
quens de eodem, *usus est; ejus quippe*
beneficio Ilora etiam procul audiuntur,

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 233
tur, siue noctu in lecto cubamus, siue
interdium ab Horologio procul simul
dissiti, siue etiam nubibus obductus sit
aer. Fraterea invitat nos ad Divina
Officia, exorto Incendio auxilium po-
scit, & cum ad Arma deveniendum
est, Concilium Civitatis convocat: ut
& Scholares ad Lectiones frequentan-
das, Jūdices ad Jus Litigantibus dicen-
dum, ac uno ut verbo dicam, omnes
actiones publicas intimant, & sine eo
videri possumus quasi deperditi.

Hinc, pro vario Tinnitu, multiplex
quoque significans vocabulum usur-
patum: *Compulsare* scilicet, quod
omnia faciunt *Tintinnabula*; ut in
majori solennitate, ac processioni-
bus ex Honor. August. 1. 70. 73. ac
Durando 1. 4. 12. & 30. 30. Ut Po-
pulus maximè succurrat animum ad
Deum elevarum preparare, quem-
admodum cap. 19. P. Roccha expli-
care nititur. *Simpulsare* est unicum
simpliciter *Tintinnabulum* admove-
re. *Depulsare* eam, ac vulgò *tinni-*
re, ex altera scilicet parte tantum
illud pulsare. Demùm *Pulsatio Ter-*
roris est quid valde sonorum, quod

Vul-

Vulgus Gallicans dicit *Carillon*, ut in Bellicis tumultibus, actumque ab initio, tanquam res valde nova, in *Conceptionis B.V. ac D. Augustini* festiuitatibus, illa nondum ab Ecclesia probata, hoc in album Sanctorum sacra Apotheosi minime scripto. Quod hauritur ex *Episcopi Ratisbonens. Charta anni 1278. in Metropoli Salisburg. tom. 1. pag. 264.* Et vidit *Du-Fresne*, ut in ejus fertilissimo *Glossar. 10. 3. pag. 469.*

Ufus Instrumenti nostri equidem plurimus, Domesticus, Forensis, Sacer, in aperiendis foribus, in Aedium custodia, in discutiendis Tempestibus, ac in aliis. Carmina sequentia ostendunt apud *Henr. Arnold. Stockfletum* in *de Campan. usu cap. 2.* in nonnullo, quod reticet, impressa *Tintinnabulo.*

En ego Campana nunquam denun-
cio vana

Laudo Deum verum, Plebem voco,
Congrego Clerum

Defunctos plango, vivos voco, ful-
mina frango

Vox mea Vox Vitæ, voco vos ad
sacra venite *San-*

*Sanctos collaudo, Tonitru fugo, fune-
ra blaudio.*

Aliud Distichon magis pervulgatum
*Funera plango, Fulgura frango, Sab-
bata pango*

*Excito lentos, dissipō ventos, paco
cruentos.*

Et in Naumburgico Thuringiæ, longè
antè indignissimum ex famosa Lu-
theri Apostati Religionis adulteriū,
hæc verba incisa *Maria dicor, Toni-
trua confringo, Nociva pello, Demo-
nes fugo*, Quæ cum aliis alibi excul-
pta, in impio quidem *Reg. Papist. lib.
4. Thomas Neageorgus* tradit.

Ad populum eo ligno vocandum
antiqua consuetudo, ac Neapoli for-
san primum inventa, ex Actis, ac Le-
ctionibus vetustissimis habetur *D.
Severi*, circa quartum sæculum anno
389. Episcopi; cum ad veritatem,
eruellendam defunctus revixit ipso
mandate. Fusè *P. Caracciol. Sac. Mo-
num. cap. 14. fol. 310.*

Quocūq; autē modo, sive ad cōgre-
gandū, sive ad opus agendū, *Tintin-
nab.* pulsetur, ipsemet pulsus locari
potest, & in actu per intervalla tem-
po-

236 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
poris distingui, sic ut ab omnibus
audiatur. *Muta super Consuetud. Pa-*
normi cap. 60. nu. 11. ac seqq. Illo enim
sæpè Nox, ac Dies internoscuntur
ex traditis per *Tiraquell. Retr. Lign.*
§. 1. gloss. 14. nu. 4.

At iaiubriùs non parum, soni di-
tinctionem in Ecclesia, optimaq; ra-
tione, institutam, à Sacris nostris
audiãmus. Et *Guibertus Tornacus*
præsertim *de Offic. Episc. c. 15. Sigua,*
inquit, *quæ in Missæ principio pulsantur*
argenteas Tubas signant, & ducti-
les, quibus convocabatur Populus
in veteri testamento. Unde in lib. Nu-
meror. Fac tibi Tubas argenteas, qui-
bus convocare possis multitudinem. Et,
quod distinguebatur antiquitus in clan-
gore Tubarum, & differentia soni-
tuum, hoc idem representatur nunc in
Ecclesia, cum aliter pulsetur in Festis,
aliter etiam pro Mortuis, & aliter in
convocationibus faciendis.

Præterea *Ord. Rom. Auctor Fer. 5.*
in Cena Dom. Ipsa Feria quinta maiõ-
ris hebdomadæ, idest in Cena Domini
mane primo Mansionarii ordinent om-
nia, quæ sunt necessaria ad consecratio-
nem

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 237
nem Chrismatis &c. ipso die sonentur
Campanæ ad Missam, & ad cæteras
horas, sicut mos est diebus solennibus.
Idemque tit. Qualiter Episcopus or-
dinetur in Romana Ecclesia: Electus
inquit, sacris vestibus indutus procedat
una cum Archiepiscopo, & cæteris
Episcopis è sacrario ante altare, factoque
ibi servitio, & concrepantibus
signis Ecclesiæ, Cantor incipit Anti-
phon.

Residentia stricto jure interpretanda, & forsan ex Divino minime dispensanda quæsitum est de Parocho degenti in loco unde Tintinnabulo, vel Nuncio evocari queat Utrum residere dici possit? In quo Baron. plenè de *Citat. to. 3. in Add. ad q. 10. nu. 14.* Verùm sponsi ad sponsam, etiam spiritualement, adhæsiō, Deo sèper accepta, Populo non modo utilis, quam necessaria, ipsique Parocho quancumque suadenda, ac per majores iniungenda. Ex traditis Apostolico sanè spiritu, & calamo, per P. olim Reverendiss. Jo: Paul. Oliva, repetitis salibus in *Ethicis Commentationibus in Genesim.* Vide *Cl. de la*

238 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
la Place de necessaria Parochor. in Ec-
clesiis suis assiduitate, & Residentia
edit. Parisiis 1655.

Ut verò ad peculiare pulsationes
procedamus, Religiosi hodie, horis
quidem nocturnis, *Tintinnabuli*, ac
Ligni pulsibus ad *Matutinum* exci-
tantur: quorum nonnulli Cantu etiã
pio, ac devoto, quemadmodum *Pa-*
tres Capuccini, & Franciscani strictio-
res. Citatus horum in *Hispaniis* pul-
sus, dictusque *Appelles*, ea nimirum
ratione, quia ex Igne purgante spi-
ritus olim apparuisse, spe quidem,
initio cantus ad perpetuam tran-
seundi Cælorum Beatitudinem, An-
nales docent.

De *Clericis, Minimis, aliisque* idem
refert Eruditus *P. Maggus de Sacr.*
Cæremon. to. 2 Opus. 1. Disquis. 12. qui
Virginum Theatinarum Venerabilis
Ursule Benincasæ Neapolitanæ, cujus
probavit spiritum *Divus Philippus*
Nerius, suo donans ipsam pileolo,
ob id quod pulcherrimè intepretat-
ur *id. Opusc. 2. 27.* Carminum hæc
adiicit exempla non iniucunda.

So-

Sorelle mie Care,

Deh senza dimora

Uscite à lodare

La Gran Signora,

Col Santo Bambino,

Che il Sole è vicino,

Deh care Sorelle

Giesù v'invita

La Notte è finita

Lasciate le Celle,

Non fate dimora,

Che spunta l'Aurora.

Et Religiosi, & Sæculares Canonici ad Sacras Horas *Tintinnabulo* vigilant, ex vulgatis. De *Canonicis Cæcopæ. Lucubr. Can. lib. 2. num. 57.* ubi de causis, qui *lib. 1. 41.* ait sono absoluto ingressum fieri in Chorum, quo signo non dato utrum haud accedentes mulctandi *lib. 2.* dispungit *num. 59.* & data hora, qua minus *Tintinnabulum* in sacello pulsari solet, videtur, & incuria non pulsato, eos tamen culpandos.

Regulares *minori Tintinnabulo*, quod vulgo non ulli, maximè *Etrusci*, appellant *Squilla*, tenentur accurrere. Orta verò inter diversi Ordines

di

240 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
dinis *Mendicantes* controversia circa
primum pulsus, pro expeditioribus
decisum. In quo vide *Boer. de Auctor.*
Magni Consil. nu. 87. & Crus. de Pre-
cedent. cap. 23. nu. 3.

Ad incruentum *Missæ* Sacrificium
eadem quoq; pulsatio canonicè in-
ducta probatur ex *Abbat. Ursper-*
gens. textu in *Chron. Addit.* ubi annū
pertingens 1238. *Eo tempore, inquit,*
Gregorius IX. Salve Regina certis Di-
vinae horis addi, Campanasque ad Eu-
charistiae confectioem, & laudes Vir-
ginis Dei Genitricis pulsari decrevit,
rem scilicet Ecclesiasticam reformatu-
rus. Quibus addit *Arnold. Wion Li-*
gni Vitæ lib. 5. Emblem. 23. in Urb. 11.
in Sacrificio ad mentes hominum
excitandas pulsari, ut genuflectant
&c.

In *Concionibus* ubique ex ritu ve-
tustissimo, ut ex *Ferrario*, laudato
jam ore. Et de *Indiarum* more
P. Maffejus lib. 5. ep. 4. Imperato, in-
quit, *majore Campana silentio, ut Con-*
cionator suggestum ascendit, tum vos
quoque sensim irrepsimus.

Quod si *Episcopus* sacris muniis
adef-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 241
adesse velit, ab ipso Tintinnabuli pul-
sus hora præscribēda, verum ad po-
puli opportunitatem. Fuit à Sacra
Congreg. resolutum, quemadmodum
Barbosa testatur de Canon. 32. 15. &
Ceccoper. 2. 41. qui num 57. tactum
Organi in Chori ingressu, majoris ho-
norificentia gratia addendum sub-
jungit; idque tunc, & in exitu pro
hilaritate quadam, hallucinatissi-
mos Hæreticos in *Hollandia*, & ma-
ximè *Amstelodamii*, *Hagæq; Comitum*,
servare pulsando, vidimus pluries, &
audivimus. Quanquam audax im-
piaque *Calvinistarum Synodus Dor-*
dracena anno 1574. ac 1578. Orga-
nica instrumenta in Ecclesiis Chri-
stianis removenda censuerit Jo: Ho-
ornbeckio pernotante in *Sac. Miscell.*
seu lib. 1. cap. 11. fol. 323. de *Psalmo-*
dia.

Ad Vesperas origo forsau ex illo
Psal. 54. Vespere & mane, & meridie
narrabo, & annunciabo, & exaudiet
vocem meam. Ad quem Prophetæ
locum *D. August. Vespere*, ait, *Do-*
minus in Cruce, mane in Resurrectio-
ne, meridie in Ascensione. E D. Hie-

L

201.

242 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
ron. etiam benè prosequitur: *Vespe-*
re cum Passionem suscepit, mane cum
resurrexit, meridie cum omni clarita-
te Virtutis suæ adimpleta Cælos ascen-
dit, & sedet ad dexteram Patris. Quæ
arrident cap. 17. P. Roccha, nec in-
congruè.

Processit deindè Tintinnabuli pul-
satio cum *Sacra Hostia* in Missa ele-
vatur, in *Gallia* quidem Christianis-
sima, sæculi duodecimi initio, quod
Gulielm. Paris. Episc. to. 7. Concil. Bi-
nii 1. 14. iis verbis prodit. *Sicut alias*
statutum in celebratione Missarum,
quando Corpus Christi elevatur, in
ipsa elevatione, vel paulo ante Cam-
pana pulsetur, ut sic mentes Fidelium
ad Orationes excitentur. Eodemque
tempore epif. 143. Ivo Carnotensis
Matildi Anglorum Reginæ gratias
agit, ex eo quia Tintinnabula Eccle-
siæ dederit B. Mariæ Virginis, ad ip-
sius Reginæ memoriam renovandã
Quando illa salutaris Hostia pro no-
bis redimendis in Ara Crucis oblata
per novi Sacerdotii Ministros in Do-
mini mensa quotidie consecratur. In
Germania autem pius ritus invecus

Gui-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 243

Guidonis Cardinalis, prius Abbatis Cistercii, & Coloniam Legati ad Ottonis Cæsaris electionem confirmandam, ope; De illo enim Cæsar Heisterbacens. 9. Dial. 51. sic scribit Bonæ consuetudinem instituit, ut ad Elevationem Hostiæ omnis populus in Ecclesia ad sonitum Nole veniam peteret, sicque usque ad Calicis benedictionem prostratus jaceret. Quæ refert etiam Anno Christi 1203. P. Reynald. to. 13. Annal., arduos prosequens laudabiliter Cardinalis Baronii labores.

Quo tempore in Italia hujusmodi mos initium sumplerit, incertum esse Card. Bona fatetur *Rer. Liturgic. 2. 13. 2. fol. 400.* Etiam si à nonnullis Honorio III., ut *Uspersgens.*, ab aliis Gregorio IX. adscribatur, opinante *Leandro Galganeo Jur. Publici 3. 62. 4. fol. 251.* De quò videntur *Crusius Tracedent. 23. 4.* Facili cursu tamen ab immemorabili introductam non dubitamus. Idq; gravi pulsu, & laudabilius trino quàm unico, ut ex pluribus novissime *D. Bernard. Bissius in sua Hierurgia to. 1. v. Campanula nu. 44.* Quod semel

L 2

mo-

244 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
moris est aliquando ante Sacratiffi-
mam Communionem, id gratis re-
ferente *P. Gauanto* 1. 10. 6. *Et Medio-*
lani, D. Carolus, ac Federicus, Borro-
mai, genere, Purpura, ac zelo pares,
& *Ecelesie Ambrosiane* firmissimæ
columnę, ferè in cunctis Diœcesis
amplissimę locis piè sãcivere quod,
cum in majori, aut Parochiali Missa
cœlestis Hostia cum veneratione po-
pulo extollitur, *Tintinnabulo* è sacra
Turri monerentur Fideles. Ad an-
tiquum aptantes institutum illud
Antistites ii, in veterum Scriptorum
lectione versati, & sanctiori disci-
plinæ additi, ut elegantè perno-
tat *Jos. Vicecomes de Antiq. Missæ Ri-*
tib p. lib. cap. 18. qui de vulgata apud
Italos consuetudine verbum facit.
Addens, majoris Missæ finem eo so-
nitu jampridem indicari consuevis-
se, testimonium proferens *Beroldi*
Mediolanensis in suis Manu exaratis
Cæremoniis, qui: *Finita*, inquit, *Mis-*
sa unus duorum Minorum Custodum
hebdomadariorũ vadit in Campanile,
& planè sonat *Tintinnabulum*, ut om-
nis Civitas cognoscat Missam majo-
rem

De Tintinnab. Nolano. Ca. 9. 245
rem esse finitam. Idque forsan ex ma-
jori erga Sacrum obsequio.

De ritu pulsandi cum ad Infirmos *Venerabile* defertur, absoluto calamo scribunt *Innocent. Cironius Decretal. Honor. III. 3. 24. de celebr. Miss. in Not. litt. B & C. fol. 176. juxta edit. Tholos. 1645. in fo. Ricc. Decis. Archiep. Cur. Neap. 25. p. 4. Ughell. Ital. sac. in Episcop. Prænestin. nu. 33. & Uvido de parè pag. 230. litt. D. ubi plura de de Inventione.*

Verū de *Campanulis* in *Processionibus* consuetis, consulendi *P. Novarin. laud. Encyclop. Epistol. nu. 50. fol. 11. ac Eveillon de Processionib. cap. 3. §. Campanulæ fol. 27. & ca. 29. §. Oratio fit vers. præmittuntur etiam fo. 269* ob memoriam forsan vetustioris vocationis *Fidelium formæ.*

At præfatus *Arnold. Wion*, de sonu tripertito dietim ad *Virginem* salutandam, *Casinsibus* Monachis merito arridens, ita prosequitur: *Institutionem pulsus Campanæ, qui fit Vespere, mane, & Meridie, vocaturque Ave Maria, ex Schola Benedictina manasse indicat Campanula illa,*

L 3 que

246 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
quæ sub brachio dextro ejusdem Pontificis
visitur &c. Urbani scilicet II.
qui ex *Ciacconii* historia, circa annum 1090. floruit. Aequivocum tamen illud est symbolum, adversus quod instituti nostri minimè est calumum adsumere. Alii à *Gregorio IX.* morem derivant, & à *Ludovico XI.* Gallorum Rege, *Roberti Gagui* ni fide *Hist. Franc.* 10. 12. Nonnulli ab *Honorio III.* de quo *Genebrard. Chron.* 4. Anni 1227. Plures Meridianum à *III. Calixto*, subrepta scilicet anno 1455. à *Mehemete II.* Turcar. Tiranno *Constantinopoli*, *B. Jacobo à Marchia*, *Divo Jo: Capistrani* suffecto, ut ex *Chron. Francisc.* p. 3. 4. 21. fol. 278. Et à *XII. Joanne Vespertinum*. In quo non penitèns cōsentiunt *pol. Verg. de Inv* 6. 12., *Platina*, ac præfati Scriptores. In eadem sententia pro *Vespertino* stat *P. Canisius in de B. V. Maria lib. 5. cap. 27.* Meridiani, ac *Matutini* Auctores incertos agnoscunt plurimi. Videndi tamen *Crus. de Præcedent.* 23. 4. & *Caserr. Synthem. Vetustat. ad diem 1. Maii n. 4.* fol. 128. In abdito etiam quota hora

Ca.

¶ De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 247
 Gabriel Archangelus B. Virgini ac-
 cesserit . Ob eam causam pullus ma-
 tutini , ac vespertini consuetudo
 ex Ferreolo Locrio 7. 13. Marię Au-
 gustę , & Jo: Azorio Instit. p. 2. lib. 1.
 cap. 17. Et ex Indiis clarissimus scri-
 ptor P. Maffeius , ep. 9. Ubi verò An-
 gelicus Hymnus intonuit, cōfestim Aera
 Campana vi summa pulsantur. In Ro-
 mano Germanico Imperio , & apud
 Gentem illam Meridianus passim
 pulsus alius est à Matutino , ac Ve-
 spertino , in memoriam Dominicę
 Passionis, ut Jodac. Lorichius Fribur-
 gensis P. flor tradit in suo Theo-
 log. Thezaur. V. Campana pag. 467.
 vol. 1. Nos vero apud Noricos alios-
 ve Augustanę , ut vocant , & Aca-
 tholicę Confessionis , iis horis Tintin-
 nabuli pulsus quosdam audivimus ,
 quos ad diei partes tantum potissi-
 mas distinguendas, ab iisdem curio-
 sè didicimus . De aliorum pulsuum
 pietate ad Virginiis honorem, appli-
 canda sententia Bernardi Homil. 2.
 super Missus est , ubi semper melli-
 fluè, In periculis inquit, in Angustiis,
 in rebus dubiis , Mariam cogita, Ma-

248 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
riam invoca. Non recedat ab ore. Non
recedat à corde. Et quæ prosequitur
non desinas videre.

Majori autem, vel minori *Tintin-*
nabulo juxta loci consuetudinem,
triplex illud signum tradendum, ic-
tibusque *in Urbe* ac *Neapoli* tresde-
cim, duodecim scilicet pro *Virginis*
privilegiis, apud *PP.* maxime *Regu-*
lares Clericos admodum cultis, &
postremus ad finem, ac surgendi tē-
pus monendum ex præfato *Franc.*
Ma: Maggio habuimus de *Sacr. Cæ-*
remon. to. 1. disp. 3. fol. 17. ubi de aliis
consuetudinibus ad majoris Eccle-
siæ signum sequendum, præsertim in
majoris hebdomadæ sabbato. Dixi-
mus ad *surgendum*, nec inutiliter, cū
flectamus genua exceptis diebus
Dominicis ac Paschali tempore,
quibus stando preces recitamus. *Id.*
Maggius, qui in suis *Centum Disqui-*
sit. de Mensa, caput ad eum pulsum
detegendum in Mensa, & ab aliquib.
etiam surgendum eruditè probat.

Ad quem pulsum dives *Indulgen-*
tiarum sacrarum Thesaurus. Cente-
ni namque dies ultra septem reci-
tan-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 249
 tanti eo tempore *Ave Maria*, & ad
 quamcumque *Hora Canonice* pulsa-
 tionem. Ex eod. *Maggio to. 2. sive de*
Offic. & Choro Opus. 1. disquis. 3. In-
 dulgentias verò plenarias in eo si-
 gno ad solis occasum recitanti tri-
 pliciter Angelicam salutationem, *M.*
 cū Versiculis consuetis *Angelus Do-*
mini &c. tradunt nonnulli *Adrianū*
VI. concessisse, recensque confir-
 matas. Et quanquam plurimæ à lau-
 dabili *Innocentii XI.* sanctæ memo-
 riæ censura suspensæ, vel abrogatæ
 fuerint: aliarum tamen fecundus a-
 pertus est ager, de quibus authenti-
 ci ex Tribunali non veteri prostant
 Cathalogi. Scimus *Gregorium Pon-*
tificem IX. de quo scripsimus *Vati-*
cane Basilicæ Tintinnabula fudi jus-
 sisse, mandasse quoque ut in pulsu
 ad solis occasum *Hermannii*, ut vo-
 lunt, *Contracti Præcatio Salve Regi-*
na, in qua verba quoque *O Clemens*
&c. in Ecclesia Cathedrali *Spirensi*,
 quâ bis ex affectu pio invisimus, *D.*
Bernardus adiunxit, ipsa Deipara iis
 verbis *Ave Bernarde* splendide ad-
 probante, caneretur. Ex *Alphonse*

Ciaccon. editione in Urbe novissima
 1677. to. 2. fo. 70. litt. F. ubi *Victorell.*
 in *Addit.* fol. 73. litt. A. post *Abb.*
Uspereg. ac Genebrard. Chronol. lib. 4.
 Validissima tamen Angelica tunc
 salutatio adversus Cacodemonem
 ejusq; insidias ac proestigia, ut *Bins-*
feldius lib. de Confess. Malefic. p. 2. dub.
6. Remig. 1. Demonol. cap. 26. aliique
 tradunt.

Eodem signo per horam, vel al-
 teram pluribi, ad Preces pro iis in
 mortis agone constitutis, piissime
 nunc prævenitur. Sic *Nolæ* ipsius re-
 petito *Pauliniani Tintinnabuli*, hora
 vicesima prima, triplici ictu nosmet
 audivimus.

Pluribus autem in locis in pun-
 cto seminoctis hujusmodi signum
 datum, velut *Neapoli* ex grandiori
S. Martini Carthusiæ illius insignis,
 Monachos ad Matutinas horas pri-
 mum vocante. Quo indicio valet, an
 die noctuque, juxta penales Prag-
 maticas, malefactum. Notavit *D.*
Ces. Calà. p. 4. 34. de Feriis, & vide ali-
 quot in libello Anonymi, seu *Disqui-*
sitione de Nocte, *Bremæ* edito anno

1652.

De Tinnab. Nolano. Cap. 9. 251
1652. ubi & de Gallicinio.

In solemnibus gaudii signum Tinnabulis Divinorum Officiorum, celebrationes indictas illud *Guilielmi Neubrigens. 2. 33.* optimè suadet. Hoc latè pervulgatum, atque in cunctis Anglorum Provinciis gratè susceptum est, Campanis pro solemnibus Lætitia concrescantibus. Universim enim ea signa lætificant: ad quod *Guilhelm. Briton. Philippidos* illud facit *lib. 12. V. 244.*

Nec solum cantu, vel gestu corporis
ardor

Exprimitur mentis; verum per Ca-
stra, per Urbes

Classica per Vicos resonant, ut mul-
tuplicato

Concentu majore sono se vota reve-
lent

Similiter in Quirinalib. Carm. 28.

Metellus

Et gavisorum cecinere chori Mona-
chorum

Movendo signa, quæ dedit Cam-
pania

Sic Areostus Can. 46. St. 2.

Sento venir per allegrezza un tuono

L 6

Cbc

252 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
Che fremer l'aria, e rimbombar fa
l'onde

Odo di Squille, odo di trombe un-
sono,

Che l'alto popolar grido confonde.

Henricus Huntidionens. lib. 7. de Hen-
rico Rege Perstitit, inquit, in campo,
donec optimates hostium capti sunt, &
ante pedes ejus positi. Reversus vero
Rothomagum, in signorum sonitibus,
& Cleri concentibus, Deum, & Domi-
num Exercituum benedixit. Tintin-
nabulis enim sonantibus Principes
summi excipiebantur ex Barth. Eru-
ditissimo Animadvers. ad p̄fat Brit-
ton. fol. 729. textum proferens Aucto-
ris Addition. ad Lambertū Schaffna-
burgens. in anno 1184. ubi Rex, in-
quit, sicut instituerat profecturus in
Poloniam venit Halle. Ubi, dum cum
Processione suscipitur, ruptis funibus
Campanæ cessaverunt: ingentem, &
forfan indiscretam explicans Læti-
tiam.

Exceptos Cæsares pios, indefinitè
probat Novarin. Schediasm. sac. prof.
1. 27. nu. 132. fol. 39. Sic Romæ, velut
altera Saba ab Alexandro VII. Pon-
ti-

De Tintinnab. Nolano Cap. 9. 253
tificio Salomone, *Sereniss. Christina*
Svecorum, Vandalorum, Gothorum-
que Regina sapientissima, augustè
admissa. *Comes Gualdus Prioratus*
scribit. Et Canonici Juris Interpre-
tum sententia communis est, signum
esse quandoque Honoris, & Gaudii
Tintinnabuli sonitum, quo processio-
naliter Viris Principibus, ac Majo-
ribus aliis occurritur. De hujusmo-
di *Patriarcharum, ac Prælatorum*
adventu scribunt *Zabarella, Hostien-*
sis, Abbas, Bellamera aliique in pri-
mo *Decretal. lib.* jam sæpe laudato
de *Custod. Offic. cap. 1. De Imperatoris*
& Regum, exempla post *Surium* in
Sanctorum Actis per *PP. Bolandum,*
Heuschenium, & Papebrochium, in
feraci, & curioso quidem Musæo
Antuerpiæ compilatis, atque à nobis
invisis. Quemadmodum sequuta
Electio ad munus publicum, Viri cu-
juslibet insignis, ac meritis fulti. Ob
Victoriam, ac Triumphos de Fidei
hostib., ac similia. *Fagnan. in præf.*
cap. 10. præd.

In *Episcoporum, & Abbatum* ac-
cessu, per *Ecclesias* ipsis subditas ibi-
que

254 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
que pulsatum, in *Monastico* legitur
Anglicano to. 3. pag. 164. ac 334., &
Matth. Paris. ex anno 1245. in *Lit-*
teris Innocentii Papæ ad Lincolnens.
Episcopum, ut cum *Tintinnabulis* re-
verentia sibi tanquam Patri exhibe-
retur mandatum, fol. 463. scribit.
Qui anno 1240. refert *Anglorum*,
Regem Ricardum, Anglię *Accone*, in
Tintinnabulorum classico, & cantu
Ecclesiastico receptum. Videndus
omniñò *Turonens. Gregor.* 6. 11., &
quisquis alius per *D. Du-Fresne* p. 1.
Glossar. fol. 711. fideliter indigitatur.
Quę consuetudo jure præscripta,
hoc ævo ferè ubique observatur. Idè
in summis Sacrorum Ordinum Pa-
tribus, Cœnobis, vel Conventus Vi-
sitantibus: quod Nobis pro *Sereniss.*
Parmae Duce urgentibus, in *Altamu-*
ræ Principatu, ac Urbe apud *Ap-*
pulos, in *Reverendissimor.* Magistri
Generalis *D. Augustini*, & Commissa-
rii *D. Francisci* accessu, hilariter ac-
tum.

Romæ Sanctissimus Pontifex, sive in
Rheda, ut cum duob. nonnunquam
S. R. E. Cardinalib; sive in lectica, vel
sede

fede frequentius, plateasque pertrās-
siens, præcedente nobili selectoque
Equitatu, *Tintinnabulis*, Templorum
quorumcumque, flexisque obvian-
tium genibus, quibus peramanter
Benedictionem elargitur, lætissi-
mè excipitur. Cujus felicitis fausteq;
*Electio*nis nuncio adveniente, cuncta
hec ærea signa *Neapoli*, & apud fi-
deliores Orthodoxos pulsata. Ip-
sius obitum autem in Urbe, *Capito-*
linum, seu excelsi Magistratus *Tin-*
tinnabulum grandius enunciat: cete-
ra vero per Orbem Catholicum.

Nos minimi, pro *Sereniss. præfato*,
Parmae, ac *Placentiæ Duce*, in *Dux*
Regia Neapolitana Alegati, *Alta-*
mura Principatum Urbemque non
semel invisentes, grandiori sum-
mi Templi *Tintinnabulo*, ceterisque
minoribus, populo ad quatuor mil-
lena capita, & ultra, Ecclesiæ Vi-
ris, Patriciisque, Antistite sacro, ac
Prætoribus occurrentibus, honestè fui-
mus admissi.

Et *Principum*, selectis quidē ac su-
premis *Ministris*, Honorē hunc præ-
standum (ubi præsertim maxima eo-
rum

256 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
rum viget Jurisdictio, & qua potiffi-
mum, ex *Caroli V. Cesaris, & Philip-
pi II. Hispaniarum Monarcæ Indul-
tis plurimis Supreme Farnesie, Regii,
Augustiq; Sanguinis Prosapia, Heroi-
bus quidem Serenissimis, Nos met im-
meriti fulgemus*) volunt quoque Do-
ctores notæ melioris: iidem adden-
tes, in Templo, vel Basilica Sedem,
locumq; præstantiorem, extra Cho-
ri Cancellos, seu Sanctuarium om-
ninò deberi. Sic, per Sacrorum Ri-
tuum Tribunal decisum refert *Pi-
gnatell. Consult. Can. 7. num. 28. ac Pa-
nimoll. Decis. Eccles. 1. Annot. 11. n. 34.*
*ubi, & quod Incensum, ac Pax dan-
tã: & si ex Prælatorum albo fuerint,*
vesteque utantur prælatitia, vel Ca-
pitis cujusvis Provinciarum Guber-
natores, turificandi ante Canonicos,
& ante Generalem Vicarium.

Aliàs verò præcipuas Signorum,
vel Pulsuum causas, ac rationes nar-
rantes, dicimus longè hinc Majus
Neapoli Tintinnabulum D. Laurentii
mulierum partum monuisse, ut Fi-
deles pro fælici fætu preces funde-
rent, meliori quidem sorte quam
Ethni-

Etonici in *Junonis*, ac *Lucinæ* olim templo, ut *M. A. Surgentius* in sua *Neap. Illus.* 1. 11. 34. Hodie tamen facit cuncta *Ecclesiarum Aera*, quò major extat *Pietas*, eadem pro causa dant ibi signum *Ave Maria*.

Post *Partum*, ac *Baptisma*, sacro unguuntur *Chrismate Fideles*. Ad quod *Sacramentum* alicubi hodie hoc pulsu laudabiliter vocari. De antiquo autem more *Ord. Rom. Auctor de Div. Offic. in die Jovis Sancti* sic scribit *Ipsa die sonentur Campanæ, sicut mos est diebus solemnibus, ut omnes veniant ad Ecclesiam, in qua Chrisma mos est consecrari. Honor ex multitudine populi decusque accedebat functioni, ex Jos. Vicecomite in Observ. Eccles. de Antiq. Confirm. Ritib. lib. 1. cap. 22.*

At, *Contagiosæ Luis* tempore, cui perpetuò mors imminet, preces tintinnitu significatas *D. Carolus Borromæus* mandavit Sanctissimè in *Act. Mediol. p. 1. Conc. Provinc.* Qua *Romæ* grassante anno 1657. horis vespertinis, Hymnisque sacris, cum Indulgentiis emissis *Alexander Pa-*
pa

258 *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*
pa VII. eodem cum signo Fideles, ut
orarent moneri iussit. Preces indi-
viduales tunc legendas adfert *P.*
Maggius in laudato de *Sacr. Cærem.*
to. 1. Disquis. 12. fol. 87.

In *Jus per Tintinnabulum*, vel *Tubā*
vocari, præter praxim *Urbium* qui-
dem præstantiorum, ex *Boer.* discimus
decis. 230. Marant. in Specul. atque
Cæs. Calà de Feriis qu. 3. nu. 60. Con-
stat præsertim in *Curia Urbis Capi-*
tolina, & *Magne Neapolis Vicariæ.*
Videndus *Baron. lo. sæpe laud. de Ci-*
tat. ubi, & de Parlamento, atque
Capitulo.

An in signum Supplicii similiter
pulsare fas sit, ut de *Magn. ead. Curia*
Neapolitana prolatum est, pluribus-
que in locis *Italiæ* maximè consue-
tum, *P. Diana* coordinatè dispungit
to. 8. tract. 8. Resol. 3. pro affirmativa
præsertim.

Et cum *Divina Justitia Bellorum*
tumultibus, & apparatus homines
ad *Patientiam* invitet, pulsantur ali-
quando *Tintinnabula*, manu *sacri Cu-*
stodis, ut laicali mandato milites ad
Bellum prodeant. Vulgo dicimus
ad

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 259
ad *Arma*, & scribit Zerola in *Praxi*
2. verb. *Campana*. Sic agitur, dum à
Locustarum molestia, Principe man-
dante, per quoslibet de populo,
purgandi sunt Agri. Primo casu Epi-
scopi facultatem ad id impertiuntur
absque metu *Irregularitatis*, etiã
si mors per accidens sequatur, hoc
enim hortari est ad defensionem ju-
stam, non occidere. *Ad tex. in cap.*
falsas de penit. dis. 5. qui tamen tex-
tus parum facit ad materiam. Mo-
net verò Episcopus *Rebuff. tit. de*
mittendo in possess. nu. 32., ut prius
circumstantias moderent, nec in eo
concedendo sint leves. Censuram
incurrit quidem ad *Arma* pulsans,
vel pulsari mandans delinquētis ca-
piendi gratia, cum hac de causa is
moritur. Ex *Majolo de Irreg. 2. 10.*
Quaranta in Summa Bullarii v. Cam-
pana, & ferè communiter.

De tempore, ac effectibus scribunt
Novar. qu. est. for. 112. 1. & in Prag.
1. de Perseq. Malefact. 2. & seqq. Dan-
za Pugna DD. to. 1. & 2. cap. 8. Baron.
ubi infra. Capon. Discept. 33. 25. tom. 1.
aliique de *Armis* ad sonum depo-
nen.

260 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
nendis Savelli Pratica Uniuersale §.
Derobati nu. 1. fol. 137. ubi de Stylo
Ducatus Florentini, & §. Otrinu. 3.
fol. 297. In qua pænali materia pe-
culiaria ubique adsunt Jura, quæ
Eruditionis gratia videre prodest.
Ipse tamen Sabellus litt. T. §. Titolati
nu. 1. fol. 403. de uniuerſa præſtantio-
rum Aulicorum Sereniſſimi Magni Du-
cis Immunitate, gladio tantum, ac
pugione ad tinnitum uſque eorum
famulis permiſſio.

An ejus ſonitus credulitas, à pena
excuset *Armorum, Bertazzol. respon-*
det Conſil. Crim. 46: nu. 10. to. 1. nega-
tivè, cum quis juſtè credat id ſibi li-
cuiſſe, unde ceſſat dolus ex traditis
per Bartol. l. 1. §. 1. 2. 2. ff. quis teſt. juſſ.
ſue. Ceſſat quoque pænna, ſi alibi pul-
ſetur, & non ubi Arma deferuntur.
Ita Baron. in pluries laud. to. 2. de
Citat. Add. ad qu. 10. nu. 8. ampliãns
Statuta ſtriçtè interpretanda, ſicquè
minime contumax, qui feria quinta,
ac ſexta majoris hebdomadæ ſilen-
tibus Tintinnabulis defert Arma. Vi-
deatur Guazzin. ad Defenſ. Reor. 3.
3. nu. 11. qui tuetur anteriorem po-
ſte-

sterioremque consuetis horis pulsum
haud nocumentum præstare. Nec
Surdo unquam obesse cum Armis
detecto, si talis fuerit à Natiuitate,
perinde enim se habet, ac si captus
fuerit, ubi audiri *Tintinnabula* ne-
quiverât; quicquid jocans de Surdo
ad Sonum, vel Musicam percipien-
dam *Experimētalis P. Schotti Magia*
to. 2. p. 2. lib. 3. synt. 3. pag. 4. fol. 166.
tradat, ita quod per ipsum dentibus
apprehensa cheli, vel testudine, alio-
ve longi colli sonoro instrumento,
strictove in extrema parte in sonum
per alium concitata, sonus, ac har-
monia-cum delectatione percipia-
tur; Aer enim externus cum inter-
no implantatoque per oris foramen
ad palatum intra acusticum orga-
num cum aere communicationem,
ostendit, nervum afficiens, ac sensa-
tionem causans. Et Monochordo
ipsum intervalla Musica exhibere,
posse quæcumque, *Bettinius Apiar. 10.*
Prog. 1. Prop. 1. ac 2. scripsit.

Ignis timore idem consuetum, ut
sepe contingit, maximè apud *Ger-*
manos in ligneis ædibus: quo casu ex
tin-

262 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
tinnitu monentur electi Viri ad au-
xilium Aquis præstandum, ut Vigi-
les olim. Nonnihil ex Poeta *Areosto*
Jo: Bonifacius de Ratione loquendi per
Nutus Italicè producta p. 1. fo. 317.
iis ejusd. Poetæ versibus.

*Qual è colui, che prima ode il tu-
multo,*

*E de le sacre squille il batter spesso,
Che vegga il Fuoco à nessun' altro
occulto,*

*Ch' à se che più gli tocca egli è più
presto.*

Moniales quoque sic congregari
probant ex *Concil. Mediol. Bengens, &*
Pinssonius de Benef. p. 1. 2. 59. fol. 151.
Studiosos vocari ad Athenæum *Ja-*
cob. Mindendorp. Academiæ. Uniu.
orb 1. 11. fol. 62. aliique similiter, nec
diffimilibus causis.

In Bacchanalibus Romæ, & pro-
deunte Senatu cum Braviis, seu præ-
miis Cursorum, bini *Tintinnabuli*
Capitolini signum lætissimum.

PP. Societatis parvo eode ære, *Re-*
gum Legatos, & S. R. E. Cardinales in
torum domos admittunt, ubi singu-
lis horis, & citius hoc pulsu tempus
opti-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 263
optimè dividunt. Alii Regulares, ut
Prædicatores, Conventualesque Ro-
mæ, simili planè forma Purpuratos
Patres ad juridicos cætus, vel sacra
accedentes, honestè ducunt.

Pro *Defunctis* pius quoque & non
novus *Tintinnabuli* sonus, cum, &
Ethnici in Funeribus *Tuba*, vel *Tibia*
canerent, in mæstitia formam apta-
ta. Hinc *Propertius* 4. de mortuali
Cornelia pompa tanquam de pau-
periori

*Si, mestæ cecinere Tubæ, cum subdita
nostrum*

Detraheret læto fas inimica caput
Et argutius eodem loco de Eque-
stribus

*Nec mea tunc longa spatietur ima-
gine pompa*

*Nec Tuba sit fati tanta querela
mei.*

In præstantioribus eadem *Tubæ*
ufos Hebræos ex *Matthæi cap. 9.* pro-
bare studet *Martin. Geierus* de ipsorū
Luctu fol. 77. ac *P. Mendoza* in *Viri-
dar. 8. 2. lib. Saturnal. dec. 8. num. 16.*
patentque nonnulla in *Variis Tho.*
Bartholini de Unicornu Observationib.
& apud

264 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
& apud Juniores in de *Antiquorum*
Tibiis. Græci enim, ac Romani *Aeris*
Finnitum defunctos juvare cense-
bant, quod *Theocriti Scholiastes* an-
tiquus docet: utpotè purus, & Spe-
stra avertens, quemadmodum supe-
rius retulimus, & *Ovid. iis Fastor.*
carminibus 1.3.

Quocumque aspiceres Luctus gemitusque sonabant

Formaque non taciti Funeris instar,
erat.

Et *Lacones* Rege defuncto *Lebetes*
pulsabant ex *Plutarcho*, & aliis
apud *Anglos* Ritus jampridem solè-
nis in *Monialium* obitu *Tintinnabu-*
lum sonare, docet *Beda 4. Hist. 23.*,
& videndus *Albert. Pighius* in ejus
Regni Histor. Undè apud *Nostrates*
Adagiū profluxit, quod *Moriturus,*
citò faciet sonare Campanas: de quo
Aligherii Purg. 8. ad *Vespertinum,*
pulsam diei obitum, quasi lugentem
lepidi versus,

E che lo novo peregrin d'amore
Punge, s'ode squilla di lontano
Che paja il giorno pianger che si
muore.

Alii

Alias ob causas plausus *Tintinnabuli* sono, ut agunt *Luca* in *Etruria* ex altera noctis, ad Aurorā usq: ære alieno vincti, qui ex Reipublicę beneficentia immunes, tunc valent concordias cum suis Creditoribus inire. Senatus ibi Turris egregia, cū *Nolanis* equidem perfectissimis, ut in præclarioribus Italię Urbibus. Alias Episcoporum permissu, Sacris suppletur.

Item summi Templi *Mutinensis* majus *Tintinnabulum* secunda pro cuiuslibet mensis calendis feria pulsari consuetum *Alberti Boschetti* Episcopi decreto, aliis de mane cunctis, & pro populo convocando silentibus. Quod à P. *Ughellio Ital. sac. to. 2. pag. 157. lit. B.* authenticè refertur.

Londini in Anglia post tertiam matutinam, penso in Turri ad *Bursam* (Platea cum perystilio intus forisve, & subfornicatus locus est Mercatorum) *Tintinnabulo* quotidie vocatur; quod pluries audivimus, ac vidimus. Quemadmodum *Florentię* ac in *Magni Ducis Etrurię* ditone Felicissima universa. *Mercatus* eo

266 *Abb. Io: Bapt. Patichellii*
sono. Sic *Savelli* nella *Prattica Uni-*
versale 1. fol. 65. ubi de consuetudi-
ne, & fol. 219. nu. 2. ac 3. quod antea
contrahi nequeat.

Verùm, ad *Nundinarum* privile-
gium, ne Debitores maximè gravē-
tur eo tempore *l. un. C. de Nund.* ad
decennium Romano Jure, Saxonico
vero ad trigessimum primum annum
ex *Vesembecio paratitl. eod. tit.*, cum
postea cuncta privilegia sint præscri-
pta. Libertas in *Hollandia* perdurat
quousque publici signum *Tintinna-*
buli auctoritatè Magistratus perdu-
ret; tunc enim quilibet se potest pro-
videre ad *l. non dubito ff. de Captiv.* *Jac-*
cob. Vānter Gracif Syntag. Jur. Publ.
cap. 29. num. 8. Quod ut melius no-
tum fiat, eo signo mos est illas in-
choare, ac finire apud quamplures,
ut de celeberrimis *Francofurti ad*
Menum, *Lipsiæ*, alibive apud Ger-
manos. *Berlich. p. 1. concl. 53. 14. E-*
verard. cons. 31. & Carpxou. Juris-
prud. Polit. const. 30. defn. 24. testan-
tur.

Is pulsus, quem *Saraceni*, ac *Tur-*
æ sacrorum Rituum Christianique
no-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 267

nominis hostes acerrimi perpetuo odio habent ex *Ambros. Morales ad l. 1. Memorial. Sanctor. B. Eulogii n. 18.* etiam significavimus, ab invidis jugulatur Sectariis causa maxime funebris pompæ, & *Synodo vetante Dordracena anno 1574. cap. 47. Cacci Papistici* titulo, etiam si nonnullorum ex iis, in cadaveribus efferendis consuetum, ut *Londini ex Vest-Monasteriensis Turris* concentu, & in oppidis quibusdam *Inferioris Palatinatus* apud Protestantes mortuali non modo, verum & piis Sacrificis aliis de causis, etiam preces fundendi, aut nobis relatum curioso aure observavimus. Valere aiunt *Stockfletus 26. fol. 135. & Jo. Stadem Quenstedt Doctor Wittemberg. de Antiq. Varior. Ritib. sepulchral. pag. 103. ac seqq.* ad Fideles commonefaciendum fragilitatis humanæ: quos cohortari ad comitandos defunctos, seu ut funus indicetur, populosque ad illud ducendum vocetur: vel pro iis preces fundendas, jure volunt *Durrand. p. 22. 4. & 23. 14. Gulielm. Bernard. lib. de Sepultur.*

268 *Abb. Io: Bapt. Pacibelli*
Exequiis, &c. Samuel. de Sepultur. late
trè Tract. 2. conclus. 4. fol. 387. aliique
eundemque pulsum exclamatorias
voces Defunctorum in lib. de Purgato-
rio sub fin. Tavernerus appellat: quia
sane prodest, utpote ad preces in-
directo juvamine excitativus. Plu-
ra videnda apud Jo: Severanum lib.
cui Titulus Pretiosæ Mortes Iusto-
rum. Conferre quoque ad Vivorum
solatium, dignitatemque, ac solem-
nitatem Funerum ex D. August. p. de
Civit. 12. & lib. de Cura pro Mortuis
agenda cap. 2. Honorio de Anima Gem-
ma 4. 116. & ornatius ex P. Rainau-
do in Heteroclit. spiritual. 2. 7. seu
Oper. to. 15. fol. 412. & seq.

Varia est proinde in Ecclesia pul-
sandi forma præscripta; siquidem
pro Pauperibus, & infimæ sortis
hominibus vna, pro majoribus, Pa-
triciis, ac Principibus alia, & so-
lemnior. Sic pro Viris, Fœminis,
Clericis, Laicis, omnino diversa,
alicubi saltem. Qua in re Samma-
rin. consulendus in *Thesauro Sacer-*
dotali p. 3. tit. de Campanis. Etiã si bis
in morte mulieris pulsari, ter Viro
vita

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 269
vita functo *Bongi. de Numer. Myster.*
pag. 153. adnotaverit ; servato ubi-
que Regionum more , vel tintinnan-
do, ut Rome, vel brachiis-laxatis, ut
Neapoli . In Principum morte, sta-
tim, ac expiraverint , alibi dùm fu-
nus deducitur: alibi vero utraque
vice idem pulsus. Militibus , juxta
gradus, ex bellicis instrumentis, mes-
ta, seu funebres explosiones additæ:
quemadmodum ex majoribus tri-
plicis Arcis tormentis, singulisque
horarum quadrantibus flebili sanè
murmure , in obitu Excellentissimi
semperque recolendi Proregis , &
Capitanei, ut vocant, Generalis, Mar-
chionis Carpii curiosè , dolenter ta-
men Neapoli commorantes audivi-
mus .

Sanciendum tamen in Funeribus,
ad loci consuetudinem, *Tintinnabu-*
lorum pulsum *Paulus Pontifex V.*
mandavit : adfertque in *Ceremonia-*
lib. Totinus 1. 3. 42. post Duran. Div.
Offic. 1. 4. 13. ubi causas explicat,
monetque sonum adhibendum cum
Cadaver ad Ecclesiam ducitur , ac
in tumulo deponitur : quo tempore

270 *Abb. Jo. Bapt. Patichellii*
alicubi tinniendo, ut in Urbe; alibi
vero laxatis funibus, quemadmo-
dum Neapoli. Et, *Vienna Austriae*
grandiora curant, praesertim summi
Templi, brachiis quidem solutis, &
ingentibus ad florenos centenos
sumptibus. Efflato spiritu moneu-
dum sic statim ad Salutationis An-
gelicae formam diximus, ex Nostra-
tium praxi, & ex traditis per P.
Maggius de Sacris Caeremon. tom. 1.
Opusc. 1. disquis. 11. fol. 77. Capitulum
autem Canonorum statuere non
posse, quod grandius *Tintinnabulum*
quod dignius parvo habuit *Rota*
coram Bichio decis. 566. num. 16. ubi
quod ejus pulsus tribuit praecedentiam,
pro Patriciis tantum pulsetur
Ceccoper. probat Lucubr. Can. 4. num.
197. ac seq. ubi tamen minimè im-
probandum statutum illud ad fune-
bres Processiones quam Capitulo
convocato adhibendi; etiam si, ad
Processiones cunctas per illud voca-
tio. Ex *Novarino Encyclop. Epist.*
8. 50. Ubi si *Curati, & Capellani* par-
vo, *Canonici* grandiori. *Ceccoper. 1.*
num. 203.

Quæ

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 271

Quæ pullatio cum cæteris *Funeris* impensis repetenda probatur per *Gloss. Angel.* aliosque in *l. si ex re 9. fin. ff. de stipul. serv. l. at si quis Labeo ff. de Relig. & sumpt. Fun.* & sequitur *Vivius decis. 307. nu. 3. & 4. lib. 2. fol. 415.* habitoque conservationis, & refectionis respectu in casu hoc non nihil exigendum *Philipp. Knipschild.* scripsit de *Jure & Privil. Civitat. Imper. lib. 5. cap. 20. n. 54.*

Et quia hujusmodi excitativum *Defunctis* est valde proficuum, media vel prima noctis hora pio tintitu de Animarum in Purgatorio cruciatibus fit mentio. Quem frugiferum morem jam ubique propagatum in patriis Ecclesiis primum invexisse *Mariam Laurentiam Longam Neapolitanam D. Cajetani Discipulam* admodum venerabilem *P. Jo: Rho lib. 1. Exemplor. 4. 12.* narrat, & ex *P. Silos Hist. Clericor. Regul. lib. 5. fol. 171. Quartus de Benedict. tit. 2. fol. 221.* citra dubium, quin tanti Magistri ope, & consilio: ac *P. Maggus 1. 1. 11 fol. 80.* Ritumque præconito dignissimum in Indias

272 *Abb. Io: Bapt. Pachelli*
Apostolico sane spiritu transtulit
D. Francisc. Xaverius, ut *P. Horat.*
Tursellin. 2. 11. in ejus Vita .

Imò, non tantum ubique pro De-
functis, verum ad Christi servatoris
obitum ac merita memoranda pro
iis, qui in postremo vitali certant
spiritu, valdè frequens pluribus in-
locis, hora vicesima prima piissimus
pulsus .

Ad convocandam itaque Populi
multitudinem, Verbumque Dei au-
diendum præsertim sonus hic adin-
ventus . Per *Fagnani* explicata in
*cap. Patentib. num. 12. ac 22. de Pri-
vil. & Franc. Bernard. Ferrar. de Ri-
tu Sacr. Conc. c. 7. Quo, Præconis vel
Nuncii vice, Collegia seu Universi-
tates ad certam horam præter jam
adductos auctores Narbona in Ho-
rogr. Jur. Anteloq. n. 38. ubi id actò,
etiam infra duplicem partem posse
dum oporteat eligi, vel negocium
diffiniri. Cobell. in Bull. Boni Regim.
31. 129. de obligatione etiam sono
inaudito. Qua in re videndi, & quo
ad alia de varia pulsatione, Baron.
de Citat. to. 1. q. 10. & to. 2. & 3. in
Addit.*

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 273
Addit. ad eand. qu. 10. Philipp. Knips-
child. de Jurib. & Privil. Civit. Imper.
5. 26. 62. Id. Fagnan in cap. Custos Ec-
clesie num. 3. & seqq. de Offic. Custod.
Zanch. de Privil. Eccles. 40. Giballin.
de Censur. Disq. 7. qu. 14. consecr. 16. fo.
371. aliq per eosa. alleg.

Quietis in Hispania, & in parvis
locis ibi, Tintinnabulum, singulis no-
ctibus per horam, & hyemalibus à
nona ad decimam pulsandū: post
quam, & errante Campanario quem-
quam depræhensum puniri, dixit
Narbona. Hora 1. 91. & 99. & hora
9. 6. qua hora 9. fol. 183. comedendi
consuetum eo sono indicari. Verum
hoc ad libitum, seu juxta peculia-
res Familiarum, ac Regionum con-
suetudines. Juxta quas etiam, à Pre-
latis Regulariū quamplurimis sur-
gendi à mensa, ac per minus Tintin-
nabulū super illa pēdens, tempus si-
gnificatur. Et ad Cænaculi valvas
Apostolici Visitatores aduertunt.

Ad Ignominiam tandem Gentibus
significandam Tintinnabula sonu re-
cepta: in re tamen gravi, ut in Ex-
communicationis majoris censura; Sic

M 5 enim

274 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
enim non levi culpa adstricti, ut
Pontificia docent Jura, ab Episco-
pis inter pulsationes quasi mortua-
les, diebus festis publicè, veteri etiam
ævo declarati, quasi Dæmonibus si-
miles, ad fidelem humanumq; com-
mercium pro indignis habiti. Ante
quinque sæcula ritum ab *Innoc. III.*
observatum, Populos, ac Principes
varios eo vinculo universim nuncia-
ri mandante. Quod ex *Biblioth. Va-*
ticanæ Registris accæptum tradit *P.*
Roccha in *Paralip. ad Comment. de*
Camp. fol. 158. Cui textum *Arnoldi*
Lubecensis adungere haud piget *7.*
Chron. Slavor. 3. ubi: *Districte*, inquit,
præcipimus, ut cum apud vos sit, ita
luce clariùs manifesta, dictum Archie-
piscopum pulsatis Campanis, & accen-
sis candelis singulis dominicis, & festi-
vis diebus excommunicatum publicè
nuncietis. Ad famosam notam e-
contrà *Tintinnabula* inhibita *Rog.*
Hovedeni pag. 718. ea verba, quæ de
summo, & sacro viro, & prorsùs cõ-
tumaci *Caspar Barthius* in *Animad-*
vers. ad Gul. Briton. Philippidos 12.
246. fol. 729. transcribit, scilicet: *Lun-*
do-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 275
doniensis verò Episcopus eum pro ex-
communicato habens, propter trans-
gressionem illam, suspendit novum
templum à Divini celebratione Officii,
à sonitu Campanarum, ubi prædictus
Ebonicensis Episcopus fuerat hospita-
tus.

Ipsimet Pontifices, ritu veteri, &
equissimo Populum, vel Principem
jure declarantes Excommunicationi
obnoxium, fieri id publicitus man-
dabant per Episcopos, & Archiepi-
scopos, diebus Dominicis, & festivis
singulis, ita ut accensis candelis, in-
ter flebiles Tintinnabuli pulsus, De-
claratio sequeretur. Quo acto æs si-
lebat, illæque in terram dejectæ ex-
tinguebantur; Luminis enim exper-
tes, Ecclesiæ Sacramētis, Suffragiis,
piisque operibus fidelium, merito
privati erant, & noscebantur. Sic
feria quinta, eodem sono factò in
Cæna Domini per Pontificem, ex ela-
tiori Vaticani vestibuli parte, am-
plissima platea populo referta Bul-
la satis manifesta promulgatur. Per-
notat in suo Horar. Eccles. Univers.
Theodos. Rubens cap. 6. nu. 36. & seqq.

M 6

Nos

Nos quoque non semel, sacre Cæremoniz adfuimus . Quemadmodum ex cunctis Ecclesiarum Urbis suggestibus , per Sacros Coacionatores Censuræ majoris fulmen illatum, *Clemente X.* jure mandante , per ditionem etiam Pontificiam , in eum quemcumque , qui temerario profusus conatu, sclopi rotam in *Illustrissimum* olim *Patriarcham Altovitum*, Virtutum splendore , ac Munerum Gloria de Apostolica Sede, optime meritum, immaniter laxaverat .

Permissus demum alicubi minimi *Tintinnabuli* pulsus , colligentibus hinc inde pro piis ædibus stipem . Episcopi quidem , aut Vicarii Generalis , & nonnunquam Magistratus literis . Cujus æris loco, pro celebri *Divi Lazzari* sacello jam pridem forsan , & Leprosario *Neapoli* , ac per eam Regionem, plures, honesti Viri *Ligneis Tesseris* , quas personant, circumeunt .

Imò & alicubi aliis de causis parvum æs circumlatum, ut *Rhegii Molitorum* manu, ad frumentum colli-

gen

De Tintinnab. Nolano. Cap. 9. 277
gendum, ac molendum, quemadmo-
dum ibi, & apud proximiores *Calabros*
nuper advertimus, post primi
in hac Lucubratione capitis edi-
tionem. Cui de Præfecto Vehicu-
lorum jampridem, addenda, quæ in
Veteribus Siciliae Tabulis Georg. Gualterius
tradit fol. 14.

De more jampridem, simplicitate
quadam usu recepto, à mulieribus,
ac rudioribus forsitan, Oraturis
Tintinnabulum ad Sanctos excitandos
pulsandi *P. Novarinus* in *Encycloped. Epistolari ep. 49. n. 293.* Quem
econtrà Divos ipsos imitasse autumant
nonnulli. Quemadmodum in *Minervæ*
ad *Neapolis* cōspectum Promontorio,
ac *Urbe* pernobili *Surrentina*
Energumeni, *D. Antonini Abbatis*
Tutelaribus ope, Val. tudini redditi,
ad subterraneum ejus sepulchrum
pia quidem habitum *P. Clericorum*
Regularium custodia, clausi,
ac soli ibi relictis, exteros ad
sanctum Virum supplices instrumenti
eris hujusmodi ad columnam,
hoc ævo servati, non tamen adhibiti

278 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
ti (ut, vetus extat Traditio) fælici
faustoque , Tinnitu ipsius tantum
dextera commonuere .

C A P U T X.

Silet, quandoque Tintinnabulum.

Silentium haud prorsus , quàm
Jure vetante , vel Consuetudine
pulsum non admittente . Locum Si-
bi vindicat in Ecclesiæ Censura, quã
Interdictum vocant Doctores ; eo
enim tempore cujuscumque sacræ
Turris , etiam Cathedralis , vel Me-
tropoleos aditus ad sonum clausus.
Text. in cap. Alma mater de Sent. Ex-
comm. in 6. Calderin. tract. nu. 4. Ar-
millia hoc verbo num. 40. ubi Steph:
Acosta nec non Covarruvias: & s. de
Censur. 9. P. Suarez, quia cessantibus
Divinis, pulsus esset frustra, & in mi-
noribus Tintinnabulis, ex Avila eod.
Tract. Imò, si in solemniori festo Sa-
cificium admitteretur, ligneis tunc
signis utendum idem Suarezius do-
cet. Pro summi verò templi silentio
stat contra nonnullos D. Michael

An-

De Tintinnab. Nolan. Cap. 10. 279
Anton. Frances de Eccles. Cathedr.
cap. 24. num. 194. & seqq. & videndus
Pellizzar. in Manuali Regular. to. 2. 7.
4. 41.

Alii volunt, quod ter in die pro Angelico signo, tunc liceat pulsare: & ferè cuncti in *Horariis* ad tempus distinguendum, ac significandum præscriptis, conclusionem firmatam limitari. Quibusdam tamen Pontificia Indulgentia permissus unius pulsus, in Funeribus Monachorum præsertim, ut *Sancti Germani Antistodorenensis*, quod patet ex ejus *Actis. D. Ludovico Francorum Regi* quidem *Maximo*, *Uxorique Margari- tæ* per *Innocent. III. ac IV. Alexandrum*. Rursus *Philippo Regi III. & Mariæ Uxori*, per *Gregorium X. &* alios, in locis, generali, vel particu- lari censura indictis Sacrificium absq; cantu ærisq; sono concessum. Quod ex *Vaticana Bibliotheca Registris* manu exaratis *P. Roccha 26. cap. fol. 152.* se fideliter derivasse affir- mat.

Nulla quoque *Tintinnabulorum* sonitu *Carolus IV. Cæsar in Galliam*
ex-

280 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
excæptus in iis Urbibus : ob Domi-
nii tamen signum *Nangii Continua-*
tor anno 1378. prodit . Quod pejus
in *Imperatore Henrico* , qui censuris
innodatus, consuetas non recepit sa-
lutationes, Fratrum Processionibus,
Reliquiarum, Vexillorumque appa-
ratu omiffis, *Beato Erminoldo* piè id
jubente *P. Novarin.* causam latiùs
proferens in *Schediasm. sacro profan.*
tradit p. 27. num. 132. fol. 39. Quem-
admodù Presbyteri coercendi gra-
tia , frustra tentatus idem sonitus ,
Divo Eligio sic imperante .

Commotis civibus, sedandas *Tin-*
tinnabulorum prohibitione discor-
dias, exempla suadent *Monspeliensis,*
ac Burdegalensis Urbis, etiã si ma-
gna eum mercede fuerint in utraque
postea restituta : præceptaque jam
adducta Orientalium Principum, de
iis cum bellorum civilium occasio-
ne depellendis, quæ *Jo: Bodin. 4, Rei-*
pub. fol. 761. maximè probat.

Minus *Tintinnabulû* in sacris Põti-
ficiis privatis ad *Sanctus* nõ adhibi-
tû, nec Põtifice ipso ab aliis audiẽte
in scius quidã stolidè scribit, acceptû
pro-

De Tintinnab. Nolano. Cap. 10. 281
profectò à Mendaciloquo: cū pulsā-
di praxis equidem laudabilis, ad mi-
nus attentos in anterioribus aulis
monēdos advērsetur, de qua nosmet
ob repetitam præsentiā testari va-
lemus . Ast nullo planè modo in Pa-
pali sacello , ad *Hostiæ, & Calicis* e-
levationem, ut publica ostendit con-
suetudo, & sacrarum *Ceremoniarum*
Præfetti ab *expertiss.* bo. me: *D. Phe-*
bæo edocti fideliter tuentur . Vel ex
sufficienti debitaque attentione in
loco præstantissimo universim sup-
posita , vel ex Aulicorum atque ad-
stantium perpetua, fixaq; erga Prin-
cipē observātia. In *Capuccinis* Fratri-
bus vero ad Sacrarū Instrumēti ha-
ius raritatem, ex Vitæ ipsorum forma
Cōtemplationibus admodū dedita,
hauriri non oscitanter crederemus .

Sic in Urbe *Patres Oratorii* , qui
utramque vitam , duarum Evangelii
sororum exemplo , student compe-
nere , minimo *Tintinnabulo* vel po-
tius sonaculo, nulla prorsus iniecta
in sacris precibus molestia , *Divo*
Philippo Nerio , in insigni *S. Mariæ*
in *Vallicella* templo præceptore , ad

con-

282 *Abb. Io: Bapt. Pacichelli*
consuetam in incruento Missæ Sacri-
cio Adorationem advocant.

Et in aliorum Sacrificiis aliquan-
dò, *Tintinnabulo* Ministri manu haud
uti oportet, si *sacra Hostia* sit eleuā-
da cum *Venerabile Augustumque Sa-
cramentum* pro publicis *Quadragin-
ta Horarum* precibus est expositum,
idq; ne minus forsitan orantes turbē-
tur, & cum processionaliter defer-
tar. Hæc autem pro altera parte,
rationabilis sententia *PP. Castaldi*
in Ceremon. Cleric. Regular. 2. 17. 6.
& *Maggii*, laudati sæpius *Operis to. 2.*
seu de Divino Officio, & Choro Opus.
2. disquis 46. n. 271. fol. 337. quorum
utrique satius, tunc censent à sacris
abstinere, aut abdito loco, aliisque
non viso, celebrare *Illustriss. adhæ-
rentes*, & omniscio *Viro Vigevani*
Episcopo D. Jo: Caramueli in *D. Bene-
dicti Regulam num. 1632.* id piè pru-
denterque sentienti. Genuflexio ta-
men ab omnibus, sive in choro per-
manentibus, sive Processionis pedif-
sequis à *Sacro Rituum Tribunali*
decreta, constat ex *Canon. select. per*
Sellium 1. 76. & 17. 48. atque *Apo-
stol.*

De Tintinnab. Nolano. Ca. 10. 283
fol. Decif. Barhof. collect. 335. 12. &
398. Thuriferariis ac Ministris San-
ctissimum deferentibus exceptis: Quo
tempore nec Tintinnabulum in ele-
vatione: ut ex PP. Clericor. Regular.
Minorum, de quibus P. Flumara, &
Excalceatorum D. Augustini idem
P. Maggus disquis. 48 num. 277.

Qui *Disquis. 4. fol. 29. volum. 1. ad-*
versus Totinum improbabili ritu
pulsari existimantem simile paruum
Tintinnabulum, vel aliud quodcum-
que post Completorium Concione-
que, primò quidem causa Virginis,
salutandæ, altera vice ad finem iu-
dicandum. Cum utrumque optima
quidem ratione sustineri valeat; Et
expleta Concione, *D. Carol Borro-*
mæus Act. Mediol. 4., maius signum
dandum ad preces significandas,
pro Fidei Christianæ propagatione,
pro Summo Pontifice, (Episcopis,
Principibus, ac Magistratibus con-
servandis vivificandisq; piissimè san-
civit.

At, non modo in summo altari ab
hoc pulsu aliquando abstinendum,
verum ab ipso privato Sacrificio,
dum

284 *Abb. Io. Bapt. Pacichellii*
dum scilicet in Choro Canonice re-
citantur Horæ, ne ullus tunc per-
turberetur. Sacra decrevit *Rituum*
Congregatio 2. Maii 1620. referente
id novissimè anno 1692. typis Bono-
nient. *P. Magis. Dionys. Savelli ex Ord:*
D. August. in sua Theoria praxi reso-
lutoria obligationum praelati Regula-
ris tit. 3. §. 1. nn. 7.

Tintinnabulorum tandem sonus in
Ecclesia Catholica pœnitens omissus,
tribus postremis *Hebdomadae* *majo-*
ris, quam sanctam vocamus. Quæ
cessatio in *Ambrosiana*, ut commu-
niter Doctores, ac Historici referunt,
de mane incipit, Christi lecta expi-
ratione in Evangelio Passionis. At
in *Horologiis* alicubi silentiarius ri-
tus minimè servatur, ut *Neapoli*, si-
ve ex immemorabili consuetudine,
sive quod eorum pulsus in Urbe, su-
per aliam in Italia quamcumque
populo referta, & *Negociorum*
forsan feraci, necessarius omninò
existimetur.

Lucæ verò in Etruria, inter præci-
puas Christianæ Fidei Discipulas
post *D. Petrum* adscriptæ, primis ho-
ris

De Tintinnab. Nola. Cap. 10. 285
ris ferix quarta nocturnis ceptum
silentium, iisque diebus ære alieno
gravati ambulant tutissime. In ea-
dem *Lucensi Urbe Horarii* tinnitus
in suprema Turri majoribus Tubis
harmonica imitatione procul audi-
tis, optime suppletus.

Nonnunquam in Luctu Ecclesie,
Campanarum sonus suspensus; quem-
admodum, nudatis parietibus, &
pavimento subverso, *Cantuariam* in
cinere, ac cilicio exequias cum tri-
stitia, ac mærore, post *B. Martyris*
Thome obitum persolvit, anno
1172. *Matth. Paris. in Hist. Angl. ac*
Henrico III. scribit fol. 82.

De communi trium dierum mor-
tis Christi silentio, *Durand. lib. 6. 72.*
& praxis, Virorum gravissimorum
testimoniis fulcita: siquidem Apo-
stoli, qui prius de Divinis rebus in-
credibili animi ardore disserverant,
eo tēpore obmutuere. *Walsfridi Stra-*
bonis de Div. Offic. cap. 100. hæc sup-
petunt verba: *Ad Officium Tenebra-*
rum non Campanis pulsandum, sed
ligneis tabulis, Campanæ enim signi-
ficant Concionatores. Prosequitur e-
gre.

286 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
gregiè simili opere *Albin. Flaccus*
cap. de Cena Dom. Quia Ordo Prædi-
catorum tempore Passionis siluit, reti-
cetur sonus signorum, atque Campana-
rum, quæ tamen res tunc diversæ,
ut patet. Melius verò Jo: Belethus de
Diu. æquè Offic. cap. 100. Ad Officiū
Tenebrarum, non Campanis pulsā-
dum, sed ligneis tabulis, Campanæ
enim significant Concionatores, atque
ideo Campanis non pulsatur, quia
Concionatores, hoc est Discipuli Domi-
ni, non solum nomen eius non prædica-
runt, sed & negarunt, ut Petrus, &
fugerunt. Idemque rationes lauda-
biles sic eo loco producit: Magnus
tamen è ligno editur sonus. Tabula li-
gnea Christum significat, qui in ligno
clamabat, prædicabat, & orabat di-
ceps: Pater dimite eis, quia nesciunt
quid faciunt. Pulsatur igitur Lignum
quia tum solus Christus extitit Con-
cionator. Eleganter quoque illud tri-
um dierum spatium attingens A-
malar. Fortunat. de Eccles. Offic. c. 12.
Ut compaginemur, inquit, Humili-
tati eius sepultura, omittimus excelsa
nostra, idest Gloria Patri, & Filio: &
Cam-

De Tintinnab. Nolan. Cap. 10. 287
Campanarum signa . Et lib. 4. 21. Si-
milia de Humilitate nostra sic indi-
canda , sic ibidem progrediens Po-
test , & in hoc humilior usus Romanae
Ecclesiae designari antiquis temporibus
quam nunc sit, & praecipue tunc quan-
do laetabat per cryptas propter per-
secutores : Nam adhuc iunior Roma ,
quae antiquis temporibus sub uno Do-
mino cum antiqua Roma regebatur
usum Lignorum tenet , non propter
aeris penuriam , sed propter vetusta-
tem .

Urgentibus tamen , Ignis, Bello-
rum aliisque casibus , sacri æris tin-
nitus hoc tempore solerter permis-
sus : quod nos quoque feria sexta in
Parasceve in Belgio Hispanico, Gal-
lis causam dantibus , audivimus .
Alicubi quoque Tympanismo sup-
pletus .

Hoc triendio, an ommissa pulsatio,
faveat Arma prohibita deferenti-
bus . Differunt Baron. in saepe lauda-
to de Citat. 2. & 3. in Add. ad qu. 10.
ac Savelli nella Prattica universale
in S. Servidori num. 6. pag. 364.

Qua in dubitatione, quicquid
alii

288 *Abb. Io: Bapt. Pacichellii*
alii sentiant, nostrum suffragium
est negatium; Legis enim ignoran-
tia in hoc minimè supponitur, nec
prodesse debet, si quidem in Monar-
chiis providè directis, ut *Austriacæ*
Augustæ Domus ipsa met Ensum, ac
Pugionum delatio tunc vetita. Ergo
multo magis ignea Arma.

Absolutis tamen eius triendii Of-
ficiis, ad *Gloria in Excelsis* in Sab-
bati Sancti sacris, privilegium est
potissimum Ecclesiarum Matricum,
sive Cathedralium prior *Tintinnabu-*
li utriusque, minoris scilicet, ac grā-
dio: is sonus *Leonis X.* placito in
Lateranensis Concilii sess. 2. anni
1521. de qua *Gavantus* in *Enchiri-*
dio verbo *Campanum*. 1. 3. & 4.,
apud quem *Sacra Rituum Congrega-*
tio 19. *Februarii* 1608. & alias plu-
ries, firmante *Rota* coram *Dunozet-*
to in *Calaguritana* iuris pulsandi *Cā-*
panas 12. *Martii* 1619. & coram
Merlino decis. 109. Quod ampliari
ad intra, & extra muros Ecclesias
Frances notat de *Eccles. Cathedr.* 24.
179. Tam *seculares* scilicet, quam
Regulares, etiam *Ordinis Hierosoly-*
mi-

mitani, Collegiatis, & Exemptionis, vel Præcedentiæ supra Matricem, privilegio munitas. Quod pluries à Sacro Rituum Tribunali decretum penès *Lezanam* in *Summ. Quest. Regul. 2. 1. 44. Barbos. in Collect. Decis. 82. 4. & 5.* & alibi, aliosque. Requiritur autem consuetudinem ulterius advertunt plurimi; alias pulsare cuique liberum, ante vel post *Cathedralis* signum. *Cæsar Panimollus Adnot. 1. n. 22. & 24. ad Decis. 5. Eccles. to. 1. fol. 111.* Quemadmodum cæteris diebus quocumque tempore ad *Angelicam Salutationem*, ac indifferenter cunctis est arbitrarium pulsare, dummodò etiam adversa non resisteret observantia, vel praxis. Ita *P. Lezana* in *dicta Summa, quest. Regul. tom. 1. 1. 45. qui to. 2. 1. 43.* Regulares minimè prohibitione alligandos pro Canoniciis horis quibusve, ac *Missæ* sacrificio solidè affirmat.

Et immemorabilem consuetudinem locum habere in Sabbato Sancto adversus dicatam *Salvatori Cathedrali*, *Frances* *ibid.* significat

N nu.

290 *Abb. Jo. Bapt. Pacichellii*
nu. 185. gratia perceleoris templi à
D. *Jacobo Apostolo* primum *Beatiss.*
Deiparæ dicati, vulgo *de el Pilar*,
Canonicoꝝ olim Regular. nunc
vero secularium, Urbis *Cesaraugu-*
stanae ejus patriæ. ac in Regno *Ara-*
gonia Metropoleos. Idque ex sa-
nioribus Episcoporum Constitutio-
nibus, postquam anno 1128. barba-
rum Maurorum jugum ipsa excussit.
Pro qua Cathedralitatis, ac ibi
prius pulsandi prærogativa, diu in
sacro Romanæ Rotæ Auditorio cō-
troversum, à quo Cathedralis *Tin-*
tinnabulum vocatum de *Interdicto*
ex jure forsan pulsus aliis interdi-
cendi. Audivimus tamen pro alter-
nativa decisum. Videndi *P. Leza-*
na in Libello de hac Cathedralitate,
& *Card. de Luca* to. 3. p. 2. de *Præhem.*
disc. 3 nu. 8. Sic etiam *Valisoleti*, *Au-*
sturica, *Salmanca*, & *Choncha*, bene
conluetum tradit *D. Nicol. Rodrig.*
Fermosin. De Offi. & Sacr. Eccles. to. 2.
ad tit. de Offic. Custod. 1. 30. fol. 548.

Alias puniendus delinquens qui-
libet, etiam Regularis ab Ordin a-
rio: ut ex ead. *Sacra Congreg. docet*
Leo

De Tintinnab. Nolano. Ca. 10. 291
Leo in Fori Eccles. Thesaurop 1. de
Verbi Dei prædic. nu. 21. Nec gene-
rale Exemptionis privilegium suffi-
cere, adversus P. Tamburin: de Jur.
Abbat. to. 3. 5. 9. 102. attruit lauda-
to mox loco nu. 187 D. Michael. Ant.
Frances, declarans omninò requiri
speciale, nihil operante obligatione,
si coram alio quàm Ordinario Ju-
dice super id meritò conveniretur.
In quæstione dispungenda fusiùs
Nicol. Res. Can. 3. 41. 5. Savelli Prà-
tica Universale, S. Campana nu. 2. fol.
65. Angel. Anda in Theat. Regular.
verbo Campana n. 3. Pellizzar. Ma-
nual. Regular Trac. 6. 14. 22. & 7. 6.
126. Baron. Citat. ubi alias to. 2. in
Add. ad q. 10. n. 14. & seqq. & to. 3. in
Add. ad eand. qu. 10. nu. 12. & seqq. Ro-
ta coram Dunogetto seniore decis. 198.
coram Merlino decis. 109. coram Bi-
chio decis. 665. nu. 3.

Quibus addimus, *Hæreticorum*
Metalla uti execrabilia conflanda,
ut *D. Avitus Viennensis* Archiepisco-
pus *Victorio* Episcopo scripsit in
edit. *P. Sirmundi* fol. 47. Ideoque ipso-
rum *Tintinnabula* ad usum catholi-

N 2 cum

292 *Abb. Jo: Bapt. Pacichellii*
cum vix adhibenda, nec beneauctio-
ne haud p̄cedente pullanda.

Conferenda quæ scriptimus *cap.*
3. circa medium, de iis qui hostili
odio, quoquomodo harmonicum
hunc conceatum perpetuo indixere.

Imo, & *Mulis* curulibus, atq; clitel-
lariis *Tintinnabulorum* hilaritas, &
ad collum appensio *Neapoli* vetita,
non soluto per *Muliones* vectigali.

Silentibus quoque adjungendus
superesset imaginarius pullus ex
populari *Latrúculorum* ludo, quem
Campanæ jocum *Italicus* vulgus nū-
cupat. Nondum in *Gallias* curiosio-
res inyectus, nec infra veteres quin-
quaginta à *D. Innocentio Ringberio*
enumeratus: ac non cum *Taxillis*,
& aliis apud *P. Angelum Roccham*
jure vetitus. Eum tamen sufficiat
indicasse, cum ad *Lucubrationem*,
nostram nihil prorsus conducat.

CON

293

CONCLUSIO

Doctissimo Præstantissimoque Viro

D. MARCELLO SEVEROLO

*Utriusque in Urbe Signatura
Duodecem Viro.*

HÆc de Extemporaneis nostris *Schediasmate*, ac *Lucubratione*, quomodocumque scripta, Museo tuo cultissimo plurima, & selectiora quidem, per Juris Interpretes non semel repetita, feliciter suppeditante, sint satis. Beneficii haud immemores, quamquam ad remerendum impares, ingenuè fatemur. Siu autem impofterum tantum Otii ad humaniorem ornandam Spartam, diurna, ac sæpè nocturna, ægraque publicorum Negociorum Imperia concedent, quantum in nobis perpetuo est erga bonas Artes; non dubitamus (& Utinam) meliora atque accuratiora speranda, ac promenda. Non enim,

N 3

mur

mur, quodque jampridem provin-
 ciam eandem suscipiētes in nostris,
 ad *LL. priores de in Jus Voc. & ad*
L. ult. Fin, Regund. sive Juridicè de
Distantiis scholiolis, in Urbe prælo
 typographico exaratis; & ad *Clem.*
Quia contingit de Relig. Domib. seu de
Jure Hospitalitatis Universo Coloniae
Ubiorum emissis, tempestivè decre-
 vimus, longiora nobis quoque dari
 spatia vivendi volumus, quam dum
 erimus ad facultatem hanc, semper
 jucundissimam, scribendi commen-
 tandique idonei. Cæteris profecto
 cunctis, in ipsius Inscriptionis laude
 cedentes, quantum cessimus in cura, &
 elegantia scriptiois. Faustissima jure,
 ac merito nobiscum precatur, spon-
 detque Tibi, Vir summe, ac Præsu-
 lum decus, Literarius Orbis. Itaque.

Vive, Vale: si quid novisti rectius
istis

Candidus imperti, si non, his utere
mecum.

Salas in Arbit. Satyr. Præfat.

MA-

295

MATERIARVM

Alphabetum .

A

- A**bbas ut benedicat Tintinnabula 183. olim Campanarius, & inferior Presbytero. pag. 215
- Abbas I. B. Pacichellius, ipsiusque Elaborationes 1. quid scribat de Fulsatoribus 220. Spiræ: Norimbergæ 249. cum Campanis admitti iubet Altamuræ Generales DD. [Francisci, & Augustini 254. Sic ipse receptus ibi 255. ubi supple, quod in summo exceptus templo, cum pedule, pulvinari, brachiali sede, & scabello genuali, etiam intra sacros cancellos, & coram Antistite, ibiq; tificatus, & ad osculum pacis admissus.
- Abusus sacri Tintinnabuli uti damnatus pag. 186
- Achaz Horologium 153
- Acolytus Campanarius 216
- Adjuratum Tintinnabulum ubi, & quomodo 120
- Aenigma de Tintinnabulis 57
- Aeris virtus 100. ac seq. usus in Armis 112. & 113. mixtio ibid. Tinnitus vetus in Mortuis 261

N 4

Aethio-

<i>Aethiopum Tintinnabula</i>	68
<i>Agonizantium pulsus</i> 250.	272
<i>Agrippinensia Tintinnabula</i>	94
<i>Alciati emblemata de Gallo in Turribus</i> pag.	196
<i>Altovitus Patriarcha sclopi rota male</i> <i>actus, & quid inde</i>	276
<i>Alleluja vox precum indicium</i>	28
<i>Ambasiatoribus Romae Tintinnabula</i> 150. Etiam apud Turcas.	6a
<i>Amstelodamense Horarium quale</i> 85. <i>ibi-</i> <i>que Auctor</i>	86
<i>Amuletis Tintinnabula</i> 69. V. 10. <i>ubi fi-</i> <i>gura</i>	
<i>Animatibus seu Brutis quid profit Tin-</i> <i>tinnabulum</i> 146. & seq.	
<i>Antimi Sancti Tintinnabulum</i>	97
<i>Antonii Tintinnabulum, ac Eremitarum</i> pag.	68
<i>D. Antonini Surrentini Campanula</i>	277
<i>Antuerpiense Horarium</i>	87
<i>D. Apollinaris caput cum campanulis</i>	8
<i>Aquatile Horologium, ac Artificium</i> 156. & seq.	
<i>Aragonense politicum Tintinnabulum</i> pag.	99
<i>Arenarium Concionatorum</i>	158
<i>Argentea Tintinnabula</i> 82	83
<i>Argentoratense Horarium</i>	86
<i>Arma an deferenda silentibus Tintinnabu-</i> <i>lis</i> 287. <i>De errore</i>	260

<i>Armorum pulsus</i> 136. 258. & seqq.	
<i>Artificium Tintinnabulorum quale</i>	71
<i>Ave Maria quot ictibus pulsanda</i> 248.	
<i>quomodo recitanda, Virtus, & Indulgentiæ</i>	250
<i>Avenionense Tintinnabulum.</i>	89.
<i>Aversanum Tintinnabulum.</i>	97.
<i>Aurum in Tintinnabulo</i> 83.	94.

B

B *Acchanalia Romæ indicta Capitoli-
nis Tintinnabulis* 262

Bulnea cum Aeris signo 23. *V. Thermæ.*

Banniti persequuti Tintinnabulo 133

Bannitores olim cum Tintinnabulis 21

*Baptismus Tintinnabulorum improprie
dictus* 135. 181. *V. Benedictio.*

Barbolæ Aug. opus quale non suum 185

Basilicarum Campanulæ circumductæ 144

Bavaricum Horologium 165

*Belligerantium Tintinnabula an cedant
Victori* 208. 210

D. *Benedicti Fractum Tintinnabulum* 36
Iconismus ibi.

Benedictiones mirabiles in Tintinnabulis

102. 113. *quenam* 176. & plur. *seqq.*

forma 169. *finis* 180. *quid si deficient*

185. *Privata minimè benedicuntur: ve-*

rum Puerulorum ab Antonitis seu tem-

plorum D. Antonii Abbatis præfatis

N 5 bene-

benedicuntur, quæ supple.

- D.** Birgittæ Revelationes in Anglicanis
Academiis explicatæ, & in Metropoli
Neapolis lectæ ad sonum Tintinnabuli.
Sic post D. Antonin. & Prolog. ad earū
lib. 8. aliosque piissimus P. Gulielmus
Burlamachus novissimè in ejus Vita
fol. 102. & 326.
- Bodkense Tintinnabulum 116
- Boetius Horologii Auctor 158
- Bononiense Tintinnabulum 94. In ea Vr-
be Turris pendens duplex, Afinella,
cui per 448. gradus ascenditur, & Ga-
rifenda, seu mutila, quæ se inclinat in
Sacrifitia Dominicanorum. Nomina
ex familiis. V. Turris 187
- Bonvisii Cardinalis Horologium Cæsari
oblatum 165
- Bruta cum Campanula 35
- Bulla in Cæna Demini 275

C

- C** Alepini Dictionarii censura 3
- Camorense Tintinnabulum 106
- Campana quid Italicè 5. Campanula 6.
Echea 10. De voce 13. In capite. Serpē-
tum 22. Pulmentaria 23. quando usi-
tata 17. Elogia 132. In morte pulsandi
adagium 261. Nomen uti captum 38.
usus in sacris 39. Aes 45. Magisulo
8, .V.

87. V. Tintinnabulum, aliasque Voces
 Campanarii varium nomen, ac dignitas
 215. munus 217. alia, ut de veste 218.
 ac seqq. Bononiæ pluris facti 220. Ele-
 ctio 16. Molestia ibid. Qui Romæ, ac
 Neapoli, quæque merces 221. pena
 fallentis 229
- Campanile, de eoque plura 194. & seqq.
 V. Turris. Ant tacitè venditum præ-
 sumatur 207
- Capuccini absque Tintinnabulo cur ad Sa-
 crarii valvas 281. Ad Templum vni-
 cum. Ad Cænaculum Testaceum.
- Capucinissæ ptures ambiunt Campanas
 pag. 128
- Cardinalium Tintinnabula 150. A Regu-
 laribus Rome admissi Tintinnabulo. Sic
 Neapoli à Patribus Soc. Iesu 263
- Carillon quid Gallicè 233
- Carolus IV. Cæsar absque Tintinnabulo
 exceptus 279
- Carpus Marchionis Proregis mors uti tu-
 gubris 269
- Carrociium quid 140 141
- Casa Io: laudatus, & commētariis auctus
 pag. 145
- Casertanum Tintinnabulum 97
- Catanense Tintinnabulum 97
- Chariot, seu vehiculum gallicum 142
- Chrisma sacrum post Aëris pulsum 257
- Cicadæ symbolum, & fuga Nolana 50

300.	
Clarissime Neapoli quid in sonitu Aeris, ac Tubarum impendant.	230.
Cloca quid 14.	60
Clocmans quale vocabulum.	317
Communio sacra Tintinnabulo significata pag.	244
Communitatum Tintinnabulū. 132. ipsius vis, & alia 132. & seqq. pluribi 134 obedientia prestanda 135. 139. ibique de ejus vi: quando ablatum 137. 138.	
Completorio, & Concione expletis an- signum Aeris dandum.	283
Concio sacra Campana significata.	240
Cordubense Tintinnabulum	106
Corrigiuncule nomen	61
Cremonensis Turris, ac Tintinnabulum pag.	191
Cymbalum quid.	33

D

D ebitores Lucæ liberi ad Campa- nam	265
Defunctorum hora prima pulsus, ut inve- ctus	271
Demonum spectra quomodo ejecta	16
Diabolus pulsus metuit Tintinnabuli pag.	117
Discordie sedandæ suspenso pulsu Tintin- nabuli	280
Distantiarum Tractatus Auctoris pluri- mum.	

<i>mum probatus, & ex Rota Romana</i>	
<i>pag.</i>	184
<i>Doctoribus nuperis Romæ Brutorum Tin-</i>	
<i>tinnabula pulsata 148. Ipsorum favo-</i>	
<i>re an pulsus moderandus</i>	232
<i>Donatio Horologii ut probanda</i>	171
<i>Durlindana quæ Campana</i>	105

E.

E <i>Lectiones post Tintinnabuli pulsũ</i>	
<i>facienda</i>	272
<i>Enses, ac Pugiones vetiti ubi in majori</i>	
<i>hebdomada</i>	288
<i>Episcopi ut pulsus prescribant 241. cum</i>	
<i>Tintinnabulo admissi 253. ipsorum</i>	
<i>Tintinnabula</i>	151
<i>Equorum Tintinnabula 146. Equus Nea-</i>	
<i>politanus ad Regalem Audientiam ad-</i>	
<i>missus</i>	148
<i>Erfordense preclarum Tintinnabulum</i>	
<i>pag.</i>	92
<i>Error in delatione Armorum an excuset</i>	
<i>pag.</i>	260
<i>Excommunicationis sonitus</i>	293
<i>Excubiis Tintinnabula 138. ac</i>	139
<i>Expensa Tinnitus in Funeribus rescien-</i>	
<i>da</i>	271
<i>Exposito Venerabili Sacramento, vel in</i>	
<i>Proessione delato sileat Tintinnabu-</i>	
<i>lum in Missa</i>	282

Eze.

F

Farina molendæ Campanulæ usus 21.
V. Molitores.

Fælicis nomine Tintinnabulum. 53

Ferrariense Tintinnabulum. 94

Ferri usus. 112

Ferrea Tintinnabula. 84

Figulina Tintinnabula. 84

Foramina quid in Nolano denotent 53.
ac 55

Fuldense Tintinnabulum 90. eius verba 91

Fulgura sonitu Tintinnabuli pulsa 117.
155

Funes Tintinnabulorum Immunitate sacra fruuntur 203. symbolum 211. Ad eas Paxochi Incardinatio. 211

Fusionis ratio que 78. Tornatio. 80

G

GAllica Tintinnabula celebriora 88.
89. 94

Gallus in Turri quid 195. de ipso Alciati Emblemata 196

Garrulorum symbolum Campana 224. ac 225

Garr-

<i>Gaudii solemnis pulsus</i>	251. 252. & seqq.
<i>Germani Auctores post Prandium parū fideles</i>	103
<i>D. Gerardi mirum Tintinnabulum</i>	105
<i>D. Gilda Campanarius fusor</i>	78
<i>Gladius ad Tinnitum Campanæ permissus Etruscis Nobilibus</i>	260
<i>Grandius Tintinnabulum dignius parvo.</i>	270
<i>Græci Lignis utuntur loco Tintinnabuli</i>	65. 66
<i>Gubernatoribus nōnullis Apostolicis Tintinnabulum</i>	151

H

H <i>Armonia in Tintinnabulo</i>	77. 78.
<i>in Horario</i>	79. & seq. 82. Romæ
<i>D. Catharinæ ad Funarios</i>	84
<i>Hæretici odio habent Tintinnabula</i>	58.
<i>veram iis utuntur</i>	59. horasque distinguunt
<i>247. Ipsorum calumniæ, ac mores in Aëris pulsu</i>	267
<i>Hebdomadæ sanctæ Aëris silentium cui?</i>	284. 285. & seq. quod limita ignis, &
<i>Belli causa</i>	287
<i>Hebræis agnita varietas Tintinnabuli</i>	72.
<i>Henricus Cæsar a'sque Tintinnabulo excipius</i>	200

304	
<i>Hispalensia Tintinnabula</i>	87. alia <i>Hispanica</i> 88
<i>Hispanorum Horologia</i>	166. plura apud ipsos. ac rara 167
<i>Horis Canonicis recitatis</i>	sileat <i>Tintinnabulum</i> 284
<i>Horologii origo</i>	152. <i>Solare</i> 153. <i>Achaꝝ</i> 154. <i>Hydrologium</i> 155. latet <i>Inventor Nelani</i> 166 <i>Turcæ horrens</i> 66. & 161
	<i>Communia à solaribus</i> dissentiunt 161
	<i>Musicos sonos modulantia</i> 162. <i>Artificiosa</i> <i>ibid.</i> <i>Lugdunense</i> , <i>Venetum</i> , <i>Senense</i> , <i>Argentoratense</i> aliaque <i>ibid.</i>
	<i>Pontificium</i> 163. <i>Cuique est morum regula</i> 169. <i>quid pro Ieiunio</i> , & <i>Eucharistia</i> 170. <i>In donatione</i> , ac <i>venditione</i> 171. <i>Manutenendum à quibus</i> 172. <i>usque</i> 175. <i>valet ad politicum regimen</i> <i>ibid.</i> <i>Neapoli cur non sileat in maiori hebdomada.</i> 284
<i>Hospitale idem ac Infirmaria</i>	144
<i>Hostiæ sacræ in Elevatione sonus Aeris.</i>	242. <i>In Italia quando.</i> 243

I

I	<i>Annis Aedium Tintinnabula</i>	pag. 149.
	<i>Idem tit as Argumenti probata</i>	apud plures 3. <i>Instrumenti qualiter probetur.</i> 54
	<i>Esquise discreti in pulsandis</i>	<i>Tintinnabulis.</i>

<i>lis</i> 228. <i>Neapoli coacti sufferre mole-</i> <i>stum Clarissimum pulsum</i> 230. <i>Tempus</i> <i>Tintinnabulis optimè dimetiuntur</i> 262	
<i>Oratores Principum, ac S. R. E. Cardi-</i> <i>nales introducunt Tintinnabulo</i> 253	
<i>Ignis timore Tintinnabulum</i> 261	
<i>Immunitas Campanarii</i> 206 <i>ac seqq.</i>	
<i>Indulgentia ad Virginis pulsata Saluta-</i> <i>tionem</i> 248	
<i>Infirmi an impedire valeant aeris campani</i> <i>pulsam</i> 230. <i>Philippi IV. Regis ex-</i> <i>emplum</i> 231. <i>Ipsis Eucharistia Campa-</i> <i>nula indicata</i> 245	
<i>Ingratitudinis Cymbalum quale</i> 22	
<i>In Ius vocatio per Campanam Romæ, ab</i> <i>Neapoli</i> 258	
<i>Interdicti tēpore Tintinnabula ut fileant</i> <i>278 ac seqq.</i>	
<i>Irregularitatem quando incurrat pulsans</i> <i>Tintinnabulum</i> 221	
<i>Italica Tintinnabula celebriora</i> 95	
<i>Iuramenta super Tintinnabulis in Sco-</i> <i>tia</i> 119	

L

L <i>Ang tactus haud obnoxius Nolano</i> <i>53. Non sic aliis Tintinnabulis</i> 76	
<i>Lapidea Tintinnabula</i> 84	
<i>Lateranense Tintinnabulum</i> 56	
<i>Lauandi consuetudo Romana</i> 24	

Lau-

<i>Lauretana Historia obscura</i> 49. <i>Lauretanum Tintinnabulum</i>	95
<i>Laus Tintinnabuli</i>	112
<i>D. Lazari Eleamosyna Tesseris ligneis collecta</i>	276
<i>Letitiæ Tintinnabulum in Principum, & aliorum adventu</i>	253
<i>Lebes quid</i> 13. <i>Vsus</i>	15
<i>Legati Regum à Religiosis domibus accepti Romæ Tintinnabulo</i> 262. <i>Christianis apud Turcas permessa Tintinnabula</i> 64. <i>Constantinopoli Gallus retinet in suis Aedibus. Paritas quoad hoc</i>	150
	151
<i>Leodiense Horologium harmonicum</i>	85
<i>Libissonis Turris nomen</i>	192
<i>Liciense Tintinnabulum</i>	97
<i>Lignea Tintinnabula</i> 84. <i>Horologia</i>	166
<i>Lignorum sacer usus</i> 26. <i>malleum ad preces, & alia</i> 30.	32
<i>Linguae Campanæ proportio</i> 75. <i>ac</i>	76
<i>Locustæ queruntur sonitu Campanæ</i>	259
<i>Londinensis Bursæ Tintinnabulum</i>	265
<i>Loquacitatis symbolum ex Aere</i> 224	225
<i>Lucae Turris, ac mos Debitorum</i> 265. <i>silent ex feria quarta maioris hebdomadæ Tintinnabula, Tuba suppleta</i>	284
<i>Luctui Ecclesiæ pulsus Aeris minime datus</i>	285
<i>Ludus Campanæ qualis, nec illicitus</i>	292

Mal-

M

M Allei Campanarii artificium	75
rarus Viennensis	92. ubi Iconif-
mus. Intestinis svillis pluribi alliga-	
tur.	
Mantuanum curiosum Tintinnabulum	
100 Horologium	164
Manubrii Tintinnabuli artificium	74
Marie Virginis diurna triplex salutatio	
245. & seqq.	
Maronitarum Tintinnabula	70
Marsennius Marinus laudatus	7
Martialis Epigramma percelebre explicis-	
tum	24
Martinella Campana mirabilis	107
Matutinum Tintinnabulo à Regularibus	
indicendum 238. à Canonicis	239
Menagius Aegidius laudatus	145
Mensæ pulsus	273
Mercatus Florentinus cum Tintinnabulo	
pag.	265
Militaris disciplina per quos nuper tra-	
dita	209
Mingrelia seu Colchidis minimè Tintin-	
nabula	66
Ministri Principum in Ecclesia, & alibi	
honore affiendi	256
Missa pulsus æris indicta 240. sic ejus finis	
pag.	244
Mis-	

<i>Missionariis Clericis permissum nuper Tintinnabulum</i>	129
<i>Molitorum Campanule</i>	277
<i>Monete Inuentores obscuri</i>	49
<i>Moniales ad Campanam congregatae</i>	262
<i>Montes Diis aeccepti</i>	189
<i>Mors Machionis Carpii, ut lugubris Neapoli</i>	269
<i>Mortuorum sonus 263. Vilitas 267. Varietas 268. ac seq.</i>	
<i>Moscorum Tintinnabula 66. 99 Vesperi pulsata</i>	227
<i>Mulorum Tintinnabula 146. Neapoli pro iis ferendis Abbati Antonicæ Carolenorum quota solvitur singulis annis sub pena 24. ducatorum. Supple fol. 292.</i>	
<i>Mutinensis pulsus peculiaris</i>	265

N.

N <i>Aironius D Faustus laudatus</i>	70
<i>Neapolitanum publicum Tintinnabulum 134. præcipua quæ ibi 95. Metropolis, ibique olim duplex Episcopus 193. Turris 194. Horologium cur non fileat in hebdomada majori 284. Vicarij Campanarii plura</i>	206
<i>Nola Augusta quondam Imperii sedes, atque Octauiani Cæsaris sepulcrum.</i>	
<i>Nolanum Tintinnabulum descriptum 52.</i>	
<i>An fuerint Nole inventa Tintinnabula</i>	11. de

11. de illa Vrbe 47. de voce Nola 48 ac
 f. 50.
 Nox media pulsata Neapoli 251. ubi de
 malefactoribus.
 Nunciis Beneventane scriptor 118
 Nunciis Apostolicis permissus honor Tin-
 tinnabuli 151
 Nundinæ cum Tintinnabulis 266

O

- O** Belisci Vaticani in admirabili ele-
 vatione Tnba ad mrtum, & Cam-
 panula ad quietem adhibita pro offi-
 gentis Operariis, ac 160. Equis. V. Ro-
 ma antica, e moderna 1687. p. 2. f. 121.
 Obscenitas in Campanis 16
 Orandi signa quæ Fidelium jampridem 26
 & seq. Tintinnabula tunc adhibita
 pag. 277
 Oratoria quoad Tintinnabula 129. ac 130
 Oratorii Patres in Vrbe, minimo in sacris
 utuntur Tintinnabulo 281
 Organum Campanis cur minus dignum
 184. ejus pulsus ingrediente Episcopo
 in Ecclesia 241. ab A catholicis quando-
 que adhibitus ibid.
 Orientali in plaga rara Tintinnabula
 pag. 64

P Acichellii Abb. Io: Bapt. mens pro perpetuo Bonarum Literarum studio 293. V. Auctor.	
Papa defertur, vel deambulat, pulsatis Campanis 255. ipsius electio, & obitus sic nunciatus 256. Missa Papalis an- cum Tintinnabulo 281	
Parisiense Tintinnabulum	88
Parmense Carrociium 142. Administri in Aula Neapolis maximi facti 256. Principes ipsi in Regno eodem plurimis fulgent Privilegiis 256. Tintinnabu- lum 95	
Parochia quæ 129. quoad Tintinnabula pag.	130
Partus Aere nunciatus Neapoli	256
Passus, & Pedes in qua mensura 203 204	
Paternense Tintinnabulum vetustissimum pag.	55
Patrimi Tintinnabulorum ubi 182 De iis Auctor scribere intendit	
D. Paulinus Aera sacravit 44. &	45
Pegu Regni Tintinnabulum 97. Pekim Sinense	97
Persarum Horologia	168
Pestis tempore preces, & pulsus	257
Petasus quid	13
	Pi-

<i>Pilaris templum privilegiatum in Arago-</i>	
<i>nia</i>	290
<i>Piscatorio in Foro Tintinnabulum</i>	15
<i>Pluvialis cum Tintinnabulis</i>	8
<i>Polluta Ecclesia an Campanile</i>	205
<i>Pondus Tintinnabulis taxatum</i>	132
<i>Prandii hora Campana data</i>	23
<i>Præcedentia quæ in sonitu ad Matuti-</i>	
<i>num</i>	240
<i>Primicerius ad pulsandum</i>	217
<i>Principum Administri honore excipiendi</i>	
<i>255. & seq:</i>	
<i>Privilegia pro Tintinnabulis 126. &</i>	
<i>seqq.</i>	
<i>Problemata ad artificium Tintinnabu-</i>	
<i>li</i>	76
<i>Processiones per Tintinnabulum indicen-</i>	
<i>da 270. Processionum Campanula</i>	245
<i>Proculi mortui sub Campana exemplum</i>	
<i>pag.</i>	229
<i>Proportio quæ in Tintinnabulo</i>	81
<i>Pugionis delatio ad Tintinnabulū quibus</i>	
<i>permissa in Erruria</i>	260
<i>Pulsandi forma 222. de qua Carmina 16</i>	
<i>& 223</i>	
<i>Pulsatio Terroris quæ</i>	233
<i>Pulsatio, an libera, vel moderanda 230</i>	
<i>231. vox varia 233. multiplex 234</i>	
<i>primus pulsus qui credatur Neapolē</i>	
<i>235 ut locandus ibid. ut distinctus 236</i>	

Quæ-

Q Vietis signum Hispanis 273

- R** Avellensia Tintinnabula 57
 Ravennatensis Iurris, & Inscriptio 191. & seq.
- Restinum Tintinnabulum ejusque Epigraphæ 100
- Reficere quis debeat Tintinnabulum 133
- Reges recapti Tintinnabulo 254. & de Regina Svecorum in Vrbe 253
- Religionis hostium metalla non adhibenda pag. 191
- Religionum capita cum Campanis admissa in Visitationibus 254
- Residentie necesse ut Parochus audiat Cæptas 137
- Rex Hispaniarum uti ad Campanilis refectionem teneatur 201
- Rhedonense Tintinnabulum 89
- Romana Tintinnabula longiora 74. Collegii Campana celebris ex Anglia, ad plures valens congressus 60. 140. Romæ pulsus discretus 228
- Rotbomagense Tintinnabulum 89
- Rustici, ac Plebei non indigent Horario pag. 169.

S

S abinianus Papa Vtrum Horologii	
Campanarii Inventor 160. & quoad	
Campanas 40. &	50
Sacræ res quæ, & inalienabiles 213. loci	
distinctio	205
Sagæ sonitum timent	117
Salernitanum D. Tho. Tintinnabulū	105
Salve Regina cujus opus 240	249
Salutationis Angelicæ Signum an arbi-	
trarium	289
Sanctis Canonizatis omnia pulsantur	
Aera in Vrbe	
Saracenorum Tintinnabula	68
Scalense in Regno Tintinnabulum	56.
Vindobonæ	91
Sedes in templo Principum Administris	
debita	156
Serpens cum Campanula	22
Servi ad custodiam Horologii 159. & Vi-	
de ante.	
D. Severi providens Tintinnabulum	108
Illustris. D. Marcellus Severolus lauda-	
tus	293
Siam Regni Tintinnabula	70
Signum 13. 21. 126. & alibi	
Silentium juridicum, & miraculosum Tin-	
tinnabuli 280. & seq.	
Sinensia Tintinnabula 98. pro Amuletis	
	69.

314		
69.	Fusio 125. Horologia	168
	Sipontinum Tintinnabulum	96
	Solare Horologium 153	156
	Soniacula quæ	9
	Sonitus spontanei symbola 110. aliaque ibi.	
	Sonus colore nobilior 121. reprobatus Tin- tinnabuli 224. distinctio 225. & seq. precedentia 227. an coercendus 230. 231. Cathedralis. primus in Sabbato Sancto	288
	S. Sophiæ templum descriptum	193
	Sponte sonantia Tintinnabula 106. & seqq.	108
	Squilla quid 13. 14. 143. 144.	239
	Statæra dicta Campana	5
	Studiorum Tintinnabula	140
	Supplicio affecti cum Campanula 18. 19. 33.	
	Supplicium extremum, an sacro ære signi- ficatum	258
	Surdus cum Armis, an pœnam incurrat 261. An sonum percipere valeat ibid.	

T

T	Empus ex Tintinnabulo probatum pag.	121
	Terremotus gætia pulsus Messanæ singulis diebus-Dominicis hora 21.	
	Terror. s pulsatio quid	232
	Tes-	

<i>Tessera lignea pro D. Lazaro</i>	296
<i>Theatri Vitæ humanæ Beyerlinchii delitas</i>	4
<i>Thermæ olim cum Campanis</i>	25
<i>Tholosanum Tintinnabulum</i>	90
<i>Tinellum cur ita dictum</i>	151
<i>Tintinnabulum quid 3. ænigma 4. apud Hebræos 7. & 8. 40. Romana Vetustas 8. 17. & seqq. in sacris 11. species 12. ad Brutorum colla 10. 35. in Funeribus olim 15. apud Latinos 40. Græcos 40. de iis Carmina 57. 58. Harmonicorum species 81. Virtus 123. Numerus 124 & seqq. 127 ex mente D. Caroli 130. privatis an licitum 149. materia mixti fori 207. In Bello an cedat Victori 298. ubi quid in Septentrione. An alienabile pro pretio 211. & seqq. Raucisonum 225. modestè pulsandum 228. V. Campana, & sub aliis Verbis.</i>	
<i>Toletanum Tintinnabulum</i>	88
<i>Traditiones plurimi sunt in Ecclesiâ</i>	54
<i>Tuba substituta Campanæ 131. 150. 236. Sic Lucæ in hebdomada majori 285. formæ imitatio in Tintinnabulo Nolano 6. 52. ad Missam 31. 40. ubi vide pro Mortuis olim</i>	263
<i>Turcis Horologia pulsantia neglecta 161 abrogata Tintinnabula cur? 62. & 63</i>	
<i>Turris prima quæ 83. plura de ea 187 & seqq. Raræ aliquot 188. Neapoli</i>	
O 2	190.

190. 198. apud Turcas 199. sacra non impedienda 197. & seqq. 199. uti reparanda 200. Vaticanae, & aliae quae cedere 202. Immunitas 203. Episcopo subsunt 204. V. Bononiensis.

V

- V**aticana Tintinnabula 87
 Vehiculis Tintinnabula 17. Supple apposita ad sordes evehendas, ut audiretur appropinquas ex Lucilio ibi Tintinnabulum abest hinc Sirpiculaeque Oletorum.
- Venditio Horologii uti intelligenda 171
 Vesperae cum Tintinnabulo 241. 242
 Vicariae Neapolitanae Horologium 168
 Vigiles cum Campana 16
 Viennensis, vcl Vindobonensis Tintinnabula 91. 92. Horologia quae 166
 Vitis purgandis Campanula 20
 Vilille miraculosum Tintinnabulum 104
 Virginis salutatio triplex, quando, & quomodo inducitur 245 & seqq.
 Vnicum Mendicantium Tintinnabulum 126. 127 Oratoriorum 128
 Vniuersitates pulsu vocatae 272
 Vocati Fideles olim ad preces quomodo pag. 29
 Vrsulae Benincasae Virgines filiae Carminebus, Aerisque pulsu ad matutinas advocant horas 239 LA-

Præcui à Lynceis Lectorum Oculis, & Phantasmatis purgandi, præter hos paucos, ab Auctore vix animadversos.

fol. 13	Galenus	Galeri
26	Indigitat	Indigitet
55	Et fortioris	Fortiori
122	Hieronimi	Hieronimi
169	Gurzon	Garzon
193	In Sardinia, &c.	

Ea nimirum ratione, quæ supple.

Iconismi

In fine Opellæ relegandi; secundis curis, propriis paginis interseruntur.

Quo ad materiam Tintinnabuli

Supple. In nonnullis Magistratibus esse, quasi quid insigne Tintinnabuli usum in mensa, velut in Regia Neapolis Camera, in qua servatur per Locumtenentem, seu ejus vice Præsidem hebdomadarium. Similia in Consilio, & Præside, & Consiliariis.

Pro veteri autem usu

Restitue, quod in Confessione, seu Altare Sanctæ Mariæ in Cosmedin Romæ, singulis columnis Turres Campanariæ attolluntur. Quod Eruditiss. D. Io Ciâpinus exactè observavit Oper. Musivi .cap.

*In Syllabo Librorum, qui sub Calamo
Supple pro Episcopi Regni Neapolis
in perameno Pausilipi Collis secessu,
vel in profanis Sanctæ Lucie deambu-
lationibus, quod meditatur Auctor,
Antistitibus iis, qui non intrarunt per
ostium, quibusve sanior Doctrina for-
san antiquata, ex Divinis præceptis,
Oecumenicis Conciliorum Decretis, ad-
mirabilibus Divæ Birgittæ, ut vocant,
Revelationibus, mellifluis, ac saluber-
rimis Bernardi aliorumque Patrum,
Monitis exemplisque, cunctis de causis,
quam sit grave Residentiæ, ac Vigilan-
tiæ onus in memoriam redigere.*

*Innotuit sanè sibi, præter omnigenam Le-
ctionem, ex multiplicibus per univer-
sam Europam Itinerariis, Lutetiæ quo-
que perquam docto Volumine L' Eves-
que en Cour, & Christianissimis Lu-
dovici XIV. Maximi Oraculis, nonnul-
los Vaniloquos Episcopos, ab admira-
bili Versalienfi Aula, cordatè eje-
ctos.*

*In Iosepho Ægypti ProRege, Viro qui-
dem Sanctissimo, è selecta per ipsum
Auctorem, uberrima eruditissimæque
materia, exhibendus perfectus Princi-
pis Administrator, & Consiliarius, sive
domesticus, sive forensis, Evangelicas
Le-*

Leges, ut par est, etiam si rarum, optimè adimplens.

In De Chirothecis supple

Quod in Vrbe nuperrimè ex Galli Gallinacei pelle, subtilissimas pro duabus Principibus Mulieribus, eximio tamen pretio, ac labore, confectas Chirothecas, minimum locum, vixque digitalitalem occupantes, auditum.

Satis hoc blandum est, non esse hæc, neque in Scholis decantata, neque in Commentariis protrita. Sic Gell. 20. *Eaq. ex ipso Virum civiliter eruditum, neque audisse unquam, neque attigisse, si non inutile, at quidem certè indecorum.*

